UCHWAŁA NR XIII/145/19
RADY GMINY NOWA WIEŚ LĘBORSKA

z dnia 18 listopada 2019 r.

w sprawie uchwalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Nowa Wieś Lęborska

Na podstawie art. 12 ust.1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 z późn. zm.) i art.18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019r. poz.506 z późn. zm.) oraz w związku z uchwałą Nr XXXI/296/17 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 17 lutego 2017r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska,

RADA GMINY NOWA WIEŚ LĘBORSKA
uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwala się Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Nowa Wieś Lęborska.

§ 2. Integralną częścią niniejszej uchwały są załączniki:

1) załącznik nr 1 – tekst Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska – CZĘŚĆ I: Uwarunkowania rozwoju gminy Nowa Wieś Lęborska,
2) załącznik nr 2 – tekst Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska – CZĘŚĆ II: Kierunki rozwoju przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska,
3) załącznik nr 3 – rysunek Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska w skali 1:25 000,
4) załącznik nr 4 – rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Nowa Wieś Lęborska.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy
Nowa Wieś Lęborska

mgr Zdzisław Korda

Załącznik 1 do Uchwały nr XIII/145/19
Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska
z dnia 18 listopada 2019 r.

WÓJT GMINY NOWA WIEŚ LĘBORSKA

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY NOWA WIEŚ LĘBORSKA

CZĘŚĆ I: Uwarunkowania rozwoju gminy Nowa Wieś Lęborska

Nowa Wieś Lęborska 2019

Spis Treści

1. Wstęp 7
1.1. Czym jest studium? 7
1.2. Zespół autorski studium. 8
1.3. Podstawy formalno-prawne. 8
1.4. Materiały wyjściowe. 8
1.5. Założenia ogólne studium. 10
2. Uwarunkowania zewnętrzne gminy Nowa Wieś Lęborska 11
2.1. Położenie administracyjne i geograficzne 11
2.2. Polityka przestrzenna wynikająca z opracowań regionalnych dla województwa pomorskiego. 14
2.2.1. Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (KPZK 2030) 18
2.2.2. Ustalenia Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego 2030 20
2.2.3. Inwestycje celu publicznego wynikające z uwarunkowań zewnętrznych (na podstawie Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030, Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego 2030). 23
2.2.4. Uwarunkowania wynikające ze Strategii rozwoju województwa pomorskiego 2020. 25
2.2.5. Inne dokumenty wyznaczające kierunki rozwoju lub określające ramy prowadzenia działań prorozwojowych uchwalonych przez Sejmik lub Zarząd Województwa Pomorskiego 26
2.2.6. Uwarunkowania wynikające ze Strategii Miejskiego Obszaru Funkcjonalnego Lęborka. 27
3. Uwarunkowania wewnętrzne gminy Nowa Wieś Lęborska 29
3.1. Dotychczasowe przeznaczenie, zagospodarowanie i uzbrojenie terenu .. 29
3.1.1. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego 29
3.1.2. Decyzje o warunkach zabudowy 34
3.1.3. Użytkowanie terenów 34
3.1.4. Rozmieszczenie i liczba ludności w gminie. 35
3.1.5. Rolnictwo 36
3.1.6. Struktura gospodarstw rolnych. 37
3.1.7. Leśnictwo 39
3.1.8. Usługi 40
3.1.9. Mieszkalnictwo. 41
3.1.10. Turystyka. 41
3.1.11. Dotychczasowe uzbrojenie terenu. 42
3.2. Stan ładu przestrzennego i wymogi jego ochrony. 46

3.3. Stan środowiska, w tym stan rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogi ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego. 47
3.3.1. Ogólne cechy przyrodnicze obszaru 49
3.3.2. Uwarunkowania aprzestrzenne. 49
3.3.3. Regionalizacja fizyczno - geograficzna 50
3.3.4. Uwarunkowania wewnętrzne 51
3.3.5. Ukształtowanie terenu 51
3.3.6. Litologia i surowce naturalne 53
3.3.7. Warunki wodne 56
3.3.8. Potencjał agroekologiczny 61
3.3.9. Roślinność 63
3.3.10. Klimat lokalny 64
3.3.11. System ochrony przyrody 66
3.3.12. Odnawialne źródła energii. 80
3.3.13. Uwarunkowania ekofizjograficzne, waloryzacja przestrzeni 84
3.4. Stan dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej. 89
3.4.1. Charakterystyka zasobów kulturowych. 89
3.4.2. Obiekty w rejestrze zabytków. 91
3.4.3. Obiekty w ewidencji konserwatorskiej 92
3.4.4. Karty miejscowości. 130
3.5. Rekomendacje i wnioski zawarte w audycie krajobrazowym. 153
3.6. Warunki jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia. 153
3.7. Zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia. 156
3.8. Potrzeby i możliwości rozwoju gminy. 162
3.8.1. Prognozy demograficzne, w tym uwzględniające, tam gdzie to uzasadnione, migracje w ramach miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodka wojewódzkiego. 162
3.8.2. Określenie zapotrzebowania na nową zabudowę. 164
3.8.3. Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę, ... 165
3.9. Stan prawny gruntów. 166
3.10. Występowanie obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych. 167
3.11. Występowanie udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla. 168
3.12. Występowanie terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych. 170
3.13. Stan systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno – ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami. 171
3.13.1. Układ komunikacyjny. 171

3.13.2. Zaopatrzenie w wodę. 176
3.13.3. Odprowadzenie ścieków. 176
3.13.4. Odprowadzenie i unieszkodliwianie odpadów. 176
3.13.5. Zaopatrzenie w energię elektryczną. 176
3.13.6. Zaopatrzenie w ciepło. 177
3.13.7. Zaopatrzenie w gaz. 177
3.13.8. Telekomunikacja. 177
3.14. Zadania służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych. 177
3.15. Wymagania dotyczące ochrony przeciwpowodziowej. 178
Spis tabel. 181
Spis rysunków 183

1.Wstęp

1.1.Czym jest studium?

„Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy” – jest jedynym opracowaniem, w którym gmina określa politykę przestrzenną i zasady rozwoju przestrzennego gminy jako całości.

W **„Studium uwarunkowań...” obok „Strategii rozwoju gminy”** jest określona polityka Gminy w poszczególnych dziedzinach oraz zasady rozwoju, w tym generalne rozstrzygnięcia przestrzenne.

„Studium uwarunkowań...” nie ma mocy prawnej – nie jest elementem prawa miejscowego i nie może stanowić podstawy do wydawania decyzji. Ustalenia studium są jednakże wiążące do ustalania przeznaczenia terenów przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego zostało sporządzone przez Wójta Gminy Nowa Wieś Lęborska na podstawie art. 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003r. (tj. Dz.U. z 2018r. poz. 1945 z późn. zm.) oraz Uchwały Nr XXXI/296/17 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 17 lutego 2017r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska. Do czasu sporządzenia niniejszego dokumentu na terenie gminy obowiązywało Studium uchwalone przez Radę Gminy Nowa Wieś Lęborska uchwalą nr XLV/349/13 z dnia 23 grudnia 2013r. W wyniku dokonania analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym stwierdzono brak jego aktualności. Niniejsze opracowanie stanowi aktualizację dotychczasowego dokumentu studium z 2013r.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w studium uwzględnia się uwarunkowania wynikające w szczególności z:

1) dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu;
2) stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony;
3) stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego;
4) stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
5) rekomendacji i wniosków zawartych w audycie krajobrazowym lub określenia przez audyt krajobrazowy granic krajobrazów priorytetowych;
6) warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia;
7) zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia;
8) potrzeb i możliwości rozwoju gminy, uwzględniających w szczególności:
    a) analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne,
    b) prognozy demograficzne, w tym uwzględniające, tam gdzie to uzasadnione, migracje w ramach miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodka wojewódzkiego,
    c) możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy,
    d) bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę;
9) stanu prawnego gruntów;

10) występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych;
11) występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych;
12) występowania udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla;
13) występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych;
14) stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami;
15) zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych;
16) wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej.

Część I tekstu Studium sporządzonego na podstawie wielobranżowych studiów i analiz stanowi podstawę do określenia polityki przestrzennej gminy Nowa Wieś Lęborska.

1.2.Zespół autorski studium.

- mgr inż. arch. Małgorzata Ossowska – uprawnienia urbanistyczne 1617, G-155/2003
- inż. Tomasz Grzywacz
- mgr inż. Arkadiusz Świder
- mgr inż. Waldemar Flisek
- inż. Kuba Wandachowicz
- mgr Tomasz Krauza

Opracowanie zostało sporządzone na podstawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska zatwierdzonego Uchwałą Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska nr XLV/349/13 z dnia 23 grudnia 2013 r., sporządzonego pod kierunkiem głównego projektanta dr inż. arch. Wandy Łaguny.

1.3.Podstawy formalno-prawne.

1) Ustawa z dnia 23 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 z późn. zm.),
2) Uchwała Nr XXXI/296/17 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 17 lutego 2017 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska

1.4.Materiały wyjściowe.

1) Koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju;
2) Strategia Rozwoju Kraju na lata 2007-2015” oraz Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030;
3) Plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Pomorskiego (Uchwała nr 318/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 grudnia 2016 (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2017r., poz.603);
4) Strategia rozwoju województwa pomorskiego 2020 przyjęta uchwałą nr 458/XXII/12 sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 24 września 2012r;.
5) Studium Uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Nowa Wieś Lęborska uchwalone przez Radę Gminy Nowa Wieś Lęborska uchwalą nr XLV/349/13 z dnia 23 grudnia 2013 r.;

6) Obowiązujące w gminie miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego;
7) Miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska (nieobowiązujący);
8) Decyzje o warunkach zabudowy i o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego;
9) Gminna ewidencja zabytków oraz gminny program opieki nad zabytkami;
10) Plan gospodarki odpadami dla gminy Nowa Wieś Lęborska;
11) Strategia rozwoju gminy Nowa Wieś Lęborska;
12) Złożone wnioski do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego;
13) Mapa topograficzna;
14) Wizja w terenie.

W toku opracowania Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego uwzględniono następujące akty prawne i dokumenty strategiczne:

1) Plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Pomorskiego (Uchwała nr 318/XXXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 grudnia 2016 r. roku w sprawie uchwalenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego oraz stanowiącego jego część planu zagospodarowania przestrzennego obszaru metropolitalnego Trójmiasta Dz. Urz. Woj. Pom. z 2017 r., poz.603);
2) Program Ochrony Środowiska wraz z planem gospodarki odpadami dla województwa pomorskiego;
3) Strategia rozwoju Województwa Pomorskiego 2020;
4) Regionalna Strategia energetyki ze szczególnym uwzględnieniem źródeł odnawialnych (Uchwała nr 1098/LII/06 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 23 października 2006 r.);
5) Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2022 (PGOWP 2022) (Uchwała nr 321/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 grudnia 2016 roku w sprawie przyjęcia Planu Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2022);
6) Program Opieki nad zabytkami Województwa Pomorskiego na lata 2016 - 2019 (Uchwała nr 274/XXVI/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 września 2016 r.);
7) Regionalna Strategia Rozwoju Transportu w Województwie Pomorskim na lata 2007-2020 (Uchwała nr 604/XXVI/08 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 września 2008r.);
8) Regionalny program operacyjny województwa pomorskiego na lata 2014 – 2020;
9) Strategia rozwoju gminy Nowa Wieś Lęborska na lata 2010 – 2020;
10) Program Ochrony Środowiska gminy Nowa Wieś Lębroska (Uchwała nr XXVII/242/16 Rady Gminy Nowa Wieś Lębroska z dnia 7 listopada 2016 r. w sprawie uchwalenia „Programu Ochrony Środowiska dla Gminy Nowa Wieś Lębroska na lata 2016 – 2019”);
11) Gminny Program Opieki nad zabytkami (Uchwała nr XX/173/16 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 31 maja 2016 r. w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zabytkami Gminy Nowa Wieś Lębroska na lata 2015 – 2019).

1.5.Założenia ogólne studium.

Opracowanie stanowią następujące załączniki do uchwały:

1) Tekst „Studium” składający się z dwóch integralnych części:
   a)część I. „Uwarunkowania rozwoju gminy Nowa Wieś Lęborska”,
   b)część II. „Kierunki rozwoju przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska”,
2) rysunek studium.

2.Uwarunkowania zewnętrzne gminy Nowa Wieś Lęborska

2.1.Położenie administracyjne i geograficzne

Gmina Nowa Wieś Lęborska położona jest w północno-zachodniej części województwa Pomorskiego, w sąsiedztwie miasta Lębork, w środkowej części powiatu Lęborskiego. Gmina Nowa Wieś Lęborska sąsiaduje z 7 gminami :

- od wschodu z gminą Łęczyce,
- od południa z gminą Cewice,
- od zachodu z gminą Potęgowo i Główczyce,
- od północy z gminą Wicko i Choczewo,
- gmina Nowa Wieś Lęborska otacza gminę miejską Lębork.

Pod względem podziału administracyjnego Polski, gmina Nowa Wieś Lęborska wchodzi w skład powiatu lęborskiego, leżącego w województwie pomorskim. Poza nią w skład powiatu lęborskiego wchodzą: miasta Lębork i Łeba, gmina Cewice, Wicko.

Lokalizację obszaru względem najważniejszych w skali regionu ośrodków miejskich (punktów węzłowych) oraz siedziby władz powiatowych i wojewódzkich należy określić jako niekorzystną.

- Lębork (siedziba administracji powiatowej) – 5 km,
- Gdańsk (siedziba administracji wojewódzkiej) – 91km,
- Słupsk – 53 km,
- Gdynia – 64 km,
- Bytów – 61 km,
- Wejherowo – 42 km,
- Łeba – 30 km,
- Warszawa – 457km,
- Szczecin (przejście graniczne) – 287 km;

odległość liczona do Urzędu Gminy Nowa Wieś Lęborska.

Gmina Nowa Wieś Lęborska leży w bezpośrednim sąsiedztwie miasta Lębork i otacza miasto ze wszystkich stron, jest ekonomicznie i komunikacyjne powiązana z Lęborkiem. Pośrednio na rozwój gminy wpływa Aglomeracja Trójmiejska, z którą połączona jest zarówno drogą krajową nr 6 jak i pierwszorzędną linią kolejową Gdańsk-Szczecin. Dobre połączenia komunikacyjne przebiegające przez gminę ze wschodu na zachód oraz projektowana droga ekspresowa (tzw. Trasa Kaszubska) stwarzają duże możliwości rozwoju gminy. Gmina leży w zasięgu północnego korytarza transportowego biegnącego wzdłuż tzw. „Trasy Hanzeatyckiej" istotnego ciągu komunikacyjnego o znaczeniu międzynarodowym, którego rozwój istotny jest dla całego obszaru Południowego Bałtyku.

Jednakże najważniejszy czynnikiem wpływającym na rozwój gminy jest rynek lokalny powiatu lęborskiego oraz stosunkowo niedalekie (30 km) położenie względem terenów nadmorskich.

Gmina Nowa Wieś Lęborska należy do gmin dużych wśród 98 gmin województwa pomorskiego – zajmuje 270km2 , co stanowi ok. 0,14% powierzchni województwa.

Większość powierzchni gminy to użytki rolne (ok. 58 %) oraz tereny leśne (ok. 34 %). Z punktu widzenia przeważających form zagospodarowania gminę zaliczono do gmin rolnych z przewagą gospodarstw wielkohektarowych (dawne PGR-y), jednakże ze względu na sąsiedztwo miasta Lęborka istotnym w rozwoju gminy jest również: rozwój terenów mieszkaniowych i usługowych oraz produkcyjnych.

Gmina Nowa Wieś Lęborska jest silnie powiązana z miastem Lęborkiem i często przejmuje wiele funkcji miejskich np. rozwój terenów mieszkaniowych i usługowych, składowisko odpadów itp. Wpływa to na jej rozwój jak i stwarza zagrożenia, szczególnie w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego.

Przejmowanie funkcji mieszkaniowych można zauważyć na podstawie wzrostu ilości zabudowań i mieszkańców gminy: w 2017 roku wydano 115 decyzji o warunkach zabudowy i zauważono przyrost mieszkańców w większości miejscowości. Gmina Nowa Wieś Lęborska liczyła 13 tys. mieszkańców, z czego najwięcej zamieszkuje w miejscowości Nowa Wieś Lęborska (2600) i Mosty łącznie z Lubowidzem (2297), Łebień (975). Pozostałe miejscowości nie przekraczają 600 mieszkańców. Gmina jest gminą o niskim zaludnieniu. Średnia gęstość zaludnienia na 1km^2: województwo – 121 osób/1km^2, gmina – 48 osób na 1km^2.

Obszar gminy Nowa Wieś Lęborska leży przy jednym z głównych korytarzy transportowych o znaczeniu międzynarodowym – droga krajowa nr 6 obecnie klasy GP, mająca w przyszłości osiągnąć drogę klasy S – tzw. Trasa Kaszubska oraz linii kolejowej o znaczeniu krajowym i międzynarodowym (Gdańsk – Szczecin).

Gminnym ośrodkiem jest, dynamicznie rozwijająca się, Nowa Wieś Lęborska, w której zamieszkuje ok. 19% mieszkańców, zlokalizowana w pobliżu Lęborka przy drodze wojewódzkiej nr 214, w części wysoczyznowej gminy.

Gmina składa się z 37 miejscowości, podzielonych na 23 sołectwa. Gminę zamieszkuje obecnie ponad 13 tys. mieszkańców.

Gminę można podzielić na trzy różniące się od siebie strefy:

1) **Dolinę rzeki Łeby** - wraz z terenami zalewowymi i jednoczesnym intensywnym rozwojem mieszkalnictwa w miejscowościach: Nowa Wieś Lęborska, Chocielewko, Mosty i Lubowidz, silnie narażonych na ekspansję budownictwa mieszkaniowego i usługowego w bezpośrednim sąsiedztwie miasta Lęborka;
2) **Rolno-leśną** - pagórkowaty obszar wysoczyznowy, z pozostałością gospodarki rolnej wielkotowarowej i dawnych założeń dworsko-parkowych. Niektóre miejscowości zostały zaliczone do bardzo cennych pod względem kulturowym;
3) **Leśną** - zwarte kompleksy leśne, w niektórych miejscach poprzecinane niewielkimi polanami rolniczymi z samotniczymi siedliskami. Obszar ten charakteryzuje się dużymi spadkami i różnicami terenu, o dużej różnorodności krajobrazu, oczkami wodnymi i terenami podmokłymi.

Ze względu na położenie geograficzne gmina Nowa Wieś Lęborska jest położona w obrębie trzech mezoregionów geograficznych zaliczanych do Pomorza Gdańskiego:

- Pradoliny Redy - Łeby, biegnącej przez środek gminy;
- Wysoczyzny Choczewskiej – północno-zachodnia część gminy;
- Wysoczyzny Dominickiej – zachodni kraniec gminy;
- Pojezierza Kaszubskiego – w południowej i częściowo w centralnej części gminy.

Z zapisów w Planie Województwa Pomorskiego wynika, że ze względów funkcjonalnych gmina znajduje się w obrębie wielofunkcyjnej strefy o charakterze rolno-leśnym i predysponowana jest do wielofunkcyjnego rozwoju wsi. Wspomina się o

wysokich walorach krajobrazowych na terenie gminy oraz o dobrze zachowanej substancji historycznej niektórych miejscowości, co może predysponować gminę do rozwoju turystyki krajoznawczej i innych form rekreacji, w tym agroturystyki.

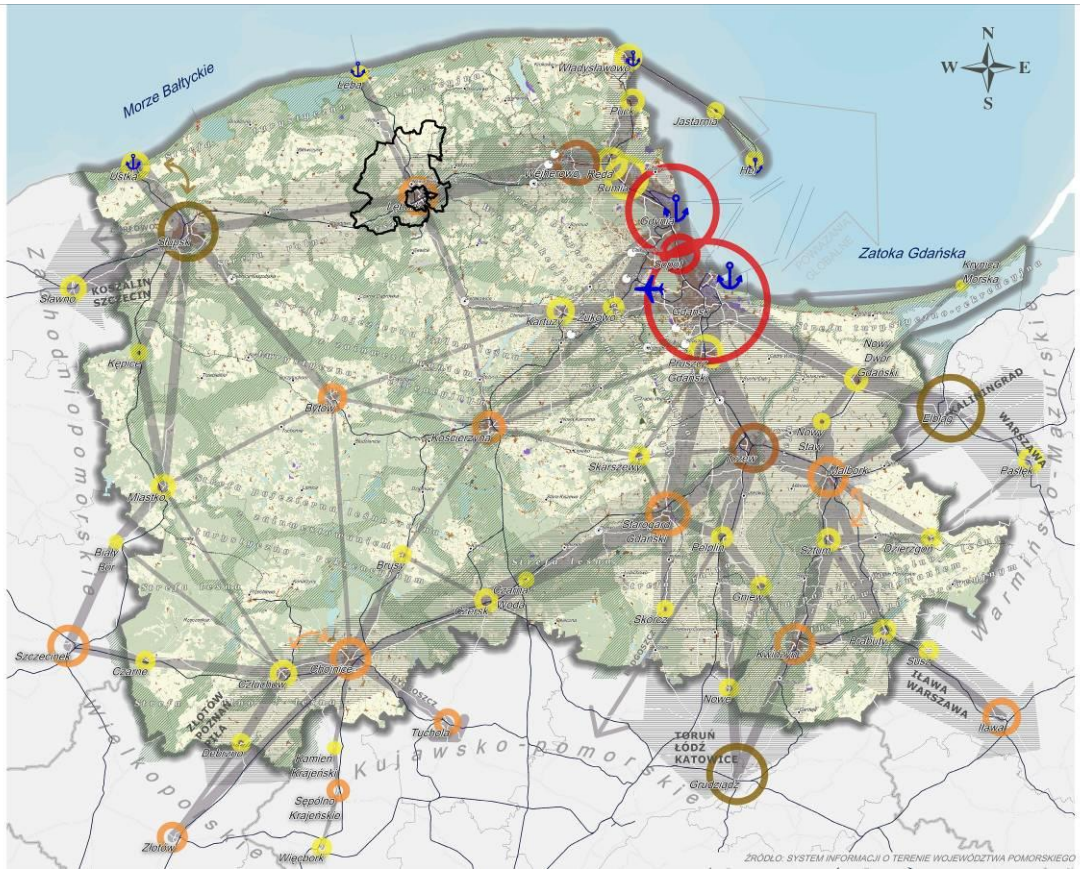
Wschodnia część gminy Nowa Wieś Lęborska położona jest w zasięgu bezpośredniego oddziaływania Aglomeracji Trójmiejskiej, a w szczególności miasta Wejherowa i Gdyni. Jednakże na terenie gminy największy wpływ na kształtowanie się osadnictwa mają warunki lokalne: małe migracje na zewnątrz gminy oraz przenoszenie się ludności z sąsiednich miejscowości i miast: Lęborka i Wejherowa oraz z miejscowości wiejskich położonych poza zasięgiem drogi krajowej do miejscowości zlokalizowanych przy drodze krajowej nr 6 - Chocielewka, Mostów i Lubowidza oraz przy drodze wojewódzkiej nr 214 - Nowej Wsi Lęborskiej.

Cały obszar gminy jest położony na terenach cennych przyrodniczo, o dużej różnorodności form i biotyczności obszarów. Na terenie gminy znajduje się szereg obszarów chronionych, rezerwatów i użytków ekologicznych.

Cała część północna i zachodnia gminy znajduje się w zasięgu Głównych Zbiorników Wód Podziemnych: nr 107 „Pradolina Rzeki Łeby”, nr 108 „Zbiornik Salino”, oraz stref ochronnych zbiorników 107 i 108. Takie położenie powoduje konieczność wprowadzania reżimów zagospodarowania przestrzeni, a przede wszystkim kompleksowego podejścia do problematyki odbioru i oczyszczania ścieków oraz innych aspektów ochrony środowiska mogących wpływać na pogorszenie stanu wód podziemnych.

Z punktu widzenia genezy osadnictwa gmina Nowa Wieś Lęborska jest położona w mikroregionie historyczno-kulturowym - na Ziemi Lęborskiej. Zgodnie z waloryzacją środowiska kulturowego przeprowadzoną na potrzeby Planu Województwa obszar gminy określono jako cenny pod względem kulturowym. Zwraca się uwagę na dobrze zachowaną, w niektórych miejscowościach, strukturę tradycyjnej zabudowy, niektóre z zabytków o wysokich walorach kulturowych, a przede wszystkim na dobrze zachowane kompozycje krajobrazowe założeń przestrzennych.

Uwarunkowania zewnętrzne wynikające z położenia gminy Nowa Wieś Lęborska w strukturze funkcjonalno – przestrzennej regionu przedstawia Rys. 1.

Rys. 1 Lokalizacja gminy Nowa Wieś Lęborska w strukturze funkcjonalno-przestrzennej Województwa Pomorskiego.

Źródło: Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030. Pomorskie Biuro Planowania Regionalnego.

2.2.Polityka przestrzenna wynikająca z opracowań regionalnych dla województwa pomorskiego.

- **Położenie w strukturze przestrzennej województwa.**

Teren gminy Nowa Wieś Lęborska znajduje się w obrębie wielofunkcyjnej strefy pojeziernej o charakterze rolno-leśnym. Wschodnia część gminy leży w zasięgu Aglomeracji Trójmiejskiej i prognozowana jest do intensywnego rozwoju osadniczego. Pozostała część o charakterze rolno-leśnym i leśnym, o wysokich, w skali województwa walorach przyrodniczo – krajobrazowo - kulturowych, predysponowana jest do rozwoju różnych form turystyki i rekreacji z nastawieniem na rozwój ekoturystyki, turystyki kwalifikowanej i krajoznawczej oraz agroturystyki.

Obszary wzdłuż drogi krajowej nr 6 – określone jako pasmo zurbanizowane, wskazywane są jako obszar intensywnego rozwoju funkcji mieszkaniowej oraz niezbędnej infrastruktury społecznej i usługowej.

- **Rola w sieci osadniczej.**

Sieć osadniczą tworzą ośrodki wiejskie o funkcjach podstawowych, w tym miejscowość Nowa Wieś Lęborska – ośrodek gminny. Inne wyróżniające się miejscowości to: Chocielewko, Mosty, Łebień, Lubowidz.

- **Ochrona środowiska przyrodniczego.**

Teren gminy Nowa Wieś Lęborska jest położony na obszarach cennych przyrodniczo, leży częściowo w zasięgu: Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pradolina Łeby i Wzgórza Morenowe na południe od Lęborka” oraz Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pradoliny Redy – Łeby”, korytarza ekologicznego „Pradoliny Redy – Łeby” (ranga regionalna),

GZWP nr 107 „Pradoliny Rzeki Łeby", GZWP nr 108 „Zbiornika Salino", GZWP nr 110 „Pradoliny Kaszuby", stref ochronnych GZWP nr 107 i 110, a także zasięgu sieci obszarów chronionych „Natura 2000 - specjalny obszar ochrony siedlisk (Dyrektywa Siedliskowa) w ramach sieci Natura 2000 PLH220040 „Łebskie Bagna;" rezerwatów przyrody: Czarne Bagno, Łebskie Bagno. Ponadto występują liczne pomniki przyrody i użytki ekologiczne.

W granicach korytarza ekologicznego „Pradoliny Redy – Łeby" o randze regionalnej należy podjąć następujące działania:

- bezwzględne zachowanie i podtrzymanie trwałości powiązań ekologicznych poprzez uwzględnienie ich w dokumentacjach planistycznych;
- wprowadzenie zalesień, zadrzewień i zadarnień jako elementu odbudowy naturalnych powiązań ekologicznych wzdłuż dolin rzecznych;
- wprowadzenie zalesień jako uzupełnień przestrzennych w obszarach i przy granicach korytarzy i płatów ekologicznych w celu wzmocnienia wewnętrznej spójności całej sieci;
- racjonalne wprowadzanie zalesień na obszarach najsłabszych gruntów rolnych;
- utrzymanie lasów ochronnych oraz wsparcie procesu tworzenia kolejnych lasów ochronnych w gospodarce leśnej wraz ze wzmacnianiem działań proekologicznych na tych obszarach;
- W celu zachowania ciągłości korytarzy ekologicznych należy w dokumentach planistycznych na poziomie lokalnym zawrzeć zapisy, wytyczne i wskaźniki, które zagwarantują zachowanie ciągłości korytarzy ekologicznych zgodnie z wymogami Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego (Uchwała Nr 318/XXXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego), w tym m.in. zasadę bezwzględnego zachowania trwałości gruntów leśnych oraz naturalnych cieków i zbiorników wodnych, w granicach korytarzy ekologicznych, przy zachowaniu ich dotychczasowego gospodarczego wykorzystania, z uwzględnieniem uzasadnionej potrzeby ich przeznaczenia na cele publiczne,
- na terenach przeznaczonych pod zainwestowanie należy utrzymać wysoki wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej o minimalnej wartości 60%.

Ponadto na terenie gminy znajdują się złoża kruszyw naturalnych (Lębork, Lębork II, Nowa Wieś Lęborska, Nowa Wieś Lęborska II, Kębłowo, Kębłowo Nowowiejskie, Pogorzelice, Chocielewko).

Ustalenia i wnioski wynikające z Planu Województwa zostały szczegółowo omówione w rozdziale 2.2.2.

- **Ochrona środowiska kulturowego.**

Wg Planu Województwa zasadnicze kierunki rozwoju w zakresie dziedzictwa kulturowego to utrwalenie wielokulturowej tożsamości historycznej regionu z zachowaniem lokalnych odrębności oraz wykorzystanie zasobów dziedzictwa kulturowego, jako ważnego elementu rozwoju rekreacji i turystyki, a także promocji województwa.

Główne kierunki polityki przestrzennej w zakresie zasobów ochrony i walorów środowiska kulturowego oraz kształtowania walorów krajobrazowych stanowiących o tożsamości regionu odnoszące się do gminy:

a) ochrona tożsamości kulturowej miejsca – objęcie ochroną obszarów zabudowy w sąsiedztwie wartościowych zespołów przestrzennych i ich rekompozycja przestrzenna pozwalająca na wyeksponowanie wartościowych cech zespołów,

b) łączenie ochrony środowiska kulturowego z ochroną środowiska przyrodniczego poprzez ochronę krajobrazu naturalnego związanego przestrzennie z historycznym założeniem architektonicznym, zachowanie i odtwarzanie dawnych układów i funkcji terenów zielonych w ich pierwotnym kształcie wraz z infrastrukturą, rewaloryzację parków pod kątem zwiększenia ich atrakcyjności jako miejsc wypoczynku,

c) przystosowanie obiektów zabytkowych do nowych funkcji,

d) zachowanie, udostępnienie i zagospodarowanie stanowisk archeologicznych o zachowanych formach krajobrazowych w celach naukowych, dydaktycznych oraz turystycznych,

e) zachowanie i ochrona tradycyjnych obiektów budownictwa wiejskiego, dworów i pałaców z zespołami parkowymi i folwarcznymi, architektury sakralnej – kościołów, kapliczek i krzyży przydrożnych, cmentarzy różnych wyznań,

f) propagowanie tradycyjnych form architektury wiejskiej w zakresie bryły, detalu architektonicznego i materiałów wykończeniowych,

g) ochrona i rewaloryzacja starych układów ruralistycznych oraz części wsi - decydujących o zachowaniu walorów krajobrazowych,

h) eksponowanie wsi o wybitnych walorach krajobrazowych, rekompozycja, restylizacja i uporządkowanie zabudowy wsi,

i) wprowadzanie zieleni w otoczeniu osiedli i obiektów rekreacyjnych w zakresie podnoszącym walory krajobrazu (maskowanie zespołów obiektów),

j) likwidacja obiektów rekreacyjnych wzniesionych z naruszeniem przepisów prawa budowlanego,

k) egzekwowanie dla projektów budowy, rozbudowy i przebudowy realizacji ocen skutków dla krajobrazu w ramach raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko,

l) zachowanie i utworzenie warunków ekspozycji panoram widokowych z tras komunikacyjnych na szczególnie interesujące obiekty krajobrazowe,

m) ochrona istniejących panoram widokowych – w tym zakaz wnoszenia budynków i budowli przysłaniających ekspozycję krajobrazową z punktów widokowych oraz wprowadzania zieleni wysokiej.

- **Turystyka o znaczeniu ponadlokalnym.**

a) Przez teren gminy przebiegają cztery trasy rowerowe:

- międzyregionalna trasa nr 15 – Trasa pałaców i zamków,
- regionalna trasa rowerowa nr 114 Wejherowo – Lębork – Wicko (wzdłuż dróg powiatowych nr 1456, 1322, 1318),
- regionalna trasa rowerowa nr 130 – Na kolejowym szlaku, Miastko – Tuchomie – Bytów – Pomysk – Czarna Dąbrówka – Cewice – Nowa Wieś Lęborska – Lębork – Wicko - Łeba (wzdłuż dróg powiatowych nr 1309, 1315, 1322, 1325 oraz dróg gminnych);
- regionalna trasa rowerowa nr 145 – Trasa Wschód-Zachód, Słupsk – Redzikowo – Domaradz – Poganice – Darzyno – Chlewnica – Pogorzelice – Bąkowo – Lębork (wzdłuż obecnej DK nr 6);

b) ustalenia i wnioski:

- teren gminy położony jest w obszarze preferowanym do rozwoju turystyki krajoznawczej, kwalifikowanej i agroturystyki,
- winny być rozwijane przede wszystkim takie formy rekreacyjne jak: wędrówki piesze, sporty wodne (kajakarstwo, pływanie, wędkowanie) jazda konna, turystyka rowerowa,
- należy ograniczyć negatywne oddziaływanie ruchu i zagospodarowania rekreacyjnego na zasoby przyrodnicze, kulturowe i krajobraz terenów rekreacyjnych, w tym ograniczenie nacisku rekreacyjnego na obszary o dużym zagęszczeniu,
- należy stymulować rozwój turystyki na obszarach chronionych, cennych przyrodniczo i krajobrazowo, na których istnieją ograniczenia funkcji gospodarczej i dla których turystyka jest szansą rozwoju,
- realizowanie infrastruktury organizującej penetrację turystyczną (szlaki piesze, trasy rowerowe, miejsca piknikowe),
- poprawa dostępności do atrakcji turystycznych poprzez modernizację i usprawnienie komunikacji,
- pobudzanie zróżnicowania funkcjonalnego zagospodarowania przestrzennego służącego rekreacji dla przedłużania sezonu i polepszania efektywności wykorzystania bazy,
- lokalizacja inwestycji turystycznych o wysokim standardzie wyposażenia na terenach o wysokich walorach przyrodniczo - krajobrazowych, bez pomniejszania walorów rekreacyjnych obszaru, nawiązujących charakterem do tradycyjnych form budownictwa oraz na terenach uzbrojonych w pełną infrastrukturę techniczną,
- modernizacja techniczna i poprawa estetyki istniejących obiektów turystycznych poprzez podniesienie standardu oraz uporządkowanie gospodarki ściekowej,
- pełniejsze wykorzystanie sieci osadniczej do realizacji bazy noclegowej, w tym wykorzystanie obiektów pełniących obecnie inne funkcje na cele rekreacyjne i bazę noclegową,
- wzbogacenie miejscowości rekreacyjnych w urządzenia usługowe, w tym służące także stałym mieszkańcom,
- rozwijanie w ważniejszych i cenniejszych kulturowo miejscach bazy hotelowo-gastronomicznej oraz usług turystycznych dla zaspokojenia potrzeb turystów krajowych i zagranicznych dla różnego okresu pobytu,
- ochrona i rewaloryzacja wędkarskiej przestrzeni rekreacyjnej, tworzenie stanic wędkarskich,
- ochrona przed zainwestowaniem niezagospodarowanych brzegów wód;
- zagospodarowanie turystyczne szlaków wodnych do rekreacji, stworzenie przystani wodnych, miejsc biwakowych do potrzeb spływów kajakowych szlaków wodnych na rzece Łebie,
- tworzenie miejsc obsługi recepcyjnej turystów tranzytowych wzdłuż głównych dróg,
- wspieranie rozwoju ekoturystyki i agroturystyki obejmującej pobyty wypoczynkowe w gospodarstwach rolnych, prywatnych domach i pokojach wynajmowanych (tworzenie zintegrowanych systemów informacji turystycznej).

2.2.1.Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (KPZK 2030)

Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (przyjęta Uchwałą Nr 239 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2011 r.) określa zasady prowadzenia polityki przestrzennej przede wszystkim w oparciu o ustrojową zasadę zrównoważonego rozwoju i wynikające z niej zasady planowania publicznego:

- zasadę racjonalności ekonomicznej,
- zasadę preferencji regeneracji (odnowy) nad zajmowaniem nowych obszarów pod zabudowę,
- zasadę przezorności ekologicznej,
- zasadę kompensacji ekologicznej,
- zasadę hierarchiczności celów zapewniającą koordynację działalności wszystkich podmiotów podejmujących decyzję z poszanowaniem subsydiarności organizacji władz samorządowych,
- zasadę dynamicznego strefowania i wyznaczania obszarów planistycznych poprzez wykorzystanie lokalnych i regionalnych potencjałów oraz minimalizację sytuacji konfliktowych (zasada realizowana przez obszary funkcjonalne),
- zasadę partycypacji społecznej (szerokiej i aktywnej).

Cel strategiczny polityki przestrzennego zagospodarowania kraju sformułowany został jako:

Efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągania ogólnych celów rozwojowych - konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym i terytorialnym w długim okresie.

Osiągnięcie tego celu musi odbywać się z zachowaniem spójności przyrodniczo-kulturowej, służącej realizacji konstytucyjnej zasady zrównoważonego rozwoju.

Dla realizacji celu strategicznego w KPZK 2030 określono sześć ściśle powiązanych i wzajemnie dopełniających się celów. Spośród nich do obszaru obejmującego gminę Nowa Wieś Lęborska można odnieść następujące praktyki:

- **poprawa spójności wewnętrznej i terytorialne równoważenie rozwoju kraju** poprzez promowanie integracji funkcjonalnej, tworzenie warunków dla rozprzestrzeniania się czynników rozwoju, wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich oraz wykorzystanie potencjału wewnętrznego wszystkich terytoriów;
- **poprawa dostępności terytorialnej kraju w różnych skalach przestrzennych** (w tym dla rozwojowych obszarów wiejskich) poprzez rozwijanie infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej, poprzez obligatoryjną współpracę gmin w obszarach funkcjonalnych w zakresie transportu, poprawę dostępności ośrodków subregionalnych oraz obszarów wiejskich, poprawę dostępności do obszarów o najniższym poziomie dostępności czasowej do największych miast oraz zmniejszenie zewnętrznych kosztów transportu;
- **kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych** poprzez integrację działań w zakresie funkcjonowania spójnej sieci ekologicznej kraju jako podstawa ochrony najcenniejszych zasobów przyrodniczych i krajobrazowych, przeciwdziałanie fragmentacji przestrzeni przyrodniczej, wprowadzenie gospodarowania krajobrazem zgodnie z zapisami Europejskiej Konwencji

Krajobrazowej, racjonalizację gospodarowania ograniczonymi zasobami wód powierzchniowych i podziemnych kraju, w tym zapobieganie występowaniu deficytu wody na potrzeby ludności i rozwoju gospodarczego, osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu i potencjału wód i związanych z nimi ekosystemów, zmniejszenie obciążenia środowiska powodowanego emisjami zanieczyszczeń do wód, atmosfery i gleby, zabezpieczenie cennych gospodarczo złóż kopalin i zwiększenie wykorzystania surowców wtórnych;

- **zwiększenie odporności na zagrożenia naturalne i utraty bezpieczeństwa energetycznego** oraz kształtowanie struktur przestrzennych wspierających zdolności obronne państwa poprzez przeciwdziałanie zagrożeniu utraty bezpieczeństwa energetycznego i odpowiednie reagowanie na to zagrożenie, zwiększenie poziomu zabezpieczenia przed ekstremalnymi zjawiskami naturalnymi i antropogenicznymi, kształtowanie struktur przestrzennych wspierających zdolności obronne państwa;
- **przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego**, wprowadzenie zintegrowanego (spójnego i hierarchicznego) systemu planowania społeczno-gospodarczego i przestrzennego zdolnego do efektywnej koordynacji działań podmiotów publicznych i polityk publicznych mających największe znaczenie dla zagospodarowania przestrzennego na różnych poziomach zarządzania, uporządkowanie regulacji zapewniających sprawność i powszechność działania systemu planowania przestrzennego, a także wzmocnienie instytucjonalne i jakościowe planowania przestrzennego.

Przedmiotem polityki przestrzennego zagospodarowania kraju jest całe jego terytorium, a jej cele i instrumenty są zróżnicowane w zależności od specyfiki poszczególnych obszarów i ukierunkowane na wykorzystanie ich specyficznego potencjału geograficznego dla osiągania celów rozwojowych kraju.

Dla realizacji celów KPZK 2030 wyznaczono obszary funkcjonalne, które będą delimitowane na różnych poziomach zarządzania (krajowym, regionalnym, lokalnym). Zgodnie z rys. 40 KPZK 2030 **obszar gminy Nowa Wieś Lęborska zlokalizować można jako funkcjonalne obszary wiejskie uczestniczące w procesach rozwojowych** (6.2.1.) Obszary wiejskie uczestniczące w procesach rozwojowych kraju znajdują się w procesie postępującej integracji funkcjonalnej z najważniejszymi ośrodkami miejskimi. Charakteryzują się one: położeniem w strefie silnego oddziaływania głównych ośrodków miejskich lub ośrodka w sąsiedztwie głównych ośrodków miejskich (poza zurbanizowaną strefą podmiejską), specjalizacją wynikającą z bliskości miast lub/i miejscami pracy w innych niż rolnictwo sektorach gospodarki (przemysł, budownictwo, turystyka, rekreacja – drugie domy mieszkańców miast, leśnictwo, uzupełniająco administracja oraz inne służby publiczne), dostępem do zatrudnienia w ośrodkach miejskich (migracje wahadłowe), zazwyczaj dobrym i średnim dostępem do podstawowych usług publicznych, względnie dobrą dostępnością komunikacyjną do usług wyższego rzędu zlokalizowanych w ośrodkach miejskich, stosunkowo dobrym potencjałem rolniczym wykorzystywanym rynkowo i miejscami pracy w obsłudze rolnictwa (zmierzającego do zwiększenia towarowości i wydajności). Procesy koncentracji własności i restrukturyzacji w rolnictwie podnoszą atrakcyjność inwestycyjną terenów wiejskich. Dodatkowo łatwy dostęp do miejsc pracy poza rolnictwem, relatywnie dobry poziom kapitału ludzkiego i dostęp do usług publicznych zlokalizowanych na tych obszarach lub w pobliskich miastach redukują poziom bezrobocia i zapewniają mieszkańcom tych terenów dochody na dobrym poziomie. Jednym z celów polityki przestrzennego zagospodarowania kraju na tych obszarach jest utrzymanie i rozwijanie więzi społeczności lokalnych i zachowanie prawidłowych relacji między istniejącymi strukturami przestrzennymi, ponieważ najważniejszym zagrożeniem dla tych obszarów są dezintegracja i niepełne procesy urbanizacyjne. Obszary te powinny zostać wyznaczone w ramach strategii rozwoju województwa i pzpw jako obszary o dobrych warunkach do rozprzestrzeniania się procesów rozwojowych.

Wyżej sformułowane cele i kierunki działań polityki przestrzennej wraz z typologią obszarów funkcjonalnych KPZK 2030 stanowią ustalenia i zalecenia wymagane do wprowadzenia do planów zagospodarowania województw oraz poprzez nie, do uwzględnienia w planowaniu na szczeblu gminnym.

2.2.2.Ustalenia Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego 2030

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego 2030 (przyjęty Uchwałą Nr 318/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 grudnia 2016 r.) określa wizję zagospodarowania przestrzennego województwa, jego politykę przestrzenną oraz system jego realizacji.

Gmina Nowa Wieś Lęborska położona jest w granicach Obszaru Metropolitarnego Gdańsk - Gdynia - Sopot i znajduje się w jego potencjalnej strefie funkcjonalnej, a w skali regionu stanowi część Miejskiego Obszaru Funkcjonalnego Miasta Lęborka.

W odniesieniu do strategicznych celów oraz ustalonych kierunków działań w ramach poszczególnych celów odnoszących się do obszaru gminy Nowa Wieś Lęborska zawartych w Planie zagospodarowania województwa pomorskiego, wyróżnić możemy w szczególności zasady:

Cel 1 – Kierunek - Kształtowanie struktur sieci osadniczej zgodnie z wymogami ładu przestrzennego (1.1.):

- zasada kształtowania zrównoważonej struktury funkcjonalno-przestrzennej sieci osadniczej poprzez przyjęcie hierarchii, określającej rangę i wynikającą z niej rolę poszczególnych ośrodków (1.1.1.);
- zasada kształtowania miejskich obszarów funkcjonalnych, poprzez prowadzenie spójnej polityki przestrzennej i wzmacnianie wzajemnych powiązań (m.in. organizacyjnych, instytucjonalnych i infrastrukturalnych) na obszarach miast rdzeniowych oraz gmin w zasięgu ich funkcjonalnego otoczenia, z uwzględnieniem (...) Miejskiego Obszaru Funkcjonalnego Lęborka (1.1.3.);
- zasada pierwszeństwa wykorzystania obszarów istniejącego zagospodarowania oraz ograniczania rozwoju osadnictwa na terenach otwartych (1.1.4.);
- zasada kształtowania zwartych przestrzennie jednostek osadniczych, minimalizująca terenochłonność oraz potrzeby związane z ich obsługą, ograniczająca ich negatywny wpływ na środowisko oraz sprzyjająca rozwijaniu więzi społecznych, polegająca na: 1) uwzględnianiu w planowaniu przestrzennym modelowych wzorców rozwojowych jednostek osadniczych, przeciwdziałających amorficznemu, niekontrolowanemu przyrostowi zagospodarowania; 2) domykaniu granic zainwestowania, tzn. wyznaczaniu obszarów rozwojowych tak, aby ekspansja zainwestowania na każdym etapie kształtowała czytelną krawędź pomiędzy terenami zainwestowanymi i terenami otwartymi i zapewniała budowę całościowych, kompaktowych struktur; 3) unikaniu pasmowego rozwoju zabudowy wzdłuż głównych, tranzytowych ciągów komunikacyjnych (1.1.5.);
- zasada etapowania kompleksowego rozwoju jednostek osadniczych dla konkretnej, docelowej liczby mieszkańców, dla której możliwe będzie zaprogramowanie i zapewnienie odpowiedniej obsługi, polegająca na koordynacji rozwoju osadnictwa z realnymi możliwościami: 1) wypełnienia zaplanowanych struktur przestrzennych w określonym czasie (szacowanymi na podstawie szczegółowej analizy trendów demograficznych, w tym migracyjnych); 2) rozbudowy istniejącej infrastruktury (na podstawie analizy planów inwestycyjnych operatorów mediów i zdolności finansowych gminy), w zakresie: infrastruktury technicznej, systemów transportowych, podstawowych usług i przestrzeni publicznych (1.1.7.);

Cel 1 – Kierunek - Kształtowanie wysokiej jakości środowiska mieszkaniowego (1.2.):

- zasada zapewnienia odpowiedniej dostępności terenów mieszkaniowych do: podstawowych usług publicznych, transportu zbiorowego, przestrzeni publicznych, przy czym przez odpowiednią dostępność należy rozumieć wzajemne rozmieszczenie funkcji mieszkaniowych oraz funkcji związanych z ich bezpośrednią obsługą, zapewniające dojście piesze i dojazd rowerem w sposób bezpieczny oraz możliwie najkrótszy (1.2.1.);
- zasada określania w planowaniu lokalnym standardów dostępności przestrzennej do podstawowych usług publicznych jako obowiązującego programu zagospodarowania terenów mieszkaniowych, określającego rezerwę terenową dla potrzeb lokalizacji tych usług, proporcjonalną do liczby ludności w zasięgu ich obsługi (1.2.2.);
- zasada zapewnienia odpowiedniej dostępności terenów mieszkaniowych do infrastruktury technicznej (...) warunkującej poziom życia zgodny ze współczesnymi standardami cywilizacyjnymi, przy czym w zakresie zaopatrzenia w wodę i odprowadzenia ścieków należy uwzględnić budowę urządzeń służących zaopatrzeniu w wodę realizowaną jednocześnie z rozwiązaniem spraw gospodarki ściekowej, w szczególności poprzez równoczesną budowę systemów kanalizacji zbiorczej i oczyszczalni ścieków (1.2.3.);

Cel 1 – Kierunek - Racjonalizacja rozmieszczenia oraz poprawa dostępności infrastruktury społecznej i usług publicznych (1.3.):

- zasada realizacji nowych lub dostosowania istniejących obiektów i urządzeń usług publicznych z uwzględnieniem potrzeb wszystkich użytkowników, w tym osób o ograniczonej mobilności i percepcji, zgodnie z wymogami projektowania uniwersalnego (1.3.6.);

Cel 1 – Kierunek - Zapobieganie i ograniczanie skutków powodzi oraz innych zagrożeń naturalnych (1.4.):

- zasada uwzględniania i określania w lokalnych dokumentach planistycznych rozwiązań opartych na zintegrowanym gospodarowaniu zasobami wodnymi w obrębie zlewni - w oparciu o działy wodne (naturalne granice zlewni niezależnie od podziałów administracyjnych) (1.4.7);
- zasada wskazywania w gminnych dokumentach planistycznych sposobów podnoszenia retencyjnej pojemności zlewni, jako elementów ochrony przed powodzią i suszą (1.4.9.);

Cel 2 – Kierunek - Wzmacnianie całorocznej i atrakcyjnej oferty turystycznej w oparciu o zasoby i walory przyrodniczo-kulturowe, krajobrazowe i funkcje metropolitalne (2.3.):

- zasada harmonijnego kształtowania zagospodarowania rekreacyjnego i wypoczynkowego, realizowana między innymi przez: 1) uzależnienie rozwoju nowych terenów budownictwa letniskowego od ich wyposażenia w infrastrukturę ochrony środowiska, 2) uwzględnianie naturalnych właściwości terenu i ograniczanie negatywnego oddziaływania zagospodarowania rekreacyjnego i jego następstw na zasoby przyrodnicze, kulturowe i krajobrazowe (2.3.4.);
- zasada kształtowania ponadregionalnych i regionalnych tras rowerowych, na które składają się trasy: międzyregionalna nr 15 (Pałaców i Zamków) oraz regionalne: nr 114, 130 (Na Kolejowym Szlaku) i 145 (Trasa Wschód-Zachód wzdłuż obecnej DK6) (2.3.8.);

- zasada kształtowania ponadregionalnych i regionalnych szlaków wodnych, w tym śródlądowego kajakowego na systemie rzecznym Łeby (2.3.9.);

Cel 2 – Kierunek - Kształtowanie racjonalnej struktury przestrzennej sieci transportowej (2.4.):

- zasada kształtowania struktury ponadregionalnej i regionalnej sieci transportowej województwa w oparciu o korytarze transportowe: ponadregionalny północny(Via/Rail Hanseatica) oraz regionalny kaszubski (2.4.1);
- zasada hierarchizacji sieci dróg ponadregionalnych i regionalnych, w tym: drogi głównej ruchu przyspieszonego (GP) – S6, drogi głównej (G) – nr 214 z zachowaniem zasad szczegółowych (2.4.4.);
- zasada hierarchizacji węzłowej infrastruktury służącej integracji transportu pasażerskiego w rejonie stacji i przystanków kolejowych, dworców autobusowych (...), wyróżniającą przystanek zintegrowany (PZ) Nowa Wieś Lęborska, Lędziechowo, Garczegorze (2.4.7.);

Cel 2 – Kierunek - Zwiększanie stopnia bezpieczeństwa energetycznego i sprawności systemów produkcji, przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej i cieplnej, gazu, ropy naftowej oraz produktów ropopochodnych (2.5.):

- zasada rozmieszczenia obszarów pod lokalizację biogazowni (z wyłączeniem biogazowni rolniczych) o mocy powyżej 0,5 MW, z uwzględnieniem ich strefy ochronnej o szerokości nie mniejszej niż 300 metrów od istniejącej i planowanej zabudowy mieszkaniowej, z uwzględnieniem warunków wietrznych. Każde odstępstwo (in minus) od wyżej określonej odległości wymaga indywidualnego uzasadnienia w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (2.5.4.);

Cel 3 – Kierunek - Zachowanie i odtwarzanie zasobów środowiska przyrodniczego i jego spójności (3.1.):

- zasada zachowania i kształtowania spójności regionalnego systemu ekologicznego, w skład którego wchodzą istniejące obszary chronione oraz obszary potencjalne do objęcia ochroną (cenne przyrodniczo), a także system płatów i korytarzy Pekologicznych, który tworzą korytarze: regionalny - Pradoliny Redy-Łeby oraz subregionalne: Północnego otoczenia Nowej Wsi Lęborskiej i Leśnego łącznika dolin Łeby i Łupawy (3.1.1.);
- zasada zachowania ciągłości przestrzennej i funkcjonalnej ekosystemów leśnych i dolinnych (zwłaszcza w obszarach korytarzy ekologicznych) w miejscach przecięcia z infrastrukturą transportową o charakterze barier antropogenicznych – w szczególności dróg klas: A, S i GP oraz linii kolejowych - za pomocą wyznaczania i budowy przejść dla zwierząt oraz stosowania nietransparentnych ekranów osłonowych na trasach migracji ptaków (3.1.3);
- zasada bezwzględnego zachowania trwałości gruntów leśnych oraz naturalnych cieków i zbiorników wodnych, w granicach korytarzy ekologicznych, przy zachowaniu ich dotychczasowego gospodarczego wykorzystania, z uwzględnieniem uzasadnionej potrzeby ich przeznaczenia na cele publiczne (3.1.4.);

Cel 3 – Kierunek - Ograniczenie emisji zanieczyszczeń środowiska (3.3.):

- zasada ograniczania stosowania indywidualnych systemów zbierania i oczyszczania ścieków bytowych na obszarach aglomeracji ściekowych (3.3.1.);
- zasada uwzględniania w dokumentach planistycznych gmin uwarunkowań wynikających z planu gospodarki odpadami dla województwa pomorskiego (3.3.11.);

Cel 4 – Kierunek - Wzmacnianie relacji funkcjonalno-przestrzennych miejskich obszarów funkcjonalnych z wykorzystaniem ich zróżnicowanych potencjałów (4.1.):

- zasada wzmacniania spójności funkcjonalno-przestrzennej obszaru oraz jego powiązań zewnętrznych (4.1.2.);
- zasada wzmacniania potencjałów wewnętrznych, wynikających ze specyfiki położenia i charakteru obszaru, decydujących o konkurencyjności miejskiego obszaru funkcjonalnego (MOP Lęborka) (4.1.3.).

2.2.3.Inwestycje celu publicznego wynikające z uwarunkowań zewnętrznych (na podstawie Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030, Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego 2030).

1)Budowa infrastruktury w zakresie atrakcyjności kulturalnej i turystycznej:

- Kajakiem przez Pomorze – zagospodarowanie szlaków wodnych w województwie pomorskim dla rozwoju turystyki kajakowej – Poprawa bezpieczeństwa na szlakach kajakowych poprzez rozbudowę i poprawę standardu infrastruktury turystycznej, w szczególności kajakowej oraz działania promujące tę formę aktywnej turystyki.

2)Budowa, rozbudowa i przebudowa dróg publicznych:

do 2020 r.

- budowa drogi ekspresowej S6 Słupsk – Lębork realizowana przez GDDKiA (program PBDK1, KT),
- budowa drogi ekspresowej S6 Lębork – Obwodnica Trójmiasta realizowana przez GDDKiA (program PBDK 2013-2023, KT),

3)Budowa, rozbudowa i przebudowa linii kolejowych:

do 2020 r.

- przebudowa linii kolejowej nr 202 (Gdynia Chylonia – Słupsk) wraz z budową drugiego toru realizowana przez PKP PLK S.A. (program KPK2, KT),
- modernizacja linii kolejowej nr 229 (Lębork – Łeba) realizowana przez PKP PLK S.A (program KPK, KT),

po 2020 r.

- modernizacja linii kolejowej nr 229 (Kartuzy – Lębork) realizowana przez PKP PLK S.A.
- wykonanie analiz celowości i możliwości reaktywacji przewozów kolejowych wraz z węzłami przesiadkowymi na linii kolejowej nr 230 (Wejherowo – Garczegorze)

4)W zakresie sieci przesyłowych energii elektrycznej:

po 2020 r.

- modernizacja linii 400 kV: Dunowo – Słupsk – Żarnowiec realizowana przez Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A.,
- lokalizacja i budowa sieci linii 400 kV (w korytarzu infrastrukturalnym) wyprowadzająca moc z potencjalnej elektrowni jądrowej do planowanej stacj elektroenergetycznej pomiedzy stacją elektroenergetyczną Żarnowiec 400 kV, a

[1]Program Budowy Dróg Krajowych 2014- 2023.

[2]Krajowy Program Kolejowy do roku 2023.

stacja Słupsk 400 kV i dalej w kierunku południowym do stacji Gdańsk – Przyjaźń 400 kV i stacji Jasiniec 400 kV (Bydgoszcz), związanej ze zwiększeniem przesyłów mocy z elektrowni jądrowej.

5)W zakresie sieci dystrybucyjnych energii elektrycznej:

- przebudowa linii elektroenergetycznej 110 kV (Żarnowiec – Opalino – Jackowo – Wicko – Lębork).

6)W zakresie gazociągów wysokiego ciśnienia:

- budowa gazociągu wysokiego ciśnienia DN 150 relacji Lębork – Łeba wraz ze stacją wysokiego ciśnienia w Łebie,
- budowa gazociągu DN 500 w relacji Łeba Lębork, jeśli lokalizacją instalacji separacji i stabilizacji ciekłych węglowodorów oraz przygotowania gazu handlowego będzie Łeba.

7)Pozostałe

- wykorzystywanie potencjalnych możliwości lokalizacji nowych magazynów gazu ziemnego, paliw płynnych, wodoru i powietrza w strukturach solnych w województwie (w paśmie Puck – Łeba i na południe od Gdańska) celem zwiększenia strategicznych rezerw surowców energetycznych i bezpieczeństwa energetycznego kraju,
- rozważenie wykorzystania (w powiązaniu z morskimi lub lądowymi farmami wiatrowymi dużej mocy) ww. struktur solnych do podziemnego magazynowania sprężonego powietrza, celem magazynowania energii, możliwej do wykorzystania na zasadzie zbliżonej do wodnych elektrowni szczytowo - pompowych.

8)Inwestycje celu publicznego wynikające z Planu Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2022 (PGOWP 2022)

Zgodnie z Planem Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2022 przyjętego Uchwałą Nr 321/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 grudnia 2016 roku Województwo Pomorskiego podzielono na 4 regiony gospodarki odpadami komunalnymi (RGOK).

Gmina Nowa Wieś Lęborska zlokalizowana jest w północnym RGOK. Na obszarze gminy funkcjonuje jedna Regionalna Instalacja Przetwarzania Odpadów Komunalnych (RIPOK), jest to Zakład Zagospodarowania Odpadów „Czysta Błękitna Kraina” Sp. z o.o. w Czarnówku. W ramach działań inwestycyjnych w Planie Gospodarki Odpadami przewiduje się rozbudowę zakładu o:

- instalację do produkcji paliwa alternatywnego o mocy przerobowej 20 000 Mg/rok,
- rozbudowę kompostowni bioreaktorowej,
- rozbudowę instalacji MBP w zakresie budowy linii do sortowania selektywnie zbieranych odpadów komunalnych.

9)Działania w Miejskim Obszarze Funkcjonalnym Lęborka

Wyzwanie rozwojowe: Wykorzystanie renty położenia dla wzrostu konkurencyjności poprzez reindustrializację struktury gospodarki oraz wykorzystanie walorów przyrodniczo-krajobrazowych do rozwoju usług leczniczych i zdrowotnych dla osób starszych.

Działania i przedsięwzięcia polityki przestrzennej zapisane w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego, wynikające z wyzwania rozwojowego:

- tworzenie warunków dla rozwoju kluczowych sektorów lokalnej gospodarki (przetwórstwa rolno - spożywczego) przez wyznaczenie nowych stref produkcyjno składowych i usługowych;
- kształtowanie atrakcyjnego i funkcjonalnego zagospodarowania ogólnodostępnej przestrzeni publicznej, odpowiadającego na potrzeby mieszkańców i wzmacniającego tożsamość kulturową miejsca;
- rewitalizacja zdegradowanych obszarów w miejscowościach wiejskich, w szczególności tych, w których funkcjonowały państwowe gospodarstwa rolne, w tym rewitalizacja zdegradowanych osiedli mieszkaniowych i ponowne wykorzystanie terenów poprodukcyjnych na cele gospodarcze;
- poprawa atrakcyjności oferty publicznego transportu zbiorowego - do 2020 r.: (...), przebudowa linii kolejowej nr 202 (Gdynia Chylonia - Słupsk) wraz z budową drugiego toru; modernizacja linii kolejowej nr 229 (Lębork – Łeba);
- poprawa drogowej dostępności transportowej obszaru funkcjonalnego do Trójmiasta oraz do węzłów drogowych na drodze nr S-6: do 2020 r.: budowa drogi ekspresowej nr S6 (Słupsk – Gdańsk).

2.2.4.Uwarunkowania wynikające ze Strategii rozwoju województwa pomorskiego 2020.

Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020 (zatwierdzona Uchwałą Nr 458/XXII/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 24 września 2012 r.) jest narzędziem kreowania rozwoju, ukierunkowując dostępne instrumenty finansowe i regulacyjne. Obejmuje wyłącznie te zagadnienia, na które Samorząd Województwa Pomorskiego i jego partnerzy w regionie mają rzeczywisty wpływ. Wyznacza cele strategiczne i operacyjne poddające się weryfikacji i ustanawia zobowiązania do określonych działań i efektów.

W Strategii rozwoju województwa pomorskiego 2020 można wyróżnić następujące cele operacyjne odnoszące się do obszaru gminy Nowa Wieś Lęborska:

Cel operacyjny - Unikatowa oferta turystyczna i kulturalna – Rozwój sieciowych i kompleksowych produktów turystycznych - Obszary o wysokim potencjale turystyczno-rekreacyjnym środowiska przyrodniczego i kulturowego (1.3.).

Cel operacyjny - wysoki poziom zatrudnienia – aktywizacja biernych zawodowo i bezrobotnych, wspieranie rozwoju mikro i małych przedsiębiorstw (2.1.).

Cel operacyjny 2.2. - Wysoki poziom kapitału społecznego – Systemowe wzmacnianie potencjału organizacji pozarządowych, podnoszenie poziomu tożsamości regionalnej i lokalnej oraz integracja społeczności lokalnych, aktywne uczestnictwo w kulturze, sporcie i rekreacji, kompleksowa rewitalizacja i rozwój przestrzeni publicznych.

Cel operacyjny 2.3 – efektywny system edukacji – Zapewnienie wysokiej jakości edukacji na poziomie podstawowym, gimnazjalnym i ponadgimnazjalnym, poprawa dostępu do edukacji przedszkolnej i zorganizowanych form opieki nad dziećmi do lat 3, rozwój systemowego wsparcia uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych (w tym szczególnie uzdolnionych).

Cel operacyjny 2.4 – Lepszy dostęp do usług zdrowotnych – Poprawa dostępu do wysokiej jakości specjalistycznych usług zdrowotnych w zakresie chorób cywilizacyjnych, intensyfikacja działań profilaktycznych i diagnostycznych w zakresie chorób cywilizacyjnych.

Cel operacyjny 3.1 – sprawny system transportowy – Rozwój sieci drogowej wiążącej miasta powiatowe regionu z Trójmiastem oraz ich otoczeniem, modernizacja infrastruktury wiążącej węzły multimodalne z układem transportowym regionu.

Cel operacyjny 3.2. - Bezpieczeństwo i efektywność energetyczna – Wsparcie przedsięwzięć z zakresu efektywności energetycznej i z zakresu wykorzystania odnawialnych źródeł energii, zmiana lokalnych i indywidualnych źródeł energii w celu ograniczenia emisji zanieczyszczeń.

Cel operacyjny 3.3. – Dobry stan środowiska – rozwój systemów odbioru i oczyszczania ścieków komunalnych oraz wód opadowych i roztopowych, ograniczanie zagrożeń powodziowych, rozwój kompleksowych systemów zagospodarowania odpadów komunalnych, zachowanie walorów przyrody i poprawa spójności przyrodniczej, rozwój monitoringu środowiska oraz zagrożeń powodziowych.

2.2.5.Inne dokumenty wyznaczające kierunki rozwoju lub określające ramy prowadzenia działań prorozwojowych uchwalonych przez Sejmik lub Zarząd Województwa Pomorskiego

W odniesieniu do obszaru gminy Nowa Wieś Lęborska, wyróżnić możemy następujące opracowania (inne od wyżej już wskazanych) uchwalone przez Sejmik Województwa Pomorskiego lub Zarząd Województwa Pomorskiego:

1)Programy ochrony powietrza przyjęte przez Sejmik Województwa Pomorskiego:

- Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 158/XIII/15 z dnia 26 października 2015 r. w sprawie określenia Programu ochrony powietrza dla strefy pomorskiej na lata 2015-2020 z perspektywą na lata następne określony ze względu na przekroczenia dopuszczalnego poziomu zanieczyszczenia powietrza pyłem PM2,5;
- Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 353/XXXIII/17 z dnia 27 marca 2017 r. w sprawie określenia aktualizacji Programu ochrony powietrza dla strefy pomorskiej, w której został przekroczony poziom dopuszczalny pyłu zawieszonego PM10 oraz poziom docelowy benzo(a)piranu;

2) Programy ochrony środowiska przed hałasem przyjęte przez Sejmik Województwa Pomorskiego:

- Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 756/XXXV/13 z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie określenia programów ochrony środowiska przed hałasem na lata 2013-2017 z perspektywą na lata następne dla terenów poza aglomeracjami w województwie pomorskim, położonych wzdłuż odcinków dróg krajowych i ekspresowych, których eksploatacja powoduje ponadnormatywne oddziaływanie akustyczne, określone wskaźnikami hałasu LDWN i LN;

3) Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 259/XXIV/16 z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 2016 r., poz. 2942):

- Obszar Chronionego Krajobrazu Pradoliny Łeby i Wzgórza Morenowe na południe od Lęborka,
- Obszar Chronionego Krajobrazu Pradoliny Redy-Łeby;

4) Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 788/XXXVII/14 z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie przyjęcia „Planu zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego dla Województwa Pomorskiego” (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 2014 r., poz. 1122);

5) Pozostałe dokumenty strategiczno-planistyczne Samorządu Województwa Pomorskiego:

- Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2022 (uchwała nr 321/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 grudnia 2016 r.),
- Uchwała nr 322/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie wykonania „Planu Gospodarki Odpadami dla województwa Pomorskiego 2022",
- Program Ochrony Środowiska Województwa Pomorskiego na lata 2018-2021 z perspektywą do roku 2025 (uchwała nr 461/XLIII/18 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 lutego 2018 r.),
- Program Opieki nad Zabytkami Województwa Pomorskiego na lata 2016-2019 (uchwała nr 274/XXVI/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 września 2016 r.),
- Regionalny Program Strategiczny w zakresie aktywności zawodowej i społecznej (uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 376/322/18 z dnia 17 kwietnia 2018 r.),
- Regionalny Program Strategiczny w zakresie atrakcyjności kulturalnej i turystycznej (uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 397/324/18 z dnia 24 kwietnia 2018 r.),
- Regionalny Program Strategiczny w zakresie ochrony zdrowia (uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 418/324/18 z dnia 24 kwietnia 2018 r.),
- Regionalny Program Strategiczny w zakresie energetyki i środowiska (uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 415/324/18 z dnia 24 kwietnia 2018 r.),
- Regionalny Program Strategiczny w zakresie transportu (uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 951/275/13 z dnia 13 sierpnia 2013 r.),
- Regionalny Program Strategiczny w zakresie rozwoju gospodarczego (uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 466/327/18 z dnia 10 maja 2018 r.).

2.2.6.Uwarunkowania wynikające ze Strategii Miejskiego Obszaru Funkcjonalnego Lęborka.

Strategia Miejskiego Obszaru Funkcjonalnego Lęborka (MOF Lęborka) wypracowana została wspólnie przez samorządy lokalnych (gminy i miasta) oraz samorząd powiatu lęborskiego. MOF Lęborka tworzy sześć powiązanych funkcjonalnie gmin z całego obszaru powiatu lęborskiego (Miasto Lębork, Gmina Cewice, Gmina Nowa Wieś Lęborska, Gmina Wicko, Miasto Łeba) oraz jedna gmina z powiatu wejherowskiego (Gmina Łęczyce).

Strategia MOF obejmuje najważniejsze zagadnienia, które podejmowane będą razem - ponad granicami administracyjnymi gmin. Misją dokumentu jest ułatwienie koordynacji działań – odpowiedzi na wyzwania rozwojowe, także w oparciu o dostępne środki publiczne z regionalnego i krajowych programów operacyjnych. Horyzont Strategii to rok 2020.

Strategia przygotowana została w ramach projektu pn. „Obszar Funkcjonalny Ziemi Lęborskiej", współfinansowanego ze środków UE w ramach Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007-2013. Zapisy strategii wypracowane zostały wspólnie przez przedstawicieli wszystkich Partnerów projektu w toku spotkań warsztatowych, a następnie poddane konsultacjom społecznym.

Wizja Miejskiego Obszaru Funkcjonalnego Lęborka w 2020 roku nie jest wizją poszczególnych gmin, lecz dojrzeniem możliwości uzyskania synergii dzięki współpracy. Wizja odnosi się do oczekiwanych efektów tej współpracy: **Ziemia Lęborska – spójny i**

konkurencyjny obszar zrównoważonego rozwoju, w pełni wykorzystujący potencjały lokalne oraz bliskość Metropolii Trójmiejskiej.

Ziemia Lęborska - Miejski Obszar Funkcjonalny Lęborka (MOF) to obszar wynikający z funkcji, jakie łączą miasto z jego otoczeniem. Jest on osadzony w szerszym kontekście przestrzennym i historycznym. „Ziemia Lęborska" jest natomiast pojęciem spajającym obszar MOF, wzmacniającym identyfikację oraz tożsamość lokalną.

Obszar spójny - to obszar dobrze skomunikowany wewnętrznie, połączony odpowiednią siecią dróg i systemem komunikacji. To także obszar spójnego planowania przestrzennego. W wymiarze społecznym – to obszar, na którym funkcjonują silne partnerstwa i ograniczane jest wykluczenie społeczne. Do 2020 roku MOF Lęborka będzie skoncentrowany na rozwoju przenikających się funkcji: gospodarczych (opartych na sieciach producenckich), wypoczynkowych (których głównym węzłem będzie Łeba), zdrowotnych (których głównym węzłem będzie Lębork).

Obszar konkurencyjny - to obszar, który lepiej niż inne jednostki radzi sobie z procesami rozwojowymi, a także dostrzega i wykorzystuje szanse w swym otoczeniu. Konkurencyjność MOF opierała się będzie na różnego rodzaju sieciach – sieciowej ofercie turystycznej, współpracy grup producentów i partnerstwie organizacji społecznych.

Obszar zrównoważonego rozwoju - działania planowane zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju uwzględniają jednocześnie wymiar społeczny, gospodarczy i ekologiczny. Przyroda jest zasobem, który wykorzystywany będzie do rozwoju MOF i jest jednocześnie walorem, który należy chronić.

Wykorzystanie potencjałów lokalnych - Strategia opiera się na wewnętrznych potencjałach MOF – materialnym (np. przyrodniczym), jak i niematerialnym (w tym kulturowym). Wykorzystanie potencjałów lokalnych to także wzmocnienie partnerstw - działania w MOF dotyczą zarówno władz samorządowych na poziomie gminnym, jak i powiatowym, a także różnych organizacji działających na naszym terenie. Współpraca jest niezbędna aby w ramach MOF budować rozwiązania sieciowe (szczególnie w turystyce). Współpraca w MOF ma także ułatwiać poszerzanie kontaktów z instytucjami zagranicznymi.

Wykorzystanie bliskości metropolii trójmiejskiej - położenie w bezpośredniej bliskości Trójmiasta oznacza, że MOF Lęborka podlega zarówno procesom „wymywania", jak i „rozprzestrzeniania" czynników rozwojowych. Położenia „w cieniu" dużej aglomeracji nie da się zmienić, można za to wykorzystać zjawiska i procesy, które przyczynią się do rozwoju całego MOF. W szczególności chodzi tu o rozwój funkcji wypoczynkowych dla mieszkańców metropolii (w tym osób starszych), dostarczanie specyficznych produktów przedsiębiorcom trójmiejskim, jak i wzrost atrakcyjności inwestycyjnej wraz z poprawą połączeń z aglomeracją.

3.Uwarunkowania wewnętrzne gminy Nowa Wieś Lęborska

3.1.Dotychczasowe przeznaczenie, zagospodarowanie i uzbrojenie terenu

3.1.1.Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

Do dnia 31 grudnia 2003r. na terenie gminy obowiązywał Miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego, który stracił ważność z mocy prawa. Do planu tego dokonano szereg zmian, które zachowały ważność.

Obecnie na terenie gminy obowiązują 33 miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

Tabela 1 Obowiązujące miejscowe planu zagospodarowania przestrzennego.

L.p.	Nazwa planu miejscowego	Nr uchwały zatwierdzającej	Dz. Urz., w którym opublikowano dok.
1	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu stacji paliw w miejscowości Mosty	Uchwała nr XIX / 196 / 96 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 29 listopada 1996	Dz. Urz. Woj. Słupskiego Nr 3 z dnia 23.01.1997 r. poz. 8
2	Zmiana miejscowego planu ogólnego Nowa Wieś Lęborska, obejmująca działki nr 1/12, 1/13, 1/15, 1/16 w Kębłowie Nowowiejskim gmina Nowa Wieś Lęborska	Uchwała nr XXVII / 274 / 97 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 31 października 1997	Dz. Urz. Woj. Słupskiego Nr 5 z dnia 09.03.1998 r. poz. 15
3	Zmiana miejscowego ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska dla terenu eksploatacji złoża surowca ilastego „Lębork” w miejscowości Nowa Wieś Lęborska	Uchwała nr XV / 146 / 2000 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 28 stycznia 2000	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 74 z dnia 01.08.2000 r. poz. 451
4	Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska dla działki nr 186/2 w Chocielewku	Uchwała nr XIX / 176 / 2000 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 31 maja 2000	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 1 z dnia 08.01.2001 r. poz. 1
5	Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska dla terenu eksploatacji złoża kruszywa naturalnego w Pogorzelicach	Uchwała nr XXVII / 224 / 2001 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 9 marca 2001	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 66 z dnia 10.08.2001 r. poz. 777
6	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu górniczego Kębłowo Nowowiejskie, zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska	Uchwała nr XXVII / 225 / 2001 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 9 marca 2001	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 64 z dnia 06.08.2001 r. poz. 732
7	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska dla terenu zabudowy mieszkalno-turystycznej w miejscowości Lubowidz (dz.351/1)	Uchwała nr XXXIII / 299 / 2001 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 20 grudnia 2001	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 23 z dnia 16.04.2002 r. poz. 572

L.p.	Nazwa planu miejscowego	Nr uchwały zatwierdzającej	Dz. Urz., w którym opublikowano dok.
8	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w rejonie stacji paliw po południowej stronie drogi krajowej nr 6 w miejscowości Mosty obręb Lubowidz gmina Nowa Wieś Lęborska	Uchwała nr XXX / 257 / 2001 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 28 sierpnia 2001	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 84 z dnia 02.11.2001 r. poz. 1064 Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 9 z dnia 06.02.2002 r. poz. 140
9	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska dla terenu zabudowy mieszkalno-usługowej w miejscowości Nowa Wieś Lęborska (dz. nr 475/131, cz. dz. nr 475/35)	Uchwała nr VI / 42 /2003 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 29 kwietnia 2003	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 84 z dnia 02.07.2003 r. poz. 1375
10	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 1/5 i 1/6 – obr. Kębłowo Nowowiejskie gmina Nowa Wieś Lęborska	Uchwała nr XXVIII / 172 / 2005 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 04 lutego 2005	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 33 z dnia 08.04.2005 r. poz. 658
11	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla działki 1/17 – obr. Kębłowo Nowowiejskie gmina Nowa Wieś Lęborska	Uchwała nr XXVIII / 173 / 2005 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 04 lutego 2005	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 33 z dnia 08.04.2005 r. poz. 659
12	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zabudowy mieszkalno-usługowej w miejscowości Lubowidz gmina Nowa Wieś Lęborska	Uchwała nr XXXIII / 212 / 05 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 15 czerwca 2005	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 85 z dnia 08.09.2005 r. poz. 1713
13	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zabudowy mieszkalno-usługowej w miejscowości Mosty gmina Nowa Wieś Lęborska	Uchwała nr XXXIII / 213 / 05 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 15 czerwca 2005	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 85 z dnia 08.09.2005 r. poz. 1712
14	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla terenu planowanej eksploatacji złoża iłów w miejscowości Nowa Wieś Lęborska gmina Nowa Wieś Lęborska	Uchwała nr VII/39/2007 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 14 marca 2007	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 127 z dnia 09.08.2007 r. poz. 2273
15	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Małoszyce gmina Nowa Wieś Lęborska	Uchwała nr XV/87/07 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 06 listopada 2007	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 75 z dnia 18.07.2008 r. poz. 1982
16	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska pod trasę gazociągu DN 700 wraz z urządzeniami infrastruktury towarzyszącej	Uchwała nr XLVIII/400/2010 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 24 września 2010	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 166 z dnia 27.12.2010 r. poz. 3414

L.p.	Nazwa planu miejscowego	Nr uchwały zatwierdzającej	Dz. Urz., w którym opublikowano dok.
17	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu miejscowości Małoszyce gmina Nowa Wieś Lęborska pod nazwą ,,Małoszyce - uzupełnienia''.	Uchwała nr XXXIII/262/13 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 05 marca 2013	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego 2013.2075 z dnia 07.05.2013 r.
18	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru w miejscowościach Łebień, Tawęcino, Karlikowo Lęborskie, Rekowo Lęborskie w gminie Nowa Wieś Lęborska	Uchwała nr XI/86/15 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 29 września 2015	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 2015r. poz.3205 z dnia 21 października 2015r.
19	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla zespołu mieszkaniowego w miejscowości Garczegorze	Uchwała nr XII/110/15 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 13 listopada 2015	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 2016r. poz.579 z dnia 18 lutego 2016r.
20	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obejmującego teren w rejonie miejscowości Tawęcino w gminie Nowa Wieś Leborska (Tawęcino)	Uchwała nr XV/135/16 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 25 stycznia 2016r.	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 2016r. poz. 915
21	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obrębu: Obliwice, Łebień, Wilkowo Nowowiejskie, Rekowo Lęborskie, Karlikowo Lęborskie, Tawęcino w gminie Nowa Wieś Lęborska pod nazwą „Obliwice- Wiatraki”	Uchwała nr XVI/141/16 z Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 10 marca 2016 r.	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 2016r. poz. 1742
22	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla działek nr 408 i 409 położonych w obrębie geodezyjnym Łebień, gmina Nowa Wieś Lęborska	Uchwała nr XXIX/273/16 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 19 grudnia 2016 r.	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 2017 poz. 399 ogłoszony: 31.01.2017
23	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 1/3 położonej w obrębie geodezyjnym Kębłowo Nowowiejskie, gmina Nowa Wieś Lęborska.	Uchwała nr XXIX/274/16 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 19 grudnia 2016 r.	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 2017 poz. 400 ogłoszony: 31.01.2017
24	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla działek nr 190/4 i 193/1 położonych w obrębie geodezyjnym Kębłowo Nowowiejskie, gmina Nowa Wieś Lęborska.	Uchwała nr XXIX/276/16 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 19 grudnia 2016 r.	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 2017 poz. 401 ogłoszony: 31.01.2017
25	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 229/25 położonej w obrębie geodezyjnym Darżewo, gmina Nowa Wieś Lęborska.	Uchwała nr XXIX/275/16 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 19 grudnia 2016 r.	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 2017 poz. 454 ogłoszony: 02.02.2017

L.p.	Nazwa planu miejscowego	Nr uchwały zatwierdzającej	Dz. Urz., w którym opublikowano dok.
26	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla fragmentów obrębów geodezyjnych Kębłowo Nowowiejskie i Wilkowo Nowowiejskie w gminie Nowa Wieś Lęborska	Uchwała XXXVII/362/17 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 26 września 2017 roku	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 2017 poz. 3669 Ogłoszony: 26.10.2017
27	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla działek nr 1/2 i 8 położonych w obrębie geodezyjnym Kębłowo Nowomiejskie, gmina Nowa Wieś Lęborska	Uchwała XXXVII/363/17 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 26 września 2017 roku	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 2017 poz. 3619 Ogłoszony: 24.10.2017
28	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 112 w obrębie geodezyjnym Wilkowo Nowomiejskie, gmina Nowa Wieś Lęborska	Uchwała XXXVII/364/17 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 26 września 2017 roku	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 2017 poz. 3620 Ogłoszony: 24.10.2017
29	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obrębu ewidencyjnego Kębłowo Nowowiejskie w gminie Nowa Wieś Lęborska	Uchwała XLIII/438/18 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 2 marca 2018 roku	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 2018 poz. 1567 Ogłoszony: 20.04.2018
30	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w obrębie geodezyjnym Nowa Wieś Lęborska, gmina Nowa Wieś Lęborska (działki nr 974/1,974/2,976/2,957, cz. 959, cz.967, cz.973, cz.1068/1)	Uchwała XLVIII/486/18 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 24 sierpnia 2018r.	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 2018r poz. 3760 Ogłoszony 04.10.2018r.
31	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla północno-wschodniej części obrębu geodezyjnego Lubowidz, gmina Nowa Wieś Lęborska	Uchwała nr XLIX/497/18 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 28.09.2018r.	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 2018r. poz 4247 Ogłoszony 06.11.2018r.
32	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru nad Jeziorem Lubowidz	Uchwała nr VII/61/19 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 15.04.2019r.	Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 2019. poz. 2483 Ogłoszony: 22.05.2019
33	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w rejonie działki nr 116/6 w miejscowości Mosty, obręb Lubowidz gmina Nowa Wieś Lęborska.	Uchwała nr XI/112/19 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 26 września 2019 r.	

Analizując ustalenia obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego stwierdza się następujące:

1) 15 spośród 33 obowiązujących planów miejscowych dotyczy terenów górniczych (tereny eksploatacji kruszyw naturalnych oraz surowca ilastego);

2) 3 plany miejscowe dotyczą lokalizacji elektrowni wiatrowych; plany te, z uwagi na wejście w życie tzw. ustawy wiatrakowej, są obecnie trudne do zrealizowania (brak możliwości realizacji wiatraków o wysokości i mocy zgodnych z pierwotnymi zamierzeniami);
3) Tylko 12 planów miejscowych dotyczy terenów o przeznaczeniu rozwojowym, mieszkaniowo-usługowym, z czego 4 są już w całości skonsumowane (obszar objęty planami miejscowymi jest już zabudowany), 4 są sukcesywnie zabudowywane, jedynie na terenie 2 planów w obrębie geodezyjnym Małoszyce proces inwestycyjny wynikający z wejścia w życie tych planów nie rozpoczął się;
4) Tylko w granicach 4 obrębów geodezyjnych obowiązują plany miejscowe z terenami budowlanymi, które nie są jeszcze zabudowane: Lubowidz (14ha przeznaczone pod zabudowę), Garczegorze (3ha przeznaczone pod zabudowę), Małoszyce (135ha przeznaczone pod zabudowę) i Nowa Wieś Lęborska.

Dodatkowo 7 planów miejscowych jest w trakcie realizacji, na różnych etapach procedury. Są to w większości plany miejscowe sporządzane na wnioski konkretnych właścicieli nieruchomości.

Tabela 2 Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego w trakcie procedury planistycznej.

Lp.	Uchwała o przystąpieniu	Tytuł uchwały
1	XLVIII/395/2014	" w sprawie przystąpienia do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Osiedle Łąkowe" w Gminie Nowa Wieś Lęborska"
2	XXIX/277/16	„w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Nowa Wieś Lęborska, gmina Nowa Wieś Lęborska”
3	XLI/411/18 (25 stycznia 2018r.)	„sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w obrębie geodezyjnym Lubowidz gmina Nowa Wieś Lęborska (działka nr 456/13)”
4	XLV/451/18 (18 maja 2018r.)	„w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębach ewidencyjnych Obliwice i Łebień gmina Nowa Wieś Lęborska”
5	XLIII/439/18 (2 marca 2018r.)	„w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki 464/3 obręb Nowa Wieś Lęborska”
6	XLVII/476/18 (29 czerwca 2018r.)	„w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w obrębie geodezyjnym Łebień gmina Nowa Wieś Lęborska (działka nr 3/3 i 9)

Lp.	Uchwała o przystąpieniu	Tytuł uchwały
7	VIII/77/19 (28 maja 2019r.)	„w sprawie przystąpienia do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla zespołu mieszkaniowego w miejscowości Garczegorze”

3.1.2.Decyzje o warunkach zabudowy

Zestawienie wydanych decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz o warunkach zabudowy wydanych do czerwca 2016r. zawarte jest w opracowaniu analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, uchwalonym uchwałą nr XXVII/241/16 z dnia 7 listopada 2016r.

Od lipca 2016r. zostały wydane kolejne decyzje o warunkach zabudowy. Po przeprowadzeniu analizy tych decyzji stwierdza się, że utrzymuje się zainteresowanie lokalizacją na terenie gminy głównie budynków mieszalnych jednorodzinnych i głownie na terenie wsi Nowa Wieś Lęborska, Lubowidz i Krępa Kaszubska.

Tabela 3 Nowe budynki mieszkalne jednorodzinne, dla których wydano decyzje o warunkach zabudowy.

L.p.	miejscowość	Liczba nowych budynków mieszkalnych jednorodzinnych, dla których wydano decyzje o warunkach zabudowy w poszczególnych latach			
		07-12.2016	2017	01-06.2018	suma
	Razem ilość nowych budynków mieszkalnych	32	115	25	172
	W tym:				
1.	Nowa Wieś Lęborska	17	48	5	70
2.	Lubowidz, Mosty	3	31	3	37
3.	Krępa Kaszubska	3	16	7	26
4.	Kębłowo Nowowiejskie	1	2	1	4
5.	Wilkowo Nowowiejskie			2	2
6.	Garczegorze	2	1	1	4
7.	Redkowice	1	1	6	8
8.	Pogorzelice	2	1		3
9.	Chocielewko		3		3
10.	Łebień	3	5		8
11.	Pogorszewo		5		5
12.	Darżewo		1		1
13.	Niebędzino		1		1

3.1.3.Użytkowanie terenów

Poniższa tabela przedstawia podstawowe rodzaje użytków w gminie Nowa Wieś Lęborska wraz z ich powierzchniami i udziałem procentowym wg stanu na koniec 2016r.

Tabela 4 Podstawowe rodzaje użytków w gminie Nowa Wieś Lęborska wraz z ich powierzchniami i udziałem procentowym wg stanu na koniec 2016r.

L.p.	Rodzaj użytków	Powierzchnia ha	udział	Rodzaj użytków	powierzchnia
1.	Użytki rolne	15641	57,8	Grunty orne	10220
				sady	27
				Łąki trwałe	3560
				Pastwiska trwałe	1373
				Grunty rolne zabudowane	248
				Grunty pod stawami	29
				Grunty pod rowami	184
2.	Grunty leśne oraz zadrzewione i zakrzewione	9621	35,6	lasy	9327
				Grunty zadrzewione i zakrzewione	294
3.	Grunty zabudowane i zurbanizowane	1117	4,1	Tereny mieszkaniowe	151
				Tereny przemysłowe	51
				Inne tereny zabudowane	46
				Zurbanizowane tereny niezabudowane	12
				Tereny rekreacyjne i wypoczynkowe	26
				Tereny komunikacyjne-drogi	678
				Tereny komunikacyjne – kolejowe i inne	125
				Użytki kopalne	28
4	Grunty pod wodami	284	1,1	Powierzchniowymi płynącymi	269
				Powierzchniowymi stojącymi	15
5.	Nieużytki	381	1,4		
RAZEM		27045 ha	100%		

Z tabeli tej wynika, że na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska zdecydowanie przeważają użytki rolne (57,8%), bardzo duży udział mają również lasy i grunty zadrzewione (35,6%).

3.1.4.Rozmieszczenie i liczba ludności w gminie.

Według informacji uzyskanych w Urzędzie Gminy w Nowej Wsi Lęborskiej na koniec 2015 r. gminę zamieszkiwało 13354 mieszkańców stałych. Na sieć osadniczą składa się 37 miejscowości, z których największą jest Nowa Wieś Lęborska licząca 2522 mieszkańców. Gmina jest podzielona na 22 następujące sołectwa: Nowa Wieś Lęborska, Mosty, Pogorzelice, Czarnówko, Redkowice, Krępa Kaszubska, Garczegorze, Wilkowo Nowowiejskie, Karlikowo Lęborskie, Lubowidz, Darżewo, Łebień, Tawęcino, Kębłowo Nowowiejskie, Dziechlino, Janowiczki, Chocielewko, Obliwice, Pogorszewo, Lędziechowo, Leśnice i Janowice.

Tabela 5 Rozmieszczenie ludności w poszczególnych sołectwach i miejscowościach.

L.p.	Sołectwo	Miejscowość	Łączna liczba mieszkańców w sołectwie
1	Chocielewko		562
2.	Czarnówko	Czarnówko, Kanin	251
3.	Darżewo	Darżewo, Laska	331
4.	Dziechlino	Małoszyce, Rybki, Dziechlino	438
5.	Garczegorze	Garczegorze, Janisławiec, Darżkowo	552
6.	Janowice	Janowice, Rozgorze	490
7.	Janowiczki		213
8.	Karlikowo Lęborskie	Karlikowo Lęborskie, Rekowo Lęborskie	321
9.	Kębłowo Nowowiejskie	Kębłowo Nowowiejskie, Łowcze	618
10.	Krępa Kaszubska		608
11.	Leśnice	Leśnice, Piaskowa	574
12.	Lędziechowo		291
13.	Lubowidz	Lubowidz, Ługi, Jamy	640
14.	Łebień		935
15.	Mosty		1706
16.	Nowa Wieś Lęborska	Nowa Wieś Lęborska	2522
17.	Obliwice		196
18.	Pogorszewo		342
19.	Pogorzelice	Pogorzelice	430
20.	Redkowice	Redkowice, Żelazkowo, Niebędzino	655
21	Tawęcino	Tawęcino Bąsewice	461
22	Wilkowo Nowowiejskie		170
razem:			13354

3.1.5.Rolnictwo

Powierzchnia użytków rolnych na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska na dzień 01.01.2016r. wynosiła 15.641 ha, co stanowiło 57,8%. Można zatem stwierdzić, że gmina ma głównie charakter rolniczy. Istotnym jest jednakże, że z każdym rokiem udział użytków rolnych w stosunku do ogólnej powierzchni gminy maleje.

Tabela 6 Struktura użytków w gminie Nowa Wieś Lęborska.

L.p.	Rodzaj użytków	Powierzchnia (ha)	Udział (%)
1.	Grunty orne	10220	65,3
2.	sady	27	0,2

L.p.	Rodzaj użytków	Powierzchnia (ha)	Udział (%)
3.	Łąki trwałe	3560	22,8
4.	Pastwiska trwałe	1373	8,7
5.	Grunty rolne zabudowane	248	1,6
6.	Grunty pod stawami	29	0,2
7	Grunty pod rowami	184	1,2
	Razem	15641	100

Spośród zwierząt hodowlanych na terenie Gminy Nowa Wieś Lęborska przeważa bydło. Na podstawie danych uzyskanych z Pomorskiego Oddziału Regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa zauważyć można na przełomie danych z 2017 i 2018 roku duży spadek ilości zwierząt hodowlanych (szczególnie bydła i świń).

Tabela 7 Zestawienie pogłowia zwierząt (bydło, kozy, owce, świnie) na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska w okresie od 04-04-2015 do 01-12-2018

Gmina Nowa Wieś Lęborska	Bydło	Owce	Kozy	Świnie
	ilość pogłowia	ilość pogłowia	ilość pogłowia	ilość ogólna pogłowia
2015-04-04	4895	574	21	2562
2016-12-01	4923	718	23	2303
2017-12-01	4851	773	22	2204
2017-12-01	4751	696	28	2165
2018-12-01	4245	696	25	797

Na spadek liczby trzody chlewnej (świń) istotny wpływ wywarły dwa istotne czynniki - chorobotwórczy i ekonomiczny. Przyczyny spadku liczby zwierząt upatrywać można ze względu na wystąpienie choroby - afrykańskiego pomoru świń, a także ze względu na istotny spadek cen skupu żywca. Na powyższe wpływ może mieć również zaostrzenie przepisów dotyczących utrzymania tego rodzaju zwierząt.

Na spadek ilości bydła istotny wpływ wywarła susza występująca na terenach Polski, co z kolei przełożyło się na zdecydowanie niższą dostępność, a zarazem wyższe ceny pasz. Ceny pasz przypisać można również jako czynnik dużego spadku ilości trzody chlewnej (świń).

W danych szacunkowych dla terenu Gminy Nowa Wieś Lęborska wskazuje się także na drób obecny w ilości ok. 30 000 szt. oraz konie w ilości ok. 300 szt.

3.1.6.Struktura gospodarstw rolnych.

Na terenie gminy zdecydowanie najwięcej jest gospodarstw rolnych o powierzchni do 5ha. Zestawienie przedstawia się następująco.

Tabela 8 Struktura powierzchni gospodarstw rolnych w gminie Nowa Wieś Lębroska.

L.p.	Struktura obszarowa	Ilość
1.	Do 5ha	700
2.	5,01-10	161
3.	10,01-50	184
4.	50,01-100	31

5.	100,01-150	10
6.	150,01-200	4
7.	200,01-250	6
8.	250,01-300	3
9.	Powyżej 300	6
10	Razem	1105

Wśród upraw przeważają zboża. Wśród zbóż głównie uprawia się na terenie gminy żyto.

Tabela 9 Struktura uprawy zbóż w gminie Nowa Wieś Lęborska.

Gmina Nowa Wieś Lęborska			
L.p.	**Wyszczególnienie**	**Ilość ha**	**% udział w strukturze zasiewów**
1	Żyto	1 200,00	11,5%
2	Pszenica ozima	700,00	6,7%
3	Pszenica jara	580,00	5,6%
4	Jęczmień ozimy	500,00	4,8%
5	Jęczmień jary	590,00	5,7%
6	Owies	600,00	5,8%
7	Pszenżyto ozime	600,00	5,8%
8	Pszenżyto jare	350,00	3,4%
9	Mieszanka zbożowa	845,00	8,1%
10	Kukurydza na ziarno		0,0%
11	Gryka	5,00	0,0%
I.	Zboża ogółem	5970,00	57,5%
12	Ziemniaki	700,00	6,7%
13	Buraki cukrowe		0,0%
14	Buraki pastewne	20,00	0,2%
15	Brukiew		0,0%
II.	Okopowe ogółem	720,00	6,9%
16	Peluszka	30,00	0,3%
17	Łubin	150,00	1,4%
18	Bobik		0,0%
19	Groch	100,00	1,0%
20	Mieszanki strączkowe		0,0%
III.	Strączkowe ogółem	280,00	2,7%
21	Motylkowe	50,00	0,5%

Gmina Nowa Wieś Lęborska			
L.p.	**Wyszczególnienie**	**Ilość ha**	**% udział w strukturze zasiewów**
	drobnonasienne		
22	Strączkowe na zielonkę	300,00	2,9%
23	Kukurydza na zielonkę	650,00	6,3%
IV.	Pastewne ogółem	1000,00	9,6%
24	Rzepak	700,00	6,7%
25	Len		0,0%
26	Tytoń		0,0%
V.	Przemysłowe ogółem	700,00	6,7%
27	Truskawki	25,00	0,2%
28	Trawy polowe	943,00	9,1%
29	Trawy nasienne		0,0%
30	Warzywa gruntowe	20,00	0,2%
31	Pozostałe uprawy	733,00	7,1%
32	Grunty odłogowane		0,0%
VI.	Pozostałe ogółem	1721	16,6%
	Razem powierzchnia zasiewów na gruntach ornych	10 391,00	100,0%
33	Łąki	3830	x
34	Pastwiska	1577	x
35	Sady	35	x
	Ogółem użytki rolne	15 833,00	x

3.1.7.Leśnictwo

Na terenie gminy 9 302ha powierzchni zajmują lasy, co stanowi ok. 34% całkowitej powierzchni gminy. Zdecydowaną większość stanowią lasy państwowe - ok. 94,2%, pozostałe 5,4% to lasy prywatne.

Zarząd i nadzór nad lasami na terenie gminy sprawują 2 nadleśnictwa: Nadleśnictwo Lębork i Nadleśnictwo Cewice (w obrębach geodezyjnych Małoszyce i Leśnice). Gmina Nowa Wieś Lęborska w granicach Nadleśnictwa Lębork podzielona jest na 5 leśnictw: Leśnictwo Łebień, Leśnictwo Nowa Wieś, Leśnictwo Janowice, Leśnictwo Leśnice i Leśnictwo Darżewo. Rejony gminy leżące na terenie Nadleśnictwa Cewice należą do Leśnictwa Maszewo.

Część lasów zgodnie z obowiązującym planem urządzenia lasów stanowi lasy ochronne oznaczone na rysunku studium. Są to głównie lasy wodo- i glebochronne.

3.1.8.Usługi

Usługi publiczne

Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska funkcjonują następujące obiekty usług publicznych:

1) w zakresie administracji:
   a) Urząd Gminy w Nowej Wsi Lęborskiej,
   b) Ochotnicza Straż Pożarna we wsiach: Chocielewko, Garczegorze, Krępa Kaszubska, Leśnice, Łebień, Nowa Wieś Lęborska, Obliwice, Pogorszewo, Redkowice;
2) w zakresie oświaty i wychowania:
   a) Szkoła Podstawowa im. Strażaków Polskich w Nowej Wsi Lęborskiej (szkoła podstawowa i klasy gimnazjalne),
   b) Szkoła Podstawowa im. Leśników Polskich w Leśnicach (szkoła podstawowa i klasy gimnazjalne),
   c) Szkoła Podstawowa im. Tajnej Organizacji Wojskowej "Gryf Pomorski" w Redkowicach (szkoła podstawowa i klasy gimnazjalne),
   d) Zespół Szkół im. Męczenników Marszu Śmierci KL Stutthof w Garczegorzu (szkoła podstawowa i przedszkole),
   e) Zespół Szkół im. Jana Pawła II w Łebieniu (szkoła podstawowa, klasy gimnazjalne i przedszkole),
   f) Przedszkole w Nowej Wsi Lęborskiej z filią w Lubowidzu;
3) w zakresie kultury:
   a) Biblioteka Publiczna Gminy Nowa Wieś Lęborska z filiami w: Łebieniu, Janowicach, Krępie Kaszubskiej, Pogorzelicach i Chocielewku,
   b) Gminny Ośrodek Kultury w Nowej Wsi Lęborskiej;
4) w zakresie pomocy społecznej: Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej;
5) w zakresie opieki zdrowotnej:
   a) Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej NZOZ w Nowej Wsi Lęborskiej,
   b) Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej NZOZ w Łebieniu;
6) kościoły:
   a) Parafia Rzymsko-Katolicka w Nowej Wsi Lęborskiej p.w. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Marii Panny z kościołami w miejscowościach: Nowa Wieś Lęborska, Chocielewko, Redkowice, Kębłowo Nowowiejskie,
   b) Parafia Rzymsko-Katolicka w Garczegorzu p.w. Sw. Marii Magdaleny z kościołami w miejscowościach: Garczegorze, Janowice,
   c) Parafia Rzymsko-Katolicka w Mostach pw. Sw. Brata Alberta Chmielowskiego z kościołami w miejscowościach: Mosty, Lubowidz,
   d) Parafia Rzymsko-Katolicka w Leśnicach pw. Matki Boskiej Częstochowskiej z kościołami miejscowościach: Leśnice, Pogorzelice,
   e) Parafia Rzymsko-Katolicka w Łebieniu pw. Najświętszej Marii Panny Królowej Polski z kościołami w miejscowościach: Łebień, Tawęcino,
   f) Kościół w Małoszycach należący do Parafii Rzymsko-Katolickiej w Lęborku pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Lęborsku.

Usługi komercyjne

Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska działalność gospodarczą zarejestrowało 889 aktywnych podmiotów gospodarczych, większość z nich to jednoosobowe działalności.

W gminie brak jest większych zakładów produkcyjnych. Z mających największy wpływ na zatrudnienie należy wymienić:

a) Zakład Zagospodarowania Odpadów CZYSTA BŁĘKITNA KRAINA w Czarnówku,
b) ABAR w Nowej Wsi Lęborskiej,
c) ENTRELEC zp z o.o. w Nowej Wsi Lęborskiej,
d) Przedsiębiorstwo Produkcyjno Usługowo Handlowe ABAR sp. j. w Nowej Wsi Lęborskiej,
e) EUROPLANT Handel Ziemniakami Sp. z o.o. w Obliwicach,
f) Trans-Rud Jerzy Rudnicki w Nowej Wsi Lęborskiej,
g) SPORTEX Grupa Tomasz Mechliński Krzysztof Wojciechowicz Łukasz Mechliński w Mostach,
h) SONDEX BRAZE sp. z o.o. w Żelazkowie,
i) BOGUŚ - BUS Przewóz Osób W Nowej Wsi Lęborskiej,
j) POLMARCO sp. z o.o. w Nowej wsi Lęborskiej,
k) Tartak DREWBAL Przerób Drewna Zenon Szreder w Nowej Wsi Lęborskiej,
l) Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowo-Produkcyjne GĄPŁYT Barbara Okrój w Mostach,
m) TPC Sp. z o.o. - Fabryka Puszek w Łebieniu,
n) Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe DELTA Rychert Piotr w Nowej Wsi Lęborskiej.

3.1.9.Mieszkalnictwo.

Zabudowa mieszkaniowa w gminie jest skoncentrowana głównie w miejscowościach: Nowa wieś Lęborska, Mosty i Łebień. Jest to w zdecydowanej większości zabudowa jednorodzinna, zabudowa wielorodzinna występuje wyłącznie w dawnych budynkach po PGR. Po przeprowadzeniu analizy wydanych decyzji o warunkach zabudowy stwierdza się, że utrzymuje się zainteresowanie lokalizacją na terenie gminy głównie budynków mieszalnych jednorodzinnych i głownie na terenie wsi: Nowa Wieś Lęborska, Mosty, Lubowidz i Krępa Kaszubska, ze względu na korzystne powiązania komunikacyjne.

3.1.10.Turystyka.

Na terenie gminy usługi hotelarskie świadczone są głównie w gospodarstwach agroturystycznych. Zostały zarejestrowane 24 obiekty agroturystyczne o łącznej liczbie 205 miejsc noclegowych (stan na 06.2016r.). Gospodarstwa te znajdują się w następujących miejscowościach: Garczegorze (4 gospodarstwa), Łebień (3 gospodarstwa), Redkowice (5 gospodarstw), Krępa Kaszubska (3 gospodarstwa), Lubowidz (3 gospodarstwa), Kębłowo Nowowiejskie (2 gospodarstwa), Wilkowo Nowowiejskie (1 gospodarstwo), Żelazkowo (1 gospodarstwo), Chocielewko (1 gospodarstwo), Lędziechowo (1 gospodarstwo).

Miejsca noclegowe oferują również:

- Zajazd Kaszubski (23 miejsca noclegowe z restauracją, obiekt zlokalizowany w pobliżu kąpieliska i przystani wodnej),
- Zajazd Dwór Góralski Krywań (restauracja, obiekt z zorganizowanym dostępem do jeziora Lubowidzkiego).

Szlaki turystyczne:

Na terenie gminy istnieją zorganizowane szlaki turystyczne:

1) Piesze szlaki turystyczne:
   a) Szlak *Krajobrazów młodoglacjalnych*: Łeba-Nowa Wieś Lęborska-Lębork-Czarna Dąbrówka-Miastko,

b) Szlak *Piękna morenowego krajobrazu*: Nowa Wieś Lęborska-Lubowidz- Lębork-Małoszyce,
c) Szlak *Chocielewski czapliniec*: Redkowice-Chocielewko Górne-Dziechlino,
d) Szlak *Starodrzewia dębowego i kamienia diabelskiego płaskiego*: Nowa Wieś Lęborska-Kębłowo Nowowiejskie-Kamień Płaski,
e) Szlak *Wzdłuż rzeki Kisewy*: Nowa Wieś Lęborska-Garczegorze-Łebień-Gęś,
f) Szlak *Księcia Świętopełka*: Małoszyce-Dziechlino-Krępkowice;

2) rowerowe szlaki turystyczne:
a) regionalna trasa rowerowa nr 114: Wejherowo-Lębork-Wicko-Łeba,
b) regionalna trasa rowerowa nr 130: Miastko-Bytów-Nowa Wieś Lęborska-Łeba,
c) regionalna trasa rowerowa nr 145: Słupsk-Darzyno-Pogorzelice-Lębork,
d) międzyregionalna trasa rowerowa nr 15 (trasa pałaców i zamków),
e) lokalne trasy rowerowe wokół Lęborka;

3) szlak kajakowy rzeki Łeby (przystanie kajakowe w Mostach i Chocielewku- projektowane);

4) 3 dydaktyczne ścieżki przyrodnicze: *Jezioro Lubowidz, ostoja przyrody, piękno morenowego krajobrazu, Szlak od Łebienia do Maszewka i Krępy Kaszubskiej*, ścieżka przyrodniczo-historyczna w Obliwicach;

5) 3 trasy NordicWalking: trasa zielona o długości 7,7km, trasa czerwona o długości 8,5km, trasa czarna o długości 14,3km.

3.1.11.Dotychczasowe uzbrojenie terenu.

1) Zaopatrzenie w wodę.

Dostarczenie potrzebnej ilości wody pitnej dla osiedli mieszkaniowych stanowi zasadniczy warunek rozwoju, a także poprawy warunków bytowych i zdrowotnych ludności. Pierwotnie jedynym źródłem zaopatrzenia w wodę na wsi były studnie kopane lub płytkie studnie wiercone. Obecnie większość mieszkańców gminy zaopatrywana jest w wodę z ujęć głębinowych i wodociągów.

Gospodarka wodno-ściekowa na terenie gminy jest realizowana głównie przez Gminny Zakład Usług Komunalnych z siedzibą w Nowej Wsi Lęborskiej. Na terenie gminy istnieje 20 ujęć wody wymienionych w poniższej tabeli. Część gminy (Nowa Wieś Lęborska, Kębłowo Nowowiejskie, Ługi, Mosty) jest zaopatrywana w wodę z ujęć znajdujących się na terenie Lęborka.

Poza Gminnym Zakładem Usług Komunalnych, który obsługuje zdecydowaną większość sieci na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska, utrzymaniem części sieci wodociągowej zajmuje się również MPWiK Lębork (Mosty, Rybki) oraz spółdzielnie mieszkaniowe Kębłowo.

Zgodnie z danymi statystyczni opracowanymi przez GUS na koniec 2015r. na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska zinwentaryzowano 115,2km sieci wodociągowej rozdzielczej.

Tabela 10 Ujęcia wody pitnej wraz z siecią wodociągową w gminie Nowa Wieś Lęborska.

L.p.	Lokalizacja	Długość wodociągu	Ujęcie wody	Rodzaj materiałów
1.	Chocielewko	11,1 km	1	Żeliwne 0,8km, PCV 4,0km, PE 5,0km, a-c 1,3km
2.	Czarnówko	6,4 km	1	PCV 3,5km, PE 2,0km, a-c 0,9km
3.	Darżewo	3,6 km	1	PCV 2,6km, rury żeliwne 0,6km, a-c 0,4km
4.	Dziechlino	1,6 km	1	Rury żeliwne 1,2km, PE 0,4km

L.p.	Lokalizacja	Długość wodociągu	Ujęcie wody	Rodzaj materiałów
5.	Garczegorze	6,4 km	1	Żeliwne 0,5km, PCV 1,9km, PE 1,1km, a-c 2,9km
6.	Janowice	2,7 km	1	Żeliwne 0,3km, PCV 2,0km, a-c 0,4km
7.	Janowiczki	4,9 km	1	Żeliwne 0,8km, PCV 1,0km, a-c 0,9km, PE 2,2km
8.	NWL- Kębłowo	6,9 km	Brak ujęcia (przyłączenie do miasta Lębork)	Żeliwne 1,0km, PCV 1,7km, a-c 1,0km, PE 3,2km
9.	Krępa Kaszubska	7,4 km	1	Żeliwne 3,0km, PCV 0,6km, a-c 2,5km, PE 1,3km
10.	Leśnice Południe	0,6km	1	Żeliwne 0,6km
11.	Leśnice Północ	1,8km	1	Żeliwne 1,1km, PCV 0,4km, a-c 0,2km, PE 0,1km
12.	Lędziechowo	0,9 km	1	Żeliwne 0,4km, PCV 0,1km i inne 0,4km
13.	Lubowidz	4,7 km	1	PCV 3,0km, PE-0,1km
14.	Łebień	7,4 km	1	Żeliwne 1,0km, PCV 2,8km, , PE 3,6km
15.	Ługi - Mosty	4,0 km	Brak ujęcia (przyłączenie do miasta Lębork)	PCV 4,0km
16.	Małoszyce	1,0 km	1	Żeliwne 0,9km, PCV 0,1km
17.	Nowa Wieś Lęborska	19,2 km	Brak ujęcia (przyłączenie do miasta Lębork)	PCV 11,3km, a-c 3,3km, PE 4,6km
18.	Obliwice	1,1 km	1	Żeliwne 1,1km
19.	Pogorzelice	0,6 km	1	PCV 1,6km
20.	Redkowice	2,0 km	1	PCV 0,8km, a-c 0,8km, inne 0,4km
21.	Tawęcino	12 km	1	Żeliwne 3,7km, a-c 5,6km, PCV 2,0km, inne 0,7km
22.	Wilkowo	1,7 km	1	Żeliwne 0,6km, PCV 1,1km
23.	Żelazkowo	0,9 km	1	Żeliwne 0,6km, PE 0,3km

Z analizy układu wodociągów wynika, że specyfika terenu polega na lokalizacji szeregu małych ujęć wody zaopatrujących bezpośrednio sąsiadujące miejscowości. Zbyt duża ilość małych ujęć powoduje problemy z utrzymaniem jakości wody pitnej. Problematyczne jest również to, że stan ujęć wodnych nie jest do końca uregulowany. Istnieje wiele ujęć wodnych prywatnych lub w zasobach ANR (Agencja Nieruchomości Rolnych), które nie są własnością gminy, co powoduje utrudnione nimi gospodarowanie.

Sieć wodociągowa zabezpiecza wodę w większości miejscowości, lecz jej stan nie jest zadowalający. W niektórych przypadkach oparty jest na dawnej sieci żeliwnej uzupełnianej przez nowe linie.

2) Odprowadzenie ścieków sanitarnych.

Zgodnie z Uchwałą Nr 188/XVII/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 stycznia 2016r. zmieniającą uchwałę Sejmiku Województwa Pomorskiego w sprawie likwidacji dotychczasowej aglomeracji Lębork i wyznaczenia aglomeracji Lębork, wyznaczono aglomerację Lębork z oczyszczalnią ścieków w Lęborku, obejmującą m. in. następujące miejscowości położone na terenie gminy Nowa wieś Lęborska: Jamy, Kębłowo Nowowiejskie, Leśnice, Lubowidz, Łowcze, Ługi, Mosty, Nowa Wieś Lęborska i Rybki. Zgodnie z tą uchwała odprowadzenie ścieków sanitarnych z rejonu w/w miejscowości powinno odbywać się poprzez sieć kanalizacji sanitarnej do oczyszczalni ścieków zlokalizowanej w Lęborku. W większości obszaru znajdującego się w granicach aglomeracji w ramach gminy Nowa Wieś Lęborska, sieć kanalizacji sanitarnej została wybudowana i oddana do użytku.

W pozostałych miejscowościach, które znajdują się poza granicami aglomeracji, ścieki odprowadzane są poprzez sieci kanalizacji sanitarnej do małych, lokalnych oczyszczalni ścieków bądź do indywidualnych zbiorników lub przydomowych oczyszczalni.

Tabela 11 Wykaz oczyszczalni ścieków i sieci kanalizacji sanitarnych na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska.

L.p.	Miejscowość	Dane dotyczące oczyszczalni	Długość sieci kanalizacji sanitarnej
1.	Darżewo	Oczyszczalnia ścieków, stan dobry, przepustowość projektowa: 14,4dm3/d, obciążenie – 180 [RLM]	0,8km
2.	Janowice	Oczyszczalnia ścieków, stan dobry, przepustowość projektowa: Qdmax=65m3/d, obciążenie – 334 [RLM]	1,4km
3.	Janowiczki	Niebędzino, zbiornik bezodpływowy	0,6km
4.	Leśnice Południe	Oczyszczalnia ścieków, stan dobry, przepustowość projektowa: Qdmax=50m3/d, obciążenie – 227 [RLM] UWAGA: planowane przyłączenie do oczyszczalni ścieków w Lęborku	0,4km
5.	Leśnice Północ	Oczyszczalnia ścieków, stan średni, przepustowość projektowa: Qdmax=47m3/d, obciążenie – 300 [RLM], biologiczna UWAGA: planowane przyłączenie do oczyszczalni ścieków w Lęborku	0,8km
6.	Łebień	Oczyszczalnia ścieków, stan dobry, przepustowość projektowa: Qdmax=67,6m3/d, obciążenie – 433 [RLM]	1,0km
7.	Nowa Wieś Lęborska	Ścieki odprowadzane do oczyszczalni ścieków w Lęborku	3,5km, w tym 1,6km tłoczna
8.	Obliwice	Zbiornik bezodpływowy	0,8km
9.	Pogorszewo	Oczyszczalnia ścieków, stan dobry, przepustowość projektowa: Qdmax=45m3/d, obciążenie – 384 [RLM]	0,8km

Zgodnie z informacjami GUS łączna ilość osób korzystających z oczyszczalni ścieków na koniec 2015 r. na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska wynosiła 5050, bezodpływowych zbiorników na ścieki zarejestrowano 1530, przydomowych oczyszczalni ścieków 23.

3) Odprowadzenie i unieszkodliwianie odpadów.

RIPOK Czarnówko.

Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska znajduje się Zakład Zagospodarowania Odpadów „Czysta Błękitna Kraina" sp. z o.o. z siedzibą w Czarnówku. Zakład ten obejmuje swoim zasięgiem 21 gmin z rejonu województwa pomorskiego.

Zgodnie z uchwałą Sejmiku Województwa Pomorskiego nr 321/XXX/16 z dnia 29.12.2016r. w sprawie przyjęcia Planu Gospodarki Odpadami Województwa Pomorskiego 2022, RIPOK Czarnówko posiada następujące elementy instalacji o znaczeniu regionalnym:

a) Instalacja do mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych i wydzielania ze zmieszanych odpadów komunalnych frakcji nadających się w całości lub w części do odzysku;

b) Instalacja do przetwarzania selektywnie zebranych odpadów zielonych i innych bioodpadów oraz wytwarzania z nich produktu o właściwościach nawozowych lub środków wspomagających uprawę roślin, spełniającego wymagania określone w przepisach odrębnych;

c) Instalacja do składowania odpadów powstających w procesie mechanicznobiologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych oraz pozostałości z sortowania odpadów komunalnych o pojemności pozwalającej na przyjmowanie przez okres nie krótszy niż 15 lat odpadów w ilości nie mniejszej niż powstająca w instalacji do mechaniczno biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych.

4) Zaopatrzenie w energię elektryczną.

a) Przez teren gminy przebiega linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia 400kV – Słupsk – Żarnowiec – o znaczeniu krajowym oraz linie elektroenergetyczne WN 110 kV Darżyno-Lębork – Żarnowiec i Lębork – Wicko – Żarnowiec o znaczeniu regionalnym;

b) Zasilanie gminy odbywa się z GPZ położonego przy ul. Krzywoustego w Lęborku rozbudowanym układem sieci przesyłowych SN 15kV oraz sieci niskiego napięcia NN poprzez stacje transformatorowe;

c) Ze względu na rozwój terenów mieszkaniowych w niektórych miejscowościach gminy należy przewidzieć modernizację i rozwój istniejącej sieci oraz budowę w razie potrzeby nowych stacji transformatorowych 15/0,4 kV;

d) Energetyka na terenie gminy przygotowana jest na dostarczanie zwiększonej ilości mocy wg zamówienia i potrzeb klienta, zgodnie z obowiązującym prawem energetycznym;

e) W sieci 15kV oraz stacjach transformatorowych możliwe jest zwiększenie dostawy mocy np. do celów ogrzewania. W przypadku niektórych stacji transformatorowych może się to wiązać z koniecznością wymiany transformatorów na jednostki odpowiednio większe, łącznie z dostosowaniem sieci do przesyłu zwiększonej mocy i dobudową dodatkowych odcinków linii kablowych.

5) Zaopatrzenie w ciepło.

a)Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska najczęściej spotykanym źródłem ciepła są lokalne kotłownie oparte o paliwa stałe lub ciekłe. Wyróżniono następujące grupy obiektów, pod względem funkcji:

- Budynki prywatne w tym siedliska rolnicze (ok. 1800 obiektów) – najczęstszym sposobem zaopatrzenia w ciepło są tradycyjne indywidualne piece na węgiel, drewno lub miał, coraz częściej wprowadzane są kotły na olej opałowy lub gaz ciekły, najrzadszą formą produkcji ciepła jest energia elektryczna,
- Budynki mieszkalne komunalne (ok. 330 obiektów - w tym budynki wielorodzinne po byłych PGR),
- Budynki użyteczności publiczne– lokalne kotłownie w oparciu o węgiel, olej opałowy drewno. Planuje się systematyczną modernizację źródeł ciepła,

- Budynki usługowe i przemysłowe (ok. 700 podmiotów gospodarczych) – indywidualne źródła ciepła w oparciu o paliwa stałe i ciekłe;

b)Termoizolacja budynków - zdecydowanie można określić jako złą sytuację termoizolacyjną budynków. Większość obiektów powstałych przed rokiem 1989r. nie spełnia norm termoizolacyjnych budynków. Niewiele jest inwestycji na terenie gminy podlegających docieplenіu istniejących budynków i poprawie ich termoizolacyjności. W najgorszym stanie pozostają budynki zbudowane w osiedlach PGR oraz obiekty zbudowane przed 1945r. ,

c) Budynki powstałe po 1990r. spełniają normy termoizolacyjne i nie wymagają takich inwestycji,

d) Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska nie istnieją alternatywne źródła ciepła tj. wykorzystanie siły wiatru, energii słonecznej i wodnej, nie wykorzystuje się także biogazu odzyskiwanego na wysypisku śmieci,

e) Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska nie ma linii lokalnych gazu ziemnego, które mogłyby być źródłem energii spełniającym wymogi ekologiczne,

f) Przez teren gminy przebiega gazociąg wysokiego ciśnienia DN200 i DN700, jednak nie posiada on żadnych przyłączy na obszarze gminy.

6)Zaopatrzenie w gaz.

Stan istniejący.

Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska przebiega gazociąg DN 700, którego budowę zakończono w 2015r. Jest to gazociąg wysokiego ciśnienia o znaczeniu strategicznym dla Pomorza, relacji Szczecin-Gdańsk. Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska gazociąg przebiega przez miejscowości: Wilkowo Nowowiejskie, Garczegorze, Pogorszewo, Redkowice i Żelazkowo.

Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska istnieje również stacja redukcyjno-pomiarowa gazu 1 stopnia w miejscowości Mosty – stacja ta posiada przepustowość wystarczającą dla zaspokojenia potrzeb gminy.

7)Telekomunikacja.

a) Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska funkcjonują obecnie dwa podstawowe systemy połączeń telekomunikacyjnych: telekomunikacja kablowa oraz niezależne sieci telefonii komórkowych bazujących na stacjach przekaźnikowych i falach radiowych.

b) Przewiduje się rozwój sieci telefonii kablowej w oparciu o światłowody wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych, w tym przy drodze krajowej nr 6;

c) Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska istnieje obecnie 6 stacji bazowych telefonii komórkowej i 2 są projektowane;

d) Ze względu na ilość stacji bazowych telefonii komórkowych proponuje się ograniczenie ilości wież do niezbędnego minimum i wykorzystywania już istniejących oraz stosowania systemów zbiorczych.

3.2.Stan ładu przestrzennego i wymogi jego ochrony.

Pod pojęciem „ładu przestrzennego”, zgodnie art. 2 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym *należy rozumieć takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne*.

Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska zauważalne są następujące podstawowe problemy i zagrożenia wpływające na zachowanie ładu przestrennego:

1) Niekontrolowany i chaotyczny rozwój zabudowy mieszkaniowej w oparciu o decyzje o warunkach zabudowy, w tym na terenach o niekorzystnych warunkach pod zabudowę,

2)Niewielka ilość miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,

3)Rozproszenie zabudowy mieszkaniowej, brak planów miejscowych wprowadzających zakaz zabudowy,

4) Zły stan techniczny obiektów o wartościach kulturowych, głównie po dawnych PGR-ach, zdewastowany krajobraz kulturowy w sąsiedztwie tych obiektów, brak ich wykorzystania na nowe funkcje,

5)Niedostosowanie nowej zabudowy gabarytami, formą i kolorystyką do dawnych historycznych układów zabudowy i krajobrazu kulturowego,

6) Brak spójności w kolorystyce i formie nowych osiedli mieszkaniowych,

7)Brak regulacji zasad i warunków sytuowania reklam w przestrzeni publicznej.

3.3.Stan środowiska, w tym stan rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogi ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego.

Aktualizację uwarunkowań przyrodniczych gminy Nowa Wieś Lęborska wykonano na podstawie następujących dokumentacji, materiałów źródłowych oraz innych opracowań, w szczególności:

- Bilans zasobów kopalin i wód podziemnych w Polsce, Rejestr obszarów górniczych, Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa 2018 r.;
- Cieplik J., 1999, Możliwości wykorzystania walorów przyrodniczych doliny rzeki Łeby. Środowisko geograficzne powiatu lęborskiego oraz warunki naturalne wykorzystania w obszarze Doliny Łeby, Słupsk.
- Dane urzędów miast i gmin powiatu lęborskiego - ankiety diagnozy do „Programu ochrony środowiska z planem gospodarki odpadami dla powiatu lęborskiego i gmin powiatu lęborskiego na lata 2004 -11;
- Geografia regionalna Polski, Kondracki J., Wydawnictwo Naukowe PWN, 2002 r.;
- Informacje i wnioski Zarządu Województwa Pomorskiego do zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska;
- Informacje oraz mapy dotyczące obszarów zagrożonych powodzią w obrębie rzeki Łeby, RZGW Gdańsk, 2018 r.;
- Mapy glebowo – rolnicze gminy Nowa Wieś Lęborska, Urząd Gminy Nowa Wieś Lęborska;
- Mapy tematyczne, nowawiesleborska.e-mapa.pl;
- Operat ewidencyjny nr 1 PG Polgeol w Warszawie Zakład w Gdańsku;
- Program ochrony środowiska gminy Nowa Wieś Lęborska na lata 2016 - 2019, Uchwała nr XXVII/242/16 z dnia 7 listopada 2016 r.
- Aktualizacja Planu Gospodarki Odpadami Gminy Nowa Wieś Lęborska na lata 2008 - 2012 z perspektywą do 2016, ABRYS, Sp. z o. o., Poznań, 2008 r.;
- Studium geograficzno – przyrodnicze i ekonomiczne województwa gdańskiego J. Moniak (red.), GTN Gdańsk, 1974 r.;

- Stan czystości wód płynących zlewni rzeki Łeby na podstawie badań przeprowadzonych w latach 2000 – 2017, raporty roczne WIOŚ w Gdańsku;
- Strategia Gminy Nowa Wieś Lęborska na lata 2010 – 2020, Nowa Wieś Lęborska 2010 r.;
- Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Lęborskiego na lata 2012-2015 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2016-2019. Lębork 2012;
- Strategia rozwoju powiatu lęborskiego na lata 2014 - 2020, Lębork, 2014 r.;
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska, Nowa Wieś Lęborska, 2013 r.;
- Wizja lokalna na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska;
- Wykaz obszarów i obiektów chronionych, w tym: rezerwaty przyrody, pomniki przyrody, lasy ochronne, użytki ekologiczne, obszary chronionego krajobrazu, obszaru ochronne głównych zbiorników wód podziemnych, na podstawie danych Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gdańsku, 2018 r.;
- Zarys klimatu Polski, Woś A., Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań, 1996 r.;

oraz akty prawne, w tym:

- Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko;
- Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska;
- Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016, poz. 71);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. Nr 192 z dnia 14 stycznia 2003 r., poz. 1883);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2013 r., poz. 112);
- Uchwała nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim (Dz. U. Woj. Pom. z 2016 r., poz. 2942);
- Ustawa z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r., poz. 1566 ze zm.;
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko" (Dz. U. z 2017 r., poz.1405 ze zm.)
- Ustawa z dnia 14 grudnia 2014 r. o odpadach (Dz. U. z 2018, poz. 992 ze zm.);
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r., poz. 1614 ze zm.);
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1161);
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945);
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r., 799 ze zm.);

- Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach z dnia 13 września 1996 r. (Dz. U. z 2018 r., poz.1454 ze zm.).

3.3.1.Ogólne cechy przyrodnicze obszaru

Gmina Nowa Wieś Lęborska charakteryzuje się następującymi cechami:

- powierzchnia – 270,39 km2;
- położenie – w obrębie trzech mezoregionów fizyczno - geograficznych: Wysoczyzna Żarnowiecka (północna część gminy), Pradolina Redy – Łeby (środkowa i zachodnia część gminy) oraz Pojezierze Kaszubskie (południowa część gminy);
- zróżnicowanie i atrakcyjna rzeźba terenu części obszaru - dominującą formą przyrodniczą na obszarze gminy jest Pradolina Łeby, stanowiąca rozległą formę dolinną, głęboko wciętą w wysoczyznę morenową, z torfami i utworami mułowo-torfowymi w podłożu;
- maksymalne rzędne terenu:
  - najwyżej położony punkt – 142,8 m n.p.m. na północny wschód od miejscowości Małoszyce (w południowej części gminy);
- minimalne rzędne terenu:
  - ok. 10 m n.p.m. w okolicach linii brzegowej rzeki Łeby, na zachód od Lęborka (w środkowo – wschodniej części gminy);
- gmina w całości położona jest w zlewni Łeby, której większymi dopływami w granicach gminy są: Białogardzka Struga, Kisewska Struga, Pogorzelica, Krępkowska Struga (dawniej Sitnica);
- duży potencjał wodny gminy, zarówno w zakresie wód podziemnych (w graniach gminy zlokalizowane są dwa zbiorniki zaliczane do Głównych Zbiorników Wód Podziemnych: nr 107 i 108), jak i powierzchniowych (rzeka Łeba wraz z dopływami: Białogardzka Struga, Kisewska Struga, Pogorzelica, Krępkowska Struga (dawniej Sitnica) oraz Jezioro Lubowidzkie i liczne drobne zbiorniki wodne);
- wysoka lesistość – około 34%. Ograniczająco na możliwość gospodarczego wykorzystania lasów w gminie wpływa fakt występowania ich w strefie krawędziowej wysoczyzny (na zboczach o dużych spadkach);
- duży potencjał agroekologiczny gminy. Dominuje tu 4 kompleks przydatności rolniczej gleb - żytni bardzo dobry, przy znacznym udziale kompleksów 2 - pszennego dobrego, 5 - żytniego dobrego i 6 - żytniego słabego;
- duży potencjał surowcowy gminy, szczególnie w zakresie złóż surowców ilastych ceramiki budowlanej i kruszywa naturalnego (22 udokumentowane złoża kopalin) oraz torfu. Największe złoża surowców mineralnych (eksploatowane) występują w rejonie Nowej Wsi Lęborskiej. Znaczące pokłady torfu występują w rejonie Żelazkowa. Rozważana była możliwość wykorzystania torfu na cele lecznictwa;
- położenie południowej części gminy (ok. 22% jej powierzchni) w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pradolina Łeby i wzgórza morenowe na południe od Lęborka”;
- położenie w graniach gminy dwóch rezerwatów przyrody, utworzonych w 2006: Łebskie Bagno oraz Łużyckie Bagno wraz z otulinami;
- lokalizacja w granicach gminy 22 pomników przyrody.

3.3.2. Uwarunkowania aprzestrzenne.

Uwarunkowania te omówiono w odrębnym rozdziale, ponieważ mają one charakter uwarunkowań zewnętrznych (w większości) jak i wewnętrznych (na przykład prawo miejscowe). Do głównych uwarunkowań aprzestrzennych zaliczono:

- systemy zarządzania środowiskiem (obejmujące różne jego poziomy);
- systemy uregulowań prawnych będące podstawą zarządzania, stanowiące określone normy i standardy, w tym konsekwencje prawne wynikające z ratyfikowanych konwencji i porozumień międzynarodowych, których istotą jest rygor stosowania odpowiednich standardów i zasad zarządzania środowiskiem;
- systemy informacji ciągłej o środowisku (monitoring środowiska) będące kluczowym elementem warunkującym sprawność i efektywność zarządzania;
- systemy uwarunkowań społecznych i cech indywidualnych ludzi uczestniczących w procesie informacyjno – decyzyjnym w przestrzeni.

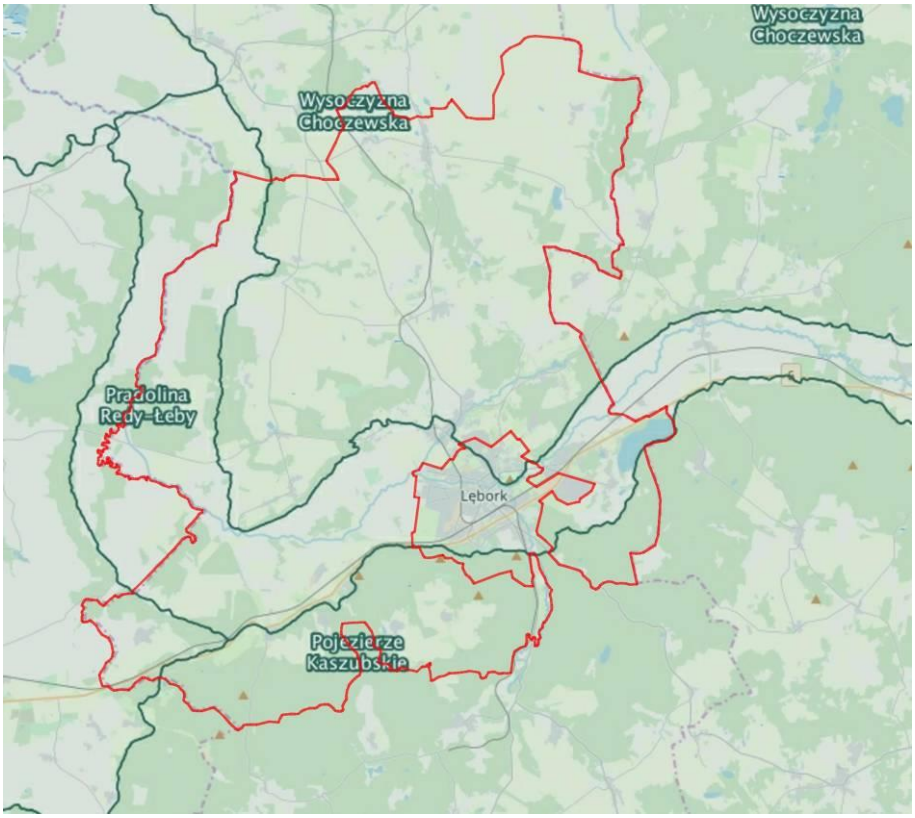
Systemy te mają charakter wybitnie aprzestrzenny, lecz skutki ich oddziaływania mogą być w przestrzeni bardzo wyraźne. Nie oceniono szerzej tej grupy uwarunkowań (poza charakterystyką stanu informacji o środowisku przedstawiona na wstępie). Intencja jest zwrócenie uwagi na ich ważność dla funkcjonowania środowiska przyrodniczego, a tym samym dla kreowania rozwoju.

3.3.3.Regionalizacja fizyczno - geograficzna

Wynikają one z położenia geograficznego gminy w stosunku do mezo- i makrostruktur przyrodniczo – funkcjonalnych o znaczeniu ponad gminnym oraz z polityki przestrzennej państwa i regionu, szczególnie w jej aspekcie przyrodniczym. Do uwarunkowań zewnętrznych należą także ponadgminne uregulowania prawne, w tym porozumienia i konwencje międzynarodowe. Oddziaływania te mogą mieć charakter stymulujący bądź ograniczający rozwój.

Do głównych uwarunkowań zewnętrznych gminy Nowa Wieś Lęborska zaliczono:

- położenie gminy w obrębie regionów fizjograficznych Pradoliny Łeby, Wysoczyzny Żarnowieckiej oraz Pojezierza Kaszubskiego - jest to uwarunkowanie determinujące wiele procesów i zjawisk przyrodniczych (procesy erozyjne, ruchy materii po stoku i jej intensywna migracja, oddziaływanie silnych wiatrów, zróżnicowane nasłonecznienie stoków, atrakcyjne widoki, oddziaływanie na klimat miejscowy i inne);
- położenie gminy w niedalekiej odległości od wybrzeża Bałtyku, przekłada się na zwiększony ruch turystyczny oraz przepływ ludzi;
- położenie w ogólnoeuropejskim systemie powiązań ekologicznych, co warunkuje główne kierunki rozwoju gminy, w tym przestrzennej alokacji struktur przestrzennych; jednym z głównych elementów tego systemu jest około bałtycki zielony pierścień stanowiący europejską koncepcję osłony ekologicznej Bałtyku.

Rys. 2 Położenie gminy Nowa Wieś Lęborska na tle regionów fizyczno – geograficznych.

Źródło: nowawiesleborska.e-mapa.net

3.3.4.Uwarunkowania wewnętrzne

Wynikają one z cech środowiska przyrodniczego obszaru gminy Nowa Wieś Lęborska. Przedstawiono je poprzez syntetyczną charakterystykę głównych komponentów tego środowiska, tak w aspekcie zasobowym, jak i funkcjonalnym.

Wewnętrzne uwarunkowania przyrodnicze zapisano w formie syntetycznej. Ich rozwinięcie może nastąpić, w zależności od potrzeb, w dalszym procesie tworzenia studium.

3.3.5.Ukształtowanie terenu

Cechy

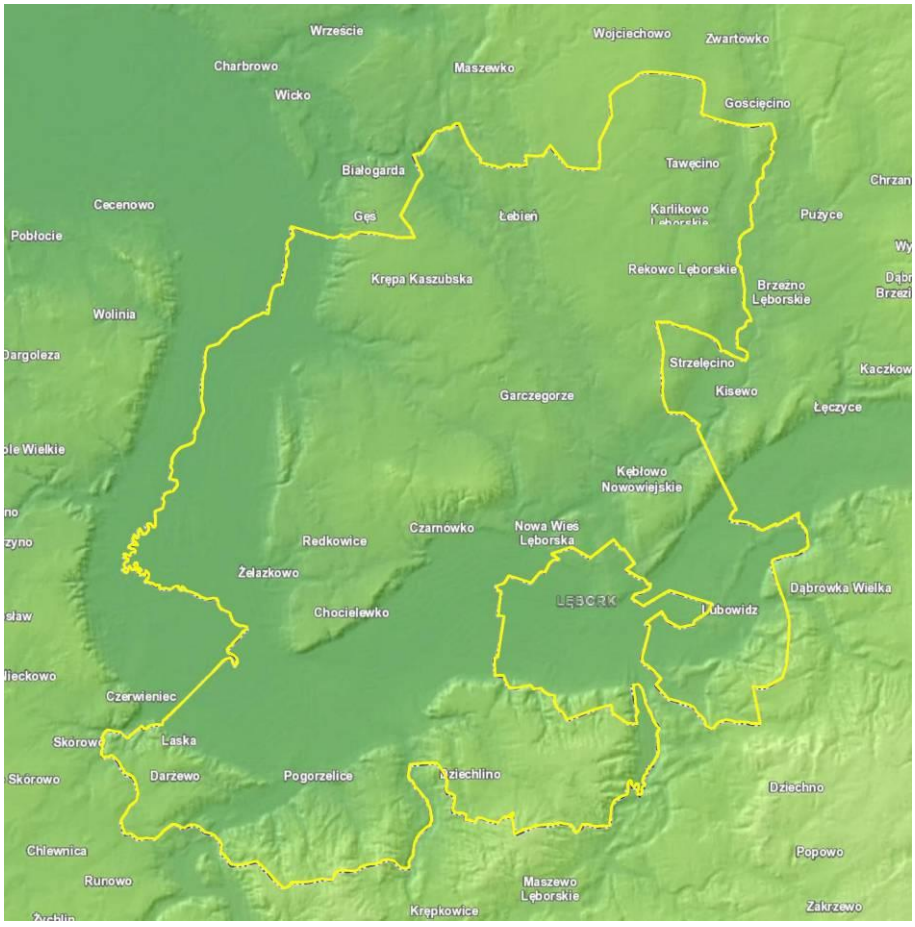
Rzeźba terenu jest głównym wyznacznikiem atrakcyjności krajobrazowej danego obszaru. Ukształtowanie terenu w gminie warunkują następujące elementy morfogenetyczne:

- wyraźnie ukształtowana strefa krawędziowa wysoczyzn o znacznych spadkach terenu w części północnej oraz południowej;
- dolina rzeki Łeby oraz jej dopływów;
- urozmaicenie krajobrazu gminy przez liczne zagłębienia bezodpływowe z występującymi tam oczkami wodnymi oraz obszarami zabagnionymi i podmokłymi.

Uwarunkowania

- znaczne zróżnicowanie rzeźby terenu (różnica wysokości pomiędzy najniżej a najwyżej położonym punktem gminy wynosi ok. 130 m). Takie uwarunkowania hipsometryczne stymulują dużą dynamikę procesów i zjawisk przyrodniczych (w tym szybkość odpływu powierzchniowego, podatność na erozję, spadki rzek);
- ogólnie duży potencjał widokowy, wglądu w krajobraz, w wielu miejscach cechujący się występowaniem także widoków wieloplanowych, co świadczy o wysokiej atrakcyjności u walorach krajobrazu;

- lokalnie średni lub niski potencjał samoregulacyjny (zagłębienia bezodpływowe, dna dolin) i odpornościowy (silnie nachylone stoki) narzuca wymóg wysokich reżimów gospodarowania na tych terenach i stwarza ograniczenia w wykorzystywaniu przestrzeni;
- duże nachylenie stoków (dotyczy w szczególności terenów pozbawionych roślinności trwałej) powoduje zagrożenie erozją gleb, co w efekcie wymaga ochrony roślinności trwałej, głownie leśnej, krzewów oraz ograniczanie na tych terenach gospodarki rolnej - na gruntach ornych;

Rys. 3 Rzeźba terenu gminy Nowa Wieś Lęborska.

Źródło: nowawiesleborska.e-mapa.net

- miejscami utrudniony odpływ powierzchniowy wód, co stwarzać może istotne utrudnienia w gospodarce przestrzennej, np. związane z okresowo nadmiernym uwodnieniem gruntu, podwyższeniem poziomu wód gruntowych;
- występowanie atrakcyjnych wnętrz krajobrazowych, będących efektem harmonijnej relacji między zespołami roślinności wysokiej, urozmaiconej rzeźby terenu i odpowiednio wkomponowanej w krajobraz zabudowy, stanowi to o atrakcyjności krajobrazu kulturowego oraz może być także ciekawą ofertę rekreacyjną jak i inwestycyjną;
- zróżnicowanie rzeźby terenu silnie wpływa na kształtowanie się warunków topoklimatycznych, w wyniku, czego:
  - zagłębienia terenowe i obniżenia dolinne cechują się niekorzystnymi warunkami topoklimatycznymi (zwiększona wilgotność powietrza, inwersja termiczna, częstsze występowanie przymrozków);
  - na stokach o ekspozycji południowej występują najkorzystniejsze warunki termiczne i bioklimatyczne, co należy uwzględnić przy lokalizacji zabudowy mieszkaniowej lub upraw ciepłolubnych;

- na terenach wyniesionych i odsłoniętych w okresie występowania chłodnych i silnych wiatrów może występować znaczne schłodzenie organizmu, a także ścian budynków.

3.3.6.Litologia i surowce naturalne

Cechy

Zgodnie z przyjętymi założeniami nie zajmowano się analizą budowy geologicznej głębszych warstw. Skupiono się głównie na cechach litologicznych warstw przypowierzchniowych, istotnych ze względu na ich znaczenie w gospodarowaniu przestrzenią i związek z występowaniem surowców naturalnych.

Na obszarze gminy dominują utwory czwartorzędowe, przede wszystkim plejstoceńskie – akumulacji lodowcowej i wodnolodowcowej zlodowacenia Bałtyckiego, fazy pomorskiej. Występują również, choć w mniejszym stopniu utwory holoceńskie – akumulacji rzecznej. Dominującym utworem, o znacznej miąższości jest tu plejstoceńska glina zwałowa, budująca pasma moren czołowych. Tereny morenowe wchodzą w skład wysoczyzn polodowcowych, zarówno w północnej jak i w południowej części gminy. Między wzniesieniami morenowymi i w rozcięciach erozyjnych, w formie małych pól i soczewek, zalegają piaski i żwiry akumulacji wodnolodowcowej.

W środkowej części gminy (w przebiegu równoleżnikowym) oraz w zachodniej części gminy (w przebiegu południkowym), znajduje się bardzo wyraźnie wykształcona forma dolinna, powstała w czasie recesji zlodowacenia z terytorium dzisiejszej Polski i odpływu wód roztopowych na zachód. Jest to Pradolina Łeby, wypełniona piaskami i żwirami fluwioglacjalnymi i zalegającymi na nich utworami holoceńskimi, torfami, mułami i piaskami rzecznymi oraz piaskami stożków napływowych.

Gmina Nowa Wieś Lęborska jest bardzo zasobna w pospolite surowce naturalne. Zlokalizowano tutaj 23 udokumentowane złoża kopalin:

1) Chocielewko, KN 7863, pow. 5,52 ha, złoże eksploatowane okresowo, o zasobach 906,10 tys. t., wyznaczony obszar górniczy do 31-12-2035 r.;
2) Darżewo, KN17751, pow. 9,91 ha, złoże rozpoznane szczegółowo, o zasobach 3 553,10 tys., t., nie został wyznaczony obszar górniczy;
3) Kębłowo, KN 6975, pow. 9,9 ha, złoże zagospodarowane, o zasobach 1 147,20 tys. t., nie został wyznaczony obszar górniczy;
4) Kębłowo Nowowiejskie, pow. 1,9 ha, eksploatacja złoża zaniechana, o zasobach 145 tys. t., nie został wyznaczony obszar górniczy;
5) Kębłowo Nowowiejskie I, pow. 199 ha, eksploatacja złoża zaniechana, o zasobach 427,94 tys. t., nie został wyznaczony obszar górniczy;
6) Kębłowo Nowowiejskie II, IB 13484, pow. 59,042 ha, złoże rozpoznane szczegółowo, o zasobach 5 850,6 tys. m3, nie został wyznaczony obszar górniczy;
7) Kębłowo Nowowiejskie II, KN 15948, pow. 12,393 ha, złoże rozpoznane szczegółowo, o zasobach 2 344,5 tys. t., nie został wyznaczony obszar górniczy;
8) Kębłowo Nowowiejskie III, KN 17310, pow. 6,170 ha, złoże rozpoznane szczegółowo, o zasobach 5 850,6 tys. t., wyznaczony obszar górniczy do 20-04-2037 r.;
9) Kębłowo Nowowiejskie IV, KN 18142, pow. 16,5 ha, złoże rozpoznane szczegółowo, o zasobach 5 717,7 tys. t., wyznaczone dwa obszary górnicze (pola A i B) do 31-12-2036 r.;
10) Kębłowo Nowowiejskie V, KN 18610, pow. 14,71 ha, złoże rozpoznane szczegółowo, o zasobach 4 746,8 tys. t., wyznaczony obszar górniczy do 31-12-2026 r.;
11) Kębłowo Nowowiejskie VI, KN 18610, pow. 1,68 ha, złoże rozpoznane szczegółowo, o zasobach 561,9 tys. t., nie został wyznaczony obszar górniczy;

12)Leśnice, TD 19040 (torf), pow. 22,588 ha, złoże rozpoznane szczegółowo, o zasobach 223,3 tys. m3, nie został wyznaczony obszar górniczy;

13)Lębork, IB 2482, pow. 18,6 ha, złoże zagospodarowane, o zasobach 868,3 tys. m3, wyznaczone trzy obszary górnicze (pola Północ, Południe, Wschód) do 31-12-2035 r.;

14)Lędziechowo, IB 3225, pow. 6,5 ha, eksploatacja złoża zaniechana (w 1972).;

15)Łebień, pow. 0,72 ha, złoże zagospodarowane, o zasobach 58,09 tys. t., nie został wyznaczony obszar górniczy;

16)Łebień I, KN 18422, pow. 2,2 ha, złoże rozpoznane szczegółowo, o zasobach 527,9 tys. t., wyznaczony obszar górniczy do 31-12-2047 r.;

17)Nowa Wieś Lęborska, IB 2478, pow. 121,040 ha, złoże rozpoznane szczegółowo, o zasobach 7 447,4 tys. m3, nie został wyznaczony obszar górniczy;

18)Nowa Wieś Lęborska II, IB 11924, pow. 27,260 ha, złoże zagospodarowane, o zasobach 875,78 tys. m3, wyznaczone trzy obszary górnicze (pola II/A, II/B, II/C) do 18-08-2024 r.;

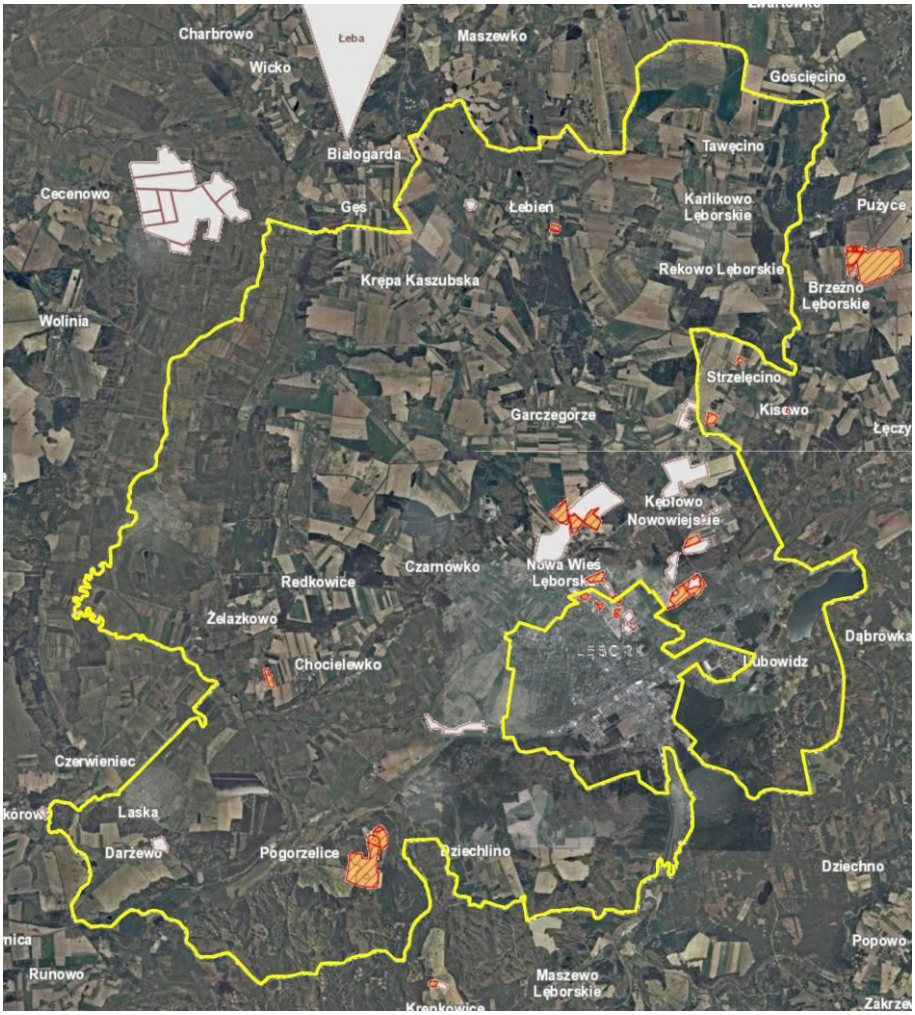
19)Pogorzelice II, KN 12254, pow. 43,320 ha, złoże zagospodarowane, o zasobach 4 098 tys. t., wyznaczony obszar górniczy do 31-12-2066 r.;

20)Pogorzelice III, KN 12255, pow. 5,5 ha, złoże eksploatowane okresowo, o zasobach 1 499,34 tys. t., wyznaczony obszar górniczy do 31-12-2030 r.;

21)Pogorzelice IV, pow. 1,654 ha, złoże eksploatowane okresowo, o zasobach 396,17 tys. t., nie został wyznaczony obszar górniczy;

22)Pogorzelice V, KN 13636, pow. 9,38 ha, złoże rozpoznane szczegółowo, o zasobach 4 186,57 tys. t., wyznaczony obszar górniczy do 01-01-2032 r.;

23)Wilkowo Nowowiejskie, KN 18503, pow. 13,8 ha, złoże rozpoznane szczegółowo, o zasobach 2 746,13 tys. t., nie został wyznaczony obszar górniczy.

Rys. 4 Złoża surowców naturalnych i obszarów górniczych w gminie Nowa Wieś Lęborska.

Źródło: nowawiesleborska.e-mapa.net

Spośród 23 udokumentowanych złóż kopalin dla 18 z nich ustanowiono obszary górnicze.

Z opracowań inwentaryzacyjnych kopalin na terenie gminy wynika, że istnieje dodatkowo możliwość udokumentowania: niewielkich złóż kruszywa naturalnego (zwłaszcza w strefach krawędziowych na styku Pradoliny Łeby z wysoczyzną), piasku (piaski w ilościach pozwalających na udokumentowanie większych złóż można znaleźć w krawędzi na styku Pradoliny Łeby z wysoczyzną), dalszych złóż surowców ilastych.

W granicach gminy występują znaczące pokłady torfu, jednak ze względów ekologicznych i krajobrazowych (położenie na terenie korytarza ekologicznego Pradoliny Łeby – postulowanego dodatkowo do objęcia ochroną prawną) nie należy dążyć do ich wydobycia. W przeszłości odbywała się eksploatacja torfu ze złoża „Żelazkowo", która spowodowała naruszenie reżimu wodnego i ujemne zmiany w środowisku przyrodniczym. Prace zostały zakończone, a teren poddany rekultywacji poprzez zalesienie. Aktualnie jedynym złożem wpisanym do bilansu kopalin jest złoże Leśnice.

Plany w zakresie poszukiwań i potencjalnie wykorzystania torfu jako surowca leczniczego (borowina), muszą być poprzedzone ekspertyzami oceniającymi wpływ takiej działalności na środowisko przyrodnicze i uzgodnione z odpowiednimi służbami ochrony przyrody.

Na terenie gminy odbywa się legalna eksploatacja w obrębie złóż udokumentowanych, zgodnie z udzieloną i ważna koncesją. Obserwuje się również, że część złóż udokumentowanych jest obecnie eksploatowania bez koncesji. W granicach gminy stwierdza się również pozyskiwanie surowców z niezbilansowanych nagromadzeń piasku, kruszywa,

jak np. w okolicach Łebienia, w Chocielewku, Dziechlinie, Kębłowie, Lubowidzu i Nowej Wsi Lęborskiej.

Wszystkie nieudokumentowane miejsca nagromadzenia surowców, mogą podlegać eksploatacji tylko po udokumentowaniu i spełnieniu innych wymogów formalnych (koncesja). Według ustawy „Prawo górnicze i geologiczne" z 9 czerwca 2011 r., poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin wymaga koncesji, której udziela, zgodnie z obecnym zapisem w/w ustawy, odpowiednio minister właściwy do spraw środowiska, wojewoda lub starosta. W koncesji udzielonej na wydobywanie kopaliny wyznacza się obszar i teren górniczy.

Dla terenu górniczego można sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Uwarunkowania

- dominującym osadem powierzchniowym na terenie gminy jest glina zwałowa, będąca skałą macierzystą gleb brunatnych, a także stanowiąca izolację użytkowych poziomów wodonośnych;
- utwory piaszczysto-żwirowe w formie piasków występują głównie w środkowej części gminy – wiążą się z nimi mało urodzajne gleby oraz zasoby kruszywa naturalnego;
- pod wpływem wysokiego zwierciadła wody gruntowej wykształciły się gleby bagienne, w sąsiedztwie czarne ziemie, a na terenie Pradoliny Łeby gleby aluwialne – mady;
- występowanie lekkich utworów o dużej przepuszczalności nie stanowi warstwy izolacyjnej dla wód gruntowych, co sprzyja przedostawaniu się zanieczyszczeń do poziomu wodonośnego;
- gmina Nowa Wieś Lęborska należy do średnio zasobnych w pospolite surowce naturalne, jednak istnieje perspektywa na powiększenie bazy surowcowej;
- eksploatacja kopalin jest przyczyną degradacji powierzchni ziemi i krajobrazu – wymagana jest efektywna rekultywacja wyrobisk po zakończeniu użytkowania.

3.3.7.Warunki wodne

Cechy

1) Wody powierzchniowe

Gmina w całości położona jest w granicach zlewni Łeby. Główne cechy systemu hydrograficznego gminy:

- wody powierzchniowe reprezentowane są przez:
  - rzeki (największy potencjał wodny posiada rzeka Łeba) wraz z dopływami - Białogardzka Struga, Kisewa (Kisewska Struga), Pogorzelica, Krępkowska Struga (dawniej Sitnica), Reknica, Okalica;
  - jez. Lubowidz, jez. Mały Lubowidz;
  - liczne niewielkie zbiorniki wodne, oczka wodne;
  - bardzo liczną sieć rowów melioracyjnych (w obrębie Pradoliny Łeby), m. in. Kanał Łebski;
  - bagna i mokradła (spełniają bardzo ważną rolę retencyjną).

Zanieczyszczenie wód powierzchniowych pochodzi głównie ze źródeł komunalnych oraz z terenów rolniczych.

Spośród wód powierzchniowych występujących na obszarze gminy, badania jakości przeprowadzono w latach 2011 - 2015 r. dla rzeki Łeby wraz z dopływami (Kisewska Struga, Pogorzelica) oraz dla wód Jez. Lubowidzkiego (dane WIOŚ Gdańsk.

Rzeka Łeba badana była w punktach kontrolnych w Cecenowie (w 2013 r.) oraz w Chocielewku (w 2011 r.).

Wody rzeki Łeby w rejonie Cecenowa (na północ od gminy) ma stan chemiczny dobry, I klasę pod względem elementów hydromorfologicznych, II klasę pod względem elementów biologicznych, stan/potencjał ekologiczny oceniono na II klasę. Badania w 2011 r. w punkcie Chocielewko były zbliżone.

Kisewska Struga badana była w jednym punkcie kontrolnym. W Nowej Wsi Lęborskiej w 2015 r. wody w rzece zostały zaklasyfikowane do III klasy czystości pod względem elementów biologicznych, II klasy pod względem elementów hydromorfologicznych i zanieczyszczeń syntetycznych i niesyntetycznych. Pod względem klasy elementów fizykochemicznych rzeka jest poza stanem dopuszczalnym. Ogólny stan Jednolitych Części Wód Powierzchniowych oceniono jako zły przy umiarkowanym potencjalne ekologicznym. Wody rzeki oraz całe JCWP były zagrożone eutrofizacją komunalną i nie zostały spełnione kryteria czystości rzeki i zlewni (między innymi pod względem przekroczenia dopuszczalnych norm fosforanów i fitobentos). Stężenie azotanów w wodach Kisewskiej Strugi wynosiło w 2015 r. 1,73 mg/l co wskazywało na I klasę czystości (poniżej 2,2 mg/l). Oznacza to brak poważnych zagrożeń zanieczyszczeń rolniczych wód rzeki.

Rzeka Pogorzelica była badana w roku 2014 w rejonie miejscowości Pogorzelice. Wody rzeki zaliczono do I klasy pod względem elementów fizykochemicznych oraz do II klasy pod względem elementów biologicznych, hydromorfologicznych. Potencjał ekologiczny uznano jako umiarkowany, ale ogólny stan wody jako zły. Ocena wymagań dla obszarów chronionych jednolitych części wód nie została spełniona.

Wody Jez. Lubowidzkiego były badane w 2015 r. w ramach Oceny wyników badań jezior województwa pomorskiego za rok 2015. Jezioro pod względem stanu ekologicznego charakteryzowało się bardzo dobrą jakością. Pod względem komponentów biologicznych wody jeziora były I klasy (jako jedyne wśród badanych 20 jezior). Podobną klasą (I) jezioro charakteryzowało się pod względem elementów hydromorfologicznych. Ogólnie jez. Lubowidzkie należy do najczystszych w województwie pomorskim.

2) Wody podziemne

Gmina Nowa Wieś Lęborska położona jest w granicach Jednolitych Części Wód Podziemnych nr 11. Charakterystyka wód podziemnych na obszarze gminy przedstawia się następująco:

- występują dwa zasadnicze piętra wodonośne: trzeciorzędowe i czwartorzędowe;
- podstawowe znaczenie użytkowe posiada piętro czwartorzędowe;
- płytkie zaleganie wód gruntowych w obrębie doliny rzeki Łeby oraz na obszarze wysoczyznowym w najniższych partiach terenu (dna dolin rzecznych i dna zagłębień) – poziom wód gruntowych jest ściśle uzależnione od wielkości opadów;
- jakość wód w JCWPd jest dobra na podstawie badań z 2016 r. („Monitoring stanu chemicznego oraz ocena stanu jednolitych części wód podziemnych w dorzeczach w latach 2015 – 2018”, PIG Warszawa 2017);

Na terenie gminy znajdują się:

- **Obszar GZWP 107 – „Pradolina rzeki Łeba”.** Zbiornik o pow. 212 km2, o zasobach o znaczeniu regionalnym o bardzo wysokiej podatności na zanieczyszczenia. Szacunkowe zasoby dyspozycyjne zbiornika: 125 tys. m3/dobę; średnia głębokość ujęć: 5–50 m; wiek utworów kształtujących zbiornik - utwory czwartorzędu w pradolinach. Zlewnia rzeki Łeby

stanowi jednocześnie obszar zasilania GZWP 107. Teren zbiornika obejmuje szeroką dolinę rzeki Łeby, użytkowaną rolniczo. Natomiast obszar zasilania położony na wysoczyznach: Żarnowieckiej oraz Pojezierza Kaszubskiego, który poza użytkowaniem rolniczym w dużej części porośnięty jest lasami. Wskazane jest prowadzenie kontroli poboru wód podziemnych i bilansowania z zasilaniem w stosunku rocznym. Brak jest izolacji wód zbiornika przed przenikaniem zanieczyszczeń z powierzchni terenu.

- **Obszar GZWP 108 – „Zbiornik międzymorenowy Salino”** (niewielki fragment w północno – wschodniej części gminy). Zbiornik o pow. 80 km2, szacunkowe zasoby dyspozycyjne zbiornika: 45 tys. m3/dobę; średnia głębokość ujęć: 10–40 m; wiek utworów kształtujących zbiornik - utwory czwartorzędu w utworach między morenowych. Zbiornik Saliński położony jest na wododziale Bychowskiej Strugi, Redy i Łeby i w związku z tym jest zasilany w wyniku infiltracji opadów z obszaru nieprzekraczającego obszaru zbiornika. Sam zbiornik jest położony w większości na terenie gminy Choczewo i częściowo gminy Łęczyce. Tereny są w większości użytkowane rolniczo. Wskazane jest prowadzenie kontroli poboru wód podziemnych i bilansowania z zasilaniem w stosunku rocznym.

Dokumentacja wykonana dla GZWP nr 107 została zatwierdzona przez Ministra OŚZN i L 30.09.1996 r. (KDH2/013/5914/96). Ze względu na konieczność ochrony znaczących zasobów wód podziemnych, bardzo podatnych na zanieczyszczenie, zgromadzonych w obrębie tego zbiornika w jego opracowaniu dokumentacyjnym wyznaczono dwa obszary ochronne: Obszar Najwyższej Ochrony (ONO) i Obszar Wysokiej Ochrony (OWO). Zgodnie z dokumentacją na obszarach ochronnych obowiązują zasady:

Zasady ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego:

- zmniejszenie stopnia intensyfikacji rolnictwa,
- zakaz lokalizacji obiektów rolniczych o dużej koncentracji produkcji,
- minimalizacja stosowania nawozów i środków ochrony roślin,
- zahamowanie degradacji wód powierzchniowych,
- inwestycje mogące mieć szkodliwy wpływ na środowisko muszą być poprzedzone badaniami hydrogeologicznymi i ocenami oddziaływania na środowisko;

Zasady ochrony i rozwoju przestrzeni rolniczej i leśnej:

- zakłada się prowadzenie upraw polowych i pielęgnacji użytków zielonych z ograniczeniem środków chemicznych,
- stosowanie biodynamicznych zasad gospodarowania,
- wyklucza się stosowanie gnojowicy na obszarze ONO, nawożenie powinno być oparte o wytwarzane w gospodarstwach rolnych nawozy organiczne pochodzące z hodowli i kompostów,
- wyklucza się hodowlę bezściółkową,
- zaleca się stosowanie zalesień, szczególnie w strefie krawędziowej Pradoliny (granica ONO);

Zasady rozwoju turystyki i rekreacji:

- należy wykorzystać walory turystyczno – krajoznawcze,
- utrzymać dostępność do rzek i jezior,
- preferować budowę trwałej bazy turystycznej w celu wydłużenia sezonu,
- preferować turystykę krajoznawczą, sporty wodne, jeździectwo, sporty zimowe,
- przeanalizować możliwość rozwoju funkcji leczniczo – uzdrowiskowej w oparciu o torfy o cechach leczniczych oraz walory krajobrazowe,

- wspierać inicjatywy do tworzenia parków krajobrazowych i OCHK;

Zasady rozwoju przemysłu i rzemiosła produkcyjnego:

- zakaz lokalizacji przemysłu ciężkiego,
- popieranie rozwoju przemysłu opartego na naturalnych surowcach (miejscowych), surowcach mineralnych, z wyjątkiem torfu z terenów ONO,
- lokalizowanie przemysłu spożywczego powinno uwzględniać zalecenia ochronne ONO i OWO.

W granicach ONO, według dokumentacji Zbiornika powinny obowiązywać zakazy odnośnie:

a) lokalizowania wysypisk odpadów komunalnych, składowisk przemysłowych i promieniotwórczych oraz innych niebezpiecznych dla wód podziemnych;

b) lokalizowania wylewisk ścieków, gnojowicy i innych substancji niebezpiecznych;

c) lokalizowania dużych składów paliw oraz innych dużych obiektów przemysłowych uciążliwych dla środowiska;

d) zrzutu ścieków sanitarnych, przemysłowych, technologicznych i innych do gruntu lub suchych rowów melioracyjnych;

e) w/w zakaz obowiązuje również zrzuty z kanalizacji deszczowej z terenów zabudowy mieszkaniowej oraz gospodarstw rolnych;

f) zrzutu ścieków i wód wymienionych w ppkt. d) i e) bez oczyszczenia do wód powierzchniowych;

g) magazynowania, składowania odpadów oraz substancji niebezpiecznych bez utwardzonego podłoża i izolacji wykluczającej możliwość przenikania zanieczyszczeń do gruntu;

h) lokalizowania innych obiektów (w tym ferm hodowlanych oraz ferm zwierząt futerkowych) lub prowadzenia działalności gospodarczej bez stosowania rygorów w pkt. a), f) i g);

i) eksploatacji torfów lub innych surowców mineralnych.

Ponadto nakazuje się m. in.:

a) rozważenie alternatywnych lokalizacji, poza terenem ONO, w przypadku lokalizacji obiektów potencjalnie niebezpiecznych;

b) objęcie lokalnymi systemami kanalizacyjnymi miejscowości, gospodarstw, innych obiektów zlokalizowanych na terenie ONO. Zmodyfikować należy istniejące systemy kanalizacyjne w Nowej Wsi Lęborskiej i Leśnicach. Zaleca się badanie wpływu zanieczyszczeń na wody podziemne na terenie stacji paliw w Mostach;

c) objęcie kanalizacją sanitarną i deszczową całego miasta Lęborka oraz podłączenie do tego systemu Nowej Wsi Lęborskiej i Mostów (w dużym stopniu zrealizowane).

W granicach OWO, według dokumentacji Zbiornika powinny obowiązywać zakazy odnośnie:

a) lokalizowania dużych wysypisk komunalnych, wylewisk, składowisk odpadów przemysłowych i innych niebezpiecznych dla wód podziemnych (np. promieniotwórczych);

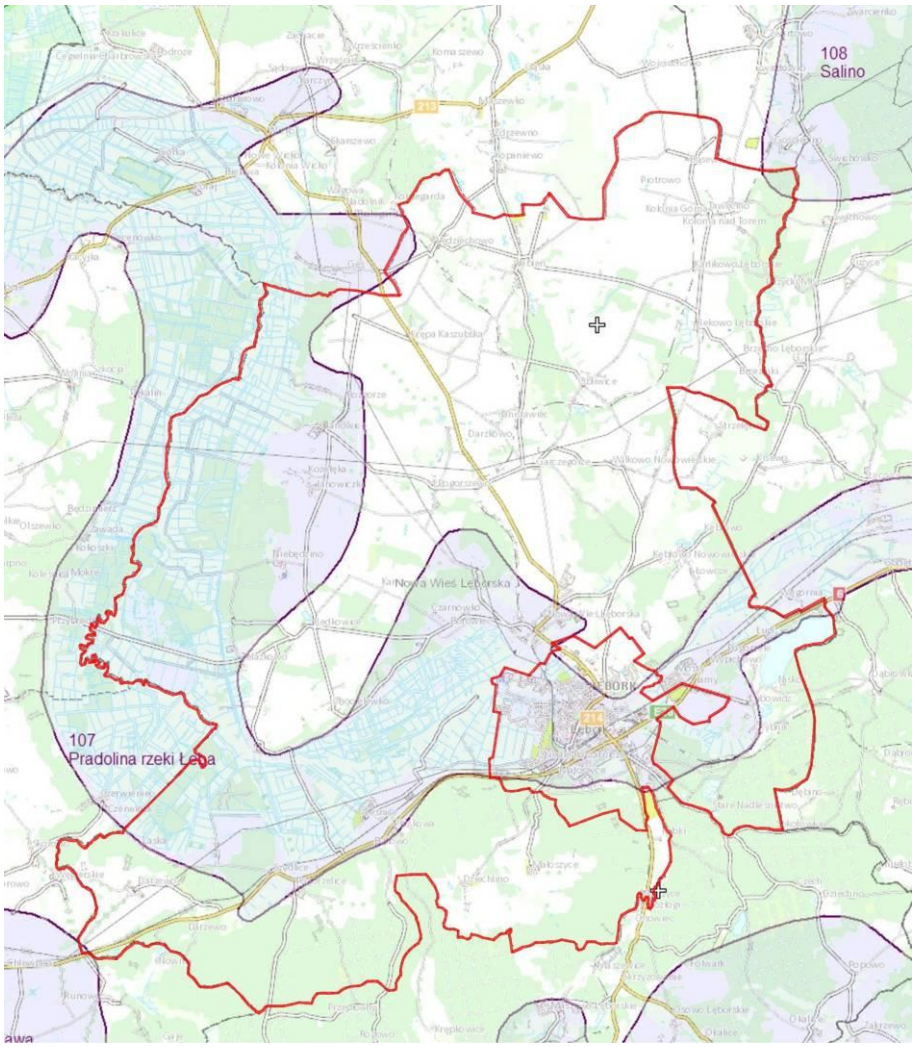
b) lokalizowania dużych baz paliwowych oraz innych zakładów (obiektów) uciążliwych dla środowiska;

c) Dopuszcza się możliwość lokalizowania obiektów wymienionych w pkt. a) i b),na terenach o dużej odporności na zanieczyszczenia, po spełnieniu ściśle określonych wymogów;

d) lokalizowania zrzutu ścieków sanitarnych, technologicznych, przemysłowych do gruntu lub wód powierzchniowych bez oczyszczenia;

e) lokalizowania wielkich ferm hodowlanych prowadzących bezściółkowy chów zwierząt;

f) Nakazy dla terenu OWO odnoszą się m. in. do Zakładu Zagospodarowania Odpadów „Czysta Błękitna kraina” w Czarnówku - wymagane zabezpieczenie wysypiska w sposób uniemożliwiający przedostawanie się odcieków do podłoża i ONO. Konieczny jest monitoring wód podziemnych w sieci piezometrów.

Rys. 5 Granice GZWP na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska.

Źródło: epsh.pgi.gov.pl/epsh

Uwarunkowania

- największy potencjał wodny w gminie posiada rzeka Łeba, która zaliczana jest do rzek typu nizinnego;
- ze względu na niskie parametry przepływów cieków wodnych na znacznej części obszaru gminy nie ma dogodnych warunków do odprowadzania ścieków oczyszczonych;
- występowanie podmokłych zagłębień bezodpływowych i cieków o niewielkich przepływach stanowi o niskim potencjale samooczyszczającym wód i warunkuje konieczność zaostrzenia zasad gospodarowania, w tym szczególnie realizowania prawidłowej gospodarki ściekowej i odpadami - zabezpieczenie przed dopływem zanieczyszczeń z terenów rolniczych;
- głównymi czynnikami degradującymi wody są wysokie stężenia substancji biogennych oraz zanieczyszczenie bakteriologiczne, co ma niewątpliwy związek ze spływami powierzchniowymi z obszarów rolniczych (nawozy organiczne i mineralne oraz środki

ochrony roślin), a także dopływem nieoczyszczonych ścieków bytowych; konieczność zdecydowanej ochrony zasobów wodnych gminy wskazuje na potrzebę osłony biologicznej wód powierzchniowych (strefy ekotonowe wzdłuż cieków i zbiorników wodnych) oraz zahamowanie dopływu nieoczyszczonych ścieków (inwestycje w zakresie oczyszczania ścieków);

- występowanie nielicznych oczek śródpolnych i podmokłych obniżeń pełniących ważną rolę w systemie przyrodniczym i krajobrazowym wskazuje na konieczność ich ochrony (w tym ochrony przed zanieczyszczeniem);
- wody podziemne jako źródło zaopatrzenia ludności w wodę pitną powinny być szczególnie chronione przed wpływem czynników antropogenicznych; działania ochronne powinny być ukierunkowane na uporządkowaniu gospodarki wodno-ściekowej oraz gospodarki odpadami stałymi i płynnymi jak również ograniczeniu zanieczyszczeń obszarowych pochodzących głównie z rolnictwa;
- jakość wód podziemnych w punkcie pomiarowym Leśnice w 2016 została zakwalifikowana do II klasy pod względem wskaźników fizykochemicznych (dane WIOŚ Gdańsk, 2017);
- jakość wód podziemnych badanych w 2015 r. dla ujęcia wiejskiego w Janowicach oceniona została na II klasę, a stan chemiczny uznano za dobry.

W 2009 r. na rzece Kisewie (Kisewska Struga) oddano do użytku tzw. wyłapywacz śmieci. To drugie urządzenie tego typu na terenie województwa pomorskiego. Jest to urządzenie służące do wychwytywania odpadów z rzeki. Inwestycja jest współfinansowana przez powiat lęborski i gminę Nowa Wieś Lęborska zrealizowana została ze środków Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej obu jednostek samorządowych. Konserwacją urządzenia zajmie się gmina Nowa Wieś Lęborska.

3.3.8.Potencjał agroekologiczny

Cechy

Główne cechy potencjału agroekologicznego gminy Nowa Wieś Lęborska prezentują się następująco:

- użytki rolne zajmują około 57,8 % powierzchni gminy (wg danych na 2017 r.), z czego grunty orne – ok. 67%, łąki – 24%, pastwiska - 9 %. Powierzchnia sadów w gminie wynosiła ok. 27 ha;
- powierzchnia użytków rolnych wynosi 15 060 ha, z czego:
  - grunty orne – 10773 ha,
  - łąki – 3796 ha,
  - pastwiska – 1492 ha;
- w większości są to tereny o łagodnie pofałdowanej powierzchni umożliwiającej intensywną mechanizację produkcji rolnej. Kompleks najlepszych użytków rolnych położony jest w północno-zachodniej części gminy w okolicy wsi Janowice, Janowiczki, Rozgorze i Krępa Kaszubska. W produkcji rolniczej dominuje uprawa zbóż, ale dynamicznie rozwija się również hodowla bydła mlecznego, a także chów trzody chlewnej;
- duży potencjał agroekologiczny gminy. Do grupy o największym potencjale agroekologicznym w gminie należą gleby kompleksów 2. (pszenny dobry) i 4. (żytni bardzo dobry). Gleby te występują na znacznym obszarze (ponad 50% gruntów ornych). Do grupy tej należy zaliczyć również kompleks 2z użytków zielonych (użytki średnie - ponad 82% użytków zielonych);

- kategoria o umiarkowanej przydatności rolniczej obejmuje kompleksy: 5. (żytni dobry) i 6. (żytni słaby). Gleby zaliczane do tych kompleksów zajmują ok. 40% powierzchni gruntów rolnych gminy;
- najmniejszy potencjał agroekologiczny charakteryzuje kompleksy: 7. - żytni bardzo slaby i 9. zbożowo-pastewny słaby oraz 3z. użytków zielonych słabych i bardzo słabych. Gleby kompleksu 7. są piaszczyste, ubogie w składniki pokarmowe, trwale za suche;
- dominującym typem gleb na obszarze gminy są gleby bielicowe i rdzawe zaliczane do klasy IIIa i IIIb, występują też (w obrębie pradoliny Łeby) gleby hydrogeniczne (mułowo-torfowe, murszowo-torfowe i torfowe):
  - gleby bielicowe - ubogie gleby z klasy gleb bielicoziemnych. Zostały wytworzone na piaskach. Ze względu na niską zawartość składników mineralnych oraz próchnicy są w większości porośnięte borami sosnowymi. Ich charakterystyczną cechą jest górny białawy poziom ubogi w próchnicę, zwany też poziomem wymywania. Gleby bielicowe wymagają intensywnego nawożenia i starannej uprawy, co wpływa na intensyfikację nakładów pracy i kosztów. Gleby te są podatne na degradację;
  - gleby rdzawe - także ubogie w składniki mineralne, głównie związki zasadowe, przypuszczalne utwory piaszczyste -luźne lub słabo gliniaste piaski oraz gruboziarniste piaskowce nie węglanowe. Powstały przy współudziale lasów iglastych. Charakteryzują się kwaśnym pH w granicach około 5 i mniej. W wyniku wietrzenia stosunkowo znacznych ilości wolnych form żelaza i glinu powstaje nagromadzenie tych związków w glebie. Powoduje to tworzenie się ich nierozpuszczalnych kompleksów z kwasami próchnicznymi. Gleby rdzawe wykazują się małą zdolnością retencji wody, nie należą do urodzajnych.

    Przy tak dużym stopniu zakwaszenia wskazana jest intensyfikacja nakładów na rekultywację tych gleb.
- na terenie gminy w 2010 r. znajdowało się 845 gospodarstw rolnych, z których 838 to gospodarstwa indywidualne /99,2%/, a 528 to gospodarstwa o łącznej powierzchni użytkowej powyżej 1 ha /62,5%/. Gospodarstw o powierzchni powyżej 15 ha było 140 /16,6%/, a gospodarstw najmniejszych, do 1 ha – 317 /37,5%/. 503 gospodarstwa /59%/ prowadziły działalność rolniczą (Powszechny Spis Rolny 2010, GUS).
- warunki wodne środowiska dla celów produkcji rolnej są korzystne.

Uwarunkowania

- gleby na terenie gminy należą do średnich (III, IV) i słabych klas bonitacyjnych (V i VI), co warunkuje jednak korzystne rolnicze predyspozycje przestrzeni przyrodniczej – w porównaniu do innych gmin regionu;
- grunty rolne chronione zajmują ok. 17% wszystkich gruntów rolnych gminy. Największy udział mają grunty orne klasy IIIa i IIIb.
- struktura przyrodnicza przestrzeni roślinnej jest dość korzystna dla gospodarki rolnej – występujące oczka wodne z roślinnością towarzyszącą, tereny podmokłe oraz zadrzewienia śródpolne należy zachować i wzbogacać;
- gleby organiczne (głównie torfowe) objęte ochroną występują w Pradolinie rzeki Łeby oraz w obniżeniach na terenie wysoczyznowym;
- znaczna część gruntów ornych jest potencjalnie zagrożona erozją wodną i uprawową z uwagi na strome stoki – wskazane odpowiednie zabiegi agrotechniczne względnie zmiana użytkowania gleb (wprowadzenie roślinności trwałej względnie zalesienie stoków o dużym nachyleniu);

- tereny rolne graniczące ze strefami wodnymi należy zagospodarować w taki sposób, aby zahamować dopływ rolniczych zanieczyszczeń powierzchniowych do wód (strefy ekotonowe).

3.3.9.Roślinność

Cechy i uwarunkowania

Zróżnicowane warunki fizjologiczne gminy Nowa Wieś Lęborska są przyczyną znacznego zróżnicowania szaty roślinnej i występowania różnorodności siedlisk. Stan obecny roślinności gminy stanowi wypadkową uwarunkowań naturalnych (przyrodniczych) oraz antropogenicznych (antropopresji).

Szczególną rolę w aspekcie tak krajobrazowym jak i ekologicznym pełnią lasy. Lasy zajmują ok. 9302 ha. Wskaźnik lesistości gminy jest niski i wynosi około 34% (najwięcej w obrębach: Pogorzelice, Lubowidz, Darżewo, Małoszyce).

Na terenie gminy zlokalizowano też liczne zbiorowiska roślinności trawiastej, szuwarowej i bagienno – torfowiskowej. Do najważniejszych pod względem gospodarczym należą wyróżniające się dominacją wartościowych gatunków traw i roślin motylkowych – zbiorowiska łąk uprawnych.

Szata roślinna stanowi bardzo istotny element systemu ekologicznego miejscowości położonych na terenie gminy. Istota roli szaty roślinnej na terenach miejskich wynika z pełnionych przez roślinność funkcji. Do najważniejszych zalicza się:

- regulację warunków bioklimatycznych i aerosanitarnych,
- produkcję tlenu i absorpcję dwutlenku węgla,
- ochronę bogactwa genetycznego,
- tworzenie warunków życia dla fauny,
- tworzenie warunków do regeneracji psychicznej człowieka.

Roślinność na obszarze gminy wykazuje wyraźne zróżnicowanie i można ją podzielić na trzy zasadnicze strefy funkcjonalno – przestrzenne:

- strefa dominacji zabudowy technogenicznej - dominujący wpływ procesów urbanizacji na funkcjonowanie przyrody, gdzie można wyróżnić następujące główne formacje roślinne (w obrębie miejscowości położonych przy drodze krajowej nr 6 oraz innych istotnych ciągach komunikacyjnych):
  - zespoły roślinności ogrodowej, cechujące się dużą różnorodnością gatunkową, mozaikowym rozłożeniem wśród zabudowy, wielopiętrowością, udziałem roślinności ruderalnej i chwastów, nierównomiernym rozmieszczeniem w przestrzeni gminy;
  - roślinność parków i skwerów z wyraźną dominacją gatunków drzewiastych oraz z udziałem krzewów i muraw pielęgnowanych w różnym stopniu – udział tej grupy jest stosunkowo niewielki;
  - roślinność terenów intensywnej zabudowy, dość uboga gatunkowo i zajmująca niewielkie przestrzenie, z nierównomiernie rozłożonymi gatunkami drzewiastymi (lipa, kasztanowiec, klon, jesion, dąb, topola, sosna), z roślinnością niską pełniącą rolę muraw (o różnym stopniu zadbania), z pojawiającymi się gatunkami ruderalnymi;
  - roślinność ciągów komunikacyjnych, uboga w gatunki drzewiaste, z udziałem krzewów, z licznymi gatunkami ruderalnymi i florą segetalną (chwasty).
- strefy terenów rolniczych, stanowiących otoczenie zabudowy wiejskiej, gdzie można wyróżnić:
  - typowe zespoły roślinne kultur uprawnych z udziałem chwastów i flory ruderalnej;

- zespoły roślinności łąk wilgotnych, obejmujących głównie obniżenia z płytko zalegającą wodą gruntową oraz trawiastą roślinność pastwisk;
- typowe oraz kępowe formacje drzewiaste i krzewiaste, towarzyszące zabudowie lub stanowiące skupienia śródpolne;

- obszary terenów leśnych – umiarkowanie wysoki stopień lesistości gminy (ok. 34%) generuje zasadnicze uwarunkowania dla gospodarki przestrzennej:
  - na przedpolu Pojezierza Kaszubskiego wykształciły się bory świeże (sosna, dąb, świerk, a także grab i brzoza);
  - strefę krawędziową Pojezierza Kaszubskiego porastają również buczyny;
  - dno dolin rzecznych porastają lasy łęgowe – największe powierzchnie nad Kisewską Strugą;
  - lasy są tu szczególnym „dobrem ekologicznym", które należy powiększać, zalesiając grunty najsłabsze, zaś pod żadnym pozorem nie należy dopuszczać do pomniejszania powierzchni lasu;
  - istnieją warunki do zwiększenia lesistości gminy;
  - obszary wskazane do zalesienia zaznaczono na załączniku graficznym.

Wnioski

- bardzo ważną rolę ekologiczną na terenie gminy pełnią drzewiaste i krzewiaste zbiorowiska nieleśne, w tym szczególnie zarośla tarniny, zadrzewienia przywodne i przydrożne aleje, wymagające odpowiedniego miejsca w polityce przestrzennej gminy (zachowanie, ochrona, wzbogacenie);
- rozkład przestrzenny roślinności wysokiej w gminie z przyrodniczego punktu widzenia jest dość korzystny; obok zespołów leśnych występują tu liczne zadrzewienia śródpolne oraz pasmowo przebiegające zadrzewienia przywodne i przydrożne – wymagają one zachowania i pielęgnacji;
- zespoły roślinności śródpolnych terenów wilgotnych i podmokłych oraz zespoły roślinności przywodnej – mają duże znaczenie ekologiczne (w tym szczególnie agroekologiczne).

3.3.10.Klimat lokalny

Cechy

Cechą ogólną klimatu lokalnego jest jego wyraźne zróżnicowanie uwarunkowane głównie rzeźbą, a także występowaniem roślinności wysokiej i miejscowymi warunkami wodnymi. Na obszarze gminy Nowa Wieś Lęborska warunki klimatyczne cechują się:

- klimat w tej części Polski jest klimatem przejściowym - pomiędzy morskim a kontynentalnym, na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska zbliżony jest do klimatu morskiego. Wynika to z bezpośredniego wpływu Morza Bałtyckiego. Wynikiem tego są najdłuższe okresy bez przymrozków, łagodne zimy, ale też chłodniejsze lata w porównaniu z resztą kraju. Późną jesienią wieją tu silne wiatry. W pasie nadmorskim charakterystycznym zjawiskiem jest występowanie bryzy morskiej i lądowej. Kolejną cechą określającą klimat tej części Polski jest przesunięcie się pór roku w stosunku do Polski środkowej i skrócenie okresu wegetacji. Sprawia to, że wiosna i lato są krótsze i opóźnione. Wydłużają się natomiast zimy, okres przedzimowy i przedwiośnia. Ogranicza to uprawę roślin ciepłolubnych i poplonów ścierniskowych. Opóźnia się również termin siewu ozimin podkopowych;
- według podziału klimatycznego Polski W. Okołowicza i D. Martyna (1997) gmina leży w Pomorskim Regionie Klimatycznym, w którym klimat kształtowany jest w dużym stopniu pod wpływem Morza Bałtyckiego. Charakteryzuje go przy tym duża zmienność warunków

pogodowych, co jest następstwem ścierania się wpływów klimatu morskiego i kontynentalnego. Ponadto lokalizacja części obszaru na dnie pradoliny Łeby stwarza warunki do spływu chłodnych mas powietrza i tworzeniu się zastoisk mrozowych oraz zalegania mgieł;

- dominacja klimatu morskiego kształtuje pogodę raczej łagodną, wilgotną, bez ostrych wahań temperatury. Lata bywają chłodne, a zimy ciepłe. Najcieplejszym miesiącem jest lipiec ze średnią temperaturą miesięczną 17,0^{0}C i średnią temperaturą maksymalną 21,7^{0}C, a najchłodniejszym luty – średnia temperaturą miesięczną –2,2^{0}C i średnia temperaturą maksymalna –5,8^{0}C. Średnia temperatura roczna z wielolecia wynosi +7,4^{0}C. Cechy klimatu lokalnego są zróżnicowane głównie ze względu na morfologię terenu, jego pokrycie i uwilgotnienie przypowierzchniowej warstwy gruntu;
- klimat cechują ponadto względnie małe roczne amplitudy powietrza oraz duża liczba dni pochmurnych (głównie jesienią i zimą). Dni ze śniegiem występowało średnio w roku 48, z czego najwięcej w styczniu (14 dni). Dni z mgłą występowało w roku średnio 35 i były one dość równomiernie rozłożone w ciągu roku. Dni burzowych było 22,7, najczęściej w miesiącach letnich (po 5 dni). Dni pogodnych zanotowano średnio 23 w roku, a dni pochmurnych 159 w ciągu roku, z czego najwięcej wystąpiło w miesiącach zimowych (grudzień i styczeń po 20 dni);
- jest to obszar o stosunkowo wysokich rocznych sumach opadów atmosferycznych, których średnia roczna w wieloleciu wynosi ok. 674 mm (przy średniej w wieloleciu w kraju - ok. 600 mm). Najobfitszym w opady atmosferyczne miesiącem jest lipiec (674 mm), nie wiele mniejsze bywają one również w sierpniu i wrześniu, natomiast najmniej w marcu (25 mm);
- w rejonie gminy dominują wiatry z kierunku zachodniego. W okresie zimowym przeważają wiatry z kierunku południowo – zachodniego i zachodniego. Prędkości wiatrów są mało zróżnicowane na przestrzeni roku i wynoszą średnio 2,7 m/s., najsilniejsze zanotowano w styczniu 3,2 m/s., a najmniejsze prędkości wiatru były w sierpniu i wrześniu (2,4 m/s.);
- dobre warunki nasłonecznienia na stokach o ekspozycji południowej (na wiosnę wcześniej i szybciej budzi się życie, a jednocześnie największe jest wtedy niebezpieczeństwo przymrozków);
- w obrębie dolin rzecznych, dolinek i wilgotnych zagłębień bezodpływowych częste jest zaleganie mgieł, z wyżej położonych terenów spływa chłodne powietrze, warunki bioklimatyczne są niekorzystne.

Nieco odmiennie kształtują się warunki topoklimatyczne na terenach większych. Są one kształtowane głównie przez takie elementy systemu krajobrazowego, jak:

- rzeźba terenu (ekspozycja zboczy, występowanie zagłębień oraz odsłoniętych form wypukłych terenu;
- udział powierzchni utwardzonych (w tym ścian i dachów) zakłócających równowagę termiczno-wilgotnościową;
- układ przestrzenny terenów zwartej zabudowy zakłócający naturalny ruch powietrza;
- powierzchnie biologicznie czynne tonizujące warunki termiczno-wigotnościowe i wietrzne;
- warunki wodne stanowiące o poziomie retencjonowania energii cieplnej i stymulującej rozwój roślinności;
- otwarcie na główne kierunki przewietrzania związane z przeważającymi kierunkami wiatrów.

Mając powyższe na uwadze wydzielono kilka charakterystycznych podtypów topoklimatycznych. Wyróżniono:

- topoklimat ogrodowej zabudowy jednorodzinnej;
- topoklimat otwartych terenów stokowych;
- topoklimat doliny rzecznej;
- topoklimat zagłębień bezodpływowych;
- topoklimat stref ciągów komunikacyjnych.

Uwarunkowania

- znaczna mozaikowatość klimatu lokalnego istotnie warunkuje predyspozycje przestrzeni do stałego pobytu ludzi (zabudowa) - analiza tych uwarunkowań jest bardzo istotna przy podejmowaniu decyzji lokalizacyjnych;
- w zagłębieniach terenowych słabo przewietrzanych istnieją warunki do zalegania zimnego powietrza i zanieczyszczeń przenoszonych atmosferą - są to miejsca niewskazane do lokalizacji zabudowy oraz lokalizacji upraw wrażliwych na temperaturę;
- na terenach zabudowy jednorodzinnej komfort klimatyczny bywa obniżany wskutek emisji niskiej z palenisk domowych - jest to szczególnie uciążliwe podczas pogody niżowej w sezonie grzewczym;
- bardzo znaczącą pozytywną rolę w kształtowaniu niektórych cech klimatu miejscowego spełniają tereny biologicznie czynne, rola terenów utwardzonych jest zdecydowanie negatywna - w zagospodarowaniu terenu należy zwracać uwagę na odpowiedni (wyższy) udział terenów biologicznie czynnych;
- bardzo ważne do ogólnego komfortu zamieszkania są warunki solarne - na stokach o ekspozycji południowej mogą one być trzykrotnie lepsze, niż na stokach północnych - ekspozycja terenu jest jednym z ważniejszych uwarunkowań dotyczących lokalizacji zabudowy mieszkaniowej;
- w ograniczonym zakresie istnieją warunki do lokalnego wykorzystania energii wiatrów do celów gospodarczych (średnie roczne prędkości wiatrów przekraczają miejscami 3,5 m/s);
- istotną rolę tonizującą warunki klimatu lokalnego pełni roślinność wysoka (w tym szczególnie lasy).

3.3.11.System ochrony przyrody

Na obszarze gminy Nowa Wieś Lęborska ochrona przyrody realizowana jest przez następujące formy ochrony przyrody:

- Obszar Chronionego Krajobrazu /OChK/ „Pradolina Łeby i Wzgórza Morenowe na południe od Lęborka” oraz OChK „Pradoliny Redy – Łeby”;
- rezerwaty przyrody: „Czarne Bagno”, „Łebskie Bagno”;
- specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 – „Łebskie Bagna” PLH220040;
- pomniki przyrody – 22 pomniki na terenie gminy;
- korytarze ekologiczne: Pobrzeże Słowińskie KPn-20A, Kaszuby KPn-20B;
- korytarze ekologiczne (wg Koncepcji sieci ekologicznej województwa pomorskiego dla potrzeb planowania przestrzennego, 2015): regionalny korytarz ekologiczny Pradoliny Redy – Łeby, subregionalne korytarze ekologiczne: Północnego otoczenia Nowej Wsi Lęborskiej i Leśnego łącznika dolin Łeby i Łupawy.
- lasy ochronne (wodochronne, glebochronne).

Ponadto projektowane lub postulowane jest utworzenie następujących form ochrony:

- Obszar Chronionego Krajobrazu „Pradoliny Łeby”;
- „Lęborski Park Krajobrazowy”;
- użytki ekologiczne – 2 na terenie gminy;
- stanowisko dokumentacyjne – fragment nieczynnego wyrobiska w rejonie miejscowości Lubowidz.

1) Obszary Chronionego Krajobrazu

Gmina Nowa Wieś Lęborska leży w granicach **Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pradolina Łeby i Wzgórza Morenowe na południe od Lęborka” oraz Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pradoliny Redy – Łeby”**.

Fragment OChK „Pradoliny Łeby i wzgórza morenowe na południe od Lęborka" w granicach gminy Nowa Wieś Lęborska zajmuje blisko 6.000 ha, co stanowi ponad 20% jej ogólnej powierzchni. Obszar chronionego krajobrazu w granicach gminy Nowa Wieś Lęborska obejmuje zalesiony fragment wysoczyzny morenowej i część doliny Okalicy.

OChK został utworzony Uchwałą Nr X/42/81 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Słupsku z dnia 8 grudnia 1981 roku w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi" oraz obszarów krajobrazu chronionego (Dz. Urz. Woj. Słupskiego Nr 31, poz. 185 z 1994 r. oraz Dz. Urz. Woj. Słupskiego Nr 19, poz. 92 z 1998 r.).

Zasady gospodarowania w obrębie obszaru chronionego krajobrazu zostały określone w Uchwale Sejmiku Województwa Pomorskiego nr 1161/XLVII/10 z dnia 28 kwietnia 2010 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim (Dz. U. Woj. Pom. Nr 80, poz. 1455) oraz w Uchwale Nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim (Dz. Urz. z 2016 r. poz. 2942).

W większości jest to obszar pagórkowaty położony w zasięgu zlodowacenia Bałtyckiego fazy pomorskiej. Stąd też charakteryzuje się wyraźną rzeźbą młodoglacjalną z licznymi jeziorami w zagłębieniach terenu. Urozmaicenie krajobrazu podkreśla szeroka pradolina Łeby na północy oraz przełomy rzek płynących z południa. Wzgórza morenowe porośnięte są lasami o urozmaiconym składzie gatunkowym i zróżnicowanej strukturze wiekowej. Gatunkami lasotwórczymi są tu sosna, buk, dąb, świerk oraz olsza i brzoza. Wartość krajoznawczą obszaru podnosi miasto Lębork. Stanowi ono cenny zespół zabytkowy jako średniowieczna twierdza miejska ze znacznymi pozostałościami gotyckich fortyfikacji oraz innymi zabytkami architektury sakralnej (kościół św. Jakuba) i świeckiej (zamek krzyżacki i młyn). W zach. części obszaru usytuowany jest rezerwat Grodzisko Runowo w którym wczesnośredniowieczne dobrze zachowane grodzisko słowiańskie jest porośnięte starodrzewiem bukowo-dębowym.

Fragment OChK „Pradoliny Redy – Łeby” zajmuje wschodnie krańce gminy w rejonie Wilkowa Nowomiejskiego (ok. 23 ha lasu i użytków zielonych).

OChK został utworzony na podstawie Rozporządzenia Nr 5/94 z dnia 8 listopada 1994 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i wyznaczenia wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń.

Zasady ochrony ustalone zostały w Uchwale Sejmiku Województwa Pomorskiego nr 1161/XLVII/10 z dnia 28 kwietnia 2010 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim (Dz. U. Woj. Pom. Nr 80, poz. 1455) oraz w Uchwale Nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim (Dz. Urz. z 2016 r. poz. 2942).

OChK cechuje się nagromadzeniem walorów przyrodniczych i krajobrazowych. Obejmuje dno pradoliny rzecznej, stanowiące największą tego typu jednostkę w województwie, oraz zbocza krawędzi Wysoczyzny Żarnowieckiej i Pojezierza Kaszubskiego. Charakteryzuje go bardzo silnie urozmaicona rzeźba terenu, obecność dużych i stosunkowo dobrze zachowanych kompleksów leśnych i bardzo cennych geobotanicznie zbiorowisk łąkowych oraz szuwarowych w rejonie wytopiskowego jeziora Orle. Walory tego obszaru są rangą zbliżone do wartości Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego.

Rys. 6 Obszary chronionego krajobrazu na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska.

Źródło: nowawiesleborska.e-mapa.net

2) Pomniki przyrody

Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska ustanowiono 22 pomniki przyrody. Są to okazy dendroflory oraz głaz narzutowy. Zasady ochrony pomników przyrody określają przepisy ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. Urz. Z 2018 r., poz. 1614). Ponadto, poza oczywistym zakazem wycinania i uszkadzania drzew pomnikowych należy dążyć do ich ekspozycji pozytywnej w krajobrazie poprzez:

- ochronę przed zabudową terenu w promieniu 15 m od pni drzew;
- dbałość o estetykę najbliższego otoczenia (dotyczy terenów zabudowanych);
- pozostawianie naturalnej roślinności wokół pomników na terenach otwartych i w lasach;
- unikania prowadzenia liniowych elementów infrastruktury nadziemnej w pobliżu pomników;
- zakaz zrywania kory, pączków, owoców oraz liści;
- zakaz usuwania pokrywy glebowej, palenia ognisk.

W przypadku prowadzenia podziemnych ciągów infrastrukturalnych – prowadzić je należy poza systemami korzeniowymi drzew pomnikowych.

W odniesieniu do głazów zabrania się:

- rozbijania, rozsadzania, przemieszczania, podkopywania i zakopywania głazów;
- wznoszenia jakichkolwiek budowli, urządzeń i instalacji w odległości 15 m od głazów;
- rozniecania ognia, usuwania i niszczenia pokrywy glebowej oraz zanieczyszczania terenu.

Tabela 12. Pomniki przyrody w gminie Nowa Wieś Lęborska.

L.p.	Lokalizacja	Dane aktu powołującego lub pozostałych	Opis	Pierśnica (cm)	Wysokość (m)
1	Tawęcino, park szkoły podstawowej	Data ustanowienia: 1970-12-30, Rozporzadzenie nr 51/95 Wojewody Słupskiego z dnia 28 sierpnia 1995 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody	Lipa drobnolistna - Tilia cordata, początkowo grupa 3 drzew - 2 wiązy i 1 lipa; późniejszy akt zmienia na 1 lipę; od wysokości 4 metrów dwupienna; odłamany duży konar; ubytki pnia - dziupla,	176	28
2	L.Nowa Wieś,o.79d	Data ustanowienia: 1970-12-30, Orzeczenie nr 276 Prezydium WRN Wydz. RiL w Gdańsku o uznaniu za pomnik przyrody	głaz narzutowy		
3.	Janowice, przy kościele filialnym	Data ustanowienia: 1970-12-30, Orzeczenie nr 278 Prezydium WRN Wydz. RiL w Gdańsku o uznaniu za pomnik przyrody	Grupa drzew – 2 dęby szypułkowe	1 - 174; 2 - 125	1 - 27; 2 - 5
4.	Redkowice, droga publiczna przy przystanku PKS i posesji nr 32	Data ustanowienia: 1990-08-23, Rozporządzenie nr 2/90 Wojewody Słupskiego z dnia 31 lipca 1990 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody	Lipa drobnolistna - Tilia cordata	145	30
5.	Redkowice, droga publiczna przy posesji nr 31	Data ustanowienia: 1990-08-23, Rozporządzenie nr 2/90 Wojewody Słupskiego z dnia 31 lipca 1990 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody	Lipa drobnolistna - Tilia cordata	129	19
6.	Redkowice, droga publiczna przy posesji nr 4	Data ustanowienia: 1990-08-23, Rozporządzenie nr 2/90 Wojewody Słupskiego z dnia 31 lipca 1990 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody	Lipa drobnolistna - Tilia cordata	153	25

L.p.	Lokalizacja	Dane aktu powołującego lub pozostałych	Opis	Pierśnica (cm)	Wysokość (m)
7.	Redkowice, droga publiczna przy posesji nr 5	Data ustanowienia: 1990-08-23, Rozporządzenie nr 2/90 Wojewody Słupskiego z dnia 31 lipca 1990 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody	Lipa drobnolistna - Tilia cordata	130	21
8.	Redkowice, plac wiejski przy przystanek autobusowy komunikacji miejskiej	Data ustanowienia: 1990-08-23, Rozporządzenie nr 2/90 Wojewody Słupskiego z dnia 31 lipca 1990 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody	Dąb szypułkowy - Quercus robur	150	25
9.	Redkowice, przy posesji nr 23, b.park dworski	Data ustanowienia: 1990-08-23, Rozporządzenie nr 2/90 Wojewody Słupskiego z dnia 31 lipca 1990 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody	Lipa drobnolistna - Tilia cordata	148	34
10.	Redkowice, podwórze byłego dworu	Data ustanowienia: 1990-08-23, Rozporządzenie nr 2/90 Wojewody Słupskiego z dnia 31 lipca 1990 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody	Dąb szypułkowy - Quercus robur	229	23
11.	L. Janowice, obr. Lębork, o.356a	Data ustanowienia: 1995-09-19, Rozporzadzenie nr 51/95 Wojewody Słupskiego z dnia 28 sierpnia 1995 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody	Dąb szypułkowy - Quercus robur	145	27
12.	L. Janowice, obr. Lębork, o.368j	Data ustanowienia: 1995-09-19, Rozporzadzenie nr 51/95 Wojewody Słupskiego z dnia 28 sierpnia 1995 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody	Buk pospolity (Buk zwyczajny) - Fagus sylvatica	129	30
13.	L. Janowice, obr. Lębork, o.371a	Data ustanowienia: 1995-09-19, Rozporzadzenie nr 51/95 Wojewody Słupskiego z dnia 28 sierpnia 1995 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody	Dąb szypułkowy - Quercus robur	156	6
14.	L. Janowice, obr. Lębork, o.371a	Data ustanowienia: 1995-09-19, Rozporzadzenie nr 51/95 Wojewody Słupskiego z dnia 28 sierpnia 1995 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody, Uchwała Nr XXIV/209/12 Rady gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 30 sierpnia 2012 r. w sprawie pozbawienia statusu pomnika przyrody	Dąb szypułkowy - Quercus robur obecnie 1 dąb (początkowo grupa 2 dębów - 1 zniesiono)	181	22
15.	Janowiczki, park podworski, posesja prywatna	Data ustanowienia: 1995-09-19, Rozporzadzenie nr 51/95 Wojewody Słupskiego z dnia 28 sierpnia 1995 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody	Platan klonolistny - Platanus xacerifolia (Platanus xhispanica)	136	30

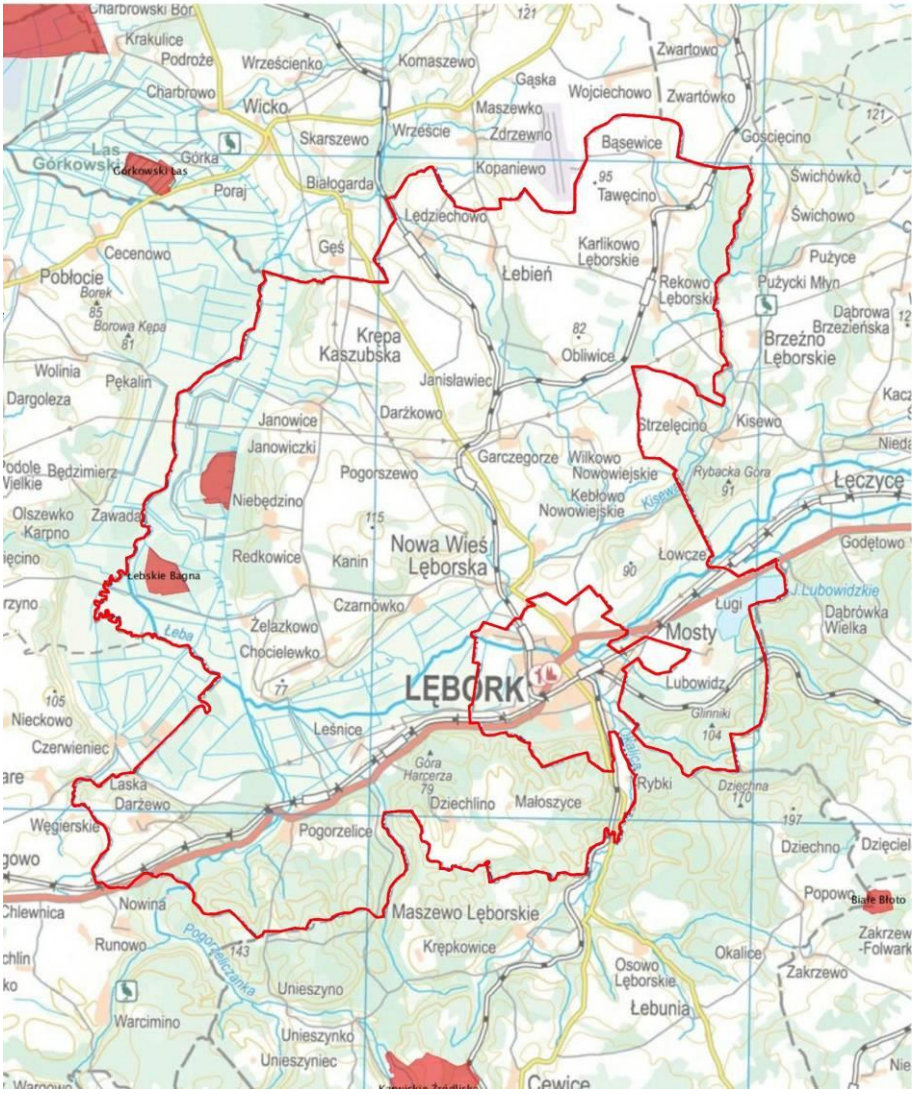
L.p.	Lokalizacja	Dane aktu powołującego lub pozostałych	Opis	Pierśnica (cm)	Wysokość (m)
16.	Leśnice, park podworski	Data ustanowienia: 1995-09-19, Rozporzadzenie nr 51/95 Wojewody Słupskiego z dnia 28 sierpnia 1995 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody	Lipa drobnolistna - Tilia cordata, grupa 3 lip; 2: jeden z pni oderwany w tym miejscu dziupla	1 - 84; 2 - 110	1 - 27; 2 - 28
17.	Leśnice, park podworski	Data ustanowienia: 1995-09-19, Rozporzadzenie nr 51/95 Wojewody Słupskiego z dnia 28 sierpnia 1995 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody	Klon pospolity (Klon zwyczajny) - Acer platanoides, grupa 2 klonów; 2: drzewo trójpienne	1 - 83; 2 – b.d.	1 - 23; 2 - 28
18.	L. Darżewo, obr. Lębork, o.185h, przy leśniczówce	Data ustanowienia: 1995-09-19, Rozporzadzenie nr 51/95 Wojewody Słupskiego z dnia 28 sierpnia 1995 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody	Dąb szypułkowy - Quercus robur, grupa 3 dębów; 1: pęknięcie wzdłużne pnia	1 - 97; 2 – 116; 3 - 96	1 - 27; 2 – 28; 3 - 29
19.	L. Darżewo, obr. Lębork, o.185h, przy leśniczówce	Data ustanowienia: 1995-09-19, Rozporzadzenie nr 51/95 Wojewody Słupskiego z dnia 28 sierpnia 1995 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody	Dąb szypułkowy - Quercus robur	151	28
20.	L. Darżewo, obr. Lębork, o.234i, przy leśniczówce	Data ustanowienia: 1995-09-19, Rozporzadzenie nr 51/95 Wojewody Słupskiego z dnia 28 sierpnia 1995 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody	Dąb szypułkowy - Quercus robur	188	30
21.	L. Wrześce, obr. Łeba, o.281a	Data ustanowienia: 1995-09-19, Rozporzadzenie nr 51/95 Wojewody Słupskiego z dnia 28 sierpnia 1995 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody	Lipa drobnolistna - Tilia cordata	144	35
22.	Tawęcino, dz. ew. 355; przy szkole podstawowej	Data ustanowienia: 1995-03-17, Uchwała Nr IX/63/95 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 17 marca 1995 r.	Kasztanowiec zwyczajny (Kasztanowiec biały) - Aesculus hippocastanum	100	12

Źródło: Dane GDOŚ, 2018 r.

Należy dążyć do sukcesywnego obejmowania ochroną prawną cennych okazów drzew spełniających warunki określone dla pomników przyrody. Ocenia się, że działania ochronne pełnią ważną rolę przy realizacji przyjętego celu, jakim jest edukacja ekologiczna społeczeństwa.

3) Obszar Natura 2000

W granicach gminy Nowa Wieś Lęborska zlokalizowany jest specjalny obszar ochrony siedlisk (Dyrektywa Siedliskowa) sieci Natura 2000 (zatwierdzony Decyzją Komisji Europejskiej w dniu 10.01.2011 r.) – „Łebskie Bagna" PLH220040. Zasady ochrony ww. obszaru określono Planem zadań ochronnych zatwierdzonym Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 3 kwietnia 2014 r.

Rys. 7 Obszary Natura 2000 na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska.

Źródło: nowawiesleborska.e-mapa.net

Cechy i uwarunkowania

Omawiana ostoja ma powierzchnię ok. 771,1 ha. W jej skład wchodzą dwa bałtyckie torfowiska wysokie Łebskie Bagno oraz Czarne Bagno, położone w dolinie Łeby. Częściowo są one niestety zdegradowane na skutek działalności związanej z wydobywaniem torfu, ale wciąż zdolne są do regeneracji. Bagna te otoczone są lasami bagiennymi. Ponad 80% terenu zasiedlana jest przez siedliska wymienione w załączniku I Dyrektywy Siedliskowej, z czego 60% stanowią bory i lasy bagienne – kod siedliska 91D0, 23% torfowiska wysokie – kod siedliska 7110, 7120, w tym tylko 5% procent stanowią torfowiska żywe, reszta jest zdegradowana). Strukturę przyrodniczą uzupełnią naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne – kod siedliska 3160. Wśród gatunków roślin występujących na terenie ostoi, na szczególną uwagę zasługuje Wełnianeczka darniowa, wpisana do Polskiej Czerwonej Księgi roślin jako gatunek o wysokim stopniu ryzyka wyginięciem ze względu na bardzo małą populację, (przy czym gatunek nie jest zagrożony bezpośrednio, lecz w wyniku zmian zachodzących na

torfowiskach). Wśród awifauny na szczególną uwagę zasługują chronione gatunki: dzięcioł czarny, lerka, żuraw.

Zagrożenia

Zgodnie z planem zadań ochronnych wyróżnia się zagrożenia istniejące i potencjalne dla zidentyfikowanych siedlisk przyrodniczych:

- dla siedliska 3160 zagrożeń istniejących brak, do zagrożeń potencjalnych należy wzmożona presja wędkarska;
- dla siedliska 7110 i siedliska 7120 zagrożenia istniejące: zaprzestanie prowadzenia zabiegów ochrony czynnej, prowadzące do ekspansji brzozy i sosny. Zaprzestanie wycinki podrostu drzew i dorosłych egzemplarzy sosny i brzozy, doprowadzi do zarastania siedliska. Nie usuwanie wycinanych drzew z obszaru siedliska zwiększa jego trofię, eutrofizacja siedlisk oligotroficznych na skutek pozostawiania dużej ilości chrustu po zabiegach ochrony czynnej; zagrożenia potencjalne: odwodnienie na skutek wadliwego funkcjonowania zastawek;
- dla siedliska 91D0 zagrożeń istniejących brak, do zagrożeń potencjalnych należy przesuszenie w przypadku braku konserwacji zastawek na rowach melioracyjnych, może doprowadzić do obniżenia poziomu wód gruntowych i przesuszenia siedliska.

Celem działań ochronnych jest przede wszystkim utrzymacie stanu ochrony siedlisk, zachowanie niskiego zwarcia drzew na torfowisku, uzyskanie i utrzymanie właściwego stanu uwodnienia, utrzymanie, a w dalszej perspektywie poprawienie stanu siedliska.

4) Rezerwaty przyrody.

Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska zlokalizowane są dwa rezerwaty przyrody - w zachodniej części gminy w szerokiej dolinie Łeby (w rejonie Żelazkowa i Niebędzina):

- **Rezerwat przyrody Łebskie Bagno** - torfowiskowy rezerwat obejmujący torfowisko wysokie typu bałtyckiego w dolinie rzeki Łeby, w 2006 roku uznane za rezerwat przyrody (o powierzchni 111,32 ha) i wraz z sąsiednim Czarnym Bagnem objęte są również siecią Natura 2000. Dla tego obszaru obowiązuje plan ochrony zatwierdzony Rozporządzeniem Nr 28/07 Wojewody Pomorskiego z dnia 22 października 2007 r. Celem ochrony jest zachowanie torfowiska wysokiego typu bałtyckiego z występującymi na nim ekosystemami mszarnymi, wrzosowiskowymi i leśnymi;
- **Rezerwat przyrody Czarne Bagno** - torfowiskowy rezerwat obejmujący torfowisko wysokie typu bałtyckiego o szczególnych wartościach biocenotycznych, rezerwat został powołany w 2006 roku. Rezerwat objęty jest również siecią Natura 2000.

Dla tego obszaru obowiązuje plan ochrony zatwierdzony Rozporządzeniem Nr 32/07 Wojewody Pomorskiego z dnia 19 grudnia 2007 r. Celem ochrony jest zachowanie torfowiska wysokiego typu bałtyckiego z występującymi na nim ekosystemami mszarnymi, wrzosowiskowymi i leśnymi.

Cechy i uwarunkowania

- Rezerwat „Czarne Bagno” usytuowany w płaskim dnie Pradoliny Łeby, ok. 2 km na północny- wschód od rez. „Czarne Bagno", chroni torfowisko wysokie typu bałtyckiego z występującymi na nim ekosystemami mszarnymi, wrzosowiskowymi i leśnymi. Centralna część złoża torfowego ma postać kopuły wypiętrzonej do ok. 9,5 m n.p.m.

W rezerwacie dominują naturalne i zbliżone do naturalnych zbiorowiska leśne, słabo i umiarkowanie zniekształcone. Na drugim miejscu są naturalne i zbliżone do naturalnych zbiorowiska nieleśne, słabo i umiarkowanie zniekształcone, występujące na potorfiach (miejsca pozostałe po ręcznym wydobywaniu torfu).

Do najcenniejszych roślin rezerwatu należą wełnianeczka darniowa niemiecka, wrzosiec bagienny i woskownica europejska- są to gatunki o atlantyckim typie zasięgu, objęte ścisłą ochroną prawną. Wśród roślin o borealnym typie zasięgu na uwagę zasługuje modrzewnica pospolita- nie jest ona objęta ochroną prawną, lecz jest gatunkiem bliskim zagrożenia na Pomorzu Gdańskim.

W rezerwacie gnieździ się 49 gatunków ptaków. Poza tym obserwuje się tu 4 gatunki ptaków szponiastych, gniazdujących w pobliżu: bielika, kanię rudą, orlika krzykliwego oraz jastrzębia. Na skraju rezerwatu, na Kanale Łebskim i pobliskich rowach żyją bobry *(za: lasy.lebork.gdansk.gov.pl).*

Czarne Bagno: zachowane w części północnej i wschodniej z jeziorkiem dystroficznym (Czarne), z roślinnością wrzosowisk, mszarów, boru bagiennego, z gatunkami chronionymi. Część torfowiska uległa zniszczeniu poprzez eksploatację, obecnie trwa proces regeneracji (częściowe zalesienia). Obszar cenny dla ptaków (lokalna ostoja), obszar lęgowy i wiosennych koncentracji przelotnych żurawia, żerowisko ptaków drapieżnych (kania, błotniak łąkowy i stawowy, pustułka).

- Obszar rezerwatu ‘Łebskie Bagno” leży w płaskim dnie Pradoliny Łeby. Większość torfowiska leży ok. 8 m n.p.m., natomiast jego centralna część ma postać kopuły wypiętrzonej do ok. 10 m n.p.m. W północnej części rezerwatu znajduje się naturalne dystroficzne jezioro z populacją grążela drobnego –bardzo rzadkiej rośliny objętej ochroną ścisłą, należącej obok maliny moroszki do najcenniejszych składników flory rezerwatu. Oprócz wymienionych wyżej chronionych gatunków na terenie rezerwatu występuje 17 gatunków roślin naczyniowych prawnie chronionych i zagrożonych wyginięciem, między innymi: wrzosiec bagienny, woskownica europejska, krwiściąg lekarski, nerecznica grzebieniasta, jarząb szwedzki. Nadzwyczaj bogata jest awifauna- gnieździ się tu ponad 30 gatunków ptaków. Znalazły tu też swoją ostoję bobry. W latach 70- tych XX wieku teren torfowiska został odwodniony i rozpoczęto eksploatację torfu. Działania te doprowadziły do jego silnej degradacji. Dopiero po przejęciu tego terenu przez Lasy Państwowe- Nadleśnictwo Lębork i objęciu ochroną rezerwatową można było rozpocząć działania ratujące tak cenny przyrodniczo obszar. W pierwszej kolejności wybudowano system zastawek piętrzących na rowach, aby powstrzymać odpływ wody z rezerwatu. Następnie na powierzchniach po wydobywaniu torfu podjęto udane próby przywrócenia roślinności torfowiskowej- reintrodukcja pięciu gatunków torfowców. Dzięki zastosowanym działaniom ochronnym zahamowano procesy degeneracyjne i udało się choć częściowo zainicjować procesy torfotwórcze *(za: lasy.lebork.gdansk.gov.pl).*

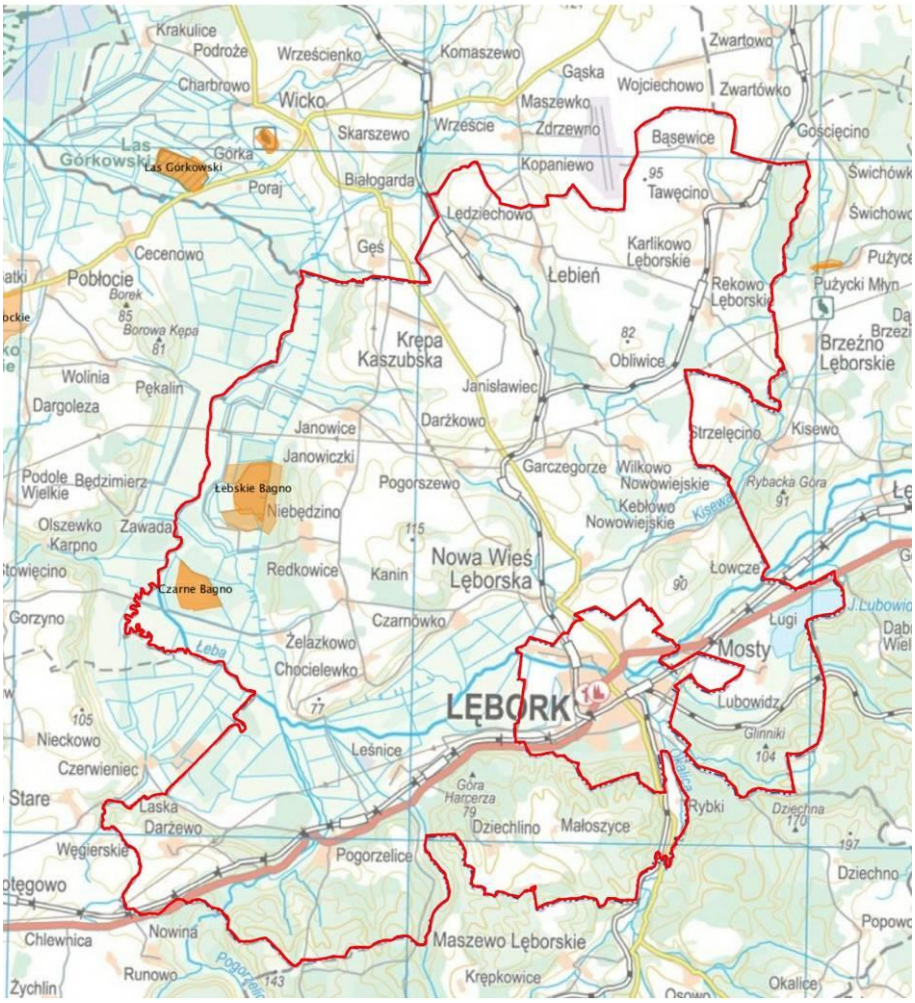
Zagrożenia

Dla rezerwatu przyrody „Czarne Bagno” zidentyfikowano następujące zagrożenia:

- przesuszenie torfowiska (zahamowanie procesów torfotwórczych, murszenie i mineralizacja torfu, osiadanie złoża torfowego; degradacja zbiorowisk roślinnych na glebach torfowych);
- niewystarczająca regeneracja roślinności na powierzchniach po eksploatacji torfu i na pożarzyskach;
- sukcesja wtórna drzew, głównie sosny, do otwartych zbiorowisk mszarnych, ustępowanie fitocenoz nieleśnych i gatunków właściwych dla otwartych torfowisk wysokich i przejściowych;
- zbyt duże zwarcie drzew w młodnikach i drzewostanach powstałych z nasadzeń - degradacja runa borów bagiennych;
- niszczenie roślinności i możliwe zaprószenie ognia przez osoby penetrujące rezerwat w poszukiwaniu grzybów;
- możliwe próby zmiany sposobu użytkowania terenów sąsiadujących z rezerwatem.

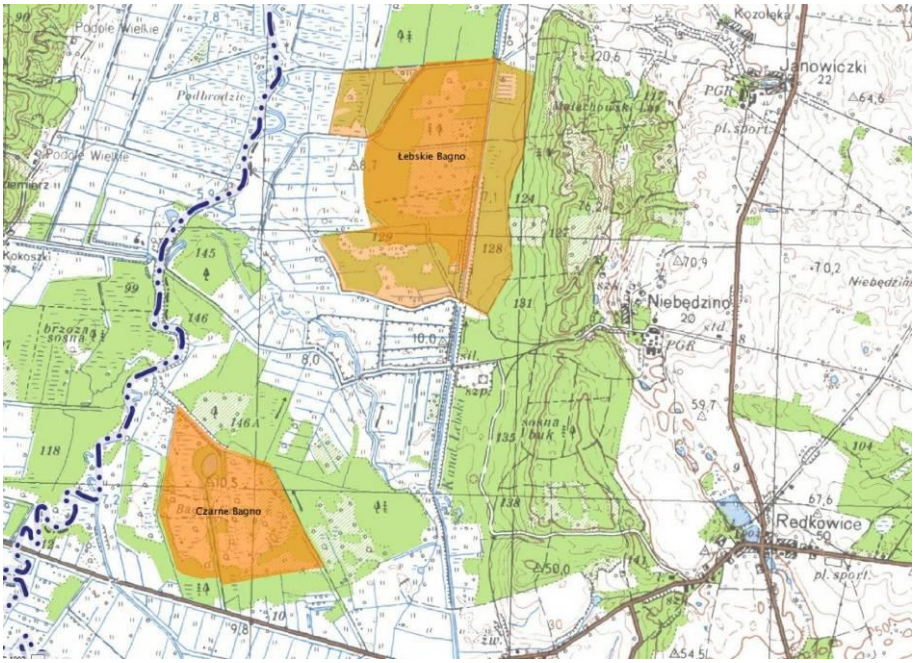
Dla rezerwatu przyrody „Łebskie Bagno” zidentyfikowano następujące zagrożenia:

- przesuszenie torfowiska (zahamowanie procesów torfotwórczych, murszenie i mineralizacja torfu, osiadanie złoża torfowego; degradacja zbiorowisk roślinnych na glebach torfowych);
- sukcesja wtórna drzew, głównie sosny, do otwartych zbiorowisk mszarnych, ustępowanie fitocenoz nieleśnych i gatunków właściwych dla otwartych torfowisk wysokich i przejściowych;
- zbyt duże zwarcie drzew w młodnikach i drzewostanach powstałych z nasadzeń - degradacja runa borów bagiennych;
- niszczenie roślinności i możliwe zaprószenie ognia przez osoby penetrujące rezerwat w poszukiwaniu grzybów;
- możliwe próby zmiany sposobu użytkowania terenów sąsiadujących z rezerwatem.

Rys. 8 Rezerwaty przyrody na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska.

Źródło: nowawiesleborska.e-mapa.net

Rys. 9 Granice rezerwatów przyrody na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska.

Źródło: nowawiesleborska.e-mapa.net

5) Sieć ekologiczna

Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska znajduje się korytarz ekologiczny obejmujący pasmo dolinne Łeby o randze regionalnej, który według koncepcji sieci ECONET jest jednocześnie częścią korytarza ekologicznego Dolina Łeby – Redy o randze krajowej (powiązania ekologiczne pomiędzy Wybrzeżem Bałtyku, a obszarem pojeziernym, stanowiący łącznik pomierzy obszarami chronionymi: Słowiński Park Narodowy, Trójmiejskim i Nadmorski Park krajobrazowy). Sieć korytarzy i płatów ekologicznych województwa pomorskiego została wyznaczona w Koncepcji sieci ekologicznej województwa pomorskiego dla potrzeb planowania przestrzennego (Słupsk, 2015 r.).

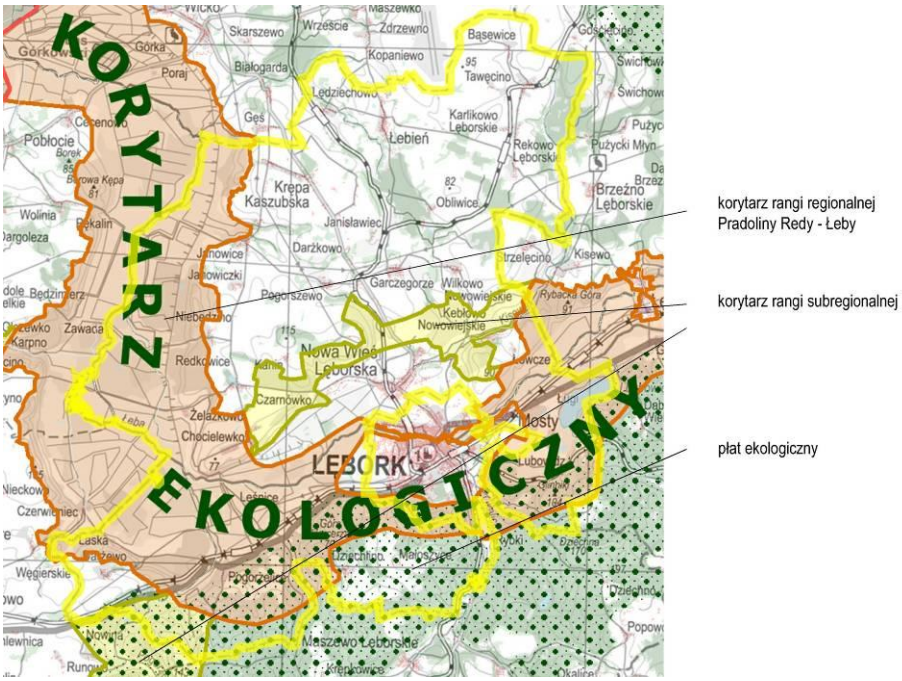
Cechy

- Korytarz ekologiczny „Pradoliny Redy – Łeby" o znaczeniu regionalnym – rozciąga się na wschodzie od kompleksu łąk nadmorskich w rejonie ujścia rzeki Redy do Zatoki Puckiej (Moście Błota), głęboko wciętą i krętą formą pradoliny pomiędzy Pobrzeżem i Pojezierzem Kaszubskim, przez północne otoczenie miasta Wejherowo w kierunku zachodnim ku źródliskom rzeki Redy, dalej przez niski dział wodny do dalszego ciągu pradoliny z płynącą w kierunku pn.-zach. rzeką Łebą i przez miasto Lębork do jez. Łebsko w obrębie przymorskiego korytarza ekologicznego. Korytarz lądowo-rzeczny (z przewagą funkcji korytarza lądowego) obejmuje dno rozległej pradoliny z jej zboczami i lasami na górnej krawędzi, na styku z kompleksem lasów lęborskich. Od niego odchodzą korytarze o znaczeniu subregionalnym: Północnego otoczenia Nowej Wsi Lęboeskiej, Leśnego łącznika dolin Łeby i Łupawy, które łączą korytarze o większym znaczeniu przyrodniczym.
- Płat ekologiczny lasów na pd. od Lęborka znajduje się na południe od drogi krajowej nr 6 i Lęborka, od miejscowości Wargowo i Mikorowo na zachodzie po Luzino na wschodzie, zachowując w kierunku zachodnim łączność z kompleksami leśnymi w dolinach Łupawy i Słupi (element ponadregionalnego korytarza).

Poza wskazanymi powyżej korytarzami ekologicznymi o znaczeniu lokalnym, istotnymi dla struktury przyrodniczej gminy są również m. in.:

- pasmo związane z przebiegiem bruzdy Łebieńsko – Kębłowskiej, w którym zawierają się niewielkie kompleksy żyznych lasów grądowych, powierzchnie torfowisk niskich i wysokich, oczka wodne, rzeki Reknica i Lędziechowska Struga;

- korytarze ekologiczne: Pobrzeże Słowińskie KPn-20A, Kaszuby KPn-20B – wyznaczone w oparciu o specjalistyczne badania, opracowane przez Instytut Biologii Ssaków PAN w Białowieży (www.korytarze.org). Ich przebieg pokrywa się z przebiegiem zaprezentowanym w Koncepcji sieci ekologicznej województwa pomorskiego dla potrzeb planowania przestrzennego.

Rys. 10 Korytarze i płaty ekologiczne na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska.

Źródło: Koncepcja sieci ekologicznej województwa pomorskiego dla potrzeb planowania przestrzennego

Uwarunkowania

W związku z tym należy podjąć na tym obszarze następujące działania:

- bezwzględne zachowanie i podtrzymanie trwałości powiązań ekologicznych poprzez uwzględnienie ich w dokumentacjach planistycznych;
- ochrona rozległych kompleksów łąk i torfowisk o naturalnym charakterze, z zachowanym reżimem wodnym;
- wprowadzenie zalesień, zadrzewień i zadarnień jako elementu odbudowy naturalnych powiązań ekologicznych wzdłuż dolin rzecznych;
- wprowadzenie zalesień jako uzupełnień przestrzennych w obszarach i przy granicach korytarzy ekologicznych w celu wzmocnienia wewnętrznej spójności całej sieci;
- racjonalne wprowadzanie zalesień na obszarach najsłabszych gruntów rolnych;
- utrzymanie lasów ochronnych oraz wsparcie procesu tworzenia kolejnych lasów ochronnych w gospodarce leśnej wraz ze wzmacnianiem działań proekologicznych na tych obszarach;
- wyłączenie, ograniczenie zabudowy i infrastrukturalnego zainwestowania w obszarach i pasmach pełniących istotną role ekologiczną;
- promowanie ekologicznych metod produkcji rolnej, ograniczenia zainwestowania uciążliwego dla środowiska przyrodniczego;
- usuwanie, ograniczenie barier zakłócających naturalne powiązania ekologiczne- dotyczy to szczególnie przebiegu ciągów infrastrukturalnych, w tym drogi krajowej nr 6, przecinającej i rozdzielającej elementy struktury przyrodniczej gminy o znaczeniu

ponadlokalnym (Dolina Łeby, kompleksy leśne na południu gminy). Przy przebudowie i rozbudowie dróg postulowane jest utrzymanie istniejących korytarzy i urządzenie nowych, zapewniających migracje zwierząt (mosty, tunele, przepusty itp.).

Ponadto, na terenie gminy zlokalizowane są strefy prawnej ochrony wokół gniazd następujących gatunków ptaków:

- bielik - leśnictwo Janowice;
- orlik krzykliwy - leśnictwo Darżewo;
- kania ruda - leśnictwo Darżewo;
- bocian czarny - leśnictwo Leśnice.

Na tych obszarach sieci ekologicznej zaleca się ograniczenie lokalizacji obiektów uniemożliwiających przemieszczanie się zwierząt. Na terenie województwa pomorskiego system płatów i korytarzy ekologicznych został ustalony w obowiązującym Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego uchwalonym Uchwałą Nr 318/XXXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 grudnia 2016 r.

7) Lasy ochronne

Lasy ochronne stanowią wydzielone fragmenty kompleksów leśnych, mające duże znaczenie głównie dla ochrony gleb, wód i ostoi zwierzyny. Ochronie podlegają drzewostany i całe siedliska leśne. W lasach ochronnych obowiązują specjalne standardy gospodarowania zapewniające spełnianie przez nie celów, dla których zostały powołane. Uznanie lasu za ochronny lub pozbawienie go tej funkcji zarządza Minister Środowiska na wniosek Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych (zaopiniowany przez zarząd gminy właściwej terytorialnie). W gminie Nowa Wieś Lęborska za lasy ochronne uznano kompleksy leśne w południowej części gminy wchodzące w skład OCHK „Pradolina Łeby i Wzgórza Morenowe na południe od Lęborka”.

Wysokie walory przyrodnicze części przestrzeni gminy są przesłanką zasadności rozbudowy systemu obszarów chronionych. Zwraca się także uwagę na znaczenie promocyjne takich działań dla gminy Nowa Wieś Lęborska. Proponuje się rozbudowę systemu poprzez: ustanowienie użytków ekologicznych i pomników przyrody oraz poprzez kształtowanie systemu korytarzy ekologicznych o charakterze łącznikowym. Propozycje oparto na wstępnym rozpoznaniu studialnym.

8) Proponowane formy ochorny przyrody.

a) Obszar Chronionego Krajobrazu „Pradoliny Łeby” („Dolina Dolnej Łeby”)

Projektowany OCHK obejmowałby pasmo wysokiej różnorodności przyrodniczej i krajobrazowej, związane z przebiegiem Pradoliny Redy – Łeby, pasmo to pełni rolę korytarza ekologicznego o randze regionalnej i krajowej. Celem utworzenia OCHK powinno być zachowanie wysokiej bioróżnorodności, ochrona cennych i zróżnicowanych siedlisk i gatunków, wzmocnienie przyrodniczej roli lasów, ochrona walorów krajobrazowych, wzmocnienie transmisyjnej i łącznikowej roli korytarza ekologicznego. Wprowadzenie tej formy ochrony przyrody powinno umożliwiać racjonalne wykorzystanie wartości przyrodniczych dla rozwoju turystyki na tym terenie.

Możliwe jest objęcie ochroną całego fragmentu Pradoliny w granicach gminy (powyżej i poniżej Lęborka). Przebieg granic OCHK został zaproponowany w koncepcji wojewódzkiej opracowanej przez M. Przewoźniaka (Identyfikacja struktury przyrodniczej i dziedzictwa kulturowego oraz koncepcja przestrzenna ich ochrony i kształtowania w województwie pomorskim, praca zbiorowa pod kier. A. Kostarczyka i M. Przewoźniaka, 2001 r.).

Zakładając, że obszar chronionego krajobrazu może być utworzony zarówno w obrębie dna doliny jak i jej wyższych tarasów, krawędzi oraz fragmentów górnych partii wysoczyzny, istotne jest wystopniowanie ograniczeń w użytkowaniu zasobów przyrody, przy zachowaniu

najwyższego reżimu ochronnego w obrębie dna Pradoliny poniżej Lęborka. Utworzenie OCHK powinno rozwinąć i udoskonalić istniejący system obszarów chronionych na obszarze gminy, a jednocześni uspójnić system obszarów chronionych województwa i kraju. O ustanowieniu w/w formy ochrony zadecydować powinien Wojewoda. Na obecnym etapie jest to tylko propozycja wstępna, wymagająca uszczegółowienia zasad ochrony oraz uzgodnienia i określenia granic obszaru.

b) Lęborski Park Krajobrazowy

Propozycja utworzenia Lęborskiego Parku Krajobrazowego dotyczy południowej części gminy Nowa Wieś Lęborska i obejmuje obszary położone na południe od drogi krajowej nr 6 (z wyłączeniem zabudowy miasta Lęborka i Mostów). Na obszarze gminy w skład Parku miałyby wchodzić cenne przyrodniczo w skali regionu kompleksy leśne porastające wysoczyznę morenową Pojezierza Kaszubskiego, a także miejscowości Małoszyce, Dziechlino, Lubowidz wraz z jeziorem Lubowidzkim, Bąkowo i południowa część Pogorzelic. Tereny te pozostają już obecnie pod ochroną Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pradolina Łeby i Wzgórza Morenowe na południe od Lęborka".

Przebieg granic LPK został zaproponowany w koncepcji wojewódzkiej opracowanej przez M. Przewoźniaka (Identyfikacja struktury przyrodniczej i dziedzictwa kulturowego oraz koncepcja przestrzenna ich ochrony i kształtowania w województwie pomorskim, praca zbiorowa pod kier. A. Kostarczyka i M. Przewoźniaka, 2001 r.).

O ustanowieniu w/w formy ochrony zadecydować powinien Wojewoda. Na obecnym etapie jest to tylko propozycja wstępna, wymagająca uszczegółowienia zasad ochrony oraz uzgodnienia i określenia granic obszaru.

c) Użytki ekologiczne

Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska istnieje możliwość objęcia ochroną, poprzez ustanowienie użytków ekologicznych, licznych, nieużytkowanych powierzchni, na których dokumentuje się, w sposób naturalny lub zbliżony do naturalnego, sukcesję roślin mających znaczenie dla zachowania unikatowych zasobów genowych i typów środowisk. Są to głównie tereny bagienne, torfowiskowe, oczka wodne, kępy drzew i krzewów. Powierzchnie te obejmują również siedliska istotne dla systemu sieci Natura 2000 oraz stanowią siedliska fauny, lub miejsca ich żerowania, bytowania. Tereny naturalnej sukcesji, które w przyszłości mogą być objęte ochroną w postaci użytków, wymagają szczegółowych inwentaryzacji przyrodniczych.

Proponuje się dwie konkretne propozycje utworzenia użytków ekologicznych:

- użytek ekologiczny w obrębie terenu bagienno – torfowiskowego o pow. 20,86 ha, dz. nr 231, obręb Redkowice, Leśnictwo Janowice – na wniosek Nadleśnictwa Lębork;
- użytek ekologiczny – obszar położony w obrębie pradoliny Łeby, w rejonie Leśnic, stanowiący miejsce żerowe dla bociana białego.

Zgodnie z obowiązującym prawem ustanowienie użytków ekologicznych następuje poprzez stosowną uchwałę rady gminy.

d) Stanowisko dokumentacyjne

Ochroną w formie stanowiska dokumentacyjnego mógłby zostać objęty fragment nieczynnego wyrobiska w rejonie miejscowości Lubowidz, ze stromą, odkrywkową ścianą podlegającą naturalnym procesom erozji wraz z dnem wyrobiska, z którego pod dużym ciśnieniem wybija woda. Źródło powstało prawdopodobnie w związku z prowadzoną wcześniej eksploatacją złoża, w skutek naruszenia warstwy wodonośnej. Teren odkrywki jest zabezpieczony i ogrodzony.

Zgodnie z obowiązującym prawem ustanowienie stanowisk dokumentacyjnych następuje poprzez stosowną uchwałę rady gminy.

9) Obszary do objęcia ochroną w sąsiedztwie gminy Nowa Wieś Lęborska.

Według inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej miasta Lęborka sporządzonej w 2001 r. przez zespół: W. Mieńko, R. Knitter, M. Ziółkowski, w bezpośrednim sąsiedztwie gminy Nowa Wieś Lęborska, planuje lub planowało się utworzenie:

- Zespołu Przyrodniczo – Krajobrazowego „Drętowskie Buczyny";
- użytku ekologicznego Dolina Świniuchy (najcenniejszy na terenie miasta obiekt, nawiązujący do rezerwatu przyrody).

Wyżej wymienione obszary mogą mieć kontynuację na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska, jednak ostateczną decyzję odnośnie objęcia ochroną uzależnia się od sporządzenia szczegółowych dokumentacji przyrodniczych i badań środowiskowych.

3.3.12.Odnawialne źródła energii.

Zmiany klimaty, kwaśne deszcze, dziura ozonowa, degradacja chemiczna gleb jest wynikiem działalności człowieka na środowisko. Emisja do atmosfery gazów: dwutlenku węgla, dwutlenku siarki, tlenków azotu jest głównym problemem ekologicznym. Źródłem tych gazów jest spalanie paliw, głównie dla celów energetycznych. Należy podejmować działania zmierzające do zmniejszenia energochłonnych procesów produkcyjnych, zmianę struktury zużywanych paliw, a także wzrost produkcji energii ze źródeł odnawialnych oraz bez emisyjnych. W Polsce głównym źródłem energii cieplnej jest węgiel kamienny. W sezonie grzewczym następuje więc wzrost emisji pyłowo – gazowej na terenach zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej.

1) Analiza stanu i możliwości korzystania z energii wiatru

Cechy

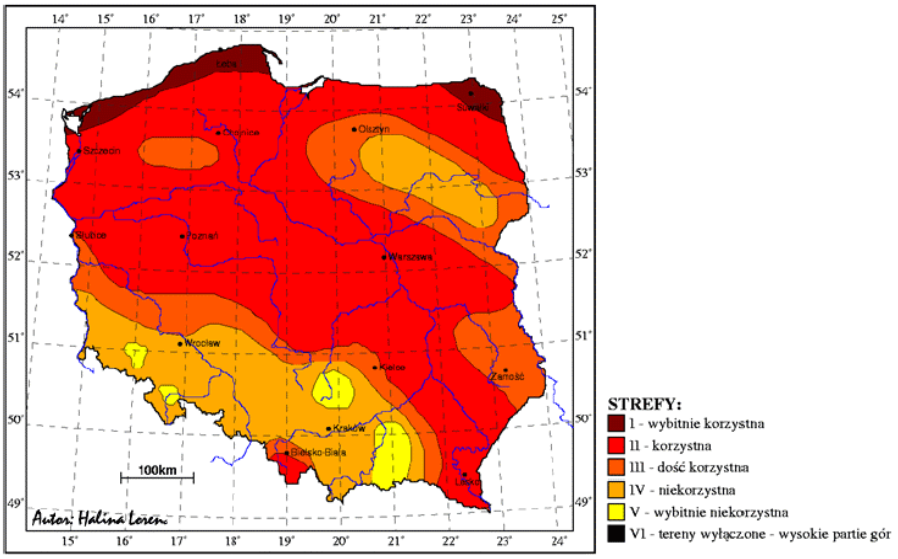
Gmina Nowa Wieś Lęborska leży w odległości 26 km od brzegu morza, w związku z czym charakterystycznym zjawiskiem na tym terenie jest występowanie bryzy morskiej i lądowej. Bezpośredni wpływ tak dużego akwenu sprawia, że teren gminy staje się potencjalnie atrakcyjnym terenem produkcji energii odnawialnej pozyskiwanej z wiatru. Według rejonizacji Polski, wykonanej przez H. Lorenc, gmina znajduje się w I strefie, wybitnie korzystnej pod względem zasobów energii wiatru.

Uwarunkowania

Elektrownie wiatrowe są źródłem odnawialnej energii, dzięki której w dłuższym okresie czasu można ograniczyć emisję zanieczyszczeń dostających się do powietrza i poprawić jego jakości. Ich budowa budzi jednak wiele kontrowersji ze względu na to, że zajmują dość duże powierzchnie i emitują hałas przekraczający normy dla stałego pobytu ludzi na dość duże odległości.

Możliwość realizacji turbin wiatrowych regulują rygorystyczne przepisy odrębne (ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, Dz.U. 2016 poz. 961 z późn. zm.). Koniecznym warunkiem jest bezwzględne dostosowanie się do wszystkich ograniczeń i zakazów dotyczących lokalizacji elektrowni wiatrowych. Należy w tym celu przeprowadzić badania przedinwestycyjne dotyczące rozprzestrzeniania się hałasu i dokładnej lokalizacji siłowni wiatrowych w odpowiedniej odległości od obszarów chronionych i zabudowanych.

Jednym z najważniejszych badań wymaganych w celu ustalenia lokalizacji farm wiatrowych jest: monitoringu awifauny i chiropterofauny na terenie przeznaczonym pod budowę elektrowni wiatrowej.

Rys. 11 Strefy energetyczne wiatru w Polsce.

Źródło: Mapa opracowana przez prof. H. Lorenc na podstawie danych pomiarowych z lat 1971-2000.

W przypadku delimitacji granic obszarów o dogodnych warunkach do lokalizacji tego typu inwestycji, zaleca się lokalizowanie farm wiatrowych na terenach rolniczych i nieużytkach o ograniczonej przydatności do innych celów (budownictwo przemysłowe, mieszkalnictwo, rekreacja). Generalnie należy uznać tereny mieszkaniowe i rekreacyjne ze strefą 500 m za wykluczone z lokalizacji elektrowni wiatrowych (niezależnie od wysokości instalacji). Dotyczy to głównie oddziaływań typu hałas i efekt stroboskopowy oraz odczuć mieszkańców przebywających ciągle w sąsiedztwie wielkogabarytowych elementów pozostających w ruchu. Do warunków, jakie gmina powinna nakładać na inwestujących w energetykę wiatrową należą min.:

- określenie minimalnej mocy instalowanych turbin w farmie wiatrowej na 500 kW;
- wymóg umieszczania elektrowni o mocach powyżej 100 kW na konstrukcjach rurowych;
- określenie koloru, jakim powinny być pokryte konstrukcje turbin wiatrowych - biały lub biało-szary nie kontrastujący z otoczeniem;
- określenie wymiarów i kolorów dodatkowych pomieszczeń usytuowanych na farmie wiatrowej: powierzchnia do 15 m, wysokość do 3 m, pomalowane na kolor szary, brązowy lub zielony;
- nie umieszczanie reklam na konstrukcjach elektrowni za wyjątkiem standardowych oznaczeń producenta umieszczonych na gondoli.

Inne warunki, jakim powinny odpowiadać nowobudowane farmy wiatrowe to:

- ujednolicenie typu elektrowni w ramach farmy;
- ujednolicenie koloru elektrowni w ramach farmy;
- określenie maksymalnej wysokości konstrukcji w zależności od warunków krajobrazowych;
- nakaz usunięcia elektrowni wiatrowych nieczynnych dłużej niż rok.

Ponadto dla lokalizowanych siłowni proponuje się zachowanie następujących minimalnych odległości od:

– dróg o nawierzchni utwardzonej i linii kolejowych – 200 m,

– linii elektroenergetycznych niskiego i średniego napięcia – 1 długość ramienia wirnika, wysokich i najwyższych napięć - 3 długości ramienia wirnika,

- ściany lasu – 200 m,
- brzegów rzek i jezior o powierzchni 1 - 10 ha – 200 m,
- akwenów wodnych powyżej 10 ha – 500 m.

Wśród uwarunkowań przyrodniczych **ograniczenie** dla lokalizacji elektrowni wiatrowych stanowić powinny:

- tereny podmokłe ze zbiorowiskami roślinności torfowiskowej i łąkowej na glebach torfowowych i mułowo-torfowych, charakteryzujące się przy tym niekorzystnymi warunkami geotechnicznymi dla posadowienia obiektów – zwłaszcza błota nadmorskie, torfowiska pojezierne, doliny rzeczne;
- kompleksy leśne,
- cenne zbiorowiska roślinne poza lasami i bagnami,
- akweny wodne,
- miejsca ważne dla ptaków – atrakcyjne żerowiska, trasy regularnych przelotów wędrówkowych, trasy regularnych dolotów na żerowiska i noclegowiska.

Za **niewłaściwe** należy uznać lokalizacje siłowni na przedpolu panoram, osi widokowych i ciągów widokowych na obiekty przyrodnicze, zabytki i wartościowe zespoły zabudowy, założenia parkowe, w tym zwłaszcza dominanty krajobrazowe. Obszarem istotnego konfliktu funkcjonalnego są również tereny zabudowy (jednostki osadnicze i pojedyncze zabudowania mieszkaniowe, użyteczności publicznej) oraz przewidziane do zabudowy tereny rozwojowe osiedli, tereny zagospodarowane na cele uzdrowiskowe i rekreacyjne.

Wnioski w zakresie ograniczeń lokalizacji urządzeń energetyki wiatrowej

Z uwagi na uwarunkowania prawne, przyrodnicze, krajobrazowe i sozologiczne, należy uznać za wyłączone dla lokalizacji elektrowni wiatrowych następujące obszary:

- wszystkie tereny objęte formami ochrony przyrody,
- projektowane obszary ochronne, w tym zwłaszcza obszary planowane do włączenia do Słowińskiego Parku Narodowego oraz wytypowane w ramach tworzenia Europejskiej Sieci Obszarów Chronionych NATURA 2000, projektowane i postulowane zespoły przyrodniczo- krajobrazowe,
- tereny tworzące osnowę ekologiczną województwa, której zasięg określony został w planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego,
- tereny położone w strefach ekspozycji obiektów dziedzictwa kulturowego: pomników historii, cennych założeń urbanistycznych i ruralistycznych oraz założeń parkowo-pałacowych i parkowo-dworskich,
- tereny zabudowy mieszkaniowej oraz intensywnego wypoczynku ze strefą 500 m.

2) Analiza stanu i możliwości wykorzystania energii wodnej

Na terenie gminy nie stwierdza się możliwości powszechnego wykorzystywania wody do produkcji energii. Gmina nie posiada dogodnych warunków do realizacji tego typu inwestycji. Jednakże istnieje możliwość wykorzystania istniejących cieków wodnych do budowy małych (mikro) elektrowni wodnych, jednak taka inwestycja wymaga szczegółowej analizy warunków wodnych, prędkości przepływu, oraz analiz techniczno-ekonomicznych.

3) Analiza stopnia korzystania z energii biomasy i odpadów z drewna

Źródłem biomasy wykorzystywanej dla celów energetycznych mogą być odpady tartaczne oraz drewno odpadowe z wyrębu i czyszczenia lasów. Perspektywicznie dodatkowym źródłem biomasy mogą być uprawy energetyczne prowadzone na nieużytkach i terenach niezagospodarowanych, wilgotnych czy zalewowych.

Racjonalizacja wytwarzania i użytkowania ciepła jest najprostszą i najefektywniejszą metodą ochrony środowiska w wyniku bezpośredniego ograniczenia zużycia paliwa.

4) Analiza możliwości wykorzystania energii słonecznej.

W Polsce istnieją względnie dobre warunki do wykorzystania energii promieniowania słonecznego przy dostosowaniu typu systemów i właściwości urządzeń wykorzystujących tę energię do charakteru, struktury i rozkładu w czasie promieniowania słonecznego.

Rys. 12 Rejonizacja średniorocznych sum promieniowania słonecznego całkowitego padającego na jednostkę powierzchni poziomej w kWh/m2/rok. Liczby wskazują całkowite zasoby energii promieniowania słonecznego w ciągu roku dla wskazanych rejonów kraju.

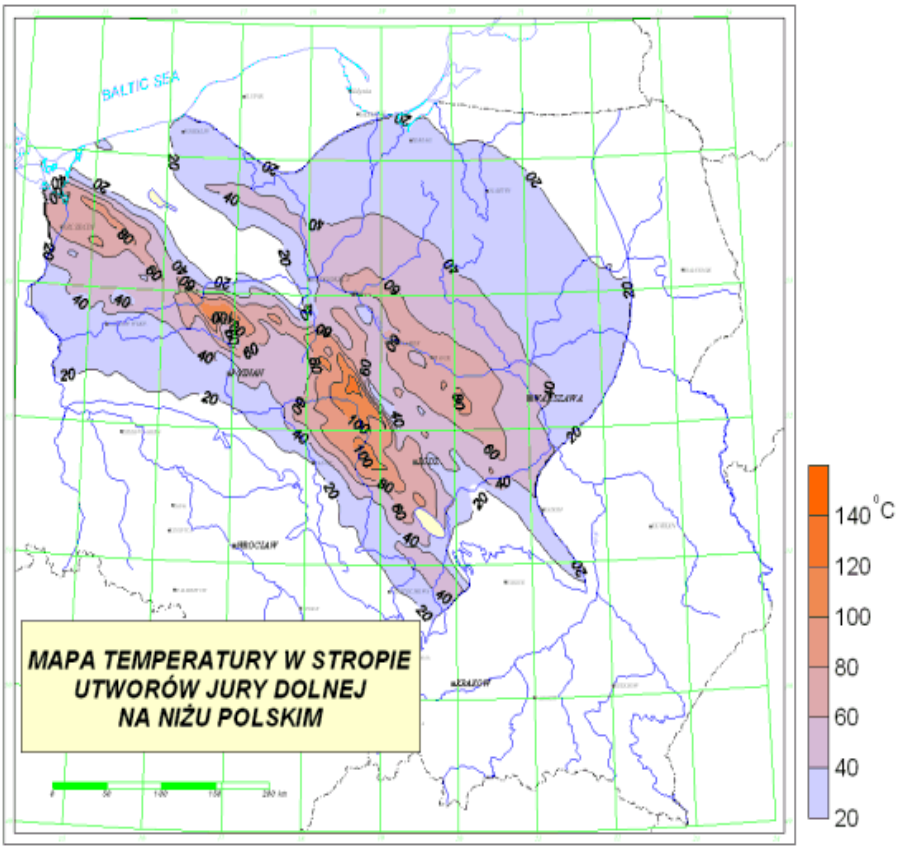
Według danych IMGW, potencjał energii słonecznej istniejącej w gminie Nowa Wieś Lęborska klasyfikuje się jako III (w skali IV stopniowej). Takie natężenie promieniowania słonecznego zapewnia ekonomiczne przetwarzanie go w energię użyteczną. Potencjał ten jest wystarczający do wykorzystania na potrzeby bytowe mieszkańców, do podgrzewania ciepłej wody, choć koszty inwestycji są obecnie zbyt duże w stosunku do możliwości osób fizycznych. Ze względu na dużą zmienność sezonową i dobową nie zaspokoi ten potencjał potrzeb produkcyjnych przemysłu rolnego i rolno-spożywczego.

5) Analiza możliwości wykorzystania energii geotermalnej

Złożem energii geotermalnej nazywa się naturalne nagromadzenie ciepła (w skałach, wodach podziemnych, w postaci pary) na głębokościach umożliwiających opłacalną ekonomicznie eksploatację energii cieplnej. Wydobycie ciepłej wody o określonym składzie może mieć ogromny wpływ na rozwój gospodarczy miejscowości dzięki rozwojowi lecznictwa (balneologia), turystyki i rekreacji (baseny z ciepłą wodą) i wreszcie przemysłu opartego o czystą technologię (suszarnictwo, ogrodnictwo itp.).

Na terenie naszego kraju występują naturalne baseny sedymentacyjno-strukturalne, wypełnione gorącymi wodami podziemnymi o zróżnicowanych temperaturach, których bezwzględna wartość zdeterminowana jest powierzchniowymi zmianami intensywności

strumienia cieplnego ziemi. Temperatury tych wód wynoszą od kilkudziesięciu do ponad 90°C, a w skrajnych przypadkach osiągają sto kilkadziesiąt stopni.

Rys. 13 Temperatura w stropie utworów Jury Dolnej na Niżu Polskim.

Mimo tego, że Gmina Nowa Wieś Lęborska nie leży w najkorzystniejszej strefie to jednak trzeba uznać jako uzasadnione opracowanie studium możliwości wykorzystania wód geotermalnych.

Przypuszczalnie na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska trudne będzie uzyskanie wód o najwyższych temperaturach w Polsce (ok. 80 %C), lecz najprawdopodobniej gradient geotermiczny będzie wystarczająco korzystny lub co najmniej spełniać będzie warunki do wykorzystywania wód do celów balneologicznych.

3.3.13.Uwarunkowania ekofizjograficzne, waloryzacja przestrzeni

Dla potrzeb gospodarki przestrzennej obszar gminy Nowa Wieś Lęborska podzielono na 4 strefy przyrodnicze, przy czym jedna strefa dzieli się dodatkowo na 5 podstref. Każda z tych stref różni się od siebie pod względem fizjograficznym, uwarunkowań pod względem występowania wód powierzchniowych i podziemnych, prawnych form ochrony przyrody, predyspozycji do pełnienia określonej funkcji przestrzennej.

1) Strefa A – Pradolina rzeki Łeby

Obejmuje najniżej położoną centralną część gminy, gdzie dominującą formą przyrodniczą jest Pradolina Łeby, stanowiąca rozległą formę dolinną, głęboko wciętą w wysoczyznę morenową, z torfami i utworami mułowo-torfowymi w podłożu.

W skład tej strefy wchodzą obszary położone w dolinie rzeki Łeby. W obrębie tej strefy znajdują się następujące miejscowości: Ługi, Mosty, Lubowidz, Nowa Wieś Lęborska, Czarnówko, Leśnice oraz fragment Pogorzelic. Przez środkową część strefy przebiega droga krajowa nr 6, mająca wiodące znaczenie dla koncentracji zabudowy oraz usług. Zabudowa mieszkaniowa oraz liczne usługi koncentrują się tutaj także wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 214, na odcinku do Nowej Wsi Lęborskiej.

Przez tę strefę przebiega również linia kolejowa o znaczeniu ponadlokalnym: Gdańsk - Stargard Szczeciński. Z tego też powodu są to tereny o największej możliwości rozwoju.

Cechy i wskazania

- lokalizacja w granicach prawnych form ochrony przyrody:
  - fragmentu strefy znajdujący się po południowej stronie drogi krajowej nr 6 leży na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu: Pradolina Łeby oraz Wzgórza Morenowe na południe od Lęborka;
  - rezerwatów przyrody: Czarne Bagno, Łebskie Bagno;
  - specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 „Łebskie Bagna”;
  - pomniki przyrody;
- lokalizacja w granicach sieci ekologicznej gminy:
  - obszaru doliny rzeki Łeby – jako elementu krajowej sieci ekologicznej ECONET;
  - korytarza ekologicznego o znaczeniu regionalnym (Pradolina rzeki Redy – Łeby) i subregionalnego.

W związku z tym należy podjąć na tym obszarze następujące działania:

- bezwzględne zachowanie i podtrzymanie trwałości powiązań ekologicznych poprzez uwzględnienie ich w dokumentacjach planistycznych;
- wprowadzenie zalesień, zadrzewień i zadarnień jako elementu odbudowy naturalnych powiązań ekologicznych wzdłuż dolin rzecznych;
- wprowadzenie zalesień jako uzupełnień przestrzennych w obszarach i przy granicach korytarzy i płatów;

- lokalizacja w granicach proponowanych form ochrony przyrody:
  - „Lęborskiego Parku Krajobrazowego”;
  - Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pradoliny Łeby”;
  - stanowiska dokumentacyjnego – fragment nieczynnego wyrobiska w rejonie miejscowości Lubowidz;
  - użytku ekologicznego (lokalizacja zgodnie z załącznikiem graficznym);
- tereny o przewadze użytków zielonych średnich i słabych na glebach organicznych i madach;
- występowanie gleb organicznych obrębie rzeki Łeby, kanału Łebskiego oraz Pogorzelicy – użytkowane jako łąki i pastwiska – wskazane jest umacnianie funkcji ekologicznej oraz utrzymanie dotychczasowej funkcji, zakaz wyłączania z użytkowania rolnego;
- wskazuje się możliwe maksymalne ograniczenie zainwestowania gleb najlepszych (III i IV klasy bonitacyjnej) i pozostawienie ich w użytkowaniu rolniczym, przeznaczenie pod rozwój zainwestowania gleb najsłabszych;
- korzystne warunki hipsometryczne obszaru – płaski teren i gęsta sieć rowów melioracyjnych – wskazane do zachowania;
- duże zagrożenie powodziowe od rzeki Łeby - w obrębie strefy zalewowej wprowadza się ograniczenia w lokalizacji zabudowy;
- lokalizacja w obrębie dwóch dolin rzecznych, co skutkuje dużym zagrożeniem podczas zwiększonej ilości opadów atmosferycznych, powyżej średniej sumy opadów na tym terenie;

- trudne warunki topoklimatyczne obszaru (duża wilgotność powietrza, częste występowanie mgieł i inwersji termicznych) oraz płytkie zaleganie wód gruntowych;
- słabe wyposażenie w zbiorczą sieć kanalizacji sanitarnej (głównie Nowa Wieś Lęborska, Mosty). Ocenia się, że wyposażenie w sieć powinno być warunkiem rozwoju zabudowy na obszarze wszystkich miejscowości;
- teren o podwyższonej presji inwestycyjnej oraz zagrożony zanieczyszczeniem powietrza, gruntu, wód powierzchniowych, gruntowych ze względu na silną urbanizację w strefie oraz w sąsiedztwie miasta Lęborka. Teren narażony na zwiększoną emisję niską, powstawanie smogu;
- lokalizacja strefy (praktycznie całej) w granicach obszaru GZWP 107 – „Pradolina rzeki Łeba" oraz strefie jego najwyższej ochrony ONO. Zlewnia rzeki Łeby stanowi jednocześnie obszar zasilania GZWP 107. Teren zbiornika obejmuje szeroką dolinę rzeki Łeby, użytkowaną rolniczo. Natomiast obszar zasilania położony na wysoczyznach: Żarnowieckiej oraz Pojezierza Kaszubskiego, który poza użytkowaniem rolniczym w dużej części porośnięty jest lasami. Wskazane jest prowadzenie kontroli poboru wód podziemnych i bilansowania z zasilaniem w stosunku rocznym. Brak izolacji zbiornika przed przenikaniem zanieczyszczeń z powierzchni terenu;
- wskazuje się na konieczność bezwzględnego zachowania i podtrzymania trwałości powiązań ekologicznych.

2) Strefa B – Wysoczyzna Pojezierza Kaszubskiego

Obejmuje cały południowy obszar gminy (na południe od drogi krajowej nr 6). Zlokalizowano tu najwyżej położony punkt – 142,8 m n.p.m. na północny wschód od miejscowości Małoszyce. W skład strefy wchodzą miejscowości: Pogorzelice, Małoszyce, Dziechlino, Rybki.

Cechy i wskazania

- lokalizacja w granicach prawnych form ochrony przyrody:
  - fragment strefy znajdujący się po południowej stronie drogi krajowej nr 6 leży na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu: Pradolina Łeby oraz Wzgórza Morenowe na południe od Lęborka);
- lokalizacja w granicach proponowanej formy ochrony przyrody: Lęborskiego Parku Krajobrazowego;
- położenie na obszarach występowania lasów ochronnych;
- lokalizacja na terenach o przewadze lasów na glebach dobrej i średniej jakości;
- lokalizacja na terenach rolnych i użytków zielonych głównie w części centralnej (okolice Małoszyc, Dziechlina, obszar na południe od Pogorzelic);
- wskazuje się możliwe maksymalne ograniczenie zainwestowania gleb najlepszych (III i IV klasy bonitacyjnej) i pozostawienie ich w użytkowaniu rolniczym, przeznaczenie pod rozwój zainwestowania gleb najsłabszych;
- obszar charakteryzuje się urozmaiconą rzeźbą terenu, miejscami poprzecinany dolinami erozyjnymi;
- ryzyko występowania (lokalnie) erozji wodnej liniowej i powierzchniowej oraz rozwój erozji uprawowej – wskazane stosowanie odpowiedniej agrotechniki względnie wprowadzenie roślinności trwałej lub zalesianie;
- obszar o pewnym ryzyku osuwaniem się mas ziemnych - na terenach o większej deniwelacji terenu – głównie w strefie krawędzi doliny Łeby i wysoczyzn morenowych;

- występowanie atrakcyjnych wnętrz krajobrazowych oraz duży potencjał widokowy wieloplanowy na obrzeżach miejscowości Małoszyce i Dziechlino;
- wskazuje się na ograniczenie realizacji zabudowy dysharmonijnej oraz zabudowy lokalizowanej na osiach widokowych;
- rekomendacja ograniczenia znaczących zmian struktury urbanistycznej z zachowaniem zastanej struktury przyrodniczej;
- możliwość rozwoju turystyki kwalifikowanej – w oparciu o trasy piesze oraz rowerowe.

3) Strefa C - Pobrzeże Kaszubskie, w której wyróżnia się następujące podstrefy:

❖Podstrefa C_1 – Kępa Salińska

Obejmuje niewielkie fragmenty obszaru gminy przy jej wschodniej granicy. Do tej strefy należy miejscowość Łowcze.

Cechy i wskazania

- lokalizacja fragmentu strefy w granicach proponowanej formy prawnej ochrony przyrody Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pradoliny Łeby”;
- obszar w dużym stopniu zalesiony (część północna) oraz użytkowany rolniczo (tereny położone na południe od miejscowości Kębłowo Nowowiejskie);
- urozmaicona rzeźba terenu z licznymi pagórkami morenowymi (pasma moren czołowych);
- lokalnie znaczny potencjał widokowy z widokami wieloplanowymi;
- gospodarka rolna miejscami utrudniona ze względu na rzeźbę terenu;
- lokalna możliwość występowania powierzchniowej erozji wodnej;
- wskazane zalesianie gleb słabszej jakości i obszarów narażonych na erozję (stoki o dużych nachyleniach);
- możliwość wykorzystania terenu dla turystyki kwalifikowanej (trasy rowerowe i piesze);
- możliwość wprowadzania nowej zabudowy w postaci rozproszonych siedlisk na dużych działkach.

❖Podstrefa C_2 – Rynna Zwartowska i Kisewskiej Strugi

Obejmuje niewielkie fragmenty obszaru gminy przy jej wschodniej granicy wzdłuż doliny rzeki Kisewskiej Strugi. Do tej strefy należy miejscowość Kębłowo Nowowiejskie.

Cechy i wskazania

- lokalizacja na terenach użytków zielonych, obszarów podmokłych, w dolinie rzeki Kisewskiej Strugi;
- niski udział użytków leśnych oraz użytków rolnych;
- istniejące stawy hodowlane zlokalizowane nad rzeką Kisewska Strugą w okolicy miejscowości Kębłowo Nowowiejskie jako ważny element kształtowania struktury przestrzennej;
- ryzyko występowania (lokalnie) powierzchniowej erozji wodnej;
- rekomendacja zalesiania gleb najsłabej jakości i obszarów narażonych na erozję (stoki o dużych nachyleniach);
- możliwość wykorzystania terenu dla turystyki kwalifikowanej (trasy rowerowe i piesze);

❖Podstrefa C_3 – Dolina Reknicy

Obejmuje północno - środkowy fragment obszaru gminy wzdłuż doliny rzeki Reknicy.

Cechy i wskazania

- położenie strefy w dolinie rzeki Reknicy, głównie terenów użytków zielonych i nieużytków oraz terenów podmokłych, z gęstą siecią rowów melioracyjnych;
- niski udział użytków leśnych oraz użytków rolnych;
- lokalna możliwość występowania powierzchniowej erozji wodnej;
- wskazane zalesianie gleb słabej jakości i obszarów narażonych na erozję (stoki o dużych nachyleniach);
- możliwość wykorzystania terenu dla turystyki kwalifikowanej (trasy rowerowe i piesze).

❖Podstrefa C_4 – Kępa Tawęcińska

Obejmuje północno – wschodnią część obszaru gminy. W skład strefy wchodzą miejscowości: Bąsewice, Tawęcino, Karlikowo Lęborskie, Rekowo Lęborskie, Brzezinki, Wilkowo Nowowiejskie, Obliwice, Łebień, Lędziechowo.

Cechy i wskazania

- lokalizacja strefy w granicach wysoczyzny morenowej - Wysoczyzny Lęborskiej (mikroregionu Wysoczyzny Żarnowieckiej) oraz na granicy Kępy Łebieńskiej. Przy północnej granicy gminy Nowa Wieś Lęborska (na północ od Bąsewic) znajdują się najwyższe punkty kępy - dochodzące do ok. 100 m. n.p.m.;
- obszar o zdecydowanej przewadze terenów upraw rolniczych;
- urozmaicona rzeźba terenu z licznymi pagórkami morenowymi (pasma moren czołowych);
- lokalnie znaczny potencjał widokowy z widokami wieloplanowymi;
- wskazane zalesianie gleb słabej jakości i obszarów narażonych na erozję (stoki o dużych nachyleniach);
- wskazuje się możliwe maksymalne ograniczenie zainwestowania gleb najlepszych (III i IV klasy bonitacyjnej) i pozostawienie ich w użytkowaniu rolniczym, przeznaczenie pod rozwój zainwestowania gleb najsłabszych;
- lokalizacja zagospodarowania w rejonach miejscowości: Bąsewice, Tawęcino, Karlikowo Lęborskie, Rekowo Lęborskie, Wilkowo Nowowiejskie, Łebień, Lędziechowo;
- możliwość wprowadzania nowej zabudowy w postaci rozproszonych siedlisk na dużych działkach;
- strefa charakteryzuje się dogodnymi warunkami do rozwoju alternatywnych źródeł pozyskiwania energii elektrycznej w oparciu o wiatr. Istnieją warunki rozwoju elektrowni wiatrowych. W tym celu należy przeprowadzić odpowiednie badania przedinwestycyjne określające wpływ planowanej inwestycji zarówno na środowisko (również badania ornitologiczne) jak i na komfort i zdrowie mieszkańców – w oparciu o obowiązujące przepisy prawa. W takich badaniach powinny znaleźć się ograniczenia i szczegółowa lokalizacja siłowni wiatrowych, w miejscach niezagrażających ludności i różnorodności biologicznej gminy;
- możliwość wykorzystania terenu dla turystyki kwalifikowanej (trasy rowerowe i piesze).

❖Podstrefa C_5 – Kępa Pogorszewska

Obejmuje północno – środkową część obszaru gminy, zlokalizowaną pomiędzy doliną rzeki Reknicy i doliną Łeby. W skład strefy wchodzą miejscowości: Pogorszewo, Darżkowo, Janisławiec, Krępa Kaszubska, Rozgorze, Janowice, Janowiczki, Kozołęka, Niebędzino, Kanin, Redkowice, Chocielewko, Żelazkowo.

Cechy i wskazania

- lokalizacja strefy (fragmentu) w granicach proponowanej prawnej formy ochrony przyrody Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pradoliny Łeby”;
- położenie w granicach wysoczyzny morenowej - Wysoczyzny Lęborskiej (mikroregionu Wysoczyzny Żarnowieckiej) z najwyższym punktem - na północ od wsi Kanin - ok. 115 m. n.p.m.;
- obszar o zdecydowanej przewadze terenów upraw rolniczych;
- użytki leśne w formie pasm - wzdłuż południowej oraz zachodniej granicy podstrefy;
- urozmaicona rzeźba terenu z licznymi pagórkami morenowymi (pasma moren czołowych);
- lokalnie znaczny potencjał widokowy z widokami wieloplanowymi;
- wskazane zalesianie gleb słabej jakości i obszarów narażonych na erozję (stoki o dużych nachyleniach);
- wskazuje się możliwe maksymalne ograniczenie zainwestowania gleb najlepszych (III i IV klasy bonitacyjnej) i pozostawienie ich w użytkowaniu rolniczym, przeznaczenie pod rozwój zainwestowania gleb najsłabszych;
- lokalizacja zagospodarowania w rejonach miejscowości: Pogorszewo, Krępa Kaszubska, Janowice, Janowiczki, Niebędzino, Kanin, Redkowice, Chocielewko;
- możliwość wprowadzania nowej zabudowy w postaci rozproszonych siedlisk na dużych działkach;
- strefa charakteryzuje się dogodnymi warunkami do rozwoju alternatywnych źródeł pozyskiwania energii elektrycznej w oparciu o wiatr. Istnieją warunki rozwoju elektrowni wiatrowych. W tym celu należy przeprowadzić odpowiednie badania przedinwestycyjne określające wpływ planowanej inwestycji zarówno na środowisko (również badania ornitologiczne) jak i na komfort i zdrowie mieszkańców – w oparciu o obowiązujące przepisy prawa. W takich badaniach powinny znaleźć się ograniczenia i szczegółowa lokalizacja siłowni wiatrowych, w miejscach niezagrażających ludności i różnorodności biologicznej gminy;
- możliwość wykorzystania terenu dla turystyki kwalifikowanej (trasy rowerowe i piesze).

4) Strefa D – Pobrzeże Słupskie.

Strefa obejmuje niewielki południowo – zachodni fragment gminy. Na jej obszarze leży miejscowość Darżewo.

Cechy i wskazania

- lokalizacja strefy w granicach proponowanej prawnej formy ochrony przyrody Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pradoliny Łeby”;
- korytarz ekologiczny doliny Łeby (Pradoliny Redy – Łeby) o znaczeniu regionalnym wyznacza zasady i ograniczenia w możliwości zainwestowania terenów;
- przewaga terenów rolniczych uzupełnionych pasmem lasów pokrywającą wysoczyznę morenową wzdłuż wschodniej i północnej granicy strefy;
- wskazuje się możliwe maksymalne ograniczenie zainwestowania gleb najlepszych (III i IV klasy bonitacyjnej) i pozostawienie ich w użytkowaniu rolniczym, przeznaczenie pod rozwój zainwestowania gleb najsłabszych;
- możliwość wykorzystania terenu dla turystyki kwalifikowanej (trasy rowerowe i piesze).

3.4.Stan dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

3.4.1.Charakterystyka zasobów kulturowych.

Prace nad ewidencją stanowisk archeologicznych na terenie gminy doprowadziły do ujawnienia 876 stanowisk w ewidencji, w tym 6 wpisanych do rejestru zabytków województwa pomorskiego. Stanowiska wpisane do rejestru zabytków to dwa grodziska wczesnośredniowieczne, cztery cmentarzyska oraz osada, pozostałe stanowiska to cmentarzyska, osady, obozowisko i skarb. Stanowiska posiadają zróżnicowaną chronologię od neolitu po średniowiecze i czasy nowożytne.

Większość miejscowości na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska posiada metrykę średniowieczną. Charakterystyczną cechą osadnictwa na tym terenie jest liczebna przewaga majątków ziemskich nad wsiami. Struktura dawnej sieci osadniczej powoli zanika w terenie, przyczyniły się do tego reformy agrarne z 2 połowy XIX w., parcelacje z okresu działania Pruskiej Komisji Kolonizacyjnej (1886-1918) i z lat 30-tych XX wieku, a także powojenna reforma rolna. Ponadto silne przeobrażenia przestrzenne wsi, głównie przejawiające się poprzez rozproszenie zabudowy i rozdrobnienie areału, następuje od początku lat 90-tych XX w. Wiele osad folwarcznych o średniowiecznej proweniencji straciło swoje historyczne walory przestrzenne i znaczne lub wszystkie, istniejące jeszcze pod koniec ubiegłego stulecia, zasoby kulturowe.

Na terenie gminy występują wsie w typie małych ulicówek, owalnicy oraz wielodrożnicy. Wsie w typie ulicówki to: Chocielewko Górne (wieś przy zespole dworsko-parkowym), Kębłowo Nowowiejskie, Krępa Kaszubska (wieś przy zespole dworsko-parkowym), Łebień, Nowa Wieś Lęborska, Redkowice (wieś przy zespole dworsko-parkowym), Rekowo Lęborskie. Występują dwie wsie w formie owalnicy: Garczegorze i Janowiczki (wieś w typie małej owalnicy przy zespole dworsko-parkowym). Wielodrożnice to Lubowidz i Tawęcino. Wsie o układzie nieregularnym: Czarnówko, Łowcze (przysiółek), Wilkowo Nowowiejskie. Mała osada z kilkoma zagrodami to Kanin. Zaś Kozołęka i Ługi to kolonie.

Na omawianym obszarze zachowała się część z historycznych zespołów podworskich: w Darżewie, Janowicach, Leśnicach, Lędziechowie, Małoszycach, Żelazkowie.

Każde z tych założeń zatraciło częściowo swój pierwotny układ, składający się z trzech kompleksów, tworzących powiązaną funkcjonalnie i przestrzennie całość, tj. dworu z przylegającym do niego parkiem, zespołu zabudowań gospodarczych oraz zespołu budynków mieszkalnych - czworaków. W Darżewie zachował się dwór, park, zabudowania gospodarcze i inwentarskie (garaż, obora, spichlerz z budynkiem inwentarskim, stodoła, stajnia). Zespół historycznych zabudowań mieszkalnych i gospodarczych został przekształcony i utracił wartości historyczne. W Janowicach zachował się dwór, park, budynki gospodarcze (stajnia, wozownia, stodoła). Budynki mieszkalne i gospodarcze zostały przebudowane. W Leśnicach zachował się dwór, park, zabudowania gospodarcze (stajnia, stodoła, stolarnia, chlewnia, obora-spichlerz, obora). W Lędziechowie zachował się dwór, park oraz zabudowania dawnego folwarku (młyn wodny, cegielnia). W Małoszycach zachował się dwór, fragment parku, zabudowania gospodarcze (spichlerz, stajnia, obora, gorzelnia, bud. dawnej szkoły). W Żelazkowie zachował się dwór z parkiem i budynkami gospodarczymi (stodoła, obora, chlewnia i bud. dawnej szkoły).

W Chocielewku, Dziechlinie, Janisławcu, Janowiczkach, Krępie Kaszubskiej, Obliwicach, Pogorzelicach, Rozgorzu oraz Rybkach zachowały się jedynie niektóre elementy zespołów dworsko-parkowych.

W Chocielewku zachował się dwór, relikty parku, z budynków gospodarczych należących do folwarku pozostał jałownik, trzy obory, stodoła, stajnia - spichlerz. W Dziechlinie nie zachowały się żadne pozostałości zespołu dworsko-parkowego. W Janisławcu nie zachował się dwór, zachowała się jedynie obora. W Janowiczkach z zabudowań gospodarczych należących do folwarku zachowała się obora ze stodołą oraz stajnia. W Krępie Kaszubskiej zachował się dwór z oficyną oraz budynek inwentarski. W Obliwicach zachował się dwór (znacznie przebudowany) i park (obecnie znacznie zaniedbany) oraz stodoła i budynek inwentarski. W Pogorzelicach dwór został przebudowany, zachował się park oraz nieliczna zabudowa historyczna (mieszkalna). W Rozgorzu zachowała się rządcówka, obora,

spichlerz. W Rybkach zachował się dwór, obok niego – rządcówka, chlewnia, spichlerz z oborą oraz budynki robotników folwarcznych.

W obrębie gminy jest 28 cmentarzy ewangelickich w: Bąsewicach, Chocielewku, Czarnówku, Dziechlinie, Garczegorzu, Janisławcu, Janowicach, Karlikowie, Kębłowie, Krępie Kaszubskiej (2), Leśnicach (2), Lędziechowie, Lubowidzu, Łebieniu, Małoszycach, Niebędzinie (4), Obliwicach, Pogorszewie, Pogorzelicach (2), Rekowie, Tawęcinie, Wilkowie.

Z obiektów techniki i kultury materialnej zachowały się: cztery stacje kolejowe (w Garczegorzu, Leśnicach, Pogorzelicach, Lędziechowie), dwie gorzelnie (Małoszyce, Pogorszewo), dwie kuźnie (Małoszyce, Rybki) oraz pięć stacji transformatorowych (w Dziechlinie, Janowicach, Leśnicach, Niebędzinie, Wilkowie).

Do grupy obiektów architektury i budownictwa o wartościach kulturowych należą również budynki szkół w Chocielewku, Leśnicach, Małoszycach, Wilkowie, Żelazkowie oraz budynek poczty w Łebieniu.

3.4.2.Obiekty w rejestrze zabytków.

1) Obiekty archeologiczne.

Tabela 13 Wykaz obiektów archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków.

Lp.	*Miejscowość*	*Obiekt*	*Obszar azp/nr stanowiska*	*Chronologia*	*Rejestr zabytków*
1.	*Krępa Kaszubska*	*grodzisko*	*6-35/ 2*	*grodzisko, WŚ, cmentarzysko KP, osada WŚ (XI w.)*	*decyzja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 25.03.1971 r., nr rej. A-a-100/131/AG*
2.	*Garczegorze*	*cmentarzysko, osada*	*6-35/ 81*	*cmentarzysko KP, osada KP, (?)*	*decyzja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 2.12.1972 r., nr rej. A-a-101/214/AG*
3.	*Czarnówko*	*cmentarzysko*	*7-35/ 93*	*cmentarzysko, KP*	*decyzja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 2.12.1972 r., nr rej. A-a-103/216/AG*
4.	*Czarnówko*	*cmentarzysko*	*7-35/97*	*cmentarzysko, KP*	*decyzja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 2.12.1972 r., nr rej. A-a-104/217/AG*
5.	*Czarnówko*	*cmentarzysko*	*7-35/ 97*	*cmentarzysko, KP*	*decyzja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 2.12.1972 r., nr rej. A-a-102/215/AG*
6.	*Nowa Wieś Lęborska*	*grodzisko*	*7-35/ 121*	*grodzisko WŚ*	*decyzja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 10.07.1970 r., nr rej. A-a-99/98/AG*

2)Obiekty nieruchome

Tabela 14 Wykaz obiektów nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków.

Lp.	Miejscowość	Nr	Obiekt	Datowanie	Rejestr zabytków
1.	*Chocielewko*	*23*	*kościół filialny p.w. Najświętszego Serca Jezusowego*	*1922-26*	*decyzja nr PSOZ-I-5340/25/97 z dnia 10.07.1997 r. Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Słupsku, nr w rejestrze woj. pomorskiego A-1635*
2.	*Garczegorze*	*10*	*kościół parafialny p.w. Św. Marii Magdaleny*	*1897 r.*	*decyzja nr SOZ/D-I-5340/9/2000 z dnia 13.12.2000 r. Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Słupsku, nr w rejestrze woj. pomorskiego A-1720*
3.	*Garczegorze*		*kaplica grobowa wraz z otoczeniem*	*XVIII w.*	*decyzja nr KL II-5340/3/90 z dnia 14.09.1990 r. Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku, nr w rejestrze woj. pomorskiego A-1324*
4.	*Janowice*		*kościół filialny p.w. Św. Józefa*	*2 poł. XIX w.*	*decyzja nr PSOZ-I-5340/18/98 z dnia 8.06.1998 r. Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Słupsku, nr w rejestrze woj. pomorskiego A-1664*
5.	*Leśnice*	*10*	*dwór*	*ok. poł. XIX w.*	*decyzja Nr KL.IV/KZ/2/55/61 z dnia 12.12.1961 r. Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku, nr w rejestrze woj. pomorskiego A-269*
6.	*Lubowidz*	*2a*	*kościół filialny p.w. Św. Stanisława Kostki*	*1909 r.*	*decyzja nr SOZ-I-5340/3/2000 z dnia 29.06.2000 r. Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku, nr w rejestrze woj. pomorskiego A-1710*

3.4.3.Obiekty w ewidencji konserwatorskiej

1) Obiekty archeologiczne

Tabela 15 Wykaz obiektów archeologicznych ujętych w gminnej ewidencji zabytków.

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
AZP 5-35				
1.	Krępa Kaszubska 3	osada KŁ-KP,KO-KW, ś. o. NW	137	54/W.II
2.	Krępa Kaszubska 4	p.o. KW, ś. o. NW	138	128/ W.III
3.	Krępa Kaszubska 5	p.o. KŁ-KP	139	129/ W.III

L.p.	Miejscowość; Nr stan. W msc.	Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna	Nr stanowiska na obszarze azp	Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku
4.	Krępa Kaszubska 6	ś. o. KO-KW	140	130/ W.III
5.	Krępa Kaszubska 7	ś. o. WŚ	141	brak ochrony
6.	Lędziechowo 1	ś. o. ŚR	142	brak ochrony
	Lędziechowo 2		143	616/W.III
7.	Lędziechowo 3	osada WŚ ś. o NW	144	55/ W.II
8.	Lędziechowo 4	ś. o. PŚR-NW	145	brak ochrony
9.	Lędziechowo 5	ś.o. KO-KW, ś.o PŚR, ś.o NW	146	132/ W.III
10.	Lędziechowo 6	ś.o. NW	147	brak ochrony
11.	Lędziechowo 7	ś.o. KŁ-KP	148	brak ochrony
12.	Lędziechowo 8	PŚR - NW	149	133/ W.III
13.	Lędziechowo 9	ś.o. NW	150	brak ochrony
14.	Lędziechowo 10	ś.o. WŚ, ś.o NW	151	134/ W.III
15.	Lędziechowo 11	ś.o PŚR - NW	152	brak ochrony
16.	Lędziechowo 12	ś.o. WŚ	153	135/ W.III
17.	Lędziechowo 13	ś.o. KŁ-KP	154	136/ W.III
18.	Lędziechowo 14	ś.o KŁ-KP	155	137/ W.III
19.	Lędziechowo 15	p.o. WŚ, ś.o PŚR-NW	156	56/ W.II
20.	Lędziechowo 16	ś.o SCHN-WBR	157	138/ W.III
21.	Lędziechowo 17	ś.o NW	158	139/ W.III
22.	Lędziechowo 18	ś.o. WŚ, ś.o PŚR	159	brak ochrony
23.	Lędziechowo 19	ś.o. KŁ	160	brak ochrony
24.	Lędziechowo 20	ś.o. WŚ	161	141/ W.III
25.	Lędziechowo 21	ś.o. WŚ	162	142/ W.III
26.	Lędziechowo 22	ś.o. WŚ	163	143/ W.III
27.	Lędziechowo 23	ś.o. NW	164	brak ochrony
28.	Lędziechowo 24	ś.o. WŚ	165	144/ W.III
29.	Lędziechowo 25	ś.o. WŚ	166	145/ W.III
30.	Lędziechowo 26	ś.o. pradzieje, ś.o PŚR, ś.o NW	167	146/ W.III
31.	Lędziechowo 27	ś.o KPL	168	651/W.III
32.	Lędziechowo 28	ś.o. WŚ, ś.o NW	169	147/ W.III
33.	Lędziechowo 29	p.o WŚ, ś.o NW	170	148/ W.III
34.	Lędziechowo 30	ś.o. WŚ, ś.o PŚR	171	149/ W.III
35.	Lędziechowo 31	ś.o WŚ, ś.o NW	172	57/ W.II
36.	Lędziechowo 32	ś.o WŚ	173	150/ W.III

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
37.	Łebień 6	ś.o neolit	174	650/W.III
38.	Łebień 7	ś.o. KP	175	649/W.III
39.	Łebień 8	cmentarzysko OWL	176	7/ W.I
40.	Łebień 9	ś.o WŚ	177	151/ W.III
41.	Łebień 10	cmentarzysko KP	178	8/ W.I
42.	Łebień 11	Cmentarzysko KP	179	9/ W.I
43.	Łebień 1	cmentarzysko kurhanowe, KŁ (IV EB), osada WŚ (p. fazy)	180	10/ W.II
44.	Łebień 2	Cment. ?; ś.o.WŚ, ś.o NW	181	11/ W.I
45.	Łebień 5	Grodzisko? Grobla?	182	58/ W.II
46.	Łebień 12	ś.o. epoka kamienia, ś.o KP – KŁ; ś.o WŚ, ś.o NW	183	152/ W.III
47.	Łebień 13	ś.o ?	184	brak ochrony
48.	Łebień 14	Ś.o neolit	185	brak ochrony
49.	Łebień 15	ś.o. KP – KŁ; ś.o WŚ, p.o PŚR	186	153/ W.III
50.	Łebień 16	ś.o. KP – KŁ; ś.o PŚR - NW	187	154/ W.III
51.	Łebień 17	Ś.o neolit	188	brak ochrony
52.	Łebień 18	ś.o. epoka kamienia , osada KP – KŁ, ś.o NW	189	59/ W.II
53.	Łebień 19	ś.o WŚ, ś.o PŚR, ś.o PŚR- NW	190	155/ W.III
54.	Łebień 20	ś.o WŚ	191	156/ W.III
55.	Łebień 21	ś.o WŚ	192	brak ochrony
56.	Łebień 22	ś.o. WŚ, ś.o NW	193	157/ W.III
57.	Łebień 23	ś.o PŚR-NW, ś.o NW	194	158/ W.III
58.	Łebień 24	p.o PŚR-NW, p.o NW	195	60/ W.II
59.	Łebień 25	ś.o. KP- KO?	196	159/ W.III
60.	Łebień 26	ś.o. KŁ-KP, ś.o PŚR, ś.o NW	197	160/ W.III
61.	Łebień 27	p.o KŁ-KP, ś.o KW	198	161/ W.III
62.	Łebień 28	ś.o WŚ	199	brak ochrony
63.	Łebień 29	p.o WŚ (późne fazy), p.o PŚR, p.o. NW	200	61/ W.III
64.	Łebień 30	ś.o.- p.o WŚ, ś.o NW	201	62/ W.II

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
65.	Łebień 31	ś.o.- p.o WŚ, ś.o NW	202	63/ W.II
66.	Łebień 32	ś.o. WŚ, ś.o NW	203	162/ W.III
67.	Łebień 33	ś.o. WŚ, ś.o PŚR, ś.o NW	204	163/ W.III
68.	Łebień 34	ś.o. KP, ś.o WŚ	205	164/ W.III
69.	Łebień 35	p.o KW, ś.o WŚ, ś.o PŚR, ś.o NW	206	169/ W.II
70.	Łebień 36	ś.o. KŁ-KP	207	brak ochrony
71.	Łebień 37	ś.o. KŁ-KP, p.o. WŚ, ś.o PŚR	208	64/ W.II
72.	Łebień 38	ś.o. KŁ-KP,ś.o WŚ, ś.o PŚR-NW	209	166/ W.III
73.	Łebień 39	p.o. KŁ-KP, p.o. PŚR, ś.o NW	210	167/ W.II
74.	Łebień 40	ś.o. KW, p.o WŚ, p.o. PŚR- NW	211	67/ W.II
75.	Łebień 41	ś.o WŚ	212	brak ochrony
76.	Łebień 42	ś.o KW	213	brak ochrony
77.	Łebień 43	ś.o. KŁ-KP, ś.o NW	214	169/ W.III
78.	Łebień 44	p.o. KŁ-KP, ś.o WŚ	215	170/ W.III
79.	Łebień 45	ś.o. WŚ	216	171/ W.III
80.	Łebień 46	ś.o. KO-KW	217	brak ochrony
81.	Łebień 47	ś.o WŚ	218	65/ W.II
82.	Łebień 48	ś.o PŚR-NW	219	172/ W.III
83.	Łebień 49	ś.o. WŚ	220	brak ochrony
84.	Łebień 50	ś.o. WŚ	221	173/ W.III
85.	Łebień 51	ś.o. WŚ	222	648/W.III
86.	Łebień 52	ś.o. KŁ-KP	223	647/W.III
87.	Łebień 53	ś.o. WŚ	224	646/W.III
88.	Łebień 54	p.o.KW	225	174/ W.III
89.	Łebień 55	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ, ś.o PŚR- NW	226	175/ W.III
90.	Łebień 56	osada WŚ, osada PŚR-NW	227	66/ W.II
91.	Łebień 57	ś.o.KW	228	brak ochrony
92.	Łebień 58	ś.o. KP	229	brak ochrony
93.	Łebień 59	ś.o. KŁ-KP	230	brak ochrony
94.	Łebień 60	ś.o. WŚ	231	176/ W.III

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
95.	Łebień 61	ś.o WŚ, ś.o NW	232	177/ W.III
96.	Łebień 62	ś.o WŚ, ś.o NW	233	178/ W.III
97.	Łebień 63	p.o WŚ, ś.o NW	234	179/ W.III
98.	Łebień 64	ś.o WŚ, ś.o PŚR- NW	235	180/ W.III
99.	Łebień 65	ś.o KO-KW	236	brak ochrony
100.	Łebień 66	ś.o WŚ, ś.o NW	237	181/ W.III
101.	Łebień 67	Ś.o. pradzieje	238	brak ochrony
102.	Łebień 68	ś.o. KŁ-KP	239	645/W.III
103.	Łebień 69	ś.o. PŚR	240	brak ochrony
104.	Łebień 70	ś.o. WŚ	241	brak ochrony
105.	Łebień 1	Cment KP	242	67/ W.II
AZP 5-36				
106.	Łebień 81	Ś.o. KŁ-KP	1	182/ W.III
107.	Łebień 82	Ś.o KŁ-KP	2	183/ W.III
108.	Łebień 83	p.o. KŁ-KP	3	184/ W.III
109.	Łebień 84	ś.o. KŁ-KP	4	68/ W.II
110.	Łebień 85	ś.o. KPL	5	185/ W.III
111.	Łebień 86	ś.o. KŁ	6	brak ochrony
112.	Rekowo Lęborskie 37	ś.o. WŚ	7	brak ochrony
113.	Rekowo Lęborskie 38	ś.o. WŚ	8	brak ochrony
114.	Rekowo Lęborskie 39	ś.o. KŁ-KP	9	186/ W.III
115.	Rekowo Lęborskie 40	osada KŁ-KP	10	12/W.I
116.	Rekowo Lęborskie 41	ś.o. KŁ-KP	11	brak ochrony
	Tawęcino 1	cmentarzysko KP	12	69/W.II
117.	Tawęcino 2	osada lub cmentarzysko późnolateńskie	13	13/ W.I
118.	Tawęcino 3	ś.o. neolit	14	70/ W.II
119.	Tawęcino 4	Cmentarzysko KP	15	14/ W.I
120.	Tawęcino 5	p.o.WŚ (wczesne fazy)	16	187/ W.III
121.	Tawęcino 6	ś.o. KP, ś.o WŚ, ś.o PŚR	17	188/ W.III
122.	Tawęcino 7	ś.o. WŚ, ś.o NW	18	189/ W.III
123.	Tawęcino 8	osada WŚ późne fazy	19	15/ W.I
124.	Tawęcino 9	ś.o PŚR- NW	20	190/ W.III
125.	Tawęcino 10	ś.o. PŚR	21	191/ W.III

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
126.	Tawęcino 11	Osada KP	22	16/ W.I
127.	Tawęcino 12	ś.o.KP	23	192/ W.III
128.	Tawęcino 13	p.o. KP	24	193/ W.III
129.	Tawęcino 14	p.o. KP	25	194/ W.III
130.	Tawęcino 15	p.o. KP	26	195/ W.III
131.	Tawęcino 16	ś.o. KŁ-KP, ś.o PŚR	27	196/ W.III
132.	Tawęcino 17	p.o. KP	28	187/ W.III
133.	Tawęcino 18	ś.o. KŁ-KP, PŚR, ś.o NW	29	198/ W.III
134.	Tawęcino 19	p.o.KP, ś.o WŚ p. fazy, ś.o NW	30	199/ W.III
135.	Tawęcino 20	ś.o. WŚ p. fazy, ś.o PŚR	31	220/ W.III
136.	Tawęcino 21	ś.o. KŁ-KP, p.o WŚ p. fazy, ś.o PŚR, ś.o NW	32	71/ W.II
137.	Tawęcino 22	ś.o. KP, p.o KO, ś.o WŚ, p.o PŚR, ś.o NW	33	72/ W.II
138.	Tawęcino 23	ś.o. KO ś.o PŚR- NW	34	201/ W.III
139.	Tawęcino 24	ś.o. KP, ś.o PŚR - NW	35	brak ochrony
140.	Tawęcino 25	ś.o. PŚR- NW	36	202/ W.III
141.	Tawęcino 26	ś.o. KŁ-KP	37	brak ochrony
142.	Tawęcino 27	p.o. KP	38	203/ W.III
143.	Tawęcino 28	ś.o.KP	39	brak ochrony
144.	Tawęcino 29	ś.o. KŁ-KP	40	brak ochrony
145.	Tawęcino 30	ś.o. KŁ-KP	41	brak ochrony
146.	Tawęcino 31	ś.o. KP	42	644/W.III
147.	Tawęcino 32	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ	43	brak ochrony
148.	Tawęcino 33	ś.o. KŁ-KP, ś.o PŚR	44	204/ W.III
149.	Tawęcino 34	ś.o. KŁ-KP, ś.o PŚR	45	brak ochrony
150.	Tawęcino 35	p.o. KŁ-KP	46	205/ W.III
151.	Tawęcino 36	ś.o. KŁ-KP	47	206/ W.III
152.	Tawęcino 37	ś.o. KP	48	643/W.III
153.	Tawęcino 38	ś.o WŚ p. fazy	49	brak ochrony
154.	Tawęcino 39	ś.o. KŁ-KP	50	642/W.III
155.	Tawęcino 40	p.o. KŁ-KP	51	207/ W.III
156.	Tawęcino 41	ś.o KO-KW, ś.o PŚR - NW	52	208/ W.III

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
157.	Tawęcino 42	ś.o WŚ p. fazy, ś.o PŚR, ś.o NW	53	17/ W.I
158.	Tawęcino 43	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ p. fazy, ś.o PŚR	54	209/ W.III
159.	Tawęcino 44	ś.o. KŁ-KP	55	210/ W.III
160.	Tawęcino 45	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ	56	211/ W.III
161.	Tawęcino 46	ś.o. KO-KW, ś.o PŚR - NW	57	212/ W.III
162.	Tawęcino 47	p.o. KŁ-KP,p.o WŚ w fazy, ś.o NW	58	73/ W.II
163.	Tawęcino 48	ś.o. KŁ, ś.o WŚ w fazy	59	213/ W.III
164.	Tawęcino 49	ś.o. KŁ-KP, ś.o NW	60	214/ W.III
165.	Tawęcino 50	ś.o WŚ, ś.o PŚR - NW	61	brak ochrony
166.	Tawęcino 51	ś.o. neolit	62	brak ochrony
167.	Tawęcino 52	ś.o. KŁ-KP, ś.o NW	63	215/ W.III
168.	Tawęcino 53	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ p fazy ś.o PŚR- NW	64	216/ W.III
169.	Tawęcino 54	ś.o. pradzieje, ś.o PŚR-NW	65	217/ W.III
170.	Tawęcino 55	ś.o. KŁ-KP, ś.o KW, ś.o PŚR, ś.o NW	66	218/ W.III
171.	Tawęcino 56	ś.o WŚ p fazy, ś.o PŚR, ś.o NW	67	219/ W.III
172.	Tawęcino 57	ś.o. KŁ-KP, p.o WŚ w fazy	68	220/ W.II
173.	Tawęcino 58	ś.o WŚ, ś.o PŚR, ś.o NW	69	221/ W.III
174.	Tawęcino 59	ś.o. KŁ, ś.o WŚ p. fazy, ś.o PŚR- NW	70	222/ W.III
175.	Tawęcino 60	ś.o WŚ p. fazy, ś.o PŚR, ś.o NW	71	223/ W.III
176.	Tawęcino 61	ś.o KO-KW	72	brak ochrony
177.	Tawęcino 62	ś.o PŚR	73	W.III
178.	Tawęcino 63	p.o WŚ p fazy, p.o PŚR, ś.o NW	74	224/ W.II
179.	Tawęcino 64	p.o WŚ p. fazy, osada PŚR, ś.o NW	75	74/ W.II
180.	Tawęcino 65	ś.o. WŚ, p.o PŚR, ś.o NW	76	225/ W.III
181.	Tawęcino 66	ś.o WŚ p. fazy, p.o PŚR, ś.o NW	77	226/ W.III

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
182.	Tawęcino 67	ś.o PŚR - NW	78	227/ W.III
183.	Tawęcino 68	p.o WŚ, ś.o NW	79	228/ W.III
184.	Tawęcino 69	ś.o. KŁ-KP, ś.o PŚR-NW	80	229/ W.III
185.	Tawęcino 70	ś.o. KŁ-KP, ś.o PŚR-NW	81	230/ W.III
186.	Tawęcino 71	ś.o. WŚ p. fazy, ś.o PŚR - NW	82	231/ W.II
187.	Tawęcino 72	ś.o. WŚ w fazy, osada WŚ p. fazy, ś.o PŚR	83	18/ W.I
188.	Tawęcino 73	p.o WŚ, p. fazy	84	232/ W.II
189.	Tawęcino 74	p.o. KŁ-KP, ś.o WŚ p fazy, ś.o NW	85	233/ W.II
190.	Tawęcino 75	ś.o. KŁ-KP	86	640/W.III
191.	Tawęcino 76	p.o. KŁ-KP	87	234/ W.III
192.	Karlikowo Lęborskie 1	Cmentarzysko KP	12	brak ochrony
AZP 6-34				
193.	Janowice 1	ś.o. KW, osada WŚ	14	235/ W.II
194.	Janowiczki 2	cmentarzysko KŁ (HaC)	20	19/ W.I
195.	Janowiczki 3	ś.o. WŚ	21	brak ochrony
AZP 6-35				
196.	Krępa Kaszubska 1	Cmentarzysko KP	1	20/ W.I
197.	Krępa Kaszubska 2	grodzisko, WŚ, cmentarzysko KP, osada WŚ (XI w.)	2	1/A-a-100/131/AG
198.	Krępa Kaszubska 8	Cmentarzysko KŁ-KP, osada WŚ, ś.o. NW	3	21/ W.I
199.	Krępa Kaszubska 9	osada KŁ-KP, p.o WŚ p. fazy,ś.o NW	4	22/ W.II
200.	Krępa Kaszubska 10	ś.o. KŁ-KP, p.o WŚ p. fazy	5	236/ W.III
201.	Krępa Kaszubska 11	ś.o. KŁ, p.o KP, ś.o WŚ, ś.o PŚR, ś.o NW	6	237/ W.II
202.	Krępa Kaszubska 12	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ p fazy, ś.o PŚR- NW	7	238/ W.III
203.	Krępa Kaszubska 13	ś.o WŚ, ś.o PŚR, ś.o NW	8	239/ W.III
204.	Krępa Kaszubska 14	ś.o WŚ p fazy	9	brak ochrony
205.	Krępa Kaszubska 15	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ	10	240/ W.III
206.	Krępa Kaszubska 16	ś.o. neolit	11	brak ochrony

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
207.	Krępa Kaszubska 17	ś.o. KPL	12	639/W.III
208.	Krępa Kaszubska 18	ś.o. WŚ p. fazy	13	brak ochrony
209.	Krępa Kaszubska 19	ś.o. WŚ p. fazy, ś.o PŚR- NW	14	241/ W.III
210.	Krępa Kaszubska 20	ś.o. PŚR- NW	15	242/ W.III
211.	Krępa Kaszubska 21	ś.o. WŚ	16	638/W.III
212.	Krępa Kaszubska 22	ś.o. KŁ-KP, ś.o KO-KW, ś.o WŚ, ś.o PŚR, ś.o NW	17	243/ W.III
213.	Krępa Kaszubska 23	ś.o. WŚ, ś.o PŚR- NW	18	75/ W.II
214.	Krępa Kaszubska 24	p.o KO-KW, ś.o WŚ, ś.o NW	19	244/ W.II
215.	Krępa Kaszubska 25	ś.o. KP	20	brak ochrony
216.	Krępa Kaszubska 26	ś.o. KŁ-KP, ś.o PŚR	21	245/ W.III
217.	Krępa Kaszubska 27	ś.o. WŚ, ś.o NW	22	246/ W.III
218.	Krępa Kaszubska 28	ś.o WŚ w.fazy, ś.o PŚR-NW	23	247/ W.III
219.	Krępa Kaszubska 29	ś.o WŚ	24	248/ W.III
220.	Krępa Kaszubska 30	ś.o. neolit	25	249/ W.III
221.	Rozgorze 1	Ś.o ?	26	250/ W.III
222.	Rozgorze 2	Ś.o.?	27	brak ochrony
223.	Rozgorze 3	Ś.o neolit	28	brak ochrony
224.	Rozgorze 4	ś.o WŚ	29	brak ochrony
225.	Rozgorze 5	ś.o. WEB, ś.o WŚ, ś.o NW	30	251/ W.III
226.	Rozgorze 6	ś.o WŚ p. fazy	31	brak ochrony
227.	Rozgorze 7	ś.o PŚR, ś.o NW	32	252/ W.III
228.	Rozgorze 8	ś.o WŚ, ś.o NW	33	brak ochrony
229.	Rozgorze 9	ś.o. WŚ	34	brak ochrony
230.	Rozgorze 10	ś.o. WŚ p fazy	35	brak ochrony
231.	Rozgorze 11	p.o. KŁ-KP, p.o WŚ p. fazy	36	253/ W.III
232.	Rozgorze 12	ś.o. KŁ-KP	37	brak ochrony
233.	Rozgorze 13	ś.o WŚ p. fazy	38	brak ochrony
234.	Rozgorze 14	ś.o WŚ, ś.o PŚR-NW	39	254/ W.III
235.	Rozgorze 15	ś.o WŚ w fazy, osada WŚ p. fazy	40	23/ W.I

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
236.	Rozgorze 16	ś.o. WŚ w. fazy, osada WŚ p. fazy, ś.o PŚR	41	24/ W.I
237.	Rozgorze 17	ś.o PŚR, ś.o NW	42	255/ W.III
238.	Janowice 2	Cmentarzysko KP	43	76/ W.II
239.	Janowice 4	Ś.o. ?	44	brak ochrony
240.	Janowice 5	Cmentarzysko KP	45	brak ochrony
241.	Janowice 6	Cmentarzysko KP	46	brak ochrony
242.	Janowice 7	Ś.o ?	47	brak ochrony
243.	Janowice 8	Osada WŚ	48	brak ochrony
244.	Janowice 10	Skarb KP	49	brak ochrony
245.	Janowice 11	ś.o WŚ	50	brak ochrony
246.	Janowice 12	ś.o WŚ, ś.o NW	51	256/ W.III
247.	Janowice 13	ś.o WŚ	52	brak ochrony
248.	Janowice 14	ś.o WŚ	53	brak ochrony
249.	Janowiczki 13	ś.o WŚ, ś.o NW	54	257/ W.III
250.	Janowiczki 14	ś.o WŚ, p.o PŚR- NW	55	77/ W.II
251.	Janowiczki 15	ś.o NW	56	258/ W.III
252.	Janowiczki 16	ś.o WŚ, ś.o PŚR- NW	57	259/ W.III
253.	Pogorszewo 5	Osada KP	58	25/ W.II
254.	Pogorszewo 7	Skarb KP	59	260/ W.III
255.	Pogorszewo 8	Śl. o ?	60	261/ W.III
256.	Pogorszewo 9	Śl. o. neolit	61	brak ochrony
257.	Pogorszewo 10	Śl. o ?	62	brak ochrony
258.	Pogorszewo 17	p.o. KŁ, osada WŚ p. fazy, ś.o NW	63	78/ W.II
259.	Pogorszewo 18	ś.o WŚ	64	637/W.III
260.	Pogorszewo 19	ś.o WŚ	65	262/ W.III
261.	Pogorszewo 20	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ	66	263/ W.III
262.	Pogorszewo 21	ś.o. KŁ-KP	67	brak ochrony
263.	Pogorszewo 22	ś.o. KŁ-KP	68	79/ W.II
264.	Pogorszewo 23	p.o. KŁ-KP, ś.o WŚ	69	264/ W.III
265.	Pogorszewo 24	ś.o. KŁ-KP	70	brak ochrony
266.	Pogorszewo 25	ś.o WŚ	71	brak ochrony
267.	Pogorszewo 26	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ	72	265/ W.III
268.	Pogorszewo 27	Ś. o KPL, ś.o. KŁ-KP, p.o WŚ w. fazy	73	266/ W.III

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
269.	Pogorszewo 28	ś.o. KŁ-KP	74	brak ochrony
270.	Pogorszewo 29	ś.o. KŁ-KP	75	brak ochrony
271.	Pogorszewo 30	ś.o. pradzieje	76	brak ochrony
272.	Pogorszewo 31	ś.o. KŁ-KP	77	brak ochrony
273.	Pogorszewo 32	ś.o. KP	78	brak ochrony
274.	Pogorszewo 33	ś.o WŚ	79	brak ochrony
275.	Pogorszewo 34	ś.o. KŁ-KP, ś.o NW	80	267/ W.III
276.	Garczegorze 1	Cmentarzysko KP, osada KP	81	2/A-a-101/214/AG
277.	Garczegorze 2	Cmentarzysko KP	82	26/ W.I
278.	Garczegorze 3	Cmentarzysko KP	83	brak ochrony
279.	Garczegorze 4	Cmentarzysko KP	84	brak ochrony
280.	Garczegorze 5	Cmentarzysko KP	85	brak ochrony
281.	Garczegorze 6	Śl. o neolit	86	brak ochrony
282.	Garczegorze 7	Śl. o KP?	87	brak ochrony
283.	Garczegorze 8	Cmentarzysko KP	88	brak ochrony
284.	Garczegorze 9	Cmentarzysko KP	89	brak ochrony
285.	Garczegorze 10	grodzisko	90	brak ochrony
286.	Garczegorze 11	Śl. o ?	91	brak ochrony
287.	Garczegorze 12	Śl. o?	92	brak ochrony
288.	Garczegorze 13	Śl. o?	93	brak ochrony
289.	Garczegorze 14	Śl. o?	94	brak ochrony
290.	Garczegorze 15	Śl. o?	95	brak ochrony
291.	Garczegorze 19	ś.o. KŁ-KP, ś.o KO-KW, p.o WŚ p. fazy	96	268/ W.II
292.	Garczegorze 20	ś.o WŚ p. fazy, ś.o WŚ w. fazy, ś.o NW	97	269/ W.III
293.	Garczegorze 21	osada WŚ p. fazy, ś.o NW	98	27/ W.II
294.	Garczegorze 22	ś.o. SCHN, osada KŁ-KP, ś.o WŚ p. fazy, ś.o NW	99	80/ W.II
295.	Garczegorze 23	ś.o. KŁ-KP, p.o KO, ś.o WŚ w. fazy, ś.o WŚ p. fazy	100	270/ W.II
296.	Garczegorze 24	p.o KO	101	271/ W.III
297.	Garczegorze 25	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ, ś.o NW	102	272/ W.III

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
298.	Garczegorze 26	ś.o WŚ w. fazy, osada WŚ p. fazy, ś.o NW	103	28/ W.II
299.	Garczegorze 27	ś.o WŚ, ś.o NW	104	273/ W.III
300.	Garczegorze 28	ś.o WŚ	105	brak ochrony
301.	Garczegorze 29	ś.o WŚ, ś.o NW	106	274/ W.III
302.	Garczegorze 30	ś.o WŚ, ś.o NW	107	275/ W.III
303.	Garczegorze 31	ś.o WŚ p. fazy, ś.o NW	108	276/ W.III
304.	Garczegorze 32	ś.o WŚ p. fazy, ś.o NW	109	277/ W.III
305.	Garczegorze 33	ś.o WŚ p. fazy	110	brak ochrony
306.	Garczegorze 34	ś.o WŚ, ś.o PŚR- NW	111	278/ W.III
307.	Garczegorze 35	ś.o WŚ p. fazy, ś.o NW	112	279/ W.III
308.	Garczegorze 36	ś.o WŚ p. fazy, ś.o NW	113	280/ W.II
309.	Garczegorze 37	ś.o WŚ p. fazy, ś.o NW	114	281/ W.III
310.	Garczegorze 38	ś.o NW	115	282/ W.III
311.	Garczegorze 39	ś.o. neolit, ś.o. KŁ-KP, ś.o NW	116	283/ W.III
312.	Garczegorze 40	ś.o NW	117	284/ W.III
313.	Garczegorze 41	ś.o WŚ p. fazy, ś.o NW	118	285/ W.III
314.	Garczegorze 42	ś.o WŚ, ś.o NW	119	brak ochrony
315.	Garczegorze 43	ś.o WŚ, ś.o PŚR	120	636/W.III
316.	Garczegorze 44	ś.o NW	121	286/ W.III
317.	Garczegorze 45	p.o. KŁ-KP, ś.o PŚR-NW	122	287/ W.II
318.	Garczegorze 46	osada WŚ, ś.o NW	123	288/ W.III
319.	Garczegorze 47	ś.o WŚ, ś.o NW	124	289/ W.III
320.	Garczegorze 48	ś.o NW	125	290/ W.III
321.	Garczegorze 49	ś.o. KŁ-KP, p.o WŚ p. fazy, ś.o NW	126	291/ W.II
322.	Garczegorze 50	Osada NW	127	81/ W.II
323.	Garczegorze 51	ś.o KO-KW, ś.o NW	128	brak ochrony
324.	Garczegorze 52	ś.o WŚ p. fazy, ś.o PŚR, ś.o NW	129	292/ W.III
325.	Garczegorze 53	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ, ś.o NW	130	293/ W.III
326.	Garczegorze 54	ś.o WŚ p. fazy, ś.o NW	131	brak ochrony
327.	Garczegorze 55	ś.o KO-KW	132	294/ W.III
328.	Garczegorze 56	ś.o. KŁ-KP	133	295/ W.III

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
329.	Garczegorze 57	ś.o. KŁ-KP	134	635/W.III
330.	Garczegorze 58	p.o. KŁ-KP	135	296/ W.III
331.	Garczegorze 59	ś.o. KŁ-KP	136	brak ochrony
332.	Garczegorze 60	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ p. fazy, ś.o PŚR- NW	137	297/ W.III
333.	Garczegorze 61	ś.o. KŁ-KP	138	298/ W.III
334.	Garczegorze 62	ś.o WŚ	139	brak ochrony
335.	Garczegorze 63	ś.o. KŁ-KP	140	634/W.III
336.	Garczegorze 64	ś.o. KŁ-KP	141	brak ochrony
337.	Garczegorze 65	ś.o. SCHN, śl.o KŁ-KP, ś.o NW	142	299/ W.III
338.	Garczegorze 66	ś.o.SCHN, p.o. KŁ-KP, ś.o KO-KW, ś.o NW	143	300/ W.II
339.	Garczegorze 67	ś.o. KŁ-KP	144	301/ W.III
340.	Garczegorze 68	p.o. KŁ-KP, ś.o NW	145	302/ W.III
341.	Garczegorze 69	ś.o NW	146	303/ W.III
342.	Garczegorze 70	ś.o. KPL	147	633/W.III
343.	Garczegorze 71	ś.o. KŁ, p.o WŚ w. fazy	148	304/ W.III
344.	Garczegorze 72	ś.o. KŁ-KP	149	632/W.III
345.	Garczegorze 73	ś.o. SCHN-WBR, ś.o. KŁ	150	305/ W.III
346.	Garczegorze 74	p.o. KŁ-KP	151	306/ W.III
347.	Garczegorze 75	osada KŁ-KP	152	29/ W.I
348.	Garczegorze 76	osada KŁ-KP	153	30/ W.II
349.	Garczegorze 77	p.o. KŁ-KP	154	307/ W.III
350.	Garczegorze 78	ś.o. KPL, ś.o. SCHN-WBR, ś.o.KŁ	155	308/ W.III
351.	Garczegorze 79	ś.o. KŁ-KP	156	brak ochrony
352.	Łebień 3	Cmentarzysko KP	157	309/ W.II
353.	Łebień 71	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ	158	631/W.III
354.	Łebień 72	ś.o WŚ p. fazy	159	310/ W.III
355.	Łebień 73	ś.o. neolit, ś.o WŚ	160	311/ W.III
356.	Łebień 74	ś.o WŚ	161	312/ W.III
357.	Łebień 75	ś.o WŚ w. fazy	162	brak ochrony
358.	Łebień 76	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ	163	313/ W.III
359.	Łebień 77	p.o. KŁ-KP, ś.o KO-KW, ś.o NW	164	314/ W.III

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
360.	Łebień 78	ś.o. KŁ-KP	165	brak ochrony
361.	Łebień 79	Ś.o. neolit	166	brak ochrony
362.	Łebień 80	ś.o WŚ	167	315/ W.III
363.	Obliwice 1	Cmentarzysko KP	168	31/ W.I
364.	Obliwice 2	Cmentarzysko KP	169	316/ W.III
365.	Obliwice 3	Cmentarzysko KP	170	brak ochrony
366.	Obliwice 4	Cmentarzysko KP	171	brak ochrony
367.	Obliwice 5	Cmentarzysko KP	172	brak ochrony
368.	Obliwice 6	Cmentarzysko KP	173	brak ochrony
369.	Obliwice 7	Cmentarzysko KP	174	brak ochrony
370.	Obliwice 8	Cmentarzysko KP	175	brak ochrony
371.	Obliwice 9	Śl. o ?	176	brak ochrony
372.	Obliwice 10	Śl. o. mezolit	177	brak ochrony
373.	Obliwice 11	Śl. o neolit	178	brak ochrony
374.	Obliwice 12	Cmentarzysko OWR	179	brak ochrony
375.	Obliwice 13	Cmentarzysko OWR	180	brak ochrony
376.	Obliwice 14	Ś. o ?	181	brak ochrony
377.	Obliwice 15	Ś. o KP	182	brak ochrony
378.	Obliwice 44	Ś.o. SCHN, p.o. KP, ś.o NW	183	317/ W.III
379.	Wilkowo Nowowiejskie 35	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ, ś.o PŚR- NW	184	318/ W.III
AZP 6-36				
380.	Rekowo 1	Cmentarzysko KP	1	brak ochrony
381.	Rekowo 2	Cmentarzysko KP	2	brak ochrony
382.	Rekowo 3	Cmentarzysko KP	3	brak ochrony
383.	Rekowo 4	ś.o WŚ, ś.o ŚR	4	brak ochrony
384.	Rekowo 5	Ś. o. neolit	5	brak ochrony
385.	Rekowo 6	Ś. o neolit	6	brak ochrony
386.	Rekowo 7	ś.o. KŁ	7	brak ochrony
387.	Rekowo 8	ś.o. KŁ-KP	8	brak ochrony
388.	Rekowo 9	ś.o PŚR- NW	9	319/ W.III
389.	Rekowo 10	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ	10	630/W.III
390.	Rekowo 11	ś.o WŚ, ś.o NW	11	320/ W.III
391.	Rekowo 12	ś.o. KŁ-KP, ś.o PŚR-NW	12	321/ W.III

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
392.	Rekowo 13	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ	13	322/ W.III
393.	Rekowo 14	osada KŁ-KP, osada NW	14	323/ W.III
394.	Rekowo 15	Osada KŁ-KP, osada NW	15	629/W.III
395.	Rekowo 16	Osada WŚ	16	brak ochrony
396.	Rekowo 17	Osada WŚ, osada NW	17	324/ W.III
397.	Rekowo 18	p.o. WŚ	18	325/ W.III
398.	Rekowo 19	ś.o WŚ, ś.o NW	19	326/ W.III
399.	Rekowo 20	p.o. KŁ-KP, osada WŚ, osada PŚR- NW	20	82/ W.II
400.	Rekowo 21	Osada KŁ-KP, osada WŚ	21	327/ W.III
401.	Rekowo 22	osada KŁ-KP, osada WŚ, osada PŚR- NW	22	83/ W.II
402.	Rekowo 23	osada KŁ-KP, osada WŚ	23	84/ W.II
403.	Rekowo 24	osada KŁ-KP, osada WŚ, osada PŚR- NW	24	85/ W.II
404.	Rekowo 25	ś.o PŚR- NW	25	brak ochrony
405.	Rekowo 26	Osada WŚ	26	328/ W.II
406.	Rekowo 27	ś.o WŚ, ś.o PŚR-NW	27	brak ochrony
407.	Rekowo 28	p.o. KŁ-KP	28	329/ W.III
408.	Rekowo 29	ś.o. KŁ-KP, p.o WŚ, ś.o NW	29	330/ W.III
409.	Rekowo 30	p.o. KŁ-KP	30	331/ W.III
410.	Rekowo 31	ś.o. KŁ-KP	31	332/ W.III
411.	Rekowo 32	p.o. KŁ-KP, ś.o PŚR-NW	32	86/ W.II
412.	Rekowo 33	ś.o. WŚ, ś.o PŚR- NW	33	333/ W.III
413.	Rekowo 34	ś.o WŚ	34	brak ochrony
414.	Rekowo 35	ś.o WŚ	35	brak ochrony
415.	Rekowo 36	ś.o WŚ, ś.o NW	36	334/ W.III
416.	Obliwice 27	ś.o WŚ	37	335/ W.III
417.	Obliwice 28	ś.o WŚ	38	brak ochrony
418.	Obliwice 29	ś.o WŚ	39	brak ochrony
419.	Obliwice 30	ś.o. KŁ-KP	40	brak ochrony
420.	Obliwice 31	ś.o WŚ, ś.o NW	41	336/ W.III

L.p.	Miejscowość; Nr stan. W msc.	Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna	Nr stanowiska na obszarze azp	Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku
421.	Obliwice 32	ś.o WŚ	42	628/W.III
422.	Obliwice 33	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ, ś.o PŚR- NW	43	337/ W.III
423.	Obliwice 34	ś.o. KŁ-KP, ś.o PŚR	44	338/ W.III
424.	Obliwice 35	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ, ś.o PŚR-NW	45	339/ W.III
425.	Obliwice 36	ś.o WŚ	46	340/ W.III
426.	Obliwice 37	ś.o. KŁ-KP	47	627/W.III
427.	Obliwice 38	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ	48	341/ W.III
428.	Obliwice 39	p.o WŚ	49	342/ W.III
429.	Obliwice 40	ś.o WŚ	50	brak ochrony
430.	Obliwice 41	ś.o. KŁ-KP	51	brak ochrony
431.	Obliwice 42	ś.o WŚ	52	343/ W.III
432.	Obliwice 43	p.o WŚ	53	626/W.III
433.	Wilkowo 1	cmentarzysko KP, KO, KW, WŚ	54	32/ W.I
434.	Wilkowo 2	Cmentarzysko?	55	brak ochrony
435.	Wilkowo 3	Cmentarzysko?	56	brak ochrony
436.	Wilkowo 4	Ś.o ?	57	brak ochrony
437.	Wilkowo 5	Ś.o ?	58	brak ochrony
438.	Wilkowo 6	Ś.o ?	59	brak ochrony
439.	Wilkowo 7	Cmentarzysko?	60	brak ochrony
440.	Wilkowo 8	Cmentarzysko?	61	brak ochrony
441.	Wilkowo 9	ś.o WŚ, ś.o PŚR	62	625/W.III
442.	Wilkowo 10	ś.o. KŁ-KP	63	brak ochrony
443.	Wilkowo 11	ś.o. KŁ-KP, ś.o PŚR-NW	64	brak ochrony
444.	Wilkowo 12	ś.o. KŁ-KP, ś.o PŚR-NW	65	344/ W.III
445.	Wilkowo 13	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ w. fazy, osada WŚ p. fazy, p.o. PŚR-NW	66	87/ W.II
446.	Wilkowo 14	ś.o. KŁ-KP	67	brak ochrony
447.	Wilkowo 15	ś.o. KŁ-KP, osada WŚ, p.o PŚR-NW	68	33/ W.I
448.	Wilkowo 16	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ	69	345/ W.III
449.	Wilkowo 17	ś.o. KŁ-KP, p.o WŚ, ś.o PŚR- NW	70	346/ W.III

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
450.	Wilkowo 18	ś.o. KŁ-KP, p.o PŚR-NW	71	347/ W.III
451.	Wilkowo 19	ś.o. KŁ-KP, ś.o PŚR-NW	72	brak ochrony
452.	Wilkowo 20	ś.o WŚ, ś.o NW	73	348/ W.III
453.	Wilkowo 21	ś.o. pradzieje	74	brak ochrony
454.	Wilkowo 22	ś.o WŚ, ś.o NW	75	brak ochrony
455.	Wilkowo 23	ś.o. KŁ-KP	76	brak ochrony
456.	Wilkowo 24	ś.o. KŁ-KP	77	624/W.III
457.	Wilkowo 25	ś.o. KŁ-KP, ś.o NW	78	brak ochrony
458.	Wilkowo 26	ś.o. KŁ-KP	79	brak ochrony
459.	Wilkowo 27	ś.o. KŁ-KP, ś.o NW	80	349/ W.III
460.	Wilkowo 28	osada WŚ p. fazy, osada PŚR-NW	81	88/ W.II
461.	Wilkowo 29	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ, osada PŚR- NW	82	350/ W.II
462.	Wilkowo 30	ś.o PŚR- NW	83	351/ W.III
463.	Wilkowo 31	ś.o. KŁ-KP, osada WŚ p. fazy, ś.o NW	84	89/ W.II
464.	Wilkowo 32	ś.o. KŁ-KP, p.o KW, p.o WŚ, ś.o NW	85	90/ W.II
465.	Wilkowo 33	osada KŁ-KP, osada KO, p.o WŚ, ś.o PŚR	86	34/ W.I
466.	Wilkowo 34	ś.o KO-KW	87	brak ochrony
	Wilkowo 35	osada KP	88	brak ochrony
AZP 7-34				
467.	Janowiczki 4	Ś.o. SCHN, p.o. KP	5	352/ W.III
468.	Janowiczki 5	Ś.o SCHN	6	brak ochrony
469.	Niebędzino 16	Ś.o KŁ	7	brak ochrony
470.	Niebędzino 2	cmentarzysko i osada KP (LT A-B)	8	35/ W.II
471.	Niebędzino 17	Ś.o WŚ	9	brak ochrony
472.	Niebędzino 18	Osada WŚ	10	91/ W.II
473.	Niebędzino 22	Ś.o. WŚ	11	353/ W.III
474.	Redkowice 23	Ś.o PŚR	12	brak ochrony
475.	Redkowice 24	Ś.o. KŁ, ś.o. KW, Ś.o. WŚ	13	354/ W.III
476.	Redkowice 25	p.o. KW, p.o WŚ, ś.o PŚR- NW	14	355/ W.II

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
477.	Redkowice 26	ś.o. EK, ś.o. KŁ, ś.o KW, ś.o WŚ	15	92/ W.II
478.	Redkowice 27	ś.o. KŁ, ś.o KW, ś.o NW	16	356/ W.III
479.	Redkowice 28	p.o. KŁ	17	357/ W.III
480.	Redkowice 37	Cmentarzysko KP	18	93/ W.II
481.	Redkowice 29	p.o. KŁ	19	358/ W.III
482.	Redkowice 30	Ś.o. WK, Ś. o WBR	20	359/ W.III
483.	Redkowice 31	ś.o. KPL, p.o. KŁ, ś.o KW, p.o WŚ	21	94/ W.II
484.	Redkowice 32	p.o. KŁ	22	360/ W.III
485.	Redkowice 33	Osada KŁ, p.o. KW	23	95/ W.II
486.	Redkowice 34	P.o.KŁ	24	361/ W.III
487.	Redkowice 35	Ś.o KCWR	25	362/ W.III
488.	Redkowice 36	Ś.o. WBR, osada KŁ, ś.o. KW	26	96/ W.II
489.	Chocielewko 20	ś.o. KŁ, p.o WŚ	27	363/ W.III
490.	Chocielewko 4	Cmentarzysko KP	28	364/ W.II
491.	Chocielewko 21	Ś.o SCHN, osada KW, p.o. WŚ	29	97/ W.II
492.	Chocielewko 22	Ś.o. KŁ ś.o KW	30	365/ W.III
493.	Chocielewko 26	Cmentarzysko KP	31	366/ W.II
494.	Chocielewko 23	Ś.o KŁ	32	brak ochrony
495.	Chocielewko 24	Ś.o. KŁ, p.o. KW, Ś.o. WŚ	33	367/ W.III
496.	Chocielewko 25	Ś.o. KŁ, p.o. KW	34	98/ W.II
AZP 7-35				
497.	Janowiczki 6	Cment KŁ- KP	1	36/ W.I
498.	Janowiczki 7	Ś.o. KŁ-KP	2	368/ W.III
499.	Janowiczki 8	Ś.o. KŁ-KP	3	brak ochrony
500.	Janowiczki 9	p.o. KŁ-KP	4	369/ W.III
501.	Janowiczki 10	p.o. KŁ-KP	5	370/ W.III
502.	Janowiczki 11	p.o. KŁ-KP	6	371/ W.II
503.	Janowiczki 12	Ś.o WŚ	7	brak ochrony
504.	Niebędzino 13	ś.o. KP, ś.o PŚR	8	372/ W.III
505.	Niebędzino 14	p.o. KŁ-KP, ś.o NW	9	373/ W.III
506.	Niebędzino 19	ś.o. KŁ-KP, ś.o NW	10	374/ W.III
507.	Niebędzino 20	ś.o. KŁ-KP, ś.o NW	11	brak ochrony

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
508.	Niebędzino 21	ś.o NW	12	375/ W.III
509.	Niebędzino 22	ś.o NW	13	376/ W.III
510.	Niebędzino 23	ś.o WŚ	14	brak ochrony
511.	Niebędzino 24	ś.o WŚ	15	brak ochrony
512.	Niebędzino 25	ś.o. KŁ-KP	16	brak ochrony
513.	Redkowice 3	Cmentarzysko KŁ	17	37/ W.I
514.	Redkowice 7	Ś.o NW	18	377/ W.III
515.	Redkowice 8	Ś.o PŚR-NW	19	378/ W.III
516.	Redkowice 9	Ś.o PŚR-NW	20	379/ W.III
517.	Redkowice 10	ś.o WŚ, ś.o PŚR	21	380/ W.III
518.	Redkowice 11	ś.o WŚ, ś.o PŚR- NW	22	381/ W.III
519.	Redkowice 12	ś.o. neolit, ś.o KŁ	23	382/ W.III
520.	Redkowice 13	ś.o NW	24	brak ochrony
521.	Redkowice 14	ś.o. KŁ, ś.o WŚ	25	383/ W.III
522.	Redkowice 15	ś.o. KPL, ś.o.KŁ-KP, p.o WŚ, ś.o NW	26	384/ W.II
523.	Redkowice 16	Osada WŚ	27	99/ W.II
524.	Redkowice 17	ś.o NW	28	385/ W.III
525.	Redkowice 18	ś.o NW	29	386/ W.III
526.	Redkowice 19	p.o. KŁ-KP, ś.o KO-KW, osada WŚ, ś.o PŚR	30	100/ W.II
527.	Redkowice 20	ś.o. KPL, ś.o KŁ-KP, osada KP, ś.o WŚ, ś.o PŚR-NW	31	101/ W.II
528.	Redkowice 21	ś.o WŚ, p.o NW	32	387/ W.III
529.	Redkowice 37	ś.o PŚR, ś.o NW	33	388/ W.III
530.	Redkowice 38	ś.o. SCHN, ś.o KO-KW, ś.o WŚ, ś.o PŚR-NW, p.o. NW	34	389/ W.III
531.	Redkowice 39	osada PŚR- NW	35	390/ W.II
532.	Redkowice 40	ś.o NW	36	391/ W.III
533.	Redkowice 41	p.o WŚ, osada PŚR-NW	37	102/ W.II
534.	Redkowice 42	ś.o PŚR, ś.o NW	38	392/ W.III
535.	Redkowice 43	ś.o WŚ, ś.o PŚR- NW	39	393/ W.III
536.	Redkowice 44	ś.o WŚ, ś.o PŚR-NW	40	394/ W.III
537.	Redkowice 45	ś.o WŚ, ś.o PŚR- NW	41	395/ W.III
538.	Redkowice 46	p.o WŚ, ś.o NW	42	396/ W.III

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
539.	Redkowice 47	ś.o. KŁ-KP	43	brak ochrony
540.	Redkowice 48	ś.o. KŁ-KP	44	brak ochrony
541.	Redkowice 49	ś.o WŚ, ś.o NW	45	397/ W.III
542.	Redkowice 50	Osada WŚ	46	103/ W.II
543.	Redkowice 51	Cmentarzysko KŁ-KP, ś.o KO-KW, osada WŚ, ś.o NW	47	38/ W.I
544.	Redkowice 52	ś.o. KŁ, osada WŚ	48	39/ W.I
545.	Redkowice 53	ś.o WŚ	49	398/ W.III
546.	Redkowice 54	ś.o WŚ	50	399/ W.III
547.	Redkowice 55	ś.o WŚ	51	400/ W.III
548.	Redkowice 56	ś.o WŚ	52	401/ W.III
549.	Redkowice 57	ś.o. KŁ-KP, p.o NW	53	402/ W.III
550.	Redkowice 58	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ, p.o NW	54	403/ W.III
551.	Redkowice 59	ś.o. KŁ-KP, ś.o NW	55	404/ W.III
552.	Redkowice 60	ś.o. KŁ-KP, ś.o PŚR, ś.o NW	56	405/ W.III
553.	Redkowice 61	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ, ś.o PŚR- NW	57	406/ W.III
554.	Redkowice 62	ś.o WŚ, ś.o NW	58	brak ochrony
555.	Redkowice 63	ś.o WŚ	59	407/ W.III
556.	Redkowice 64	ś.o PŚR- NW	60	brak ochrony
557.	Redkowice 65	ś.o NW	61	408/ W.III
558.	Redkowice 66	p.o. KŁ-KP, ś.o NW	62	409/ W.III
559.	Redkowice 67	cmentarzysko	63	40/ W.I
560.	Chocielewko 9	Cmentarzysko	64	brak ochrony
561.	Chocielewko 10	ś.o PŚR	65	410/ W.III
562.	Chocielewko 11	ś.o. KŁ, ś.o WŚ, ś.o NW	66	411/ W.III
563.	Chocielewko 12	p.o WŚ, ś.o NW	67	412/ W.III
564.	Chocielewko 13	Osada KŁ-KP, osada WŚ, ś.o PŚR, ś.o NW	68	41/ W.I
565.	Chocielewko 14	ś.o PŚR, ś.o NW	69	413/ W.III
566.	Chocielewko 15	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ, ś.o PŚR, p.o NW	70	414/ W.III
567.	Chocielewko 16	ś.o WŚ	71	415/ W.III
568.	Chocielewko 17	ś.o. pradzieje, ś.o NW	72	416/ W.III
569.	Chocielewko 18	ś.o. WEB, ś.o KŁ-KP	73	417/ W.III

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
570.	Chocielewko 19	Ś. o WŚ, p.o PŚR- NW	74	418/ W.III
571.	Chocielewko 27	ś.o WŚ, ś.o NW	75	419/ W.III
572.	Chocielewko 28	ś.o NW	76	420/ W.III
573.	Chocielewko 29	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ	77	421/ W.III
574.	Chocielewko 30	ś.o WŚ, ś.o PŚR-NW	78	422/ W.III
575.	Chocielewko 31	ś.o PŚR, ś.o NW	79	423/ W.III
576.	Chocielewko 32	ś.o WŚ, ś.o PŚR- NW	80	brak ochrony
577.	Chocielewko 33	ś.o. KAK, ś.o KŁ-KP	81	424/ W.III
578.	Chocielewko 34	ś.o WŚ, ś.o PŚR-NW	82	425/ W.III
579.	Chocielewko 35	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ	83	426/ W.III
580.	Chocielewko 36	ś.o. KŁ-KP	84	brak ochrony
581.	Chocielewko 37	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ	85	427/ W.III
582.	Chocielewko 38	p.o. KP	86	428/ W.III
583.	Chocielewko 39	ś.o. KŁ-KP	87	623/W.III
584.	Chocielewko 40	ś.o. KŁ-KP	88	brak ochrony
585.	Chocielewko 41	ś.o. KŁ-KP	89	brak ochrony
586.	Chocielewko 42	osada KŁ-KP, ś.o KO-KW	90	104/ W.II
587.	Chocielewko 43	ś.o. KŁ-KP	91	429/ W.III
588.	Chocielewko 44	ś.o. KŁ-KP	92	430/ W.III
589.	Czarnówko 1	Cmentarzysko KP	93	3/A-a-103/216/AG
590.	Czarnówko 2	Cmentarzysko KP	94	4/A-a-104/217/AG
591.	Czarnówko 3	Ś.o KP	95	105/ W.II
592.	Czarnówko 4	Cmentarzysko KP	96	42/ W.I
593.	Czarnówko 5	Cmentarzysko KP, KO, KW, OWL, WŚ	97	5/A-a-102/215/AG
594.	Czarnówko 6	Osada KP, osada KO, ś.o KO-KW, p.o. KŁ-KP, ś.o WŚ, ś.o NW	98	43/ W.I
595.	Czarnówko 7	Osada KŁ-KP, ś.o KO-KW	99	106/ W.II
596.	Czarnówko 8	Ś.o epoka kamienia	100	431/ W.III
597.	Czarnówko 9	p.o. KŁ, ś.o KŁ-KP	101	107/ W.II
598.	Czarnówko 10	ś.o. KŁ, p.o KŁ-KP, ś.o WŚ, ś.o PŚR	102	432/ W.III
599.	Czarnówko 11	ś.o.SCHN, ś.o KŁ, p.o KO-KW, ś.o WŚ, ś.o NW	103	108/ W.II

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
600.	Czarnówko 12	ś.o. KŁ, ś.o KŁ-KP, ś.o KO-KW, ś.o WŚ	104	44/ W.I
601.	Czarnówko 13	osada KŁ-KP, osada KO-KW, ś.o WŚ	105	45/ W.I
602.	Czarnówko 14	p.o. KŁ, ś.o KŁ-KP, p.o.KO-KW, ś.o WŚ, ś.o NW	106	46/ W.I
603.	Czarnówko 15	ś.o. KŁ-KP, ś.o KO-KW, ś.o NW	107	433/ W.III
604.	Czarnówko 16	ś.o KO-KW	108	434/ W.III
605.	Czarnówko 17	p.o. KŁ-KP, ś.o WŚ	109	435/ W.III
606.	Czarnówko 18	Cmentarzysko KP, ś.o KO-KW	110	436/ W.III
607.	Czarnówko 19	ś.o. KŁ	111	437/ W.III
608.	Czarnówko 20	ś.o. KŁ-KP	112	622/W.III
609.	Czarnówko 21	ś.o KO-KW, ś.o WŚ	113	47/ W.II
610.	Czarnówko 22	ś.o WŚ	114	brak ochrony
611.	Czarnówko 23	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ, ś.o NW	115	438/ W.III
612.	Czarnówko 24	ś.o. KŁ-KP, ś.o NW	116	439/ W.III
613.	Czarnówko 25	ś.o WŚ, ś.o NW	117	440/ W.III
614.	Czarnówko 26	ś.o NW	118	441/ W.III
615.	Nowa Wieś Lęborska 1	osada KP	119	442/ W.III
616.	Nowa Wieś Lęborska 2	ś.o. KPL, ś.o. KŁ-KP, ś.o KO-KW, ś.o WŚ	120	443/ W.III
617.	Nowa Wieś Lęborska 3	grodzisko	121	6/A-a/99/98/AG
618.	Nowa Wieś Lęborska 4	Cmentarzysko KP	122	109/ W.II
619.	Nowa Wieś Lęborska 5	Cmentarzysko KP	123	110/ W.II
620.	Nowa Wieś Lęborska 6	ś.o. KŁ, ś.o WŚ, ś.o PŚR- NW	124	444/ W.III
621.	Nowa Wieś Lęborska 7	ś.o WŚ, ś.o NW	125	445/ W.III
622.	Nowa Wieś Lęborska 8	ś.o NW	126	446/ W.III
623.	Nowa Wieś Lęborska 9	ś.o PŚR- NW	127	447/ W.III
624.	Nowa Wieś Lęborska 10	ś.o. KŁ, ś.o NW	128	448/ W.III
625.	Nowa Wieś Lęborska 11	ś.o WŚ, ś.o NW	129	449/ W.III
626.	Nowa Wieś Lęborska 12	ś.o. KŁ, ś.o WŚ, ś.o NW	130	450/ W.III
627.	Nowa Wieś Lęborska 13	ś.o. KŁ, ś.o KŁ-KP, ś.o NW	131	451/ W.III

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
628.	Nowa Wieś Lęborska 14	ś.o. KŁ, ś.o. KŁ-KP, ś.o KW, ś.o WŚ, ś.o PŚR, ś.o NW	132	111/ W.II
629.	Nowa Wieś Lęborska 15	ś.o. KŁ, ś.o KŁ-KP, ś.o WŚ	133	452/ W.III
630.	Nowa Wieś Lęborska 16	ś.o. KŁ, ś.o KŁ-KP, ś.o. KO-KW, ś.o NW	134	112/ W.II
631.	Nowa Wieś Lęborska 17	p.o. KŁ-KP, p.o KO-KW, ś.o WŚ	135	453/ W.II
632.	Nowa Wieś Lęborska 18	Osada WŚ, ś.o PŚR, p.o NW	136	113/ W.II
633.	Nowa Wieś Lęborska 19	p.o. KŁ, ś.o KŁ-KP, osada KO, ś.o. KO-KW, osada WŚ, ś.o PŚR, ś.o NW	137	114/ W.II
634.	Nowa Wieś Lęborska 20	p.o NW	138	454/ W.III
635.	Nowa Wieś Lęborska 21	ś.o NW	139	455/ W.III
636.	Nowa Wieś Lęborska 22	p.o NW	140	456/ W.III
637.	Nowa Wieś Lęborska 23	ś.o. KCSZ, ś.o. SCHN, p.o NW	141	457/ W.II
638.	Nowa Wieś Lęborska 24	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ, ś.o NW	142	458/ W.III
639.	Nowa Wieś Lęborska 25	ś.o KO-KW, ś.o NW	143	459/ W.III
640.	Nowa Wieś Lęborska 26	ś.o pradzieje, ś.o NW	144	460/ W.III
641.	Nowa Wieś Lęborska 27	ś.o NW	145	461/ W.III
642.	Nowa Wieś Lęborska 28	ś.o KO, p.o NW	146	462/ W.III
643.	Nowa Wieś Lęborska 29	ś.o NW	147	463/ W.III
644.	Nowa Wieś Lęborska 30	ś.o WŚ, ś.o NW	148	464/ W.III
645.	Nowa Wieś Lęborska 31	ś.o. KŁ-KP	149	465/ W.III
646.	Nowa Wieś Lęborska 32	ś.o. KŁ-KP	150	brak ochrony
647.	Nowa Wieś Lęborska 33	ś.o KO-KW, p.o WŚ	151	466/ W.III
648.	Nowa Wieś Lęborska 34	ś.o. KŁ, ś.o NW	152	467/ W.III
649.	Nowa Wieś Lęborska 35	Śl. o. pradzieje	153	brak ochrony
650.	Nowa Wieś Lęborska 36	ś.o NW	154	brak ochrony
651.	Nowa Wieś Lęborska 37	p.o. KŁ-KP, ś.o KO-KW, osada WŚ, ś.o NW	155	115/ W.II
652.	Nowa Wieś Lęborska 38	ś.o. KŁ-KP	156	468/ W.III
653.	Nowa Wieś Lęborska 39	ś.o. KŁ-KP	157	brak ochrony
654.	Nowa Wieś Lęborska 40	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ	158	469/ W.III

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
655.	Nowa Wieś Lęborska 41	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ	159	470/ W.III
656.	Nowa Wieś Lęborska 42	ś.o. SCHN, ś.o WŚ	160	brak ochrony
657.	Nowa Wieś Lęborska 43	p.o. KŁ-KP, ś.o WŚ, ś.o NW	161	471/ W.III
658.	Nowa Wieś Lęborska 44	ś.o WŚ	162	472/ W.III
659.	Nowa Wieś Lęborska 45	p.o. KŁ-KP, p.o WŚ	163	473/ W.III
660.	Nowa Wieś Lęborska 46	p.o. KŁ-KP, osada WŚ	164	116/ W.II
661.	Nowa Wieś Lęborska 47	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ	165	474/ W.III
662.	Nowa Wieś Lęborska 48	ś.o WŚ	166	brak ochrony
663.	Nowa Wieś Lęborska 49	ś.o. KŁ-KP, ś.o KO-KW, ś.o PŚR- NW	167	475/ W.III
664.	Nowa Wieś Lęborska 50	osada WŚ, ś.o PŚR-NW	168	117/ W.II
665.	Nowa Wieś Lęborska 51	p.o.WŚ	169	476/ W.III
666.	Pogorszewo 6	Cmentarzysko KP	170	477/ W.II
667.	Pogorszewo 11	p.o. KŁ-KP	171	478/ W.III
668.	Pogorszewo 12	p.o. KŁ-KP, p.o WŚ	172	479/ W.II
669.	Pogorszewo 13	Ś. o. KPL	173	brak ochrony
670.	Pogorszewo 14	ś.o WŚ	174	brak ochrony
671.	Pogorszewo 15	ś.o. KŁ-KP	175	brak ochrony
672.	Pogorszewo 16	ś.o WŚ	176	brak ochrony
673.	Garczegorze 17	p.o KO-KW, ś.o NW	177	480/ W.III
674.	Garczegorze 18	osada KŁ-KP, ś.o KO-KW, osada WŚ	178	48/ W.I
675.	Redkowice 4	Cmentarzysko KŁ	179	brak ochrony
676.	Redkowice 5	cmentarzysko	180	brak ochrony
677.	Redkowice 6	Ś.o.?	181	brak ochrony
AZP 7-36				
678.	Nowa Wieś Lęborska 62	Ś.o KŁ-KP, ś.o.NW	1	481/ W.III
679.	Nowa Wieś Lęborska 63	Ś.o. KŁ-KP	2	482/ W.III
680.	Nowa Wieś Lęborska 64	Ś.o. WŚ (wczesne fazy), ś.oNW	3	483/ W.III
681.	Nowa Wieś Lęborska 65	Ś.o. WŚ, ś.o.PŚR, ś.o. NW	4	484/ W.III
682.	Nowa Wieś Lęborska 66	Ś.o PŚR	5	485/ W.III
683.	Nowa Wieś Lęborska 67	Ś.o.KW, ś.o. PŚR, ś.o.NW	6	486/ W.III
684.	Nowa Wieś Lęborska 68	ś.o WŚ, ś.o NW	7	487/ W.III

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
685.	Kębłowo 1	cmentarzysko KP	8	488/ W.II
686.	Kębłowo 2	cmentarzysko KP	9	489/ W.III
687.	Kębłowo 3	Cmentarzysko KP	10	brak ochrony
688.	Kębłowo 4	Cmentarzysko KO	11	brak ochrony
689.	Kębłowo 5	Cmentarzysko KP	12	brak ochrony
690.	Kębłowo 6	Ś.o. EK	13	brak ochrony
691.	Kębłowo 7	ś.o WŚ	14	brak ochrony
692.	Kębłowo 8	ś.o PŚR	15	490/ W.III
693.	Kębłowo 9	ś.o PŚR	16	491/ W.III
694.	Kębłowo 10	ś.o. pradzieje ś.o WŚ, ś.o PŚR, ś.o NW	17	brak ochrony
695.	Kębłowo 11	ś.o WŚ	18	brak ochrony
696.	Kębłowo 12	ś.o. KŁ-KP	19	621/W.III
697.	Kębłowo 13	p.o WŚ	20	492/ W.III
698.	Kębłowo 14	ś.o. pradzieje, ś.o WŚ, ś.o PŚR- NW	21	493/ W.III
699.	Kębłowo 15	ś.o. KŁ-KP, ś.o PŚR-NW	22	494/ W.III
700.	Kębłowo 16	ś.o WŚ, ś.o PŚR- NW	23	495/ W.III
701.	Kębłowo 17	ś.o WŚ	24	496/ W.III
702.	Kębłowo 18	ś.o. KŁ-KP, ś.o NW	25	497/ W.III
703.	Kębłowo 19	p.o PŚR	26	498/ W.II
704.	Kębłowo 20	p.o PŚR	27	499/ W.II
705.	Kębłowo 21	ś.o PŚR, ś.o NW	28	500/ W.III
706.	Kębłowo 22	ś.o PŚR, ś.o NW	29	501/ W.III
707.	Kębłowo 23	ś.o PŚR/ NW	30	502/ W.III
708.	Kębłowo 24	ś.o WŚ, ś.o PŚR- NW	31	503/ W.III
709.	Kębłowo 25	ś.o PŚR-NW	32	504/ W.III
710.	Kębłowo 26	ś.o PŚR- NW	33	505/ W.III
711.	Kębłowo 27	ś.o PŚR	34	506/ W.III
712.	Kębłowo 28	ś.o PŚR- NW	35	507/ W.III
713.	Kębłowo 29	ś.o WŚ, ś.o PŚR, ś.o NW	36	508/ W.III
714.	Kębłowo 30	ś.o NW	37	509/ W.III
715.	Kębłowo 31	Ś.o pradzieje	38	brak ochrony
716.	Kębłowo 32	ś.o PŚR- NW	39	510/ W.III

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
717.	Kębłowo 33	ś.o PŚR- NW	40	511/ W.III
718.	Kębłowo 34	ś.o PŚR- NW	41	512/ W.III
719.	Kębłowo 35	ś.o PŚR-NW	42	513/ W.III
720.	Kębłowo 36	ś.o NW	43	514/ W.III
721.	Kębłowo 37	ś.o PŚR, ś.o NW	44	515/ W.III
722.	Kębłowo 38	ś.o PŚR, ś.o NW	45	516/ W.III
723.	Kębłowo 39	ś.o PŚR, ś.o NW	46	517/ W.III
724.	Kębłowo 40	ś.o PŚR	47	518/ W.III
725.	Kębłowo 41	ś.o. KŁ-KP, ś.o NW	48	519/ W.III
726.	Kębłowo 42	ś.o. KŁ-KP, ś.o PŚR, ś.o NW	49	520/ W.III
727.	Lubowidz 3	osada WŚ, ś.o PŚR, ś.o NW	101	118/ W.III
728.	Lubowidz 5	Ś.o. EK	102	brak ochrony
729.	Lubowidz 6	Ś.o. pradzieje	103	620/W.III
730.	Lubowidz 7	Ś.o. PŚR, ś.o NW	104	521/ W.III
731.	Lubowidz 8	ś.o NW	105	522/ W.III
732.	Lubowidz 9	ś.o KW, ś.o NW	106	528/ W.III
733.	Lubowidz 10	ś.o PŚR, ś.o NW	107	524/ W.III
734.	Lubowidz 11	Ś.o. pradzieje	108	brak ochrony
735.	Lubowidz 12	ś.o PŚR	109	525/ W.III
736.	Lubowidz 13	ś.o PŚR	110	526/ W.III
737.	Lubowidz 14	ś.o PŚR	111	527/ W.III
738.	Lubowidz 15	ś.o PŚR, ś.o NW, p.o. XIXw.	112	528/ W.II
739.	Lubowidz 16	ś.o PŚR, ś.o NW	113	529/ W.III
740.	Lubowidz 17	ś.o PŚR, ś.o NW	114	530/ W.III
741.	Lubowidz 18	ś.o. KŁ-KP, p.o NW	115	531/ W.III
742.	Lubowidz 19	p.o NW	116	532/ W.III
AZP 8-34				
743.	Darżewo 1	Cmentarzysko KP	32	brak ochrony
744.	Darżewo 3	p.o. ?	33	brak ochrony
745.	Darżewo 4	Grodzisko WŚ	34	49/ W.I
746.	Darżewo 9	ś.o WŚ	35	brak ochrony
747.	Darżewo 10	ś.o. KŁ-KP	36	619/W.III
748.	Darżewo 11	ś.o. KŁ-KP	37	brak ochrony

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
749.	Darżewo 12	ś.o. KŁ-KP	38	brak ochrony
750.	Darżewo 13	p.o. KŁ-KP, ś.o WŚ, ś.o NW	39	533/ W.III
751.	Darżewo 14	ś.o. KŁ, ś.o NW	40	brak ochrony
752.	Darżewo 15	ś.o NW	41	534/ W.III
753.	Darżewo 16	ś.o WŚ, ś.o NW	42	535/ W.III
754.	Darżewo 17	ś.o WŚ, ś.o NW	43	536/ W.III
755.	Darżewo 18	ś.o WŚ	44	537/ W.III
756.	Darżewo 19	ś.o NW	45	538/ W.III
757.	Darżewo 20	Ś.o. EK, S. o. WŚ	46	539/ W.III
758.	Darżewo 21	ś.o WŚ, ś.o NW	47	540/ W.III
759.	Darżewo 22	p.o. KŁ-KP	48	541/ W.III
760.	Darżewo 23	ś.o. KŁ-KP	49	brak ochrony
761.	Darżewo 24	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ	50	542/ W.III
762.	Darżewo 25	ś.o WŚ	51	brak ochrony
763.	Darżewo 26	ś.o PŚR, ś.o NW	52	543/ W.III
764.	Pogorzelice 9	Cmentarzysko KP	53	544/ W.II
765.	Pogorzelice 10	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ	54	545/ W.III
766.	Pogorzelice 11	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ, ś.o NW	55	546/ W.III
767.	Pogorzelice 12	ś.o. SCHN-WBR, ś.o. KŁ-KP, ś.o PŚR, ś.o NW	56	547/ W.III
768.	Pogorzelice 13	ś.o. KŁ-KP	57	548/ W.III
769.	Pogorzelice 14	ś.o. KŁ-KP	58	
770.	Pogorzelice 15	ś.o NW	59	549/ W.III
771.	Pogorzelice 16	ś.o NW	60	550/ W.III
772.	Pogorzelice 17	ś.o. KPL, p.o. KŁ-KP, ś.o NW	61	551 W.II
773.	Pogorzelice 18	p.o. KŁ, ś.o NW	62	552/ W.III
774.	Pogorzelice 19	ś.o NW	63	553/ W.III
775.	Pogorzelice 20	ś.o. SCHN-WBR, ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ, ś.o NW	64	554/ W.II
776.	Chocielewko 1	osada KŁ-KP, p.o WŚ, ś.o NW	65	50/ W.I
777.	Chocielewko 2	cmentarzysko KP (HaD), ś.o. KP	66	555/ W.III
778.	Chocielewko 3	Cmentarzysko KP	67	brak ochrony

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
779.	Chocielewko 45	Grodzisko	68	brak ochrony
780.	Chocielewko 46	osada KP, osada KO, osada WŚ, ś.o PŚR, ś.o NW	69	51/ W.I
781.	Chocielewko 47	p.o. KŁ-KP, p.o WŚ, ś.o NW	70	119/ W.II
782.	Chocielewko 48	Osada KP, ś.o NW	71	120/ W.II
783.	Chocielewko 49	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ	72	556/ W.III
784.	Chocielewko 50	ś.o. KŁ-KP, ś.o NW	73	557/ W.III
785.	Chocielewko 51	ś.o WŚ	74	brak ochrony
786.	Chocielewko 52	ś.o WŚ, ś.o NW	75	558/ W.III
787.	Chocielewko 53	p.o. KŁ-KP, ś.o NW	76	559/ W.III
788.	Chocielewko 54	ś.o PŚR, ś.o NW	77	560/ W.III
789.	Chocielewko 55	ś.o WŚ	78	561/ W.III
790.	Chocielewko 56	ś.o. KŁ-KP, ś.o NW	79	562/ W.III
791.	Chocielewko 57	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ	80	563/ W.III
792.	Chocielewko 58	ś.o. KŁ-KP, ś.o WŚ, ś.o NW	81	564/ W.III
793.	Chocielewko 59	ś.o WŚ, ś.o NW	82	565/ W.III
794.	Chocielewko 60	ś.o. KŁ-KP, ś.o NW	83	566/ W.III
795.	Chocielewko 61	ś.o. KŁ-KP, ś.o NW	84	567/ W.III
796.	Chocielewko 62	ś.o. KŁ-KP, ś.o NW	85	568/ W.III
AZP 8-35				
797.	Chocielewko 3	Cmentarzysko i osada KP	1	569/ W.II
798.	Chocielewko 4	Cmentarzysko KP	2	brak ochrony
799.	Chocielewko 6	cmentarzysko KP	3	brak ochrony
800.	Chocielewko 46	ś.o. KŁ-KP, ś.o PŚR	4	570/ W.III
801.	Chocielewko 47	p.o. KŁ-KP, ś.o PŚR	5	571/ W.III
802.	Chocielewko 48	ś.o. KŁ-KP p.o WŚ	6	572/ W.III
803.	Pogorzelice 1	ś.o. EK	7	brak ochrony
804.	Pogorzelice 2	Ś.o. EK	8	brak ochrony
805.	Pogorzelice 3	Ś.o. EK	9	brak ochrony
806.	Pogorzelice 4	Ś.o.EK	10	brak ochrony
807.	Pogorzelice 5	Ś.o. EŻ	11	brak ochrony
808.	Pogorzelice 6	Ś.o.?	12	brak ochrony
809.	Pogorzelice 7	Ś.o. EK	13	brak ochrony

L.p.	Miejscowość; Nr stan. W msc.	Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna	Nr stanowiska na obszarze azp	Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku
810.	Pogorzelice 8	Ś.o.?	14	brak ochrony
811.	Pogorzelice 9	ś.o NW	15	573/ W.III
812.	Pogorzelice 10	ś.o NW	16	574/ W.III
813.	Pogorzelice 11	ś.o. KŁ-KP, ś.o NW	17	618/W.III
814.	Pogorzelice 12	ś.o. KŁ-KP, ś.o NW	18	575/ W.III
815.	Pogorzelice 13	p.o. KŁ-KP	19	brak ochrony
816.	Pogorzelice 14	ś.o. KŁ-KP	20	576/ W.III
817.	Pogorzelice 15	p.o. KŁ-KP, ś.o NW	21	577/ W.III
818.	Pogorzelice 16	ś.o NW	22	578/ W.III
819.	Pogorzelice 17	p.o PŚR-NW	23	579/ W.III
820.	Pogorzelice 18	ś.o. KŁ-KP, ś.o NW	24	580/ W.III
821.	Pogorzelice 19	ś.o PŚR, ś.o NW	25	581/ W.III
822.	Pogorzelice 20	ś.o. KŁ-KP	26	brak ochrony
823.	Pogorzelice 21	ś.o. KŁ-KP	27	brak ochrony
824.	Dziechlino 1	ś.o WŚ	28	brak ochrony
825.	Dziechlino 2	Cmentarzysko KP	29	brak ochrony
826.	Dziechlino 3	Cmentarzysko KP	30	brak ochrony
827.	Dziechlino 4	Cmentarzysko KP	31	brak ochrony
828.	Dziechlino 5	Ś.o. EK	32	brak ochrony
829.	Dziechlino 6	p.o PŚR-NW	33	582/ W.III
830.	Dziechlino 7	Osada NW	34	583/ W.III
831.	Dziechlino 8	ś.o. neolit, osada PŚR, osada NW	35	121/ W.II
832.	Dziechlino 9	Ś.o. neolit, osada NW	36	122/ W.II
833.	Dziechlino 10	Ś.o. ?	37	brak ochrony
834.	Dziechlino 11	ś.o. KŁ-KP, ś.o PŚR, ś.o NW	38	584/ W.III
835.	Dziechlino 12	ś.o NW	39	585/ W.III
836.	Dziechlino 13	p.o NW	40	586/ W.III
837.	Dziechlino 14	ś.o PŚR, ś.o NW	41	587/ W.III
838.	Dziechlino 15	ś.o WŚ, ś.o PŚR, ś.o NW	42	588/ W.III
839.	Dziechlino 16	osada PŚR- NW	43	589/ W.III
840.	Dziechlino 17	ś.o PŚR, ś.o NW	44	590/ W.III
841.	Dziechlino 18	ś.o WŚ, ś.o PŚR, osada NW	45	591/ W.III

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
842.	Dziechlino 19	p.o PŚR- NW	46	592/ W.III
843.	Dziechlino 20	ś.o PŚR, ś.o NW	47	593/ W.III
844.	Dziechlino 21	Ś.o. pradzieje, osada NW XVIII-XIX w.	48	594/ W.III
845.	Dziechlino 22	p.o. KŁ-KP, osada PŚR- NW	49	123/ W.II
846.	Dziechlino 23	ś.o NW	50	595/ W.III
847.	Dziechlino 24	ś.o KW, ś.o PŚR, ś.o NW	51	596/ W.III
848.	Dziechlino 25	ś.o WŚ, ś.o NW	52	597/ W.III
849.	Dziechlino 26	ś.o WŚ, ś.o PŚR, ś.o NW	53	598/ W.III
850.	Dziechlino 27	Osada WŚ p. fazy, ś.o PŚR, ś.o NW	54	52/ W.III
851.	Dziechlino 28	ś.o. KAK, ś.o PŚR, ś.o NW	55	599/ W.III
852.	Dziechlino 29	ś.o. neolit, p.o. KŁ-KP, ś.o NW	56	600/ W.III
853.	Małoszyce 1	cmentarzysko KP	57	124/ W.II
854.	Małoszyce 2	Ś.o KŁ-KP, p.o.PŚR/NW	58	601/ W.II
855.	Małoszyce 3	p.o. KŁ-KP, p.o WŚ p. fazy, osada PŚR-NW	59	125/ W.II
856.	Małoszyce 4	ś.o PŚR, ś.o NW	60	602/ W.III
857.	Małoszyce 5	p.o PŚR-NW	61	603/ W.III
858.	Małoszyce 6	Ś.o WŚ, osada PŚR-NW XIV-XVI w.	62	126/ W.II
859.	Małoszyce 7	ś.o WŚ	63	brak ochrony
860.	Małoszyce 8	ś.o WŚ, ś.o PŚR, ś.o NW	64	604/ W.III
861.	Małoszyce 9	Ś.o PSR-NW XIV-XVII w.	65	605/ W.III
AZP 8-36				
862.	Lubowidz 1	ś.o. EK, ś.o KŁ, cmentarzysko KO-KW,	2	53/ W.I
863.	Lubowidz 2	Obozowisko mezolit, p.o. KP, ś.o KW	3	127/ W.II
864.	Lubowidz 4	Osada KŁ	4	606/ W.II
865.	Lubowidz 20	p.o. NW	5	607/ W.III
866.	Lubowidz 21	Ś.o.?	6	brak ochrony

L.p.	*Miejscowość; Nr stan. W msc.*	*Funkcja - chronologia - kultura archeologiczna*	*Nr stanowiska na obszarze azp*	*Strefa ochrony (nr. Wpisu)/ Oznaczenie na rysunku*
867.	Lubowidz 22	Ś.o. pradzieje, ś. o NW	7	608/ W.III
868.	Lubowidz 23	ś.o. KŁ	8	609/ W.III
869.	Lubowidz 24	Osada KŁ-KP	9	610/ W.II
AZP 9-34				
870.	Darżewo 5	ś.o. KŁ	14	611/ W.III
871.	Darżewo 6	ś.o WŚ, ś.o ŚR	15	612/ W.III
872.	Darżewo 7	ś.o. neolit	16	brak ochrony
873.	Darżewo 8	ś.o. neolit	17	617/ W.III
874.	Darżewo 27	ś.o. KW	18	brak ochrony
875.	Darżewo 28	ś.o. KŁ-KP	19	614/ W.III
AZP 9-35				
876.	Dziechlino 31	os. KŁ. KP.	27	616/W.III

Wykaz skrótów	
KCWR	*- kultura ceramiki wstęgowej rytej*
KAK	*- kultura amfor kulistych*
KPL	*- kultura pucharów lejkowych*
SCHN	*- schyłkowy neolit*
KCSZ	*- kultura ceramiki sznurowej*
WBR	*- wczesny brąz*
KŁ	*- kultura łużycka*
KP	*- kultura pomorska, wschodnio-pomorska*
KO	*- kultura oksywska*
KW	*- kultura wielbarska*
WŚ	*- wczesne średniowiecze*
PŚR	*- późne średniowiecze*
NW	*- okres nowożytny*

2) Obiekty nieruchome, architektura, cmentarze i zieleń

Tabela 16 Wykaz obiektów nieruchomych w rejestrze zabytków.

L.p.	Miejscowość	Ulica	Nr	Obiekt	Datowanie	Rejestr zabytków
ZABYTKI NIERUCHOME WPISANE DO REJESTRU ZABYTKÓW						
1)	*Chocielewko*		*23*	*kościół filialny p.w. Najświętszego Serca Jezusowego*	*1922-26*	*decyzja nr PSOZ-I-5340/25/97 z dnia 10.07.1997 r. Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Słupsku, nr w rejestrze woj. pomorskiego A-1720*
2)	*Garczegorze*		*10*	*kościół parafialny p.w. Św. Marii Magdaleny*	*1897 r.*	*decyzja nr SOZ/D-I-5340/9/200 z dnia 13.12.2000 r. Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Słupsku, nr w rejestrze woj. pomorskiego A-1324*
3)	*Garczegorze*			*kaplica grobowa wraz z otoczeniem*	*XVIII w.*	*decyzja nr KL II-5340/3/90 z dnia 14.09.1990 r. Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku, nr w rejestrze woj. pomorskiego A-1324*
4)	*Janowice*			*kościół filialny p.w. Św. Józefa*	*2 poł. XIX w.*	*decyzja nr PSOZ-I-5340/18/98 z dnia 8.06.1998 r. Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Słupsku, nr w rejestrze woj. pomorskiego A-1664*
5)	*Leśnice*		*10*	*dwór*	*ok. poł. XIX w.*	*decyzja Nr KL.IV/KZ/2/55/61 z dnia 12.12.1961 r. Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku, nr w rejestrze woj. pomorskiego A-269*
6)	*Lubowidz*		*2a*	*kościół filialny p.w. Św. Stanisława Kostki*	*1909 r.*	*decyzja nr SOZ-I-5340/3/2000 z dnia 29.06.2000 r. Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku, nr w rejestrze woj. pomorskiego A-1710*

Tabela 17 Wykaz obiektów nieruchomych znajdujących się w wojewódzkiej ewidencji zabytków.

L.p.	Miejscowość	Ulica	Nr	Obiekt	Data powstania	Materiał
1.	*Bąsewice*			*cmentarz ewangelicki*	*XIX w. (?)*	
2.	*Brzezinki*			*młyn wodny*	*przed 1941 r. (?)*	*mur.*
3.	*Chocielewko*		*14*	*dwór*		
4.	*Chocielewko*	*fr. dz. nr 347/1L*		*cmentarz*		

L.p.	Miejscowość	Ulica	Nr	Obiekt	Data powstania	Materiał
Chocielewko				zespół dworsko-folwaczny:		
5.	Chocielewko			a. jałownik		
6.	Chocielewko			b. trzy obory		
7.	Chocielewko			c. stodoła		
8.	Chocielewko			d. stajnia - spichlerz		
Chocielewko(dawniej Chocielewko Dolne)			64/66	zespół dworsko-folwarczny:		
9.	Chocielewko		64	a. obora, bud. mieszk. - inwentarski	XIX/XX w.?	
10.	Chocielewko			b. chlewnia		
11.	Chocielewko			c. spichlerz		
12.	Chocielewko		66	d. Dom robotników folwarcznych		
13.	Chocielewko		25	szkoła	XIX w.	mur.
14.	Chocielewko		36	Bud. mieszkalny		
15.	Chocielewko			Kapliczka przydrożna		
16.	Czarnówko			cmentarz ewangelicki	XIX w.	nie dotyczy
17.	Darżewo			dwór z oficyną		
18.	Darżewo			cmentarz ewangelicki	XIX w.	nie dotyczy
Darżewo				zespół dworsko-folwarczny:	2 poł. XIX/pocz. XX w.	
19.	Darżewo			a.Stajnia		
20.	Darżewo			b. Stodoła		
21.	Darżewo			c. Spichlerz z budynkiem inwentarskim		
22.	Darżewo			d. Obora		
23.	Darżewo			e. garaż		
24.	Darżewo			f. park podworski	2 poł. XIX w.	nie dotyczy
25.	Darżkowo		1	budynek mieszkalny	1920 r.	szach., oszal.
26.	Dziechlino			cmentarz ewangelicki	pocz. XIX w.	nie dotyczy
27.	Garczegorze		59	budynek stacyjny	1891 r.	mur.
28.	Garczegorze		60	budynek mieszkalny, wł. PKP	1910 r.	mur.

L.p.	Miejscowość	Ulica	Nr	Obiekt	Data powstania	Materiał
29.	Garczegorze		13	budynek mieszkalny	XIX/XX w.	szach.
30.	Garczegorze		30	stodoła	XIX/XX w.	szach.
31.	Garczegorze			cmentarz ewangelicki	XVIII w.	nie dotyczy
32.	Janisławiec			obora	pocz. XX w.	mur.
33.	Janisławiec			cmentarz ewangelicki	XIX w.	nie dotyczy
34.	Janowice		38	dawny dwór	1 poł. XVIII w., między ok. 1830 - 1878 r.	mur./ceg.
Janowice				zespół folwarczny:		
35.	Janowice			a. wozownia		
36.	Janowice			b. stajnia		
37.	Janowice			c. stodoła		
38.	Janowice			park krajobrazowy	2 poł. XVIII w.	
39.	Janowice	dz. nr 57		cmentarz		
40.	Janowiczki			zespół folwarczny	poł. XIX w.	
41.	Janowiczki			obora		
42.	Janowiczki			stajnia		
43.	Janisławiec			obora		
44.	Karlikowo			cmentarz ewangelicki	XIX w.	nie dotyczy
45.	Kębłowo			młyn ob. magazyn	1 ćw. XX w.	szach., mur.
46.	Kębłowo		2	budynek mieszkalny	2 poł. XIX w.	szach., mur.
47.	Kębłowo		3	stodoła	1 ćw. XX w.	szach., mur.
48.	Kębłowo		5	budynek mieszkalny	k. XIX w.	szach., mur.
49.	Kębłowo			cmentarz ewangelicki	k. XIX w.	nie dotyczy
50.	Krępa Kaszubska			Cmentarz więźniów Stutthof		.
51.	Krępa Kaszubska			dwór		
52.	Krępa Kaszubska			Oficyna dworska		
Krępa Kaszubska				Zespół folwarczny:		.
53.	Krępa Kaszubska			a. budynek inwentarski		

L.p.	Miejscowość	Ulica	Nr	Obiekt	Data powstania	Materiał
54.	Krępa Kaszubska		1	budynek mieszkalny	pocz. XX w.	mur.
55.	Krępa Kaszubska		13	budynek mieszkalny	pocz. XX w.	mur.
56.	Krępa Kaszubska		16	zagroda		
57.	Krępa Kaszubska		19	zagroda		
58.	Krępa Kaszubska		42	stodoła	pocz. XX w.	szach.
59.	Krępa Kaszubska		45	budynek inwentarski	XIX/XX w.	szach.
60.	Krępa Kaszubska			cmentarz ewangelicki	XIX w.	nie dotyczy
61.	Leśnice			cmentarz ewangelicki	XIX w.	nie dotyczy
62.	Leśnice		16	kościółek	pocz. XX w.	mur.
Leśnice				zespół folwarczny:	2 poł. XVIII, poł.i k. XIX - pocz. XX w.	
63.	Leśnice			a. stajnia		
64.	Leśnice			b. stodoła		
65.	Leśnice			c. stolarnia		
66.	Leśnice			d. chlewnia		
67.	Leśnice			e. Obora ze spichlerzem		
68.	Leśnice			f. obora		
69.	Leśnice			g. park		
70.	Leśnice			budynek stacyjny	XX w.	mur.
71.	Leśnice		18	szkoła podstawowa	XX w.	mur.
72.	Leśnice	fr. dz. nr 233/3 i 233/4		cmentarz		
73.	Lędziechowo			cmentarz ewangelicki	XIX w. (?)	nie dotyczy
Lędziechowo			12	zespół folwarczny:	XVIII - XIX w., 1 i 2 ćw. XX w.	
74.	Lędziechowo			a. dwór		
75.	Lędziechowo			b. cegielnia		
76.	Lędziechowo			c. ogród geometryczny z parkiem krajobrazowym i leśnym	XVIII w., poł. XIX w., pocz. XX w.	nie dotyczy

L.p.	Miejscowość	Ulica	Nr	Obiekt	Data powstania	Materiał
77.	Lędziechowo			d. młyn wodny	ok. 1864 r.	szach./mur.
78.	Lędziechowo			budynek stacyjny	1910 r.	mur.
79.	Lubowidz		2	stodoła	XIX/XX w.	szach./mur.
80.	Lubowidz		15	budynek mieszkalny	ok. 1903 r.	mur.
81.	Lubowidz		16	budynek mieszkalny	pocz. XX w.	mur.
82.	Lubowidz		16	budynek gospodarczy	1903 r.	mur.
83.	Lubowidz		17	budynek mieszkalny	pocz. XX w.	mur.
84.	Lubowidz		28	budynek mieszkalny	k. XIX w.	szach.
85.	Lubowidz		41	budynek gospodarczy	pocz. XX w.	szach., mur.
86.	Lubowidz		43	budynek mieszkalny	1903 r.	mur.
87.	Lubowidz			cmentarz ewangelicki	XIX w.	nie dotyczy
88.	Łebień			cmentarz ewangelicki	XIX w. (?)	nie dotyczy
89.	Łebień			kościół fil. p.w. MB Królowej Polskiej	1891 r.	mur./ceg.
90.	Łebień		65	dwór	1 poł. XIX w.	mur./ceg.
90.	Łebień		33	budynek mieszkalny, poczta?	pocz. XX w.	mur.
91.	Ługi		4	budynek mieszkalny	2 poł. XIX w.	szach., mur.
92.	Ługi		4	stodoła	1878 r.	szach., mur.
93.	Małoszyce		10	kaplica	1857 r.	mur.
94.	Małoszyce		1	dwór i oficyny	1833 r., pocz. XX w.	mur./ceg.
95.	Małoszyce	dz. nr 48		cmentarz		
Małoszyce				zespół folwarczny:	pocz. XIX, pocz. XX w.	
96.	Małoszyce			a. Spichlerz, stajnia		
97.	Małoszyce			b. spichlerz		
98.	Małoszyce			c. obora		
99.	Małoszyce			d. gorzelnia		
100.	Małoszyce		12/1	Szkoła ob. Bud. mieszkalnym		
101.	Małoszyce			park geometryczny	pocz. XIX w.	nie dotyczy

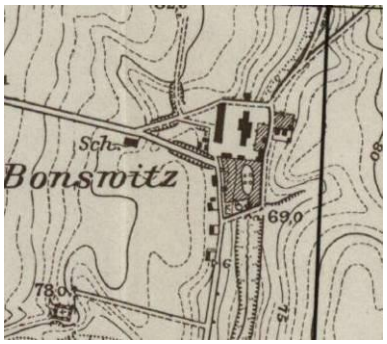
L.p.	Miejscowość	Ulica	Nr	Obiekt	Data powstania	Materiał
102.	Niebędzino			cmentarz ewangelicki	XIX w.	nie dotyczy
103.	Niebędzino			cmentarz prawosławny	1 poł. XIX w.	nie dotyczy
104.	Niebędzino			cmentarz ewangelicki (rodowy /?/)	XIX w.	nie dotyczy
105.	Niebędzino			cmentarz ewangelicki (rodowy /?/)	pocz. XX w. (?)	nie dotyczy
106.	Niebędzino			Park geometryczny z końca XVIII w. przekształcony w końcu XIX w. w park naturalistyczny	k. XVIII w., k. XIX w.	nie dotyczy
107.	Nowa Wieś Lęborska	Grunwaldzka	22	budynek mieszkalny	pocz. XX w.	mur.
108.	Nowa Wieś Lęborska	Grunwaldzka	27	stodoła	1872 r.	szach., mur.
109.	Nowa Wieś Lęborska	Grunwaldzka	47	kościół parafialny p.w. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Marii Panny	1847 r.	mur./ceg.
110.	Nowa Wieś Lęborska	Grunwaldzka	54	budynek usługowo-mieszkalny	k. XIX w.	mur.
111.	Nowa Wieś Lęborska	Grunwaldzka	58/59	dom	XIX/XX w.	mur.
112.	Nowa Wieś Lęborska	Grunwaldzka	62	zespół mleczarni(mleczarnia, kotłownia z kominem, bud. gosp.)	1 ćw. XX w.?	
113.	Nowa Wieś Lęborska	Kisewa	1	stodoła	1 ćw. XX w.	szach., mur.
114.	Nowa Wieś Lęborska	Kisewa	17	budynek mieszkalny	pocz. XX w.	mur.
115.	Nowa Wieś Lęborska	Lęborska	20	muszla koncertowa	1 ćw. XX w.	szach.
116.	Nowa Wieś Lęborska	Młyńska	5	zespół młyński	1924 r.	
117.	Nowa Wieś Lęborska	Mostowa	10	budynek mieszkalny	1906 r.	mur.
118.	Nowa Wieś Lęborska	Lęborska	20	budynek, d. zajazd	1 ćw. XX w.	szach., mur.
119.	Obliwice			cmentarz ewangelicki	XIX w. (?)	nie dotyczy
120.	Obliwice		14/13	dwór		
Obliwice				zespół folwarczny:	2 poł. XIX/ pocz. XX w.	
121.	Obliwice			a. stodoła		

L.p.	Miejscowość	Ulica	Nr	Obiekt	Data powstania	Materiał
122.	Obliwice			b. Bud. inwentarski		
Pogorszewo				zespół folwarczny:	XIX/XX w., 1/2 ćw. XX w.	
123.	Pogorszewo			a. gorzelnia		
124.	Pogorszewo		9	b. Dom gorzelanego		
125.	Pogorszewo			c. Dwie stodoły		
126.	Pogorszewo			cmentarz ewangelicki	XIX w.	nie dotyczy
127.	Pogorzelice			budynek stacji kolejowej	1910 r.	mur.
128.	Pogorzelice			dom wł. PKP	1910 r.	mur.
129.	Pogorzelice		20	budynek mieszkalny	1914 r.	mur.
130.	Pogorzelice			park krajobrazowy	XIX/XX w.	
131.	Pogorzelice			cmentarz ewangelicki	XIX w.	nie dotyczy
132.	Pogorzelice			cmentarz ewangelicki	XIX w.	nie dotyczy
133.	Redkowice			kaplica pw. św. Józefa	1 poł. XX w.	kam., ceg.
Redkowice				zespół dworsko-folwarczny:	2 poł. XIX w., pocz. XX w.	
134.	Redkowice		23	a. rządcówka		
135.	Redkowice			b. trafostacja		
136.	Redkowice			c. Bud. inwentarski		
137.	Redkowice			d. Dom gorzelanego		
138.	Redkowice			e. park geometryczny, z częścią krajobrazową	k. XVIII w., XIX w.	nie dotyczy
139.	Rekowo			cmentarz ewangelicki	XIX w. (?)	nie dotyczy
Rozgórze				zespół folwarczny:	poł. XIX w.	
140.	Rozgórze	dz. nr 79/5		a. rządcówka		
141.	Rozgórze	dz. nr 79/13		b. Obora i spichlerz		
142.	Rybki	dz. nr 4/40	3	dwór		
Rybki			1-5	zespół folwarczny:	2 poł. XIX w. 1 i 2 ćw. XX w.	
143.	Rybki	dz. nr 4/39		a. Dom rządcy		

L.p.	Miejscowość	Ulica	Nr	Obiekt	Data powstania	Materiał
144.	Rybki	dz. nr 4/50		b. chlewnia		
145.	Rybki	dz. nr 4/50		c. Spichlerz z oborą		
146.	Rybki	dz. nr 7/4		d. Dom robotników folwarcznych		
147.	Rybki	dz. nr 4/4		e. Dom robotników folwarcznych		
148.	Rybki	dz. nr 4/4		f. Dom robotników folwarcznych		
149.	Tawęcino	dz. nr 289		cmentarz		
151.	Wilkowo Nowowiejskie			cmentarz ewangelicki	2 poł. XIX w.	nie dotyczy
152.	Wilkowo Nowowiejskie		4	budynek mieszkalny	poł. XIX w.	szach.
153.	Wilkowo Nowowiejskie		16	budynek klubu	1908 r.	mur.
154.	Wilkowo Nowowiejskie		20	budynek mieszkalny	1913 r.	mur.
155.	Wilkowo Nowowiejskie		23	stodoła	k. XIX w.	szach.
156.	Żelazkowo		5	dwór	k. XIX w.	mur./ceg.
Żelazkowo				zespół folwarczny:	k. XIX w.	
157.	Żelazkowo			a. Stodoła i obora		
158.	Żelazkowo			b. Obora i chlewnia		
159.	Żelazkowo			Dawna szkoła obecnie bu. mieszkalny		
160.	Żelazkowo			park krajobrazowy	3 i 4 ćw. XIXw.	nie dotyczy

3.4.4.Karty miejscowości.

- ***BĄSEWICE***

Dawne nazwy: Bosofnitz (1402), Bondsownitz (1424), Bontzewitze (1493), Bonsevitz (1575), Bonsesitz (1588), Bonsefitz (1601), Bonsesitz (1601), Bonzwitz (1876), niem. Bonsewitz.

Podstawowe dane historyczne: wieś szlachecka. Najwcześniej wzmiankowana w 1402 r. Kolejna wzmianka pochodzi z 1424 r. W 1493 r. Bąsewice zostały oddane w lenno Wawrzyńcowi Krokowskiemu i jego dziedzicom (3 i pół włóki z ziemią orną, łąką, pastwiskiem, mokradłem i zapadliskiem, wraz z prawem łowieckim, przywilejem połowu ryb i sądowym). W 1496 r. majątek przechodzi w ręce rodziny Bąsewiczów (Bąsowskich). W 1566 r. część ziem z majątku otrzymał Wawrzyniec Somnicz i jego brat. Obie rodziny - Bąsewiczów i Somniczów przez dłuższy czas dzierżyły jednocześnie tu swoje udziały. W

1628 r. majątek figuruje w rejestrze 40 szlacheckich dóbr ziemi lęborskiej. Około 1637 r. co najmniej większość posiadłości bąsewickich była w rękach rodziny von Tadden. W 1756 r. posiadaczem majątku był kapitan Filip Bogusław Bonin, który założył kolonię trzech zagrodników i dwóch chałupników na 137 zmeliorowanych i wykarczowanych morgach. W 1804 r. wartość folwarku w Bąsewicach wyszacowano na 12.750 talarów. Kolejno notowano posiadaczy: 1804 - Fryderyk Wilhelm von Freyhold; ok. 1817 - wdowa Pierzcha (Pirch); 1847 - Augustyn Rudolf Neitzke; 1880 - Maksymilian Neitzke z Paprzyc; 1895 - Hugon; 1906 - Fryderyk Restorff, który w tym samym roku oddał majątek w dzierżawę swemu synowi, Horstowi Restorffowi; po śmierci Fryderyka – posiadłość obejmuje jego małżonka - Selma Resttorff; 1925 - Karol Zimdars (pełnił równocześnie funkcje folwarcznego sołtysa). W 1880 r. w miejscowości było 106 osób, w następnych latach ilość ta spadła do 65 osób. W 1911 r. było już 144 mieszkańców. Po 1945 r. folwark upaństwowiono. Bąsewice weszły w obręb powiatu lęborskiego, w województwie gdańskim. Po 1975 r. należały do województwa słupskiego.

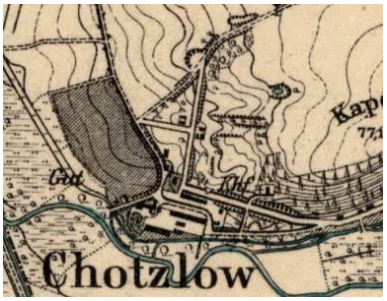
Położenie: wieś położona na północnym skraju gminy, 1,2 km na północ od Tawęcina. Wieś jest częścią sołectwa Tawęcino.

Układ historyczny: osada folwarczna.

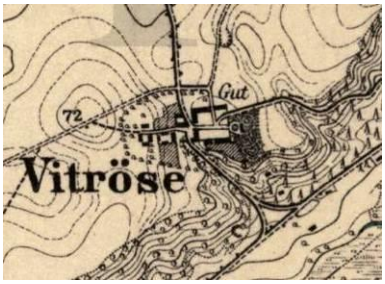
Analiza przekształceń układu przestrzennego: miejscowość powstała jako osada folwarczna, złożona z dworu, parku, budynków gospodarczych i inwentarskich, a także z zespołu zabudowań mieszkalnych (czworaki z budynkami gospodarczymi), położonych na południe od zespołu dworskiego, składającego się z kilku zagród usytuowanych po zachodniej stronie drogi.

Układ przestrzenny obecnie przekształcony; zabudowa historyczna folwarku i zespołu czworaków jest całkowicie zdegradowana, utraciła wartości historyczne; dwór został przebudowany, z parku pozostały tylko relikty (nieliczny starodrzew oraz staw) budynki gospodarcze i inwentarskie należące do folwarku zostały rozebrane, najlepiej zachował się układ zabudowań mieszkalnych i gospodarczych w południowej części wsi.

- ***CHOCIELEWKO***

Dawne nazwy: CHOCIELEWKO DOLNE: Kodzelaw, Kozelow, Chotzelow, Gutzelow, Chuslau, Koszczelawe, Chotzlow (1889), Chocielewo, Mackensen (1940 r.), niem. Chotzelow,

CHOCIELEWKO GÓRNE: Withoradze (1437), Witoras (1648), Witoradz (1893), Witoradze, Wythorcze, Withoradze, Witoradze, Witorcze, niem. Vitröse.

Podstawowe dane historyczne: obecna wieś Chocielewko dawniej podzielona była na dwie części: zachodnią – Chocielewo (Chocielewko) i wschodnią – Witoradz.

Chocielewko Dolne - Chocielewo.

Pierwsze zapiski o miejscowości pochodzą z lat 1335-1341, stanowiła ona wówczas dobro przyboczne Redkowic. Najstarszym rodem szlacheckim był tu ród Pirchów (Pierzchów), który był właścicielem majątku, prawdopodobnie już od roku 1523. W 1640 r. Jerzy Pierzcha wzniósł tu luterańska kaplicę. Między 1784 a 1794 r. współwłaścicielami majątku zostali von Breitenbachowie. W 1784 r. Chocielewko opisywane

jest jako wieś położona nad rzeką Łebą, posiadającą folwark, 4 chłopów, 5 zagrodników, 1 nauczyciela i 12 domów, a także kaplicę grobową z cmentarzem. W 1804 r. jako jedynego właściciela wymienia się Köhna von Jaskiego. W 1836 r. posiadłość nabył Wilhelm Kaiser. Kolejnymi właścicielami byli wdowa Keiser (1876), Eugenie Kaiser (1897), Jerzy von Zitzewitz (1905-1911). W 1911 r. dobra te nabyło Pomorskie Towarzystwo Rolnicze, które podzieliło je na gospodarstwa indywidualne.

Chocielewko Górne – Witoradz.

W 1437 r. wzmiankowane dobra rycerskie na prawie polskim. W 1648 r. właścicielami byli Pirchowie. W 1885 r. było tu 17 domów, 30 dymów, 186 mieszkańców, 21 katolików, 165 ewangelików, owczarnia i cegielnia. W 1893 r. wieś miała 674 ha (212 roli ornej, 144 łąk, 67 lasu).

Położenie: Chocielewko Dolne leży nad rzeką Łebą, 7 km na zachód od Lęborka. Chocielewko Górne 10 km na zachód od Lęborka i 3 km na wschód od Chocielewko Dolnego, w pobliżu Góry Kaplicznej

Układ historyczny:

Chocielewko Dolne – osada folwarczna z wsią w typie ulicówki.

Chocielewko Górne – osada folwarczna z wsią w typie ulicówki.

Analiza przekształceń układu przestrzennego:

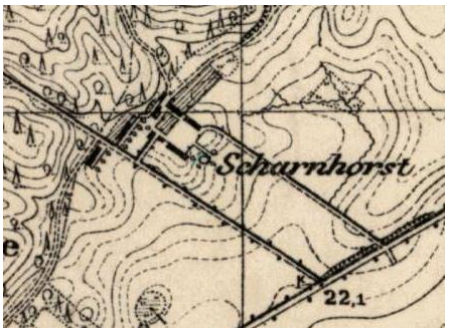
CHOCIELEWKO DOLNE - miejscowość powstała jako osada folwarczna – składała się z dworu, parku oraz budynków gospodarczych i inwentarskich. Na wschód od folwarku w znacznym od niego oddaleniu, znajdowały się dwojaki z budynkami gospodarczymi.

Historyczny układ przestrzenny zachowany częściowo; dwór został zburzony, park nie istnieje, z budynków gospodarczych należących do folwarku pozostała obora, chlewnia i spichlerz, zachowała się historyczna zabudowa z zespołu dwojaków. Na północny wschód od folwarku znajduje się zespół historycznych zabudowań mieszkalnych z budynkami gospodarczymi tworzący ulicówkę, który powstał w okresie międzywojennym.

CHOCIELEWKO GÓRNE - miejscowość powstała jako osada folwarczna – składała się z dworu, parku, budynków gospodarczych i inwentarskich. Układ przestrzenny zachowany; zachował się dwór wraz z pozostałościami parku, z budynków gospodarczych należących do folwarku pozostał jałownik, trzy obory, stodoła, stajnia - spichlerz.

Na północ od folwarku znajduje się zespół historycznych zabudowań mieszkalnych z budynkami gospodarczymi, tworzący niewielką ulicówkę, który powstał w okresie międzywojennym.

- ***CZARNÓWKO***

Dawne nazwy: niem. Scharnhorst.

Podstawowe dane historyczne: najwcześniejsza wzmianka pochodzi z okresu po wojnach napoleońskich, kiedy to dzierżawca wsi - Sydow wykupił gospodarstwa chłopskie i zagrody chałupnicze, z których utworzył folwark. Folwark nie funkcjonował zbyt dobrze i został wykupiony dla celów kolonizacji. W okresie międzywojennym jego ziemie nabyło Pomorskie Towarzystwo Rolnicze.

Położenie: przy północnym brzegu pradoliny Łeby, 5 km na północny zachód od Lęborka.

Układ historyczny: mała wieś o układzie nieregularnym.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: miejscowość powstała pierwotnie jako folwark, później rozparcelowany. Obecnie mała wieś o nieregularnym układzie i zachowanej zabudowie historycznej.

- ***DARŻEWO***

Dawne nazwy: niem. Darsow.

Podstawowe dane historyczne: posiadłość szlachecka. Pierwsza wzmianka o miejscowości pochodzi z 1310 r. Wieś była lennem rodu Stojentin. Od 1734 r. w wyniku dziedziczenia przejęła je rodzina Podewils. W XIX w. wieś wróciła w ręce rodziny Stojentin. W 1935 r. we wsi wybudowano wodociąg. Do 1945 r. właścicielami Darżewa była rodzina Boninów. Po 1945 r. folwark upaństwowiono.

Położenie: na granicy pradoliny Łeby, 15 km na zachód od Lęborka.

Układ historyczny: osada folwarczna.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: miejscowość powstała jako osada folwarczna, złożona z zabudowań folwarcznych, na które składał się z dwór, park, budynki gospodarcze i inwentarskie, a także z zespołu zabudowań mieszkalnych (zagrody i czworaki), położonych na zachód i północ od zespołu dworskiego, w układzie nieregularnym.

Układ przestrzenny zachowany; zachował się dwór, park, zabudowania gospodarcze i inwentarskie (garaż, obora, spichlerz z budynkiem inwentarskim, stodoła, stajnia, obora). Zachował się zespół historycznych zabudowań mieszkalnych i gospodarczych.

5) DZIECHLINO

Dawne nazwy: Sechlin, Czechlin, Zdechlin (1400), Zechelin, Ober Lischnitz (1893), niem. Ober Lischnitz.

Podstawowe dane historyczne: posiadłość szlachecka. Wieś na prawie polskim została nadana przez komtura gdańskiego Piotrowi, Wojciechowi i Jakubowi oraz ich potomkom. W 1400 r. wymienieni są 4 posiadacze wsi: Miestosz, Pietrasz, Mikusz, Mikusz z Krępkowic. W 1601 r. właścicielami majątku są Maciej Piotroch oraz dwie osoby o nazwisku Kokosz. W tym samym roku istnieje tu karczma, która wraz z ziemią nadana została Borskiemu. W 1628 r. Dziechlino wzmiankowane jest jako dobro lenne o 9 włókach wraz z owczarnią. W 1658 r. Dziechlino jest w rękach rodzin Borskich i Pietrasz oraz Henryka i Wawrzyńca Janowicz. W 1756 r. część Dziechlina znajdowała się w rękach Chośnickich, druga Domarusów, trzecia Grubych, czwarta – wraz z Małoszycami – pułkownika Teodora Wejhera.

W 1784 r. w Dziechlinie była 1 karczma, 1 folwark, 4 zagrodników, ogółem 9 dymów. Całość posiadał wówczas Ernest Ludwik Wejher, do którego należały także Leśnice. W 1804 r. właścicielem Dziechlina, Leśnic, Gęsi i Skarszewa był Karol Wejher. W 1838 r. panem na Dziechlinie, Leśnicach i Wicku był dyrektor ziemski Wejher. W 1840 r. dobra w Dziechlinie i Leśnicach sprzedano hrabiemu Aleksandrowi Przebędowskiemu i w jego rękach pozostały do 1871 r., kiedy to nabył je Wojciech Poll, który założył tu tartak parowy i hutę szkła. Od tej pory liczba mieszkańców zaczęła szybko rosnąć. W 1873 r. Wojciech Poll sprzedał Dziechlino i Leśnice Edwardowi Gebelowi z Osieków. W 1875 we wsi mieszkało 118 osób. W 1886 r. przejściowym właścicielem był hrabia Leopold von der Osten z Janowic, który 332 nabytych hektarów lasu przyłączył do swych włości w Krępkowicach. W roku 1887 Ludwika Gebel stała się właścicielką obu folwarków, które w 1906 r. sprzedała Janowi Zochowi z Lęborka. W roku 1893 władze pruskie utworzyły z Dziechlina i Leśnic jednolitą jednostkę

komunalną i wówczas przemianowano Dziechlin na Ober Lischnitz. W 1909 r. Dziechlino nabył Ernest von Dewitz. W 1910 r. zbudowano tu kaplicę ewangelicką. Wraz z Leśnicami dobra te tworzyły okręg folwarczny z 597 mieszkańcami w wójtostwie Leśnice. Po 1945 r. posiadłości w Dziechlinie i Leśnicach przyjmuje skarb państwa.

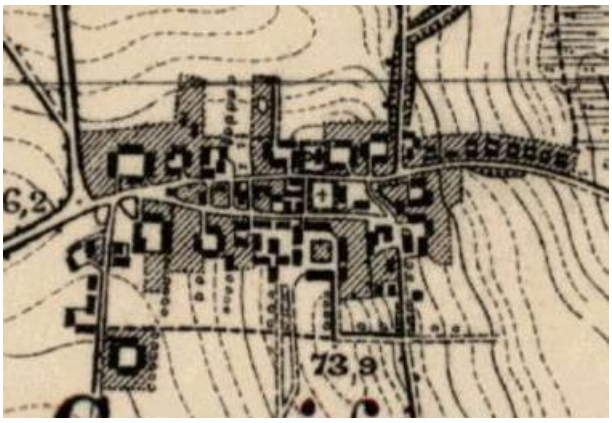
Położenie: wieś leży na terenie Puszczy Kaszubskiej. 10 km na południowy zachód od Lęborka.

Układ historyczny: osada folwarczna.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: miejscowość powstała jako osada folwarczna złożona z dworu (nie wiadomo czy przy dworze istniał park), zabudowań gospodarczych i inwentarskich oraz zespołu zabudowy mieszkalnej, otaczającej zespół dworski od północy, wschodu i południa w układzie nieregularnym.

Układ przestrzenny zachowany częściowo; nie zachował się dwór, zachowały się budynki gospodarcze z dawnego folwarku (spichlerz i stodoła). Zachowała się historyczna zabudowa mieszkalna, na którą składają się czworaki i dwojaki z budynkami gospodarczymi.

6) GARCZEGORZE

Dawne nazwy: Garzegor, Garczegar, Garczeger, Garczegor, Gartzegar, Garzigar, niem. Gartzigar.

Podstawowe dane historyczne: w XIII w. wieś królewska. W 1348 r. wieś otrzymała przywilej lokacyjny oparty na prawie chełmińskim, nadany przez komtura gdańskiego Henryka Rechtira. Obszar Garczegorza określono wówczas na 60 włók, we wsi znajdował się kościół. W 1437 r. Garczegorze miało 50 włók. W 1638 do wsi należał las, 40 zasiedlonych włók z 10 chłopami, 4 niezasiedlone włóki, 4 nieużytkowane, sołtys Harent Szmit dzierżawił 6 włók, w posiadaniu kościoła było 5 włók. W 1641 r. kościół odebrano protestantom. W 1658 r. protestanckiemu pastorowi oddano 4 włóki, na których zbudowano z czasem nowy zbór. W 1658 r. wieś zachowała charakter wsi starościńskiej; mieszkało tu 12 chłopów, 1 ogrodnik i 1 wolny sołtys. W 1712 r. było 10 chłopów, 1 sołtys, 1 dzierżawca i 1 ogrodnik. Obszar wsi określono na 60 włók. W 1763 r. wieś starościńska; odnotowano tu 1 wolnego sołtysa, 11 chłopów (w tym 2 wolnych), 1 zagrodnika, 2 chałupników i 1 luterański kaznodzieja. Ogółem było 10 dymów. W 1781 r. mieszkało w Garczegorzu 146 osób. W 1817 r. zbudowano nowy kościół luterański. W 1830 r. utwardzono nawierzchnię drogi Lębork – Łeba, a w latach 1832-1836 - drogi Garczegorze – Ulinia. W latach 1886-1890 zbudowano drogę do Janowic. W 1897 r. stary kościół luterański zastąpiono nową budowlą. W 1902 r. otwarto linię kolejową Lębork – Łeba. W 1910 r. uruchomiono linię Garczegorze – Choczewo. W 1912 r. Garczegorze było gminą wiejską z 507 mieszkańcami w wójtostwie Łebień. W tym samym czasie odnotowano tu 2 chłopów pełnorolnych, 7 chłopów posiadających po połowie gospodarstwa pełnorolnego, 3 chałupników i 1 sołtysa. W księdze adresowej w 1925 r. figurują: 1 ewangelicki superintendent, 2 nauczycieli, 1 ślusarz, 1 kołodziej, 1 karczmarz /jednocześnie sołtys/, 1 właściciel folwarku (Werner Rabbas) w Janisławcu.

Położenie: wieś leży w pobliżu linii kolejowej Lębork – Łeba i drogi wojewódzkiej nr 214. Oddalona 8 km na północ od Lęborka.

Układ historyczny: wieś typu owalnica.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: układ przestrzenny zachowany, czytelny układ owalnicy z nawsiem, zabudowanym wtórnie w części środkowej budynkami mieszkalnymi i gospodarczymi. Zachowana zabudowa historyczna.

7) JANISŁAWIEC

Dawne nazwy: Johannesthal, niem. Johannisthal.

Podstawowe dane historyczne: miejscowość powstała po 1819 r., kiedy to sołtys Garczegorza dokupiwszy ziemię 2 innych gospodarstw chłopskich, założył folwark na należących do Garczegorza terenach. Już w 1910 r. istniała tu gorzelnia. W 1925 r. właścicielem tych dóbr był Werner Rabbas. Po 1945 r. folwark przeszedł na własność skarbu państwa.

Położenie: miejscowość położona w pobliżu linii kolejowej Lębork – Łeba i drogi krajowej nr 214. Oddalona 9,6 km na północ od Lęborka.

Układ historyczny: osada folwarczna.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: miejscowość powstała jako osada folwarczna złożona z dworu, parku, zabudowań gospodarczych i inwentarskich oraz zespołu zabudowy mieszkalnej (czworaki i dwojaki z budynkami gospodarczymi), położonego na południe od zespołu dworskiego, składającego się z kilka zagród usytuowanych tylko po wschodniej stronie drogi.

Układ przestrzenny częściowo zachowany; nie zachował się dwór, zachowały się pozostałości parku i budynek gospodarczy (obora) oraz zespół historycznej zabudowy w południowej części wsi.

8) JANOWICE

Dawne nazwy: niem. Gross Jannewitz.

Podstawowe dane historyczne: w średniowieczu była to polska posiadłość szlachecka. Wspomniana została w opisie Redkowic z l. 1335-1341. W 1354 r. wielki mistrz krzyżacki nadał dwóm braciom „Wirkolaen und Josken" z Janowca 2 wsie Janowiec i Kębłowo na prawie magdeburskim. Podział na Janowice i Janowiczki następuje dopiero w 1398 r. W 1400 r. wzmiankowany był tu kościół. W 1437 r. do Janowic należało 30 włók. W l. 1493-1621 jako właściciele dóbr wspominana była rodzina Janowiczów. W 1523 r. wymienia się tu Pawła Janowicza i jego brata, w 1628 r. - Jerzego, Ewalda, Fryderyka Janowiczów. W 1658 r. Janowice znajdują się w rękach Krystiana, Henryka i Wawrzyńca Janowiczów, posiadających również Dziechlino. Ród Janowiczów utrzymał się tu do końca XVII wieku. Kolejnym właścicielem majątku został marszałek polny von Natzmer. Od 1739 r. Janowice, wraz z Janowiczkami, Rozgórzem, połową Pogorszewa i połową Krępkowic, przeszły w posiadanie rodziny Czapskich. W l. 1776 i 1777 posiadłość znajduje się w rękach Teodora i Jana Czapskiego, a w 1784 r. - Marcina, Augustyna i Aleksandra. W 1799 r. majątek nabył Jerzy Wilhelm von der Osten i aż do 1911 pozostawał w ręce rodziny von Osten. W 1892 r. cała posiadłość von der Ostenów uzyskała tytuł majoratu. W jego skład wchodziły wówczas: Janowice, Janowiczki, Pogorszewo, Rozgórze, folwark Darżewo i Krępkowice. Dwór w Janowicach, zbudowany przez marszałka polnego Natzemera, pierwotnie jednokondygnacyjny, był następnie stopniowo powiększany przez Juliusza von der Ostena. W 1911 r. Janowice były okręgiem folwarcznym z 402 mieszkańcami, w wójtostwie Janowice. W okresie międzywojennym nadal należały do von der Ostenów.

Położenie: wieś leży 11,6 km na północny zachód od Lęborka. Jest częścią składową sołectwa Janowiczki.

Układ historyczny: osada folwarczna.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: miejscowość powstała jako osada folwarczna, złożona z dworu, parku, budynków gospodarczych i inwentarskich, a także z zespołu zabudowań mieszkalnych (czworaki z budynkami gospodarczymi), usytuowanych wzdłuż głównych dróg prowadzących do majątku z północy i południa. Zabudowa mieszkalna tworzyła wieś w formie małej ulicówki. Przy skrzyżowaniu dróg, w środku wsi, umiejscowiony był kościół.

Układ przestrzenny zachowany; zachowany dwór, park, zachowane budynki gospodarcze (stajnia, wozownia, stodoła) oraz budynki mieszkalne i gospodarcze (czworaki). Zabudowa we wschodniej części wsi zdegradowana; składa się z budynków wielorodzinnych typu bloki z lat 60-i 70-tych XX w.

9)JANOWICZKI

Dawne nazwy: niem. Klein Jannewitz.

Podstawowe dane historyczne: dawna posiadłość szlachecka, historycznie związana z Janowicami. Oddzieliła się od Janowic zapewne w 1398 r. Według protokółu wizytacyjnego z 1437 r., Janowiczki były już wówczas na prawie czynszu pieniężnego, który uiszczały rocznie w wysokości 2 marek. Od końca XVII w. do 1739 r. posiadaczami majątku była rodzina Natzmerów. W l. 1739-1799 właścicielami Janowiczek i Janowic byli hrabiowie Czapscy. W 1784 r. było tu 13 chłopów, jeden nauczyciel, jedna karczma, 17 dymów. Do Janowiczek należał również mały las zwany Małkowem (Malchow). Wieś była włączona do parafii w Janowicach. Od 1799 do 1945 r. Janowiczki i Janowice tworzyły własność niemieckich hrabiów von der Ostenów. W statystykach z 1834 r. obie miejscowości wymienione zostały oddzielnie, w Janowiczkach odnotowano istnienie młyna. W 1828 r. włości 6 chłopów Janowickich przyłączone zostały do Janowiczek i tak powstała kolonia Kozołęka (Kahlfelde), która w 1911 r. liczyła około 95 mieszkańców. Same Janowiczki tworzyły w tym okresie gminę wiejską w wójtostwie Janowice, zamieszkałą przez 91 osób.

Położenie: 13 km na północny zachód od Lęborka.

Układ historyczny: osada folwarczna ze wsią w typie małej owalnicy.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: miejscowość powstała jako osada folwarczna, złożona z dworu, parku, budynków gospodarczych i inwentarskich, a także z zespołu zabudowań mieszkalnych (zagrody i czworaki), usytuowanych na wschód od zespołu dworskiego przy dwóch drogach, tworzących formę małej owalnicy z niezabudowanym nawsiem.

Układ przestrzenny zachowany; zachował się dwór, pozostałości parku, z zabudowań gospodarczych należących do folwarku – obora i stajnia, a także zespół historycznej zabudowy mieszkalnej w formie owalnicy, z nawsiem, na którym wtórnie wzniesiono budynek mieszkalny.

10)KANIN

Dawne nazwy: Canyn, Kanino (1424), niem. Schlüsselberg.

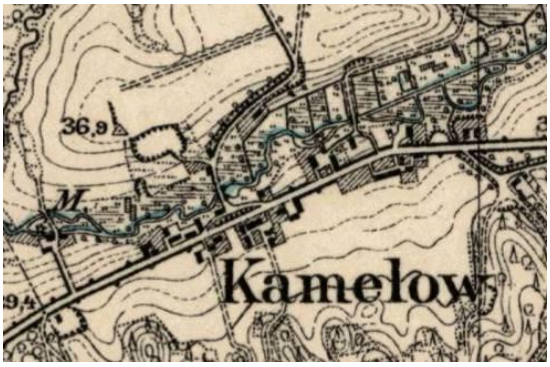
Podstawowe dane historyczne: wymieniony w akcie nadania Redkowic ok. 1335 r. Mała osada składająca się z 3 posiadłości - zapewne chłopskich, których posiadacze wykonywali różne służebności, w tym wojskowych pieszych i lekkokonnych. W 1424 r. istniało tu dobro szlacheckie.

Położenie: wieś leży 7 km na zachód od Lęborka. Jest częścią sołectwa Czarnówko.

Układ historyczny: osada z kilkoma zagrodami.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: pierwotnie niewielka osada złożona z trzech zagród, rozbudowana na początku XX w. i w okresie międzywojennym. Zabudowa usytuowana została regularnie wzdłuż dwóch, krzyżujących się ze sobą dróg. Zachowane fragmenty historycznej zabudowy.

11)KĘBŁOWO NOWOWIEJSKIE

Dawne nazwy: Kambelow (1402), Camelnow (1409), Camelot (1455), Kamelow (1507), Camelow (1658), Kamelow (1939).

Podstawowe dane historyczne: najstarsza wzmianka o miejscowości pochodzi z 1402 r. i opisuje ją jako wieś z 30 ogrodnictwami. W opisie z 1437 r. mówi się o już 60 zagrodach chłopskich. Kolejna wzmianka o Kębłowie pochodzi z 1455 r. W akcie odnawiającym lęborski przywilej miejski z 1507 r. wieś wraz z przynależnościami należała do miasta. Kębłowo pozostawało własnością lęborskiej kamery aż do początku XX wieku, wymianki o tym znajdują się w dokumentach z 1638 r. oraz 1658 r. W pierwszej połowie XVII w. w Kębłowie istniało nadal 60 zagród chłopskich. W 1784 r. we wsi było 4 chłopów, 4 chałupników, 1 sołtys, ok. 9 dymów oraz lasy. W 1793 r. kębłowskie udziały lęborskich mieszczan były oddane w dzierżawę albo też złączone w chłopskie gospodarstwa. Około połowy XIX wieku kębłowscy chłopi jednorazową opłatą uwolnili się od dziedzicznego dotąd czynszu na rzecz Lęborka i stali się samodzielnymi posiadaczami. W 1866 r. tylko cegielnia i stodoła należały jeszcze do miasta. W l. 1784 - 85 cegielnia została sprzedana. W 1904 r. rozparcelowano 154 hektarowe gospodarstwo wolnego sołtysa, z którego utworzono 10 gospodarstw rentierskich. W 1875 r. było tu 233, a w 1910 r. - 276 mieszkańców. W tym samym czasie istniały też 2 karczmy (jedna w Łowczu) i 1 szkoła. Około 1911 r. w okolicy był młyn wodny na rzece Kisewce. Kębłowo było wówczas gminą wiejską w wójtostwie Nowa Wieś. W latach powojennych istniało tu gospodarstwo państwowe należące do WPPGR w Pogorszewie. W roku 1975 wieś posiadała 364 mieszkańców.

Położenie: wieś leży 4 km na północ od Lęborka.

Układ historyczny: wieś ulicowa.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: układ przestrzenny zachowany, zachowane historyczne zabudowania mieszkalne i gospodarcze, zachowany budynek młyna.

12)KOZOŁĘKA

Dawne nazwy: niem. Kahlfelde.

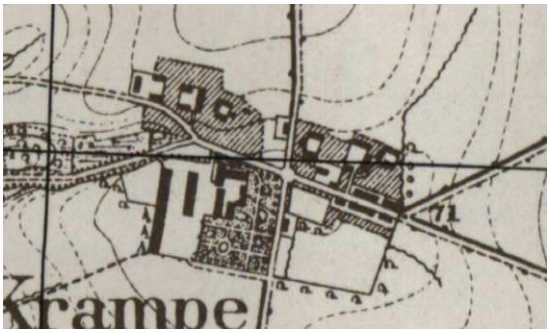
Podstawowe dane historyczne: w 1828 r. włości 6 chłopów janowickich przyłączone zostały do Janowiczek i tak powstała kolonia Kozołęka, która w 1911 r. liczyła około 95 mieszkańców.

Położenie: wieś leży 12 km na północny zachód od Lęborka.

Układ historyczny: kolonia.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: miejscowość powstała jako kolonia, składała się z kilku zagród, usytuowanych tylko po północnej stronie drogi. Układ przestrzenny zachowany; zachowała się historyczna zabudowa mieszkalna i gospodarcza.

13)KRĘPA KASZUBSKA

Dawne nazwy: Crampen (1313), Crampyn (1347), Crampen (1382), Crampe (1400 i 1437), Crampe (1658), Kramp, Cramp, Crampe (1772), niem. Krampe.

Podstawowe dane historyczne: w 1382 r. komtur gdański nadał sołtysowi Hincze Vollczerowi na prawie chełmińskim, istniejącą już wcześniej, wieś Krępę z 55 włókami i 6 morgami, z których 5,5 włók otrzymał sam sołtys. W osadzie miało też być 8 zagrodników, z których każdy winien był otrzymać 3 morgi ziemi ornej i 0,5 morgi łąki. We wsi istniał wówczas młyn. W 1437 r. wieś miała 47 włók. Obok gospodarstw pełnochłopskich było wtedy 8 zagrodników. Około 1504 r. doszło w Krępie do poważnych zamieszek, w wyniku których wieś wyludniła się, a folwark przekształcono w królewszczyznę. W 1559 r. wieś miała 25,5 włók, 2 sołtysów i 6 chłopów, którzy obrabiali opuszczone ziemie 8 zagrodników. Według inwentarza ziemi lęborskiej z 1638 r. były tu m.in. „pola, na których wysiewano zboże, dom dworski, ryglowo-ceglany, z kilkoma izbami posiadającymi 2 kominy, piece, podłogę ceglaną i szklone okna, kryty trzcinową strzechą; przylegająca do domu - również ryglowa - dwuklepiskowa stodoła, przy niej obora dla krów oraz chlewy „dla innego bydła"; sernik i ryglowa piekarnia; studnia; dwa podwórza i dwie duże zagrody jarzynowe". W 1712 r. nadal istniała tu zagroda folwarczna i owczarnia. W 1638 r. we wsi mieszkało 5 zagrodników i cieśla. Z 1658 r. pochodzi wzmianka, że folwarkiem zarządzał polski starosta Rejnhold Krokowski. W 1712 r. kmieca część Krępy obejmowała 6 zagrodników dysponujących 6 włókami i 8 morgami łącznie. W 1781 r. było tutaj 76 mieszkańców, 9 dymów, z których 5 zajmowali zagrodnicy oraz 1 strażnik leśny. Był tu nadal folwark, który z czasem przeszedł w ręce prywatne. Jego posiadaczami byli m.in.: nadstarosta Sydow (1818), Bergell (1840), pani Bergoll (1856), Reinhold Bergell (1872). W 1902 r. wykupił go Landbank z Berlina, który rozparcelował go na gospodarstwa chłopskie. Łącznie rozparcelowano 954 ha. W 1911 r. Krępa była gminą wiejską z 572 mieszkańcami, w wójtostwie Łebień. W 1905 r. były tu już tylko 3 pełnorolne gospodarstwa chłopskie. W l. 1945-1955 Krępa należała do gminy Łebień, następnie - do 1972 r. do gromady Łebień, od 1972 do 1976 roku do gminy Łebień. Od 1976 r. - po likwidacji gminy Łebień weszła w skład gminy Nowa Wieś Lęborska. W 1978 r. wieś zamieszkiwało 548 osób.

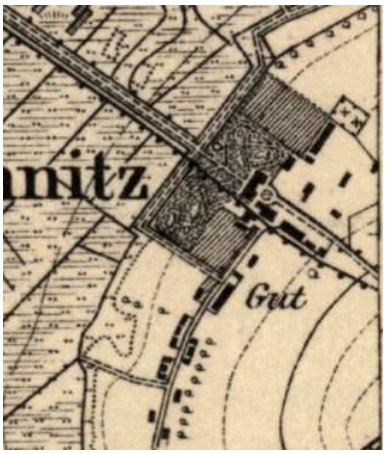
Położenie: wieś leży 16 km na północ od Lęborka, w pobliżu drogi wojewódzkiej nr 214.

Układ historyczny: osada folwarczna z wsią w typie małej ulicówki.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: miejscowość powstała jako osada folwarczna, złożona z dworu, parku, budynków gospodarczych i inwentarskich, a także z zespołu zabudowań mieszkalnych (zagrody oraz czworaki), usytuowanego od północnej strony majątku.

Układ przestrzenny zachowany; zachowany dwór z oficyną, relikty parku oraz budynek inwentarski. Osada folwarczna na początku XX w. rozwinęła się w wieś w typie ulicówki (zachowana historyczna zabudowa) wzdłuż drogi łączącej wieś z drogą wojewódzką nr 214.

14)LEŚNICE

Dawne nazwy: Lisahnitz, niem. Lischnitz.

Podstawowe dane historyczne: pierwsza wzmianka pochodzi z 1756 r., ale miejscowości prawdopodobnie powstała o wiele wcześniej. W połowie XVIII w. należała do starosty lęborsko-bytowskiego Jerzego Wejhera (1704-1760). W 1767 r. kolejnym właścicielem był Ernest Ludwik Wejher, który według zapisów z 1784 r. posiadał jeden folwark z 4 dymami. Jego następcą był posiadacz Leśnic i Dziechlina - Karol Wejher. W 1840 r. oba dobra nabył hrabia Aleksander Przebędowski, a od r.1858 przejęła je wdowa z tejże rodziny, która sprzedała ów majątek w 1871 r. Wojciechowi Pollowi, który zbył te dobra Karolowi Edwardowi Gebelowi z Osieków. Od 1882 r. właścicielem majątku stał się Eugeniusz Gebel. W 1886 r. przejściowym posiadaczem był hrabia Leopold von der Osten z Janowic, który przyłączył zakupione 332 ha lasu do swego folwarku w Krępkowicach. Od 1887 r. właścicielką stała się - Ludwika Gebel, ur. Wiechmann. W 1906 włości te przeszły w ręce Jana Zocha z Lęborka, od 1909 r. - Ernesta von Dewitz. Od 1924 r. Pomorskie Towarzystwo Rolnicze, które nabyło uprzednio w Leśnicach 486 ha ziemi dworskiej - w drodze parcelacji - utworzyło: 2 gospodarstwa chłopskie o powierzchni od 20 do 50 ha, 22 gospodarstwa chłopskie o powierzchni od 10 do 20 ha, 2 gospodarstwa chłopskie o powierzchni od 5 do 10 ha, 2 zagrody rzemieślniczo-robotnicze o powierzchni poniżej 5 ha. W 1925 r. karczmarzem w Leśnicach był Hugon Lubitz, a w szkole zatrudnionych było trzech nauczycieli. Na wniosek właściciela, Egeniusza Gebela, od 1893 r. władze pruskie złączyły Dziechlino z Leśnicami w jednolitą wspólnotę komunalną. Po 1945 majątek przejęło państwowe gospodarstwo rolne. W roku 1975 wieś zamieszkiwało 357 osób.

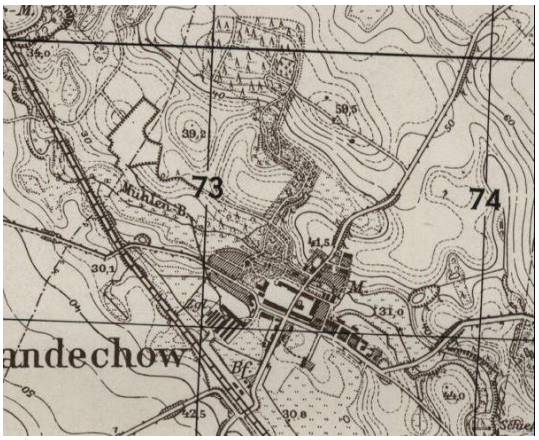
Położenie: wieś leży 8 km na zachód od Lęborka, w pobliżu drogi krajowej nr 6 i linii kolejowej Gdańsk – Stargard Szczeciński. Wieś jest częścią sołectwa Dziechlino.

Układ historyczny: osada folwarczna, z dworcem kolejowym i kolonią.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: miejscowość powstała jako osada folwarczna, złożona z dworu, parku, budynków gospodarczych i inwentarskich, a także z zespołu zabudowań mieszkalnych (czworaki), usytuowanego po południowej stronie majątku. Pod koniec XIX w. w pobliżu majątku powstała stacja kolejowa, a na początku XX w. przy głównej drodze z Lęborka do Słupska kościół i szkoła.

Układ przestrzenny zachowany; zachowany dwór, park, zabudowania gospodarcze (gorzelnia, stajnia, stolarnia, chlew, obora-spichlerz, obora). Na wschód i zachód od założenia dworsko-parkowego zachowały się czworaki z budynkami gospodarczymi. Na południowy-wschód od założenia dworsko-parkowego zachowana historyczna stacja kolejowa z budynkami stacyjnymi. Przy drodze krajowej nr 6 zachował się kościół i szkoła.

15)LĘDZIECHOWO

Dawne nazwy: Landechowo (1224), niem. Landechow.

Podstawowe dane historyczne: w 1224 r. miejscowość nadana zostało klasztorowi norbertanek z Żukowa. Kolejne potwierdzenia tych nadań pochodzą z lat 1252 i 1283. W 1569 r. norbertanki zbyły tę miejscowość M. Wejherowi. W 1628 r. w majątku był młyn. W 1754 r. pułkownik Mikołaj Wojciech Wejher sprzedał Lędziechowo, Osowo i część Leśnic Jerzemu Wejherowi. Po jego zgonie, w 1760 r. mienie to przeszło w posiadanie jego trzech synów: Ludwika Ernesta, Jana i Maurycego. Pozostawali oni w tym czasie pod kuratelą Franciszka Somnicza, który w ich imieniu zbył te dobra staroście Franciszkowi Teodorowi Objazdowskiemu z Górek w 1767 r. W l. 1804-1824 właścicielem majątku był hrabia von Münchow, do którego należały też udziały w Krępkowicach oraz Unieszynku. Od 1830 r. kolejnym właścicielem został Walenty Lisco, a od 1849 r. Karol Jerzy Ernest Fliessbach. Od 1897 r. - Jerzy Fliessbach. Rodzina ta była właścicielem Lędziechowa aż do 1945 r. W XIX i XX w. czynna tu była cegielnia i gorzelnia. W 1911 r. Lędziechowo było okręgiem folwarcznym z 358 mieszkańcami, w wójtostwie Łebień, z folwarkiem o areale 558 ha. Od 1945 r. majątek stał się państwowym gospodarstwem rolnym. Do 1955 r. wieś pozostawała w gminie Łebień, następnie - do roku 1972 - gromadzie Łebień, w latach 1973-1976 powróciła do gminy Łebień. Po likwidacji gminy Łebień - od 1976 r. - Lędziechowo weszło w skład gminy Nowa Wieś Lęborska. W 1978 r. liczyło ono 306 mieszkańców.

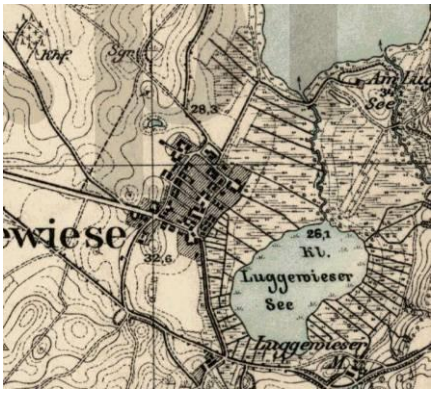
Położenie: wieś leży 15 km na północ od Lęborka, na trasie linii kolejowej Lębork – Łeba. Jest częścią sołectwa Łebień.

Układ historyczny: osada folwarczna.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: miejscowość powstała jako osada folwarczna, złożona z dworu, parku, budynków gospodarczych i inwentarskich, a także z zespołu zabudowań mieszkalnych (zagrody i czworaki), usytuowanego po południowej i wschodniej stronie majątku. Na początku XX w. w pobliżu majątku powstała stacja kolejowa.

Układ przestrzenny zachowany; zachował się dwór, park oraz zabudowania dawnego folwarku (młyn wodny, cegielnia), zachowały się historyczne zabudowania mieszkalne i gospodarcze oraz budynek stacyjny.

16)LUBOWIDZ

Dawne nazwy: Lubowiso (1437), Lubbowisso (1455), Laggewitz (1628), Laggewieso (1658), Lubonisso (XVI w.), Lugowitz (1566).

Podstawowe dane historyczne: pierwsza wzmianka o miejscowości pochodzi z 1437 r.; była to wieś na prawie polskim, która zamiast daniny naturalnej uiszczała roczny czynsz pieniężny. Zamieszkiwało ją 7 chłopów, którzy posiadali łącznie 14 włók ziemi. W 1528 r. Mikołaj Wejher otrzymał tu w lenno 7 włók. W 1566 r. wymienia się w Lubowidzu starostę (sołtysa) Tomskiego, a w 1658 r. mieszkał tu wolny sołtys oraz 7 chłopów. Wieś obejmowała wówczas 9 włók, należały do niej oba jeziora Lubowidzkie (łącznie 153 ha), a także rozległe przestrzenie łąkowe i bagienne. Te ostatnie, o powierzchni 170 mórg wykarczowano w 1779 r. W 1784 r. był w Lubowidzu 1 wolny sołtys, 8 chłopów, 2

chałupników oraz 1 chata sołtysa (łącznie 17 dymów). Około 1911 roku było już tylko 1 pełne gospodarstwo chłopskie. Miejscowy kościół zbudowano w 1909 r. W 1911 r. Lubowidz był wsią w wójtostwie Nowa Wieś Lęborska i zamieszkiwało ją wtedy 772 mieszkańców.

Położenie: wieś leży 4 km na wschód od Lęborka.

Układ historyczny: wielodrożnica.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: układ przestrzenny zachowany, zachowana historyczna zabudowa mieszkaniowa i gospodarcza oraz kościół z 1909 r.

17)ŁEBIEŃ

Dawne nazwy: Labehne (1379), Labene (1347), Labbehn (1658), Labben (1638), Labehn (1712), niem. Labehn.

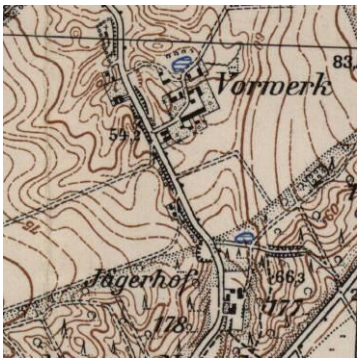
Podstawowe dane historyczne: we wczesnym średniowieczu było tu grodzisko. Pierwsza wzmianka pisemna o wsi pochodzi z 1379 r., kiedy to komtur gdański nadał istniejącą już wcześniej miejscowość na prawie chełmińskim sołtysowi Hermanowi Volczarowi. We wsi był również młyn, karczma, 11 ogrodników, mieszkańcom pozwolono na utrzymywanie własnego, wiejskiego cmentarza i chrzcielnicy. Kolejna wzmianka o wsi pochodzi z 1347 r. Około połowy XIV w. miejscowym folwarkiem władał wówczas niejaki Wejher. W 1559 r. uprawiano tu ogółem 60 włók. Zajmowali je: 1 sołtys, 9 chłopów i 1 młynarz. W 1638 r. opis gospodarczy ziemi lęborskiej podaje, że Łebień był wsią starościńską z czterdziestoma zasiedlonymi włókami, na których gospodarowało 10 chłopów. W 1658 r. Łebień był nadal chłopską wsią fiskalną, należącą do parafii w Białogardzie, a jego mieszkańcy odrabiali szarwark na państwowym folwarku w Krępie Kaszubskiej. Według ówczesnej relacji, dawniej było tu 13 chłopów i 1 sołtys, aktualnie zaś tylko 9 chłopów oraz 1 sołtys - dzierżący jednocześnie młyn - Grzegorz Nagorsen. Spis z 1712 r. wzmiankuje w Łebieniu 8 chłopów, 1 sołtysa, 1 arendatora i 1 młynarza; całkowity areał określano na 61 włók. W 1766 r. wzniesiono tu nową świątynię. W 1818 r. wichura zburzyła kościół katolicki. W 1781 r. we wsi mieszkało 125 osób. Część wioski była w rękach szlacheckich – rodziny Zitzewitz (Czyczewiczów). W 1890 r. miejscowa gmina ewangelicka stała się samodzielnym wikariatem, a 1891 r. zbudowała nowy zbór. W 1911 r. wieś liczyła 722 mieszkańców. W okresie międzywojennym, wraz z placówkami handlu, spółdzielnią mleczarską i agencją pocztową, wieś stała się dość ważnym centrum rolniczego subregionu. Od 1945 r. do 1954 r. Łebień był ośrodkiem gminy o tejże nazwie. Od 1955 r. do 1972 r. był siedzibą władz Gromady Łebień, a od 1973 r. do 1976 r. - władz gminy Łebień. Od tego czasu, południową część b. gminy Łebień przyłączono, wraz z Łebieniem, do gminy Nowa Wieś Lęborska.

Położenie: wieś leży 13,5 km na północ od Lęborka, nad rzeką Łupawą.

Układ historyczny: ulicówka.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: początkowo wieś miała układ nieregularny, z czasem (w XIX i XX w.) w wyniku zagęszczania zabudowy wzdłuż głównej drogi wieś przybrała formę ulicówki.

18)ŁOWCZE

Dawne nazwy: brak, leśniczówka Łowcze – niem. Jägerhof.

Podstawowe dane historyczne: miejscowość powstała w XVIII lub XIX wieku, administracyjnie połączona z Kębłowem. Łowcze spełniało funkcje rekreacyjne osady podmiejskiej, z czym wiązało się powstanie tu karczmy, o której wzmiankuje się w l. 1912 - 1925 - kiedy jej posiadaczem był Edward Schwinke. Niegdyś Łowcze było siedzibą administracji lęborskiego leśnictwa komunalnego; cały ten obszar - wraz z Kębłowem - prze kilka wieków (XV - XIX w.) należał do Lęborka. Na mapie z 1939 r. zaznaczony folwark. Wieś w l. 1945-1954 należała do gminy Nowa Wieś Lęborska. Aktualnie podlega ona sołectwu w Kębłowie.

Położenie: wieś leży 6 km na wschód od Lęborka, jest częścią sołectwa Kębłowo Nowomiejskie.

Układ historyczny: przysiółek o nieregularnym układzie przestrzennym.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: układ przestrzenny przysiółka wzbogacony o późniejszą zabudowę mieszkalną i gospodarczą z okresu międzywojennego. Zachowana historyczna zabudowa.

19)ŁUGI

Dawne nazwy: niem. Luggewieser Bruch, Bruch.

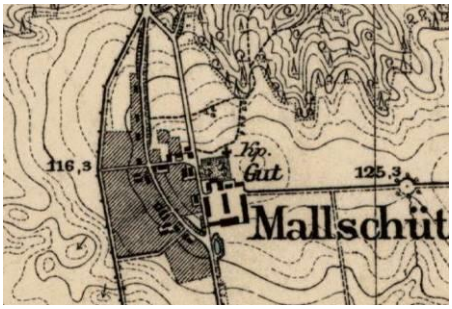
Podstawowe dane historyczne: miejscowość ta jest typową osadą powstałą na zmeliorowanych mokradłach pradoliny rzeki Łeby. Prace melioracyjne na tym odcinku pradoliny podjęto przed 1786 r., zapewne z inspiracji Fryderyka II. W 1786 r. osiedlono tu 1 wielkiego z 58 morgami ziemi ornej i łąk oraz 8 drobnych chałupników, którzy łącznie mieli 10 mórg; 4 z nich było robotnikami dniówkowymi, 2 usypywaczami grobli, 1 łataczem starzyzny oraz 1 dragonem-inwalidą. Cała dziewiątka otrzymała nadto do wspólnego użytku 133 mórg pastwisk. Część osuszonych przy tej okazji łąk przekazano okolicznym wsiom starościńskim. Zbudowana w latach 1824-1830 nowa droga przyczyniła się później do stopniowego rozwoju tej osady. W roku 1975 w Ługach mieszkało 38 osób.

Położenie: miejscowość położona przy drodze krajowej nr 6, 5 km na wschód od Lęborka.

Układ historyczny: kolonia.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: miejscowość powstała jako kolonia, składała się z kilku zagród, usytuowanych tylko po północnej stronie drogi. Układ przestrzenny zachowany; zachowała się historyczna zabudowa mieszkalna i gospodarcza.

20)MAŁOSZYCE

Dawne nazwy: Malecicz (1310), Maliczicz (1356), Malltzitze (1357), Maltschütz (1686), Mallschütz lub Malschütz (1507), niem. Mallschütz.

Podstawowe dane historyczne: najstarsza wzmianka o miejscowości pochodzi z 1310 r. W 1356 i 1357 r. wspomniany był sędzia ziemski - Maciek (lub Maciej) z Małoszyc. W 1437 r. ustala się służebność i daniny z Małoszyc - 2 marki czynszu rocznie. W 1507 r. miejscowy folwark wykupiło miasto Lębork. Powinności lenne Małoszyc potwierdzają źródła z 1538 i 1575 r. W 1553 r. miasto odsprzedało urząd sołtysa w Małoszycach za 80 chełmińskich marek. W 1638 r. Małoszyce posiadały obszar 34 włók. Administratorami folwarku do 1653 r. była rodzina Małoszyckich. W 1672 r. majątek nabył niejaki von Flotow (Flatow?), rok później sprzedał go von Bohnowi. W 1683 r. w Małoszycach było 9 gospodarstw chłopskich. W 1710 r. folwark nabył pułkownik Maurycy Dytryk Wejher, który przekazał posiadłość swemu najstarszemu synowi Bogusławowi Teodorowi w 1750 r. Kolejnym właścicielem od 1762 r. stał się najmłodszy brat poprzedniego Filip Jerzy, który odsprzedał w 1769 r. dobra małoszyckie Janowi Ludwikowi von Folkersamb. W 1792 r. włości przeszły w ręce von Blankenso. Był tu 1 folwark, 5 chłopów, 3 zagrodników, 1 karczma, 1 kuźnia i nowo założony folwark o ok. 400 morgach powierzchni - Malczyce (Henriettenthal). W 1797 r. posiadaczem Małoszyc stał się mieszczanin Gotthilf Fryderyk Dalmer. Kolejnym właścicielem był von Witt, w efekcie sekwestracji, po Wittcie, posiadaczką została Słupska Dyrekcja Ziemska. Od 1831 r. dobra te dzierży von Lettow. W 1842 r. nabył je von Oeynhausen. On też polecił w 1857 r. zbudować miejscową, prywatną kaplicę. Od 1888 r. Małoszyce posiadał Leon von der Marwitz; od 1892 r. - Tiburtius, od 1894 r. - Otton Neumann, który zbudował gorzelnię z napędem parowym. W Małoszycach zbudowano w 1896 r. pierwszy w powiecie napędzany parą wodociąg o 700 metrowej długości. Od 1902 r. folwark małoszycki posiadał Paweł Moek, który zbudował w 1907 r. koło gospody w Małoszynie (przy linii kolejowej Lębork-Maszewo) cegielnię, wyposażoną od 1909 r. w napęd parowy, z własną bocznicą kolejową. W 1925 r. Paweł Moeknadal jest właścicielem Małoszyc. Dawniej istniejąca obok folwarku wieś chłopska z sołtysem zanikła. Około 1910 r. do folwarku w Małoszycach należał istniejący do dziś - park oraz 3.500 mórg lasów. W 1940 r. zanotowano tu 5 pełnych gospodarstw chłopskich i 3 gospodarstwa zagrodników. W 1975 r. wieś liczyła 164 mieszkańców.

Położenie: wieś leży 6 km na południe od Lęborka. Jest częścią sołectwa Dziechlino.

Układ historyczny: osada folwarczna.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: miejscowość powstała jako osada folwarczna, złożona z dworu, parku, budynków gospodarczych i inwentarskich, a także z zespołu zabudowań mieszkalnych (czworaki), usytuowanego po zachodniej stronie majątku.

Układ przestrzenny zachowany; zachował się dwór, fragment parku, zabudowania gospodarcze (stajnia, spichlerz, obora, gorzelnia), przy zespole dworsko-parkowym zachowały się czworaki z zabudowaniami gospodarczymi oraz budynek szkoły.

21)MOSTY

Dawne nazwy: niem. Brück.

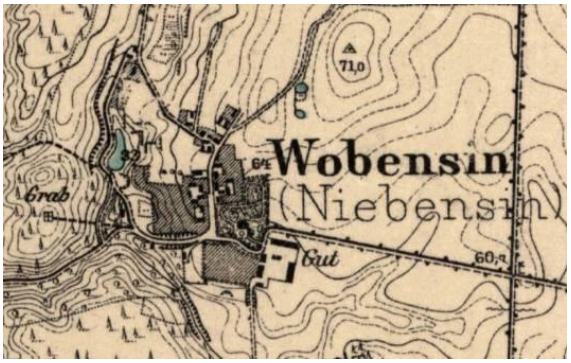
Podstawowe dane historyczne: jeszcze w 1876 r. teren ten należał do Lubowidza i pozostawał niemal niezabudowany (mapa z 1876 r.). Ziemie, na których usytuowane są Mosty, należały niegdyś do rolnika Kosa (Koss) z Lubowidza. Około lat 40-tych XIX wieku przeniósł on tu swą zagrodę. Nowe gospodarstwa powstały przez podział spadku. Dopiero od 1920 r. intensywniej rozwija się tu osadnictwo; na dotychczasowych parcelach chłopskich powstają nowe domy, częściowo też na ziemiach innych rolników z Lubowidza. W roku 1975 osada miała 542 mieszkańców.

Położenie: wieś leży 2,5 km na wschód od Lęborka, pryz drodze krajowej nr 6.

Układ historyczny: osada.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: układ przestrzenny nie zachował się, wraz z rozwojem Lęborka powstała tu współczesna zabudowa o nowym układzie przestrzennym.

22)NIEBĘDZINO

Dawne nazwy: Vansyn, Unibandsin(1335-1341), Nebendzin (1601), Nebensin oraz Nebahsin (1607), Wobendzin (1756), Wobendsin, niem Wobensin.

Podstawowe dane historyczne: najstarsza wzmianka o miejscowości pochodzi z ok. 1335 – 1341 r. z dokumentu opisującego granice Redkowic. Pierwszymi, historycznie znanymi posiadaczami Niebędzina byli Pirchowie. W 1911 r. Niebędzino było gminą chłopską z 61 mieszkańcami oraz okręgiem folwarcznym o powierzchni 696 ha ze 134 mieszkańcami i należało do wójtostwa w Redkowicach. Po 1945 r. majątek upaństwowiono. W 1975 r. było tu 218 mieszkańców.

Położenie: wieś leży na wschodnim brzegu pradoliny rzeki Łeby, 10,5 km na północny zachód od Lęborka. Jest częścią sołectwa Redkowice.

Układ historyczny: osada folwarczna.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: miejscowość powstała jako osada folwarczna, złożona z dworu, parku, budynków gospodarczych i inwentarskich, a także z zespołu zabudowań mieszkalnych (zagrody i czworaki), usytuowanego po północno-zachodniej stronie majątku.

Układ przestrzenny zachowany częściowo. Dwór i zabudowania gospodarcze należące do folwarku zostały rozebrane, w miejscu dworu stoi obecnie budynek z l. 60-tych XX w. (ob. świetlica wiejska), zachował się park oraz czworaki z budynkami gospodarczymi, położone na północny zachód od dawnego założenia dworsko-parkowego.

23)NOWA WIEŚ LĘBORSKA

Dawne nazwy: Nyedorf (1335-1341), niem. Neuendorf.

Podstawowe dane historyczne: we wczesnym średniowieczu na północny wschód od dzisiejszej wsi (na wzgórzu Grodnik) znajdował się gród. Pierwsza pisemna wzmianka o wsi pochodzi z 1349 r. kiedy to komtur gdański nadał wsi prawa

chełmińskie (było to wznowienie starszego aktu nadania). Do wsi należało wówczas 100 włók, istniejący kościół św. Katarzyny dysponował 6 włókami. We wsi była ponadto karczma. W 1628 r. wieś nadal ma 100 włók. Według opisu z 1658 r. były tu 3 gospodarstwa sołtysa (z tych jedno stało się w latach 1637-1657 folwarkiem fiskalnym), które początkowo miało powierzchnię 4 włók, jednak z czasem dołączono doń dwa 4-włókowe, opuszczone gospodarstwa chłopskie. Folwarkiem tym zarządzał pierwotnie sędzia ziemski Przebędowski. Pozostali dwaj sołtysi władali łącznie 8 włókami. Według opisu z 1784 r. poza fiskalnym folwarkiem – wieś posiada dwie zagrody wolnych sołtysów, 19 chłopów, (z których jeden jest osobą wolną), 3 chałupników, zbudowany w r.1781 - budynek szkolny, 1 - dwurodzinny dom na wybudowaniu, zamieszkały m.in. przez strażnika lasu, 38 dymów, 1 kościół katolicki, luterański dom modlitwy (zbudowany w 1737 r.) oraz gliniaste ziemie orne i dobre łąki. Miejscowy folwark pozostawał na ogół w rękach generalnych dzierżawców powiatu. W 1784 r. należało do niego 475 mórg i 140 prętów gliniastej, urodzajnej ziemi oraz dobre łąki, szarwark odrabiało w nim 8 chłopów z Nowej Wsi oraz tyle samo z Lubowidza. Rybołóstwo uprawiano w tzw. Czerwonym Jeziorze, w Kisewce znajdował się jaz łososiowy. Do dworu należał browar i gorzelnia. W 1847 r. folwark ów nabył Beno Wejher. Od 1862 r. do początków XX w. pozostawał we władaniu rodziny Osterrohtów ze Strzelęcina i Jerzego Ernesta von Osterrohta; od 1878 r. - Fryderyka v. Osterrohta, od 1892 r.- Augustyna Ernesta oraz Gotthilfa Osterrohtów. W XIX w. we wsi pojawił się młyn. W 1895 r. powstała tu spółdzielnia mleczarska. Ilość mieszkańców wzrosła z 856 w 1875 r. do 1148 w 1905 r. Około 1910 r. zanotowano tu 23 posiadaczy gospodarstw, 4 nauczycieli i 3 karczmarzy, było tu 1.102 mieszkańców, nowowiejski okręg folwarczny o powierzchni 373 ha skupiał nadto 113 mieszkańców. Od 1945 r. Nowa Wieś Lęborska jest siedzibą władz administracyjnych gminy (w latach 1955-1972 siedziba gromady).W 1975 r. wieś posiadała 1532 mieszkańców.

Położenie: wieś leży 2 km na północ od Lęborka, w dolinie rzeki Kisewki.

Układ historyczny: wieś w typie ulicówki.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: układ przestrzenny zachowany; zachowana zabudowa historyczna, na północny wschód od wsi zachowały się zabudowania należące do dawnego młyna.

24)OBLIWICE

Dawne nazwy: Obislavicz (1377), Obleuitz (1400), Woblewice, Uebelnisse (1522), Obliewitz (1638), Oblewitz i Oblevitz (1658), Oblewitz (1712), niem. Obliwitz.

Podstawowe dane historyczne: najstarsza wzmianka pochodzi z 1374 r., kiedy to nastąpiło nadanie na prawie chełmińskim wsi dla sołtysa Wicka; nadanie obejmowało 40 włók. W 1437 r. miejscowość ta posiadała 46 włók. Na przełomie XV i XVI w. wieś przestała istnieć (została opuszczona przez wszystkich mieszkańców). W 1504 r. Obliwice zostały przekształcone w fowark fiskalny. Zarząd nad folwarkiem sprawowali lęborscy starostowie; kolejno byli to: Maszewski, Jerzy Behn (ok. 1519 r.) i Wening Weydebreck (ok. 1522 r.). Według opisu z 1638 r. folwark składał się z ryglowo-ceglanego domu włodarza (trzyizbowego, z sienią, kominem i piecami, piwnicą, ze szklonymi oknami, krytego słomą), dwóch obór ryglowych, krytych słomianą strzechą, dwóch stodół, podwórza ze studnią i sadu. Z czasem majątek przeszedł w dzierżawę; w l. 1709-1713 dzierżawcą był Jerzy Lietzow. W 1781 r. w miejscowości był folwark o powierzchni około 39 włók; 1 owczarnia. Przed 1820 r. samodzielnym posiadaczem Obliwic był Alwin Schiele. Kolejno właścicielami byli: lekarz generalny dr Schiele (1863 r.), Maksymilian Schwarzwäller (l. 1885-1906), Brunon Goltz (od 1906 r.), Brunon Goltz (1925 r.). W 1910 r. uruchomiono linię kolejową Lębork - Choczewo, dzięki czemu Obliwice uzyskały stację. W 1911 r. był tu okręg folwarczny o powierzchni 643 ha, z 204 mieszkańcami, należący do wójtostwa w Łebieniu.

Po 1945 r. folwark stał się państwowym gospodarstwem rolnym. Do 1955 r. Obliwice należały do gminy Łebień, w latach 1955-1972 do gromady Łebień, od 1973 r. - znów do gminy Łebień. W 1976 r. wraz z południową częścią gminy Łebień wieś włączona została do gminy Nowa Wieś Lęborska. W 1978 r. w Obliwicach mieszkały 202 osoby.

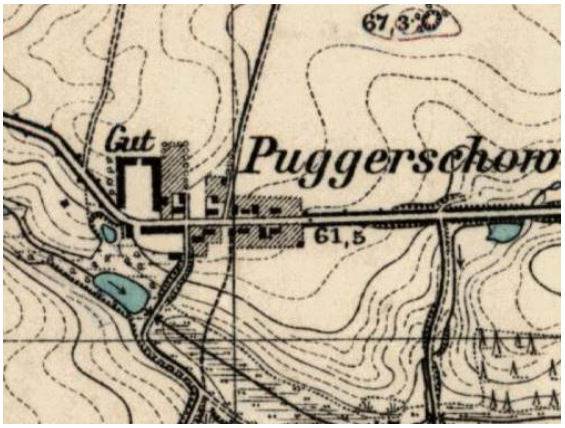
Położenie: wieś leży 20 km na północ od Lęborka, przy zawieszonej obecnie linii kolejowej Lębork – Wejherowo.

Układ historyczny: osada folwarczna.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: miejscowość powstała jako osada folwarczna, złożona z dworu, parku, budynków gospodarczych i inwentarskich, a także z zespołu zabudowań mieszkalnych (czworaki), usytuowanego po południowej stronie majątku.

Układ przestrzenny zachował się częściowo; zachowały się elementy dawnego folwarku – dwór i park, historyczne budynki gospodarcze i inwentarskie nie istnieją.

25)POGORSZEWO

Dawne nazwy: Pogrischow (1340, 1363, 1400), Pogorschewo (1402), Pogaschow (1437), Pugersow (1575), Pugersso (1628), Poggerzow (1658), Puggerschow (1737), niem. Puggerschow.

Podstawowe dane historyczne: najstarsze wzmianki pochodzą z lat 1340 i 1363. W 1340 r. właścicielem Pogorszewa był Sobiesław. W 1353 r. Pogorszewo nadane zostało Wojciechowi Przenowi, który otrzymał połowę Pogorszewa z 21 włókami ziemi uprawnej i łąkami na prawie magdeburskim, które zastąpiło obowiązujące tu wcześniej prawo polskie. Posiadaczem drugiej połowy Pogorszewa był w owym czasie Jaśko (Jesko). Podział taki przetrwał do 1800 r. W rejestrze z 1402 r. wyróżnia się Pogorszewo i „inne Pogorszewo". Pierwsze z nich posiadało 4,5 włók podwójnych, drugie 3 włóki podwójne - to drugie w 1437 r. było nadal na prawie polskim. W Wielkim Pogorszewie właścicielami byli: Pierzchowie, później kolejno Janowicze, Natzmerowie, Czapscy (od 1739 r.) i von der Ostenowie (do 1945 r.). W Małym Pogorszewie władali Sadzikowie (Setzkes) już przed 1575 r. do 1696 r. W 1696 r. nabył je gdańszczanin Jan Weinberk, który odsprzedał je rodzinie Słuchowskich (von Schlochow). Od 1749 r. w Małym Pogorszewie występuje ród Sarbskich. Jeszcze w 1784 r. był tu podporucznik Jerzy Wilhelm Sarbski, ożeniony z Zofią, Henryką Sarbską. W tym czasie w Wielkim Pogorszewie występują bracia Marcin Augustyn oraz Henryk Aleksander Czapscy. Być może w 1804 r. w całym Pogorszewie właścicielem był von der Osten. W 1911 r. do Pogorszewa należał folwark Darżkowo oraz Bącznica (Gillmannschof) - dotychczasowe gospodarstwo chłopskie nabyte przez Juliusza von der Ostena w 1861 r. W tym samym roku Pogorszewo było okręgiem folwarcznym o powierzchni 860 ha z 288 mieszkańcami, należało do wójtostwa Janowice. W 1975 r. mieszkało tu 301 osób. Miejscowość ta była siedzibą administracji PGR Pogorszewo.

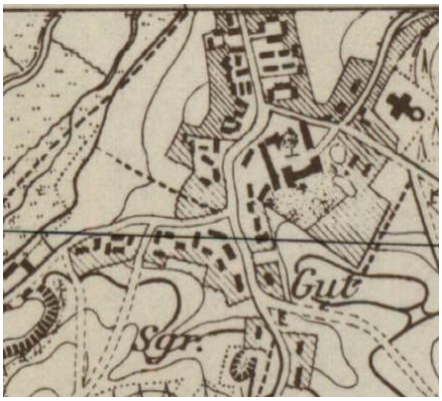
Położenie: wieś leży 8 km na północ od Lęborka.

Układ historyczny: osada folwarczna.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: miejscowość powstała jako osada folwarczna, złożona z dworu, parku, budynków gospodarczych i inwentarskich, a także z zespołu zabudowań mieszkalnych (czworaki), usytuowanego po wschodniej stronie majątku.

Układ przestrzenny nie zachował się, z zabudowań historycznych zachowała się jedynie gorzelnia wraz z domem gorzelnego i stodoła.

26)POGORZELICE

Dawne nazwy: Psregorzelcze (1379), Przegorseliczo (1396-1407), Prczegorselicz (1408), niem. Langeböse.

Podstawowe dane historyczne: posiadłość szlachecka, istniała już w średniowieczu; długo była przygraniczną wsią Księstwa Słupskiego. Najstarsze zapisy pochodzą z 1379 r. W 1756 r. właścicielem miejscowości był Wilhelm von Grelle. W 1872 r. posiadaczem był von Zitzewitz, kolejnym właścicielem od 1906 r. był von Massow. Od 1870 r. miejscowość posiada połączenie kolejowe z Gdańskiem i Słupskiem. Od 1945 r. majątek stał się państwowym gospodarstwem rolnym. Od 1945 do 1955 r. Pogorzelice pozostawały w powiecie słupskim. Od 1955 r. wieś włączono do powiatu lęborskiego, były przez pewien czas siedzibą władz gromady o tejże nazwie. Od 1973 r. należą do Gminy Nowa Wieś Lęborska. W 1975 r. wieś liczyła 401 mieszkańców.

Położenie: wieś usytuowana przy południowym brzegu łuku pradoliny rzeki Łeby, przy drodze krajowej nr 6, w odległości 10 km na zachód od Lęborka.

Układ historyczny: osada folwarczna.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: miejscowość powstała jako osada folwarczna, złożona z dworu, parku, budynków gospodarczych i inwentarskich, a także z zespołu zabudowań mieszkalnych (zagrody i czworaki), otaczającego zespół dworski od północnej, zachodniej i południowej strony, w układzie nieregularnym.

Układ przestrzenny zachował się częściowo; dwór jest przebudowany, zachował się park oraz nieliczna zabudowa historyczna (mieszkalna i gospodarcza).

27)REDKOWICE

Dawne nazwy: Retechowicz, Retkowitz, Rechkouicz (1335-1341), niem. Rettkewitz.

Podstawowe dane historyczne: pierwsza wzmianka na temat Redkowic pochodzi z lat 1335-1341. Właścicielem Redkowic był wówczas Jan Pierzcha (Pirch), który posiadał też pewne włości w Chocielewku. Włości Redkowic obejmowały wówczas 18 podwójnych włók ziemi. Wykaz dóbr z 1424 r. nie wymienia w ogóle Redkowic, być może dlatego, że główną siedzibą całej posiadłości stało się w międzyczasie Chocielewo. Pierzchowie utrzymywali się na tych dobrach bardzo długo. W XVI i XVII w. należało do nich stale co najmniej 15 folwarków, wśród nich Redkowice. W 1658 r. do tegoż rodu w powiecie lęborskim należały włości w Redkowicach, Witoradzu, Chocielewie, Unieszynie, Dąbrówce, a nadto różne dobra zastawne i lenne na Pomorzu Zachodnim. W l. 1578-1621 do Pierzchów należały wsie w Chocielewie, Unieszynie, Witoradzu, Niebędzinie, Bukowinie i Redkowicach. Byli właścicielami Redkowic do końca XVII w, kiedy to wieś przeszła w ręce rodziny von Natzmer. W 1784 r. wieś posiadała: 2 folwarki, 4 chłopów, 10 zagrodników, karczmę, dom sołtysa, kuźnię - łącznie 26 dymów, a także niektóre łąki na pograniczu z folwarkami w Witoradzu i Niebędzinie. Majątek ten należał do porucznika Jana Aleksandra Hartwiga von Natzmera. Niemniej jeszcze w 1756 r. część redkowickich włości pozostaje w rękach wdowy po majorze Pierzchu /v.Pirch/, której nadto podlegało 3 chłopów w Niebędzinie. W 1800 r. posiadłości te sprzedano porucznikowi von Selchow. W 1835 r. odziedziczył je Werner von Selchow. W 1892 r. dobra przejęli jego spadkobiercy. Od 1872 r. Redkowice stały się siedzibą jednego z 30 wójtostw w powiecie, jakie obejmowało folwarki w Redkowicach,

Niebędzinie i Żelazkowie oraz wsie w Redkowicach i Niebędzinie. W 1893 r. Redkowice nabył Leopold von der Osten, który już w 1894 r. zbył je Franciszkowi Fliessbachowi z Jackowa. Od 1912 r. posiadała je żona radcy regencji Gumprechta. W 1910 r. we wsi znajdowała się jedna z 24 gorzelni w powiecie, będąca własnością Fliessbacha z Jackowa. W tym samym roku Redkowice składały się z gminy wiejskiej z 98 mieszkańcami i okręgu folwarcznego o pow. 1.133 ha z 241 mieszkańcami w wójtostwie Redkowice. Istniało też powiązanie z Żelazkowem, które było w 1910 r. okręgiem folwarcznym o powierzchni 758 ha, z jakich jednak 518 hektarów należało do folwarku w Redkowicach. Po I wojnie światowej Pomorskie Towarzystwo Rolnicze (Pommersche Landgesellschaft) poczęło nabywać tu ziemię dla celów parcelacyjnych. Między 1919 a 1924 r. rozparcelowano 160 ha. Parcelację kontynuowano po 1924 r., z dalszych 856 ha w okresie lat 1919 - 1939 1.016 ha ziemi. Redkowice przeobraziły się w wieś chłopską. Niemniej jeszcze w 1925 r. księga adresowa powiatu wzmiankowała tu W. Laubego, właściciela dobra rycerskiego i gorzelni. W szkole pracowało wtedy 2 nauczycieli, posiadaczem gospody był Jannusch. W 1975 r. wieś liczyła 189 mieszkańców.

Położenie: 8 km na zachód od Lęborka.

Układ historyczny: osada folwarczna z wsią w typie ulicówki.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: miejscowość powstała jako osada folwarczna, złożona z dworu, parku, budynków gospodarczych i inwentarskich, a także z zespołu zabudowań mieszkalnych (zagrody i czworaki), usytuowanego po południowej i wschodniej stronie majątku.

Układ przestrzenny zespołu dworsko – parkowego nie zachował się. Układ przestrzenny wsi zachował się; zachowała się zabudowa mieszkalna i gospodarcza oraz kaplica z przełomu XIX i XX w.

28)REKOWO LĘBORSKIE

Dawne nazwy: Rekow (1393), Rekow (1400), Rekow (1437), Rekow (1638), Reckow (1658), Reckow (1712), niem. Reckow.

Podstawowe dane historyczne: wieś należąca do dóbr królewskich. Najstarsza wzmianka pochodzi z 1393 r., kiedy to wieś lokowana była na prawie chełmińskim, sołtysem był wówczas Herman Volczer. Przywilej ten wymienia 43 włóki. Kolejne wymianki o Rekowie pochodzą z 1400 i 1424 r. W 1437 r. w dalszym ciągu figurowało wśród królewszczyzn, na prawie chełmińskim, ma 34 włóki. Z 1559 r. pochodzi informacja, że wieś miała 40 włók, 1 sołtysa i 7 chłopów; w 1628 r. potwierdzono informację o 40 włókach należących do wsi. W 1638 r. w miejscowości było 8 chłopów, każdy na 4 włókach; 1 sołtys na 4 włókach, 4 opuszczone włóki, 1 zagrodnik dzierżący 1 włókę. W 1712 r. Rekowo miało 60 włók ogólnego areału, we wsi był 1 sołtys, 7 chłopów, 1 arendator. Z kolei w 1781 r. było tu 4 wolnych chłopów, 4 służebnych chłopów, 1 wolny sołtys, 1 zagrodnik i 3 chałupników. Razem 14 dymów. Trzy gospodarstwa należały do parafii w Brzeźnie Lęborskim, pozostałe do Garczegorza. Inaczej jest w 1884 r., kiedy wszyscy mieszkańcy Rekowa byli przypisani do parafii w Garczegorzu. W 1905 r. 6 chłopów związanych było z parafią w Brzeźnie Lęborskim, reszta z parafią w Garczegorzu. W 1781 r. Rekowo miało 93 mieszkańców. W 1905 r. w Rekowie było już tylko 3 chłopów i 9 zagrodników. W 1910 r. otwarto linię kolejową Lębork - Choczewo (Rekowo otrzymało własny przystanek). W 1911 r. było ono chłopską gminą z 305 mieszkańcami, w wójtostwie Tawęcino. Do 1955 r. Rekowo było wsią gminy Łebień. W gminie Łebień znalazło się ono ponownie w latach 1973-1976. Od czerwca 1976 r., w związku z likwidacją tej gminy, jak też

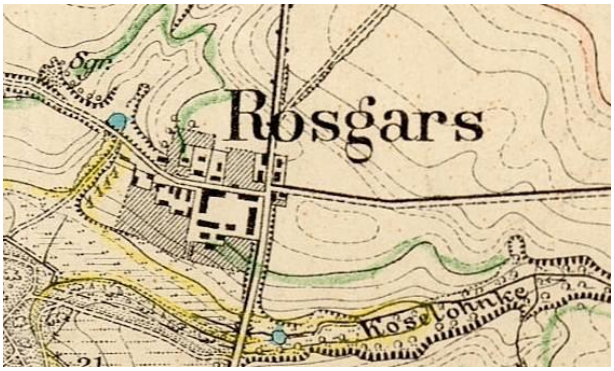
przekazaniem jej południowej części gminie Nowa Wieś Lęborska, wieś weszła w skład tejże jednostki administracyjnej. W 1978 r. we wsi było 211 osób.

Położenie: wieś leży 13 km na północ od Lęborka, przy trasie zawieszonej linii kolejowej Lębork – Choczewo – Wejherowo. Jest częścią sołectwa Karlikowo Lęborskie.

Układ historyczny: wieś w typie ulicówki.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: układ przestrzenny zachowany; zachowana historyczna zabudowa mieszkalna i gospodarcza.

29)ROZGORZE

Dawne nazwy: Rosgors (1392), Rosgorse (1402), Rosgars (1437), Rossger (1514), Roszegar (1628), Rosgars (1756), niem. Rosgars.

Podstawowe dane historyczne: najstarsza wzmianka o miejscowości pochodzi 1392 r. Według rejestru dziesięcin biskupich Rozgorze posiadało 2,5 podwójnych włók, zaś według rejestru z 1435 r. był tu tylko folwark szlachecki o powierzchni 1,5 podwójnej włóki. Wejherowie byli posiadaczami Rozgorza co najmniej od 1514 r. i władali nim jeszcze w 1628 r. Ernest Wejher miał tu 20 włók i jednego zagrodnika (połowa XVII w). Taki stan potwierdzony został w 1658 r. Kolejnym właścicielem był marszałek polny von Natzmer. Od czasów Natzmera posiadłość ta była, aż do chwili obecnej, złączona z Janowicami. W l. 1739-1799 właścicielami byli hrabiowie Czapscy, zaś od 1799 aż do 1945 r. ród von den Ostenów. W 1784 r. był tu 1 folwark, 4 chłopów, 5 zagrodników, 1 karczma, 1 owczarnia, 1 dojarnia krów i 1 budynek szkolny, łącznie 13 dymów. W 1911 r. Rozgorze było maleńką gminą wiejską z 11 mieszkańcami oraz okręgiem folwarcznym ze 156 mieszkańcami, o powierzchni 468 ha. Po wojnie majątek przeszedł na własność Skarbu Państwa i jako zakład rolny należał do PGR Pogorszewo. W 1975 r. mieszkały tu 153 osoby.

Położenie: wieś leży 12 km na północny zachód od Lęborka. Jest częścią sołectwa Janowiczki.

Układ historyczny: osada folwarczna.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: miejscowość powstała jako osada folwarczna, złożona z dworu, parku, budynków gospodarczych i inwentarskich, a także z zespołu zabudowań mieszkalnych (czworaki), usytuowanego po północnej stronie majątku, w układzie nieregularnym.

Układ przestrzenny zespołu dworsko-parkowego nie zachował się; zachowała się rządcówka, a z budynków gospodarczych i inwentarskich zachowała się jedynie obora. Z osady folwarcznej zachowały się historyczne zabudowania mieszkalne i gospodarcze.

30)RYBKI

Dawne nazwy: niem. Röpke.

Podstawowe dane historyczne: trudno jest ustalić przybliżony czas powstania tej osady. Pierwotnie zapewne związana z Maszewem, a co najmniej od 1507 r. z Lęborkiem. W 1657 r. istniała tu owczarnia. Obszar ten co najmniej od 1507 r. należał do Lęborka i był terenem leśnym oddanym w użytkowanie miasta. W 1638 r. odnotowano tu owczarnię oraz jaz łososiowy. W opisie z 1713 r. mówi się o miejskim folwarku w Rybkach. Po 1896 r. landtag prowincji szczecińskiej nabył Rybki i włączył je do terenów nowopowstałego zakładu dla nerwowo i psychicznie chorych (Prowinzialanstalt für Irre, później Prowinzialheilanstalt). Od 1973 r. osadę włączono do gminy Nowa Wieś Lęborska. W czasach powojennych Rybki były gospodarstwem szkoleniowym Technikum Rachunkowości Rolnej w Lęborku, a następnie zakładem rolnym Państwowego Gospodarstwa Rolnego Lębork. W 1975 r. w Rybkach mieszkało 88 mieszkańców.

Położenie: wieś leży około 5 km na południe od Lęborka, przy drodze wojewódzkiej nr 214, na obszarze Puszczy Kaszubskiej. Wieś jest częścią sołectwa Dziechlino.

Układ historyczny: osada folwarczna.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: miejscowość powstała jako osada folwarczna, złożona z dworu, rządcówki, parku, budynków gospodarczych i inwentarskich.

Układ przestrzenny nie zachował się; zachowały się jedynie elementy dawnego zespołu: dwór, rządcówka, budynki robotników folwarcznych oraz spichlerz z obora i chlewnia, pozostałe budynki pofolwarczne (pralnia i łaźnia, obora ze stajnią, szopa, kuźnia) zostały przebudowane lub rozebrane.

***31)*TAWĘCINO**

Dawne nazwy: Tawczin (1397), Tawenczin (1402), Towotzin (1424), Towoczin (1437), Towetzin (1527), Tauenzien (1575), Tawentzin (1658), Tauenzien (1876), niem. Tauenzin.

Podstawowe dane historyczne: najstarsza wzmianka źródłowa pochodzi z 1397 r. W 1402 r. do wsi należało tylko 6 włók. Z 1437 r. pochodzi wzmianka, że Tawęcino pozostawało na prawie polskim. W 1527 r. wieś należała do rodziny Tawęcińskich. W 1528 r. posiadaczem jakiegoś udziału był Wejher. W 1600 r. posiadaczem, zapewne części dobra, był Łukasz Tawęciński, a w 1628 r. Łukasz i Kasper Tawęcińscy, którzy dzierżyli zaledwie 5 włók, mieli ponadto dobra w Świchowie i Perlinku. W 1678 r. właścicielem miejscowości był Ernest Wejher. W 1781 r. Tawęcino składało się z kilku folwarków, był tu też 1 młyn wodny, 1 karczma, 1 kuźnia, 2 chłopów, 6 zagrodników oraz 1 nauczyciel. Kolejnymi właścicielami majątku do 1801 r. była rodzina Rexinów. W latach 1801-1804 folwark w Tawęcinie przejął hrabia Münster-Meinhöfel, następnie Boninowie, w latach 1841-1878 - Ewertowie , od roku

1841 - A. Ewert. Od roku 1853 właścicielem majatku był Karol Ewert, który przed zbyciem Tawęcina, założył niewielki folwark ok. 2 km na zachód od Tawęcina, który nazwał Ewertshof (Piotrowo). Nastąpiło to prawdopodobnie w l. 1876-1878. Nowym posiadaczem Tawęcina został Detlaf Schultz, po którym w 1894 r. przejęli dobra jego spadkobiercy, ale w 1895 r. majątek nabył Leopold von der Osten, a w 1898 r. - Wilhelm Heling. Około 1910 r. berliński Landbank wykupił tawęcińskie ziemie, niemniej jeszcze w 1911 r. Tawęcino było formalnie folwarcznym okręgiem o powierzchni 901 ha z 595 mieszkańcami w wójtostwie Tawęcino. W 1910 r. zbudowano linię kolejową Garczegorze-Choczewo, dzięki czemu Tawęcino otrzymało stację kolejową oraz połączenie, m.in. z Lęborkiem. Już przed 1911 r. zbudowano tutaj wodociąg. Landbank rozparcelował folwark przed 1919 r. W l. 1945-1955 Tawęcino było wsią gminy Łebień, w latach 1955-1973 - gromady Tawęcino, w latach 1973-1976 - gminy Łebień, a od czerwca 1976 roku - gminy Nowa Wieś Lęborska. W końcu 1978 r. zarejestrowano tutaj 374 mieszkańców.

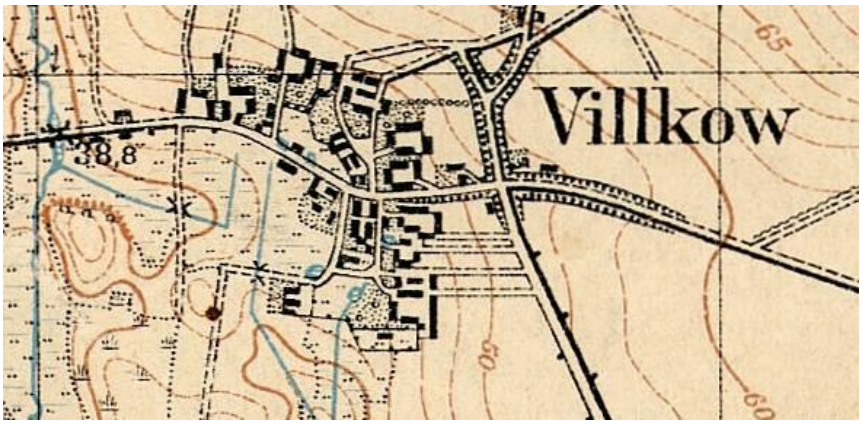
Położenie: 16 km na północ od Lęborka. Przy zwieszonej linii kolejowej Lębork – Choczewo – Wejherowo.

Układ historyczny: osada folwarczna z wsią w typie wielodrożnicy.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: miejscowość powstała jako osada folwarczna, złożona z dworu, parku, budynków gospodarczych i inwentarskich, a także z zespołu zabudowań mieszkalnych (zagrody i czworaki), usytuowanego po wschodniej stronie majątku.

Po parcelacji w 1919 r. wieś uzyskała formę wielodrożnicy. Obecnie zachowany układ przestrzenny z czasu parcelacji wsi; dwór, park oraz zabudowania gospodarcze nie istnieją.

32)WILKOWO NOWOWIEJSKIE

Dawne nazwy: Wilckow (1335-1341), Willkau (1387), Wilkau (1402), Wilkow (1638), Wilckow (1712), Vilkow (1939), Willekow, niem. Villkow.

Podstawowe dane historyczne: najstarsza wzmianka pochodzi z lat 1350-41 z dokumentu opisującego granice wsi Redkowice. W 1376 r. komtur gdański Ditrzchowi Lutkefleischowi nadał wieś Wilkowo o powierzchni 42 włóki, na prawie chełmińskim. W 1658 r. wieś miała 42 włóki, we wsi byli: sołtys, z 4 wolnymi i 2 czynszowymi włókami oraz 9 gburów (po 4 włóki czynszowe). W 1893 r. wieś miała 687 ha, 54 dymy, 337 mieszkańców – ewangelików. W 1638 r. wieś należała do włości Rzeczpospolitej administrowanej przez starostę lęborsko-bytowskiego. Odnotowano tu wówczas: 36 zasiedlonych włók z 9 chłopami; młyn przy wsi (młynarz Jakub Busz); sołtys Joannes Wicken miał 4 włóki czynszowe i 2 wolne. Razem Wilkowo nadal posiadało 42 włóki. W 1658 r. sytuacja nie zmienia się. Za państwowe fundusze zbudowano w 1783 r. szkołę. Było tu wtedy 12 domów mieszkalnych. W 1905 r. wzmiankuje się w Wilkowie 10 gospodarstw chłopskich. Około 1911 r. miejscowość posiadała 288 mieszkańców i była gminą wiejską należącą do wójtostwa w Nowej Wsi Lęborskiej. W roku 1975 wieś posiadała 172 mieszkańców.

Położenie: wieś leży 6 km na północ od Lęborka.

Układ historyczny: wieś o nieregularnym układzie przestrzennym.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: układ przestrzenny zachowany; zachowana historyczna zabudowa mieszkalna i gospodarcza.

33)ŻELAZKOWO

Dawne nazwy: niem. Karolinenthal, Zierwienz.

Podstawowe dane historyczne: osada utworzona dopiero w latach 1784-1800 przez ród von Selchow, przez tenże ród nazwana Karolinenthal. Włości powiązane z Żelazkowem znajdowały się też w Redkowicach i Chocielewie (zachodniej części obecnego Chocielewka). W 1881 r. nadal należała do rodu von Selchow. Włości te z czasem jednak wydzierżawiono. W 1890 r. Żelazkowo podzielono na dwie jednostki komunalne: okręg folwarczny i gminę chłopską. Po tymże roku rozparcelowano tam 150 ha i zasiedlono chłopami. W 1894 r. nabywcą folwarku w Żelazkowie stał się berliński kupiec Juliusz Meyerheim, który w 1911 r. sprzedał posiadłość baronowi von Wolf. W 1925 r. posiadaczką nazwana jest baronowa von Wolf. W roku 1975 wieś miała 144 mieszkańców.

Położenie: wieś leży 10 km na zachód od Lęborka. Jest częścią sołectwa Redkowice.

Układ historyczny: osada folwarczna.

Analiza przekształceń układu przestrzennego: miejscowość powstała jako osada folwarczna, złożona z dworu, parku, budynków gospodarczych i inwentarskich, a także z zespołu zabudowań mieszkalnych (czworaki), usytuowanego po północnej stronie majątku.

Układ przestrzenny zachowany; zachowany dwór z parkiem i budynkami gospodarczymi, na północ od dworu zachowały się czworaki i budynki gospodarcze (stodoła z oborą i chlewnia).

3.5.Rekomendacje i wnioski zawarte w audycie krajobrazowym.

Na dzień przygotowania przedmiotowego projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie został uchwalony audyt krajobrazowy. W związku z powyższym brak jest rekomendacji i wniosków wynikających z audytu krajobrazowego, w tym określonych w audycie granic krajobrazów priorytetowych (zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 4a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

3.6.Warunki jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia.

Warunki życia można mierzyć na wiele różnych sposobów. Można je wyznaczać przez pryzmat czynników obiektywnych dla człowieka jak np. walory przyrody, stan środowiska naturalnego, a także jego zasoby mające wpływ na warunki życia, które z kolei mogą oznaczać potencjał do wykorzystania.

Inne czynniki to warunki stworzone w wyniku działalności gospodarczej. Można je określić jako cywilizacyjne warunki życia.

Po trzecie, warunki życia mają swoje odbicie w subiektywnej ocenie tej kategorii przez mieszkańców. Można tu wymienić cechy ilościowo niewymierne jak poczucie szczęścia, ogólne zadowolenie z życia, dobrobytu psychicznego itp.

W niniejszym opracowaniu, analizie zostaną poddane wskaźniki mierzalne, określające warunki życia mieszkańców gminy Nowa Wieś Lęborska.

Wybrane wskaźniki:

1)Udział ludności ekonomicznie aktywnej w populacji mieszkańców gminy,

2)Udział podmiotów gospodarki narodowej,

3)Udział bezrobotnych zarejestrowanych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym,

4)Przeciętna powierzchnia użytkowa 1 mieszkania,

5)Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania na osobę,

6)Przeciętna ilość osób przypadających na 1 izbę w mieszkaniu,

7)Korzystający z wodociągu,

8)Korzystający z kanalizacji,

9)Współczynnik liczby miejsc w przedszkolach w relacji do potrzeb,

10)Podstawowa opieka zdrowotna,

11)Liczba ludności na 1 aptekę ogólnodostępną,

12)Czytelnicy bibliotek publicznych na 1000 mieszkańców,

13)Współczynnik wypożyczeń księgozbioru,

14)Odsetek ludności obsługiwanej przez oczyszczalnie ścieków,

15)Wydatki z budżetu gminy ogółem na 1 mieszkańca.

Tabela 18 Pracujący w Gminie Nowa Wieś Lęborska.

Rok	Ogółem	Z tego w sektorach:			Liczba ludności	Odsetek pracujących w ogólnej liczbie ludności w %
		Rolnictwo i leśnictwo	Przemysł i budownictwo	Usługi		
2008	1.195	84	614	497	12.708	9,4
2016	1.818	73	894	851	13.540	13,4
Rok 2008 = 100	152,1	86,9	145,6	171,2	106,5	142,6

Źródło: Roczniki statystyczne województwa pomorskiego z lat 2009 i 2017.

W celu zobrazowania dynamiki poziomu warunków życia porównano jego poziom w dwóch relatywnie odległych latach, przez zestawienie odpowiednich danych z 2008 r. i 2016 r.

Tabela 19 Podmioty gospodarki narodowej w gminie Nowa Wieś Lęborska.

Rok	*Liczba podmiotów gospodarki narodowej ogółem*	*W tym:*								*Odsetek liczby podmiotów do ogółu ludności*
		Przemysł	*Budownictwo*	*Handel i naprawy*	*Hotele i restauracje*	*Transport i gospodarka magazynowa*	*Pośrednictwo finansowe*	*Obsługa nieruchomości*	*Inne*	
2008	*799*	*100*	*180*	*246*	*36*	*46*	*29*	*63*	*-*	*6,2*
2016	*1296*	*204*	*269*	*283*	*41*	*89*	*b.d.*	*52*	*130*	*9,2*
Rok 2008 = 100	*161,7*	*204,0*	*149,4*	*115*	*113,9*	*193,5*	*-*	*82,5*	*-*	*154,8*

Źródło: Roczniki statystyczne województwa pomorskiego z lat 2009 i 2017.

Analiza danych zawartych w tabelach Nr 1 i Nr 2 ukazuje następujące zjawiska:

- niski, w 2008 r. poziom aktywności ekonomicznej, rozumiany jako odsetek liczby zatrudnionych pracowników i liczby zarejestrowanych podmiotów gospodarki narodowej w

stosunku do ogółu ludności. Ten niski poziom można tłumaczyć skutkami przeobrażeń gospodarczych jakie miały miejsce w Polsce w latach 90-tych i następnych,

- bardzo dużą dynamikę aktywności gospodarczej w latach 2008-2016. W okresie tym wskaźnik aktywności ekonomicznej w gminie wzrósł o 54,8%. Liczba miejsc pracy w tym czasie wzrosła o 52,1%, natomiast liczba podmiotów gospodarczych wzrosła o 61,7%. Świadczy to o tym, że mieszkańcy Gminy w większej mierze sami stworzyli sobie miejsca pracy, niż biernie oczekiwali na możliwość podjęcia pracy,

Nastąpiły korzystne zmiany w strukturze gospodarki Gminy. Ponad dwukrotnie wzrosła liczba podmiotów w dziedzinie przemysłu i prawie dwukrotnie w działalności logistycznej (transport i gospodarka magazynowa).

Zmniejszyła się liczba osób zatrudnionych w rolnictwie i leśnictwie, a więc w działaniach zazwyczaj nisko opłacanych.

Ujmując w/w zjawiska w kategoriach warunków życia, należy stwierdzić, że nastąpiła tu bardzo wyraźna poprawa.

Tabela 20 Udział bezrobotnych zarejestrowanych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym.

Rok	Ogółem bezrobotni	W tym:		Odsetek zarejestrowanych bezrobotnych w liczbie ludności w %
		Mężczyźni	Kobiety	
2008	871	313	358	10,7
2016	472	174	298	6,6
Rok 2008 = 100	54,2	55,6	83,2	61,7

Źródło: Roczniki statystyczne województwa pomorskiego z lat 2009 i 2017.

Tabela 21 Powierzchnia użytkowa mieszań. Zasoby mieszkaniowe.

Rok	Liczba mieszkań	Izby	Powierzchnia użytkowa mieszkań w m^2	Przeciętna powierzchnia użytkowa 1 mieszkania w m^2	Przeciętna powierzchnia użytkowa na osobę w m^2	Ilość osób na 1 izbę
2008	3.193	13.476	269.200	84,3	21,2	0,96
2016	3.563	15.828	328.996	92,3	24,3	0,86
Rok 2008 = 100	111,6	117,5	122,2	109,5	114,6	91,5

Źródło: Roczniki statystyczne województwa pomorskiego z lat 2009 i 2017.

Jak wynika z danych zawartych w tabeli Nr 21, w kategorii warunki zamieszkania miała miejsce wyraźna poprawa. Poprawie uległy wszystkie wskaźniki charakteryzujące sytuację mieszkaniową ludności Gminy. Do rozwiązania pozostaje problem dysproporcji w jakości zasobów mieszkaniowych.

Doinwestowania wymagają mieszkania w budynkach po dawnych PGR-ach. Podobnie, modernizacji wymaga zaopatrzenie w ciepło, dotyczy to głównie starszej substancji mieszkaniowej powstałej przed 1990 r. oraz wodociągów i kanalizacji.

Tabela 22 Miejsca w przedszkolach.

Rok	Liczba placówek	Liczba miejsc	Liczba dzieci w przedszkolach	Liczba dzieci objętych wychowaniem przedszkolnym ogółem
2008	8	225	228	296
2016	8	327	316	493
Rok 2008 = 100	100	145,3	138,6	148,3

Źródło: Roczniki statystyczne województwa pomorskiego z lat 2009 i 2017.

W zakresie opieki przedszkolnej widoczny jest duży postęp. Niemniej jednak nie wszystkie dzieci zostały objęte opieką przedszkolną. Wskaźnik pokrycia opieką na poziomie ok. 0,9 powinien być poprawiony.

Tabela 23 Biblioteki publiczne.

Rok	Biblioteki publiczne	Księgozbiór w tys. szt. wol.	Liczba czytelników	Liczba wypożyczeń	Wypożyczenia na 1 czytelnika	Liczba ludności na placówkę biblioteczną
2008	6	55.600	1.586	35.300	22,3	2.118
2016	6	56.500	1.610	26.600	16,5	2.257
Rok 2008 = 100	100	101,6	101,5	75,4	74,0	106,6

Źródło: Roczniki statystyczne województwa pomorskiego z lat 2009 i 2017.

Tabela 24 Dochody i wydatki z budżetu Gminy.

Rok	Dochody ogółem w tys. zł	Dochody na 1 mieszkańca w zł	Wydatki ogółem w tys. zł	Wydatki na 1 mieszkańca w zł	W tym:świadczenia* dla mieszkańców w tys. zł
2008	32.967	2.611	33.989	2.692	7.415
2016	60.012	4.588	58.174	4.304	21.349
Rok 2008 = 100	182,0	175,7	171,2	159,9	287,9

*Pomoc społeczna i pozostałe zadania w zakresie polityki społecznej.

Źródło: Roczniki statystyczne województwa pomorskiego z lat 2009 i 2017.

Warunki życia ogółem, wspólne dla wszystkich mieszkańców, mierzone wskaźnikiem wydatków na 1 mieszkańców poprawiły się o prawie 60%. Niepokoi natomiast relatywnie duże uzależnienie od środków pomocy społecznej.

3.7.Zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia.

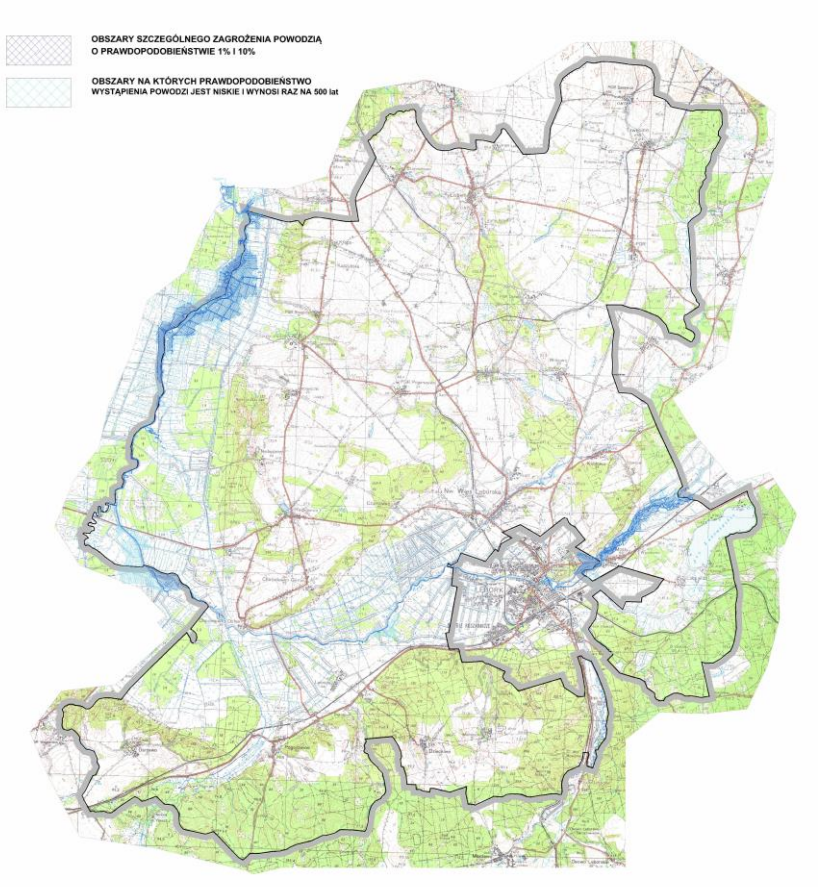
Występujące na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska zagrożenia środowiska naturalnego mają charakter naturalny jak i antropogeniczny.

1) Zagrożenia naturalne.

Cechy

Na obszarze gminy do zagrożeń naturalnych zalicza się:

- obszary szczególnego zagrożenia powodzią, na których występują ograniczenia w zagospodarowaniu, określone w ustawie Prawo wodne – na podstawie zaktualizowanych map zagrożenia powodziowego funkcjonujących od 2015 roku;
- zagrożenie erozją wodną gruntów na skarpach i stokach o dużym nachyleniu (występuje głównie w strefie zboczy dolinnych oraz w strefie stokowej wysoczyzny i w strefie pagórków morenowych);
- duże wysokości względne i nachylenia zboczy dolin stwarzają zagrożenie morfodynamiczne, zwłaszcza przy niewłaściwych lokalizacjach obiektów, braku roślinności i sztucznych podcięciach – jest to zagrożenie lokalne;
- obszary osuwania się mas ziemnych – krawędzie wysoczyzn o dużych deniwelacjach terenu. Na takie działanie narażone są tereny położone na północ od wsi Bąsewice, na wschód od wsi Lędziechowo, na zachód od wsi Niebędzino i Janowiczki, na zachód od wsi Dziechlino, w okolicach wsi Rozgorze, Krępa Kaszubska, Darżkowo i Małoszyce oraz na innych obszarach krawędziowych nieporośniętych roślinnością i narażonych przez to na powstawanie osuwisk. Przed zainwestowaniem takich obszarów i ich okolic niezbędne jest rozpoznanie geologiczne;
- ekstremalne stany pogodowe (tak jak na obszarze całego kraju), jak bardzo silne wiatry, długotrwałe, intensywne opady deszczu lub śniegu. Zapobieganie im jest niemożliwe, a likwidacja skutków jest kwestią organizacyjną.

Rys. 14 Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska.

Źródło: kzgw.gov.pl

Uwarunkowania

a) warunkiem koniecznym dla zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa przeciwpowodziowego jest utrzymanie w dobrym stanie urządzeń melioracyjnych: oczyszczanie przepustów z nagromadzonych gałęzi, oczyszczanie rowów melioracyjnych;

b) zagrożenie powodziowe jest istotnym warunkiem polityki przestrzennej w zakresie lokalizacji i użytkowania terenu, a także w zakresie gospodarowania w zlewni (działania zwiększające retencję wodną);

c) na terenach zagrożenia powodziowego niezbędne jest ograniczenie nowego zainwestowania i zabudowy;

d) na terenach zagrożenia powodziowego należy ograniczyć działalność gospodarczą głównie do funkcji rolniczej (użytki zielone) jak również rozważyć zasadność renaturyzacji terenów;

e) procesy erozji wodnej mogą powodować realne straty w plonach i obniżać wartość użytkową gleb – przeciwdziałaniem mogą być:

- odpowiednie zabiegi agrotechniczne;
- charakter użytkowania gruntów rolnych;
- wprowadzenie trwałej pokrywy roślinnej, w tym zalesień;

f) obok erozji rzeczywistej występuje zagrożenie erozją potencjalną – dotyczy to terenów trwale pokrytych roślinnością, której usunięcie grozi rozwojem procesów erozyjnych.

2) Zagrożenia antropogeniczne

Główne zagrożenia i zanieczyszczenia środowiska odniesiono do elementów środowiska, dla których są najbardziej uciążliwe.

Wody powierzchniowe

Główne źródła zanieczyszczeń:

- zanieczyszczenia powierzchniowe z terenów rolniczych (nawozy sztuczne, obornik, gnojowica i środki ochrony roślin) – tereny rolnicze na obrzeżach miejscowości Janowiczki, Bąsewice, Rekowo Lęborskie, Krępa Kaszubska, Małoszyce;
- spływy powierzchniowe z obszarów zurbanizowanych – wieś Nowa Wieś Lęborska, Garczegorze, Tawęcino, Lędziechowo, Kębłowo Nowowiejskie;
- zrzuty ścieków z wiejskich i osiedlowych oczyszczalni komunalnych zlokalizowanych w Nowej Wsi Lęborskiej (dwie), Łebieniu, Janowicach, Obliwicach, Pogorszewie, Kębłowie Nowowiejskim (o zróżnicowanej przepustowości i sprawności oczyszczania);
- zrzuty ścieków gospodarczych oraz wód z zakładów przemysłowych;
- zanieczyszczenia dostarczane przez obiekty hodowli ryb łososiowatych w: Lubowidzu (rz. Węgorza), Lubowidzu Rybnik (dwa obiekty – Struga Rybnicka i cieki leśne), Kębłowie Nowowiejskim (dwa obiekty - rz. Kisewa), Pogorzelicach (dwa obiekty - rz. Pogorzelica i ciek leśny), Malczycach-Rybki (rz. Okalica);
- komunikacja samochodowa (spływy zanieczyszczonych wód opadowych), zwłaszcza na drodze krajowej i drogach wojewódzkich;
- środki zimowego utrzymania dróg (sól);
- duże gospodarstwa hodowli krów w Leśnicach (odcieki, odory).

Wody podziemne

Generalnie wody podziemne i powierzchniowe tworzą zintegrowany system. Zanieczyszczenie wód powierzchniowych będzie wpływało na jakość wód podziemnych.

W związku z tym zagrożenia dla wód podziemnych będą podobne jak dla wód powierzchniowych, jednak zanieczyszczenia mogą się dostawać do zbiorników wód podziemnych również z zakładów położonych w sąsiednich gminach.

Powietrze atmosferyczne

Zanieczyszczenie powietrza zależne jest głównie od stopnia koncentracji źródeł i wielkości emisji oraz warunków przewietrzania, a także wpływu źródeł transgranicznych.

Podstawowe źródła zanieczyszczeń powietrza:

- emisja zanieczyszczeń pyłowych i gazowych ze źródeł punktowych budynków publicznych (kotłownie centralnego ogrzewania),
- emisja zanieczyszczeń przez zakłady przemysłowe i obiekty produkcyjne w gospodarstwach rolnych,
- emisja niska w obrębie zabudowy jednorodzinnej szczególnie w okresie sezonu grzewczego;
- emisja zanieczyszczeń powierzchniowych (tereny rolnicze);
- emisja zanieczyszczeń do atmosfery związana z funkcjonowaniem składowiska odpadów w Czarnówku;
- komunikacja samochodowa (źródło zanieczyszczeń atmosfery i hałasu), zwłaszcza na drodze krajowej i drogach wojewódzkich.

Źródłem emisji niezorganizowanej na obszarze gminy są m.in. tereny powierzchniowej eksploatacji surowców mineralnych (głównie emisja pyłu) oraz składowisko odpadów w Czarnówku. Składowiska odpadów charakteryzują się emisją pyłów i gazów (zawierających m.in. NH_3, CO_2, H_2S) oraz zanieczyszczeń mikrobiologicznych mogących rozprzestrzeniać się na znaczne odległości w postaci aerozoli. Istotną uciążliwość stwarza emisja odorów. Dotyczy to również nieczynnych, nie w pełni zrekultywowanych składowisk odpadów. Podobna uciążliwość ma miejsce w otoczeniu oczyszczalni ścieków. W szczególności dotyczy to oczyszczalni ścieków w Lęborku, wokół której wyznaczono obszar ograniczonego użytkowania (częściowo na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska).

Wyniki badań jakości powietrza były prowadzone dla niektórych elementów, w tym benzenu i benzo(a)pirenu. W gminie przekroczone są również stężenia pyłów zawieszonych, w tym pyłu PM10. Często są to zanieczyszczenia napływowe z terenu Lęborka. Najbardziej zagrożone są obszary wokół miasta.

Powierzchnia ziemi i krajobraz

Do głównych czynników powodujących degradację powierzchni ziemi i krajobrazu można zaliczyć:

- techniczną zabudowę powierzchni ziemi;
- lokalne zanieczyszczenia, głównie w strefie obniżeń, a także na terenach zadrzewionych;
- odkrywkową eksploatację surowców;
- oddziaływanie nieczynnych wysypisk i składowisk odpadów (oddziaływanie nie udokumentowane pomiarowo);
- erozję uprawową gleb jako efekt niewłaściwej agrotechniki;
- wypalanie traw i ściernisk (zagrożenie biologicznej funkcji powierzchni ziemi);
- składowanie nawozów organicznych (obornik, gnojowica);
- agresywne dla krajobrazu elementy infrastruktury technicznej (linie energetyczne).

Hałas

Dominujący wpływ na klimat akustyczny gminy wywiera hałas komunikacyjny występujący wzdłuż drogi krajowej nr 6 (DK6)- o największym nasileniu ruchu w tej części województwa pomorskiego. Wyraźniej odczuwalny jest na terenach zabudowy zwartej. Ponadto hałas komunikacyjny może stanowić zagrożenie w otoczeniu drogi wojewódzkiej nr 214 (DW214), jednak w mniejszym stopniu ze względu na mniejszą częstotliwość ruchu niż na drodze krajowej nr 6.

Ww. drogi charakteryzowały się w 2015 r. następującym natężeniem ruchu (Generalny pomiar ruchu, 2015 r.):

- DK6:
  - Na odcinku Kębłowo - Lębork - 11991 poj./d.;
  - na odcinku Lębork – Nowa Dąbrowa (skrzyż. z DW211) - 7639 poj ./d;
- DW214:
  - na odcinku Lębork - Osowo (na południe od Lęborka) – 6013 poj ./d, wobec 6503 poj./d. w 2015 r.;
  - na odcinku Lębork - Wicko (na północ od Lęborka) – 7890 poj./d., wobec 7526 poj./d. w 2015 r.

Hałas drogowy można zmniejszyć poprzez zapewnienie odpowiedniego stanu technicznego drogi oraz także poprzez:

- ograniczenie prędkości na określonych odcinkach dróg,
- poprawę płynności ruchu,
- ograniczenie możliwości wjazdu pojazdów ciężkich.

Drugim największym źródłem hałasu jest linia kolejowa nr 202 relacji Gdańsk – Stargard Szczeciński.

Emisja hałasu może być także wytwarzana ze źródeł punktowych (głównie zakłady przemysłu drzewnego).

Zagrożenie środowiska poważnymi awariami

Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska do poważnych awarii może dojść na skutek awarii urządzeń technicznych w zakładach przemysłowych lub podczas transportu materiałów niebezpiecznych: w wyniku kolizji drogowej bądź kolejowej, a także rozszczelnienia cystern kolejowych lub autocystern.

Obowiązki związane z awariami przemysłowymi spoczywają głównie na prowadzącym zakład o dużym lub zwiększonym ryzyku wystąpienia awarii oraz na organach Państwowej Straży Pożarnej, a także Wojewodzie. Szczegółowy opis obowiązków podaje ustawa Prawo ochrony środowiska. WIOŚ realizuje zadania z zakresu zapobiegania występowania awarii przemysłowych poprzez:

- kontrolę podmiotów gospodarczych o dużym i zwiększonym ryzyku wystąpienia awarii,
- badanie przyczyn wystąpienia awarii oraz sposobów likwidacji skutków awarii,
- prowadzenie szkoleń i instruktażu.

Zagrożenie to wiąże się z przedostaniem się do środowiska znacznych ilości substancji niebezpiecznych (toksycznych). Jest to zagrożenie potencjalne.

W gminie Nowa Wieś Lęborska nie ma zakładów stosujących takie substancje w dużych ilościach. Potencjalnie mogą się pojawiać zagrożenia związane z dystrybucja paliw oraz przewozem ładunków ropopochodnych i toksycznych środków chemicznych (transport drogą krajową nr 6 oraz linią kolejową). Wymagana jest w tym zakresie współpraca gminy z odpowiednimi jednostkami służb ratowniczych.

W przypadku wystąpienia skażenia środowiska podczas transportu materiałów niebezpiecznych, gdy trudno jest ustalić sprawcę zdarzenia - obowiązki usunięcia zagrożenia spoczywają na staroście. Stąd istotne znaczenie miałoby wyznaczenie miejsca tymczasowego magazynowania odpadów powstałych w czasie usuwania skutków zdarzenia. Decyzja, co do miejsca powinna być podjęta na poziomie województwa w porozumieniu z właściwymi samorządami terytorialnymi. Z punktu widzenia narażenia mieszkańców na skutki ewentualnych skażeń środowiska podczas transportu materiałów niebezpiecznych, ważne jest opracowanie programu informowania społeczeństwa o wystąpieniu awarii i sposobu zachowań w takiej sytuacji.

Oddziaływanie pól elektromagnetycznych

Źródłami niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego są przede wszystkim linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia:

- 400 kV: Rekowo Lęborskie - Wilkowo - Garczegorze - Pogorszewo - Janowice.
- 110 kV: Lębork-Nowa Wieś Lęborska - Pogorszewo -Rozgorze - Kępa Kaszubska;
- 110 kV: Węgomia - Ługi - Mosty - Lębork;
- 110 kV: Lębork - Leśnice - Darżewo.

Poza tym na terenie gminy zlokalizowane są stacje przekaźnikowe telefonii komórkowej.

Promieniowanie stacji telefonii komórkowej emitowane jest na dużych wysokościach (z reguły wieże z antenami o wysokości 40 - 60 m) i nie stanowi zagrożenia dla zdrowia ludzi.

Wnioski

- zagrożenia środowiska na obszarze gminy dotyczą głównie zanieczyszczenia wód powierzchniowych spowodowanych wadliwą gospodarką wodno-ściekową – wymagane kompleksowe działania porządkujące gospodarkę ściekową;
- wysokim stopniem zanieczyszczenia cechują się wody w obrębie zabudowy wiejskiej, gdzie częstym zjawiskiem jest dopływ ścieków z gospodarstw i zrzuty śmieci do wód przy wysokiej wrażliwości ekosystemów wodnych (niewielkie przepływy) – Garczegorze, Tawęcino, Lędziechowo, Kębłowo Nowowiejskie, Nowa Wieś Lęborska, Łebień, Janowice, Obliwice, Pogorszewo;
- zrzuty nieoczyszczonych ścieków do rowów, stawów oraz bezpośrednio do ziemi stanowią szczególne zagrożenie dla wód gruntowych zarówno pod względem bakteriologicznym jak i chemicznym;
- wysoki stopień zanieczyszczenia wód powierzchniowych związkami biogennymi jest przyczyną szybkiego ich zarastania (dotyczy to w szczególności wód stojących lub o niewielkim przepływie);
- podwyższone zanieczyszczenie powietrza w obrębie zabudowy zwartej w okresie sezonu grzewczego wskazuje na zasadność ekologizacji systemów grzewczych;
- zanieczyszczenie powietrza emisją spalin samochodowych i podwyższony hałas komunikacyjny występujący głównie wzdłuż drogi krajowej nr 6, powyższe uciążliwości należy uwzględnić przy lokalizacji zabudowy mieszkaniowej;
- wynikiem antropogenicznych zanieczyszczeń środowiska jest widoczny miejscami stan nieładu, obniżający walory estetyczne i krajobrazowe – wskazane są działania porządkujące;
- zdegradowane fragmenty powierzchni ziemi w postaci wyrobisk czy składowisk odpadów wymagają rekultywacji, która powinna pójść w kierunku naturalizacji.

3.8.Potrzeby i możliwości rozwoju gminy.

Potrzeby rozwoju gminy określono na podstawie złożonych przez mieszkańców wniosków do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Większość wniosków dotyczy możliwości lokalizacji nowej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz zabudowy mieszkaniowo-usługowej.

Wszystkie wnioski zostały rozpatrzone, jednakże nie wszystkie zasługują na uwzględnienie. Część wniosków dotyczy obszarów, na których lokalizowanie zabudowy jest nieracjonalne z uwagi na trudne warunki gruntowe. Ponadto na niektórych wnioskowanych terenach występują wyjątkowe uwarunkowania przyrodniczo-krajobrazowe. Istotnym kryterium przy rozpatrywaniu wniosków była możliwość nawiązania na analizowanych terenach do istniejących sieci komunikacyjnych i infrastrukturalnych oraz społecznych. Jednym z podstawowych warunków wyznaczania nowych obszarów inwestycyjnych jest bowiem możliwość finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej.

Zadaniem studium nie jest spełnianie wszystkich wniosków o zmianę przeznaczenia. Wszystkie wnioski podlegają rozpatrzeniu, jednakże uwzględnione mogą zostać tylko te, które są korzystne dla gminy, z punktu widzenia jej celów działania.

3.8.1.Prognozy demograficzne, w tym uwzględniające, tam gdzie to uzasadnione, migracje w ramach miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodka wojewódzkiego.

Prognozę ludności sporządzono korzystając z następujących danych:

- struktura ludności wg płci i wieku dla Gminy Nowa Wieś Lęborska na dzień 31.12.2017 r., na podstawie danych Urzędu Gminy;
- tablice długości trwania życia; założono stopniową dalszą poprawę warunków życia oraz oczekiwane w związku z tym wydłużanie się średniej długości jego trwania;
- dane ruchu naturalnego ludności w Gminie Nowa Wieś Lęborska.

Dane wyjściowe do prognozy w ujęciu statystycznym przedstawiają się następująco:

Rok	Liczba urodzeń	Liczba zgonów	Przyrost naturalny	Saldo migracji
2010	178	78	100	54
2011	164	102	62	16
2012	155	113	42	-1
2013	176	89	87	-69
2014	175	88	87	-81
2015	145	92	53	-48
2017	198	110	88	-58

Analiza w/w danych wykazuje stały przyrost naturalny oraz zmienne saldo migracji, z rysującą przewagą ujemnego, w ostatnich latach. Byłoby obarczone jednak dużym błędem założenie, że ujemne saldo migracji utrzyma się w perspektywie następnych kilkudziesięciu lat. Na ograniczenie tego zjawiska, a w perspektywie odwrócenie trendu ujemnego, będzie miała wpływ poprawiająca się relatywnie sytuacja ekonomiczna naszego kraju i związany z tym wzrost poziomu życia mieszkańców. Można to zaobserwować w przypadku mieszkańców Gminy Nowa Wieś Lęborska. W 2009 roku zgłoszono do Urzędu Gminy 30 osób wyjeżdżających za granicę, podczas gdy w 2017 roku dotyczyło to tylko 10 przypadków.

Istotnym czynnikiem wpływającym pozytywnie na wzrost liczby mieszkańców Gminy, jest położenie jej w bezpośrednim sąsiedztwie miasta. W ostatnich kilkunastu latach, można zaobserwować dynamiczny rozwój gmin bezpośrednio przylegających obszarem do miast; zjawisko to przedstawia zestawienie zawarte poniżej.

Tabela 25 Ludność w miastach i gminach przyległych w województwie pomorskim w 2016 r. w porównaniu z rokiem 2008.

Ludność w miastach			Przyrost ludności w %	Ludność w gminach			Przyrost ludności w %
Miasto	2008 r.	2016 r.		Gmina	2008 r.	2016 r.	
Puck	11.338	11.303	-1,6	Puck	22.927	25.712	12,1
Wejherowo	46.579	50.039	7,4	Wejherowo	20.322	24.695	21,5
Lębork	34.681	35.378	2,0	Nowa wieś lęb.	12.708	13.540	6,5
Słupsk	97.331	91.935	-5,5	Słupsk	13.995	17.383	24,2
Malbork	38.156	38.848	1,8	Malbork	4.135	4.739	14,6
Tczew	60.119	60.276	0,3	Tczew	11.797	14.151	20,0
Starogard gd.	48.313	48.167	-0,3	Starogard gd.	14.344	16.078	12,1
Chojnice	39.960	40.004	0,1	Chojnice	16.625	18.724	12,6
Kartuzy	14.952	14.716	-1,6	Kartuzy	16.744	18.903	12,9
Człuchów	14.352	13.946	-2,8	Człuchów	10.397	10.976	5,6
Kościerzyna	22.976	23.847	3,8	Kościerzyna	13.874	15.617	12,6
RAZEM	428.757	428.459	-0,1	RAZEM	157.868	180.518	14,3

Jak wynika z powyższego zestawienia, następuje dynamiczny przyrost ludności w w/w gminach, przy zerowym ruchu w sąsiadujących z nimi miastach. Proces ten nie wystąpił jeszcze zbyt mocno w Gminie Nowa Wieś Lęborska, względem Lęborka. Można jednak założyć, że w przyszłości sąsiedztwo Lęborka będzie długotrwale, pozytywnie oddziaływać na dynamikę wzrostu ludności w Gminie. Z drugiej strony czynnikiem oddziałującym w przeciwnym kierunku będzie niewysoka atrakcyjność inwestycyjna podregionu.

Reasumując, w opracowaniu prognozy przyjęto, że czynniki oddziałujące dodatnio i ujemnie, w długim okresie będą się znosiły. W konsekwencji założono saldo migracji w okresie objętym prognozą równe zero.

Wyniki prognozy liczby ludności

Tabela 26 Prognoza liczby ludności Gminy Nowa Wieś Lęborska wg społeczno-ekonomicznych grup wieku do 2045 r.

Funkcjonalne grupy wieku	Przedziały wieku	2017 r.	2020 r.	2025 r.	2030 r.	2035 r.	2040 r.	2045 r.
Żłobkowa	0-2	393	402	410	418	424	429	434
Przedszkolna	3-5	498	567	603	621	632	641	648
Szkoły podstawowej	6-14	1.555	1.564	1.654	1.738	1.800	1.848	1.886
Szkoły średniej	15-18	704	696	713	750	781	804	822
Studencka	19-24	1.166	1.119	1.080	1.092	1.128	1.167	1.198
Produkcyjna:	25-59/K	3.381	3.376	3.354	3.334	3.320	3.323	3.340

	25-64/M	3.933	3.925	3.896	3.868	3.848	3.846	3.858
Poprodukcyjna:	60+/K	1.220	1.376	1.566	1.724	1.959	2.207	2.478
	65+/M	669	760	963	1.164	1.292	1.430	1.548
Ogółem:		13.519	13.785	14.239	14.709	15.194	15.695	16.212

Prognoza przewiduje docelowo duży, ponad 30% przyrost w grupie przedszkolnej, odpowiednio w grupie szkoły podstawowej – o 21,3%, szkoły średniej – o 16,8%, niewielki wzrost w grupie studenckiej – o 2,7% oraz niewielki spadek – o 1,6% w grupie produkcyjnej. Największe zmiany będą miały miejsce w grupie poprodukcyjnej, w której przewiduje się przyrost ludności o 113,1%.

Należy założyć bardziej dynamiczny wzrost zapotrzebowania na miejsca w przedszkolach i to pomimo odnotowanej poprawy z 225 miejsc w 2008 r. do 327 miejsc w 2016 r.

Określenie potrzeb powierzchni użytkowej w budynkach dla grup wiekowych szkoły podstawowej i średniej, z uwagi na wdrożoną reformę oświaty jest trudne do oszacowania i wymaga odrębnego opracowania.

Nowych rozwiązań będą wymagać potrzeby osób w grupie poprodukcyjnej. Dynamiczny wzrost w tej grupie będzie wymuszać dostosowany do jej potrzeb rozwój opieki zdrowotnej i społecznej.

Potrzeby mieszkaniowe

Szacowany metodą ekstrapolacji przyrost potrzeb mieszkaniowych w Gminie można określić do 2045 r. na poziomie 256.000 m^2p.u. Jeśli jednak urzeczywistni się opisane na wstępie zjawisko migracji ludności miasto-wieś, w podobnej skali, również w przypadku Lęborka i gminy Nowa Wieś Lęborska, wielkość ta powinna być skorygowana w górę.

Dodatni wpływ na wielkość potrzeb mieszkaniowych, będzie miało również oddanie do użytku projektowanej Trasy Kaszubskiej, co uatrakcyjni leżące w pobliżu tereny dla potencjalnych inwestorów i deweloperów.

Reasumując, określenie przyrostu potrzeb mieszkaniowych w gminie Nowa Wieś Lęborska, do 2045 r. w wysokości 320.000 m^2p.u., nie powinno budzić większych obaw o możliwość istotnego błędu.

3.8.2.Określenie zapotrzebowania na nową zabudowę.

Zapotrzebowanie na nową zabudowę rozpatrzono w zakresie dwóch głównych jej rodzajów: mieszkaniowej i produkcyjno-usługowej.

a) zabudowa mieszkaniowa

W gminie Nowa Wieś Lęborska, zgodnie z danymi statystycznymi GUS, przeciętna powierzchnia jednego mieszkania na koniec 2016r. wynosiła 92,3m^2, liczba mieszkańców na 1 mieszkanie 3,8, powierzchnia użytkowa na 1 mieszkańca 24,3m^2.

Prognozowana liczba mieszkańców w perspektywie do 2045r. wynosi 16 212, co wskazuje na zwiększenie liczby mieszkańców w stosunku do końca 2017r. o 2693 osoby.

W odniesieniu do prognozowanej liczby mieszkańców zapotrzebowanie na nową zabudowę mieszkaniową wynosi:

2693 osoby x 24,3m^2pow. Uż = 65 439,9m^2pu

Zgodnie z §10 ust 7 pkt. 2) ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w związku z niepewnością procesów rozwojowych, możliwe jest zwiększenie zapotrzebowania na nową zabudowę w stosunku do wyników analiz o nie więcej niż o 30%, co daje:

65 439,9m^2pu + 30% = 85 071,87 m2 pu

co z uwzględnieniem średniej powierzchni użytkowej mieszkania przekłada się na:

85 071,87 m2 pu / 92,3m2pu = 922 mieszkania.

W gminie Nowa Wieś Lęborska występują działki budowlane o średniej powierzchni 1500m^2. W związku z powyższym, przyjmując założenie, że gmina nadal będzie się rozwijać

w oparciu o zabudowę mieszkaniową jednorodzinną wolnostojącą, minimalna powierzchnia terenów na cele mieszkaniowe wynosi 138ha (922 mieszkań x 1500m2).

Dodatkowo w zabudowie mieszkaniowej zlokalizowana jest zabudowa usługowa związana z lokalną obsługą mieszkańców (sklepy, warsztaty, drobne usługi), która stanowi około 5% powierzchni zabudowy mieszkaniowej oraz niezbędna obsługa komunikacyjna (drogi wewnętrzne, ciągi jezdne, place manewrowe), która stanowi około 10% terenów pod zabudowę.

W związku z powyższym łączne zapotrzebowanie na zabudowę mieszkaniową (z usługami towarzyszącymi) **dla gminy Nowa Wieś Lęborska w perspektywie 30-letniej wynosi ok. 160ha**.

b) zabudowa produkcyjno-usługowa.

W gminie Nowa Wieś Lęborska wytworzyła się strefa zabudowy produkcyjno-usługowej wyłącznie w sąsiedztwie drogi krajowej nr 6 oraz drogi wojewódzkiej nr 214. Na podstawie wydanych pozwoleń na budowę w ciągu ostatnich 5 lat zauważyć można małą dynamikę powstawania nowej zabudowy produkcyjno-usługowej (z wyłączeniem usług do obsługi mieszkańców), a wśród występujących inwestycji, przeważało zapotrzebowanie na hale magazynowe. Należy jednak wziąć pod uwagę, że w perspektywie 30-letniej znacząco poprawią się możliwości komunikacyjne i logistyczne w gminie, w związku z planowaną budową drogi ekspresowej S6 oraz z przebudową drogi wojewódzkiej nr 214 w kierunku Łeby. Dzięki tym inwestycjom, w nawiązaniu do sąsiedztwa z Trójmiastem, zapotrzebowanie na zabudowę produkcyjną i usługową (tj. centra dystrybucyjne i logistyczne, a także obiekty o funkcji turystycznej) powinno znacząco wzrosnąć, zwłaszcza w pobliżu węzła na drodze S6. Przewiduje się potrzebę stworzenia stref koncentracji zabudowy produkcyjno-usługowej w pobliżu węzła oraz wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 214. Łącznie zapotrzebowanie na nową zabudowę produkcyjno-usługową szacuje się na 500 tyś m2pu..

Zabudowa produkcyjno-usługowa charakteryzuje się terenochłonnością, co sprawia że zabudowa zajmuje tylko część inwestycji. Pozostały teren wykorzystywany jest często jako składy lub obsługa logistyczna. Na potrzeby analizy przyjmuje się udział powierzchni użytkowej zabudowy produkcyjno-usługowej 0,3 ze względu duże prawdopodobieństwo lokalizacji w tym miejscu inwestycji o bardzo dużej terenochłonności (tj. centra logistyczne, składy). Zapotrzebowanie na powierzchnię produkcyjno-usługową w perspektywie 30 letniej wynosi:

(500 tyś m2pu / 0,3) = 1,66 mln m2 = 166ha [teren pod funkcję produkcyjno-usługową]

Dodatkowo w zabudowie produkcyjno-usługowej istnieje konieczność zapewnienia terenów na obsługę komunikacyjną (drogi wewnętrzne, ciągi jezdne, place manewrowe, parkingi), która stanowi około 10% terenów przewidzianych pod zabudowę. W związku z powyższym łącznie przewiduje się zapotrzebowanie na nowe tereny produkcyjno-usługowe na ok 200ha, z czego większość zlokalizowana będzie w sąsiedztwie drogi wojewódzkiej nr 214, drogi krajowej nr S6 oraz węzłów komunikacyjnych.

3.8.3.Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę,

Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę został sporządzony w oparciu o art. 10 ust. 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Uwzględniono w nim:

a) Tendencję wzrostu liczby mieszkańców wykonaną w oparciu o prognozy demograficzne,
b) Chłonność terenów przeznaczonych w obowiązujących planach miejscowych pod zabudowę,
c) Chłonność terenów przeznaczonych pod zabudowę w nieobowiązujących miejscowych planach ogólnych zagospodarowania przestrzennego,
d) Zapotrzebowanie na nową zabudowę w świetle szacowanych chłonności.

Chłonność terenów, dla których obowiązują miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego przeznaczające grunty na cele mieszkaniowe jednorodzinne:

L.p.	Miejscowość	Powierzchnia (ha)
1.	Małoszyce	135
2.	Garczegorze	3
3.	Lubowidz	14
Suma		**152**

Z uwagi na fakt, że brak jest jakiegokolwiek zainteresowania zainwestowaniem terenów, na których obowiązuje plan miejscowy w miejscowości Małoszyce, obserwując natomiast olbrzymie zainteresowanie zainwestowaniem w miejscowościach Nowa Wieś Lęborska i Lubowidz, powierzchnia niezabudowanych terenów mieszkaniowych w Małoszycach nie została ujęta w szacowanym ogólnym zapotrzebowaniu na tereny inwestycyjne na obszarze gminy.

Chłonność terenów, które były przeznaczone na cele budowlane w nieobowiązujących miejscowych planach ogólnych zagospodarowania przestrzennego:

Lp.	miejscowość	Powierzchnia (ha)
1.	Dziechlino	1
2.	Pogorzelice	4
3.	Leśnice	21
4.	Redkowice	1
5.	Darżkowo	9
6.	Garczegorze	2
7.	Nowa Wieś Lęborska	2,5
8.	Rekowo	4
9.	Łebień	7
10.	Krępa Kaszubska	2
Suma		**53,5**

3.9.Stan prawny gruntów.

Tabela 27 Struktura własności na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska.

Lp.	Rodzaj własności	Powierzchnia/ha/	Udział procentowy
1	Skarb Państwa	13767.3	59,1
	W tym AWR	1917,5 (8,2%)	
	W tym lasy	11840	
	W tym użytkowanie wieczyste	9.8	
2	Grunty gminne	654.7	2,9
	W tym użytkowanie wieczyste	5.4	
3	Prywatne	8847,0	38,0
RAZEM		23269,0	100%

Powyższe zestawienie pokazuje jak wielkie zmiany własnościowe nastąpiły w ciągu ostatnich 10 lat. W niewielkim zakresie właścicielem terenów jest dawna AWRSP, obecna AWR posiada jedynie 8,2 % ziemi w gminie Nowa Wieś Lęborska. Większość majątków PGR

została w tym czasie sprzedanych w ręce prywatne. Obecnie w strukturze własności najwięcej, bo 69,1 % zostaje w rękach Skarbu Państwa, przede wszystkim ze względu na występowanie dużej ilości lasów. Natomiast drugą największą grupą są właściciele prywatni, którzy na terenie gminy posiadają 38 % terenu. Niepokojący jest jak niewielki procent – zaledwie 2,9% - stanowią ziemie samorządu gminnego. Jest to dość niekorzystny obraz, wynikający po części z tego, że gmina wyzbywała się swoich terenów przeznaczając je na tereny budowlane - mieszkaniowe, poszukując w ten sposób funduszy na inwestycje. W większości własnością gminy pozostają tereny dróg oraz tereny związane z infrastrukturą społeczną i techniczną. Tendencje do pozbywania się zasobu gminnego nieruchomości są niepokojącym zjawiskiem, powodującym przede wszystkim trudności w lokalizowaniu funkcji publicznych na terenie gminy. Kurczący się zasób zdecydowanie ogranicza pole manewru w tych dziedzinach. Wydaje się niezbędne odbudowanie zasobu, korzystając z zasobu SP; jednocześnie AWR nieprzychylnie spogląda na przejmowanie terenów SP przez urzędy gmin.

3.10.Występowanie obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych.

Ustawa o ochronie przyrody

Na obszarze gminy Nowa Wieś Lęborska występują następujące formy ochrony przyrody:

- Obszar Chronionego Krajobrazu /OChK/ „Pradolina Łeby i Wzgórza Morenowe na południe od Lęborka” oraz OChK „Pradoliny Redy – Łeby”;
- rezerwaty przyrody: „Czarne Bagno”, „Łebskie Bagno”;
- specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 – „Łebskie Bagna” PLH220040;
- pomniki przyrody – 22 pomniki na terenie gminy;
- korytarze ekologiczne: Pobrzeże Słowińskie KPn-20A, Kaszuby KPn-20B;
- korytarze ekologiczne (wg Koncepcji sieci ekologicznej województwa pomorskiego dla potrzeb planowania przestrzennego, 2015): regionalny korytarz ekologiczny Pradoliny Redy – Łeby, subregionalne korytarze ekologiczne: Północnego otoczenia Nowej Wsi Lęborskiej i Leśnego łącznika dolin Łeby i Łupawy;
- lasy ochronne (wodochronne, glebochronne).

Szczegóły dotyczące w/w form ochrony przyrody zostały zawarte w rozdziale 3.3.

Ustawa prawo wodne

Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska występują obszary szczególnego zagrożenia powodzią, na których występują ograniczenia w zagospodarowaniu, określone w ustawie Prawo wodne – na podstawie zaktualizowanych map zagrożenia powodziowego funkcjonujących od 2015 roku. Szczegóły dotyczące w/w terenów zostały zawarte w rozdziale 3.7.

Ustawa o lasach

Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska występują lasy ochronne. Szczegóły ich dotyczące zostały zawarte w rozdziale 3.1.7.

Ustawa o ochronie gruntów rolnych i lesnych

Na obszarze gminy Nowa Wieś Lęborska występują gleby chronione klasy II, IIIa i IIIb. Spośród nich największy jest udział gleb klasy III a i III b. Gleby dobre (klasa IIIa i IIIb) zajmują niewielką powierzchnię – 130 ha na terenie gminy i należą do kompleksu pszennego

dobrego oraz żytniego bardzo dobrego. Gleby te ze względu na równinne położenie są łatwe do uprawy i stwarzają dogodne warunki do intensyfikacji rolnictwa.

Lasy na terenie gminy zajmują ok. 34% jej ogólnej powierzchni, przy czym zwarte kompleksy leśne występują przede wszystkim w południowej i zachodniej części gminy.

Ustawa Prawo geologiczne i górnicze

Według „Prawa geologicznego" (...) obszarem górniczym jest przestrzeń, w granicach której przedsiębiorca jest uprawniony do wydobywania kopaliny objetej koncesja, zaś (...) terenem górniczym jest przestrzeń objęta przewidywanymi wpływami robót górniczych zakładu górniczego.

W granicach gminy Nowa Wieś Lęborska występują 23 udokumentowane złoża surowców mineralnych, oraz wyznaczone w koncesjach tereny górnicze opisane w rozdziale *3.10. Występowanie udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla* i *3.11. Występowanie terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych.*

Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami

Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska, w rejestrze zabytków województwa pomorskiego znajduje się 6 zabytków nieruchomych oraz 876 stanowiska archeologiczne. Zostały one wymienione w rozdziale *3.4 Stan dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.*

3.11.Występowanie udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla.

Na terenie gminy zewidencjonowane zostały złoża kopalin naturalnych oznaczone na rysunku studium. Są to następujące złoża:

Tabela 28 Złoża naturalne.

Nr na mapie	Nazwa złoża	Rodzaj kopaliny	Powierzchnia złoża [ha]	Uwagi	Numer identyfikacji złoża
1	Pogorzelice II	kruszywa naturalne	43,5	Złoże eksploatowane	12254
2	Pogorzelice III	kruszywa naturalne	5,4	Złoże eksploatowane okresowo	12255
3	Pogorzelice IV	kruszywa naturalne	1,66	Złoże eksploatowane okresowo	13468
4	Pogorzelice V	kruszywa naturalne	9,1	Złoże rozpoznane szczegółowo	13636
5	Darżewo	kruszywa naturalne	9,9	Złoże rozpoznane szczegółowo	17751
6	Leśnice	torfy	22,6	-	19040

Nr na mapie	Nazwa złoża	Rodzaj kopaliny	Powierzchnia złoża [ha]	Uwagi	Numer identyfikacji złoża
7	Chocielewko	kruszywa naturalne	5,5	Złoże eksploatowane okresowo	7863
8	Lędziechowo	surowce ilaste ceramiki budowlanej	4,5	Eksploatacja złoża zaniechana	3225
9	Łebień	kruszywa naturalne	0,72	Złoże eksploatowane	10975
10	Łebień I	kruszywa naturalne	2,22	Złoże rozpoznane szczegółowo	18422
11	Wilkowo Nowowiejskie	kruszywa naturalne	13,78	Złoże rozpoznane szczegółowo	18503
12	Kębłowo Nowowiejskie II	surowce ilaste ceramiki budowlanej	59,07	Złoże rozpoznane szczegółowo	14656
13	Kębłowo Nowowiejskie I	kruszywa naturalne	2,01	Eksploatacja złoża zaniechana	13121
14	Kębłowo Nowowiejskie	kruszywa naturalne	1,62	Eksploatacja złoża zaniechana	8271
15	Kębłowo Nowowiejskie II	kruszywa naturalne	12,37	Złoże rozpoznane szczegółowo	15948
16	Kębłowo Nowowiejskie III	kruszywa naturalne	6,16	Złoże rozpoznane szczegółowo	17310
17	Kębłowo Nowowiejskie VI	kruszywa naturalne	1,66	Złoże rozpoznane szczegółowo	18639
18	Kębłowo Nowowiejskie IV	kruszywa naturalne	16,48	Złoże rozpoznane szczegółowo	18142
19	Kębłowo Nowowiejskie V	kruszywa naturalne	14,68	Złoże rozpoznane szczegółowo	18610
20	Kębłowo	kruszywa naturalne	10,55	Złoże eksploatowane	6975
21	Lębork	surowce ilaste ceramiki budowlanej	16,21	Złoże eksploatowane	2482
22	Nowa Wieś Lęborska	surowce ilaste ceramiki budowlanej	119,4	Złoże rozpoznane szczegółowo	2478
23	Nowa Wieś Lęborska II	surowce ilaste ceramiki budowlanej	27,83	Złoże eksploatowane	11924

3.12.Występowanie terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych.

Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska obowiązują następujące zatwierdzone koncesje na prowadzenie działalności gospodarczej związanej z wydobyciem (liczba porządkowa terenu górniczego odpowiada oznaczeniu na rysunku):

1. „Nowa Wieś Lęborska II/A”, ustanowiony decyzją koncesyjną Marszałka Województwa Pomorskiego nr 8/09 z dnia 18 sierpnia 2009r.,
2. „Nowa Wieś Lęborska II/B”, ustanowiony decyzją koncesyjną Marszałka Województwa Pomorskiego nr 8/09 z dnia 18 sierpnia 2009r.,
3. „Nowa Wieś Lęborska II/C”, ustanowiony decyzją koncesyjną Marszałka Województwa Pomorskiego nr 8/09 z dnia 18 sierpnia 2009r.,
4. „Chocielewko I A”, ustanowiony decyzją zmieniającą Marszałka Województwa Pomorskiego z dnia 21 lutego 2019, znak: DROŚ-G.7422.2.2.2019.,
5. „Pogorzelice III”, ustanowiony decyzją koncesyjną Wojewody Pomorskiego nr 132/02 z dnia 26 czerwca 2002r, zmienioną decyzjami Marszałka Województwa Pomorskiego: z dnia 3 września 2008r., znak: DROŚ-G.JW-7412-2-02/08 oraz z dnia 24 kwietnia 2015r., znak: DROŚ-G.7422.2.8.2015,
6. „Pogorzelice IIA”, ustanowiony decyzją koncesyjną Marszałka Województwa Pomorskiego nr 10/10 z dnia 26 grudnia 2010r, zmienioną decyzjami Marszałka Województwa Pomorskiego: z dnia 20 kwietnia 2012r., znak: DROŚ-G.7422.2.11.2012 oraz z dnia 15 listopada 2016r., znak: DROŚ-G.7422.2.37.2016,
7. „Lębork II Północ”, ustanowiony decyzją koncesyjną Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych nr 38/95 z dnia 3 listopada 1995r, zmienioną decyzjami Marszałka Województwa Pomorskiego: z dnia 31 marca 2010r., znak: DROŚ-G.75121-12/10 oraz z dnia 10 stycznia 2017r., znak: DROŚ-G.7422.2.31.2016,
8. „Lębork II Wschód”, ustanowiony decyzją koncesyjną Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych nr 38/95 z dnia 3 listopada 1995r, zmienioną decyzjami Marszałka Województwa Pomorskiego: z dnia 31 marca 2010r., znak: DROŚ-G.75121-12/10 oraz z dnia 10 stycznia 2017r., znak: DROŚ-G.7422.2.31.2016,
9. „Kębłowo Nowowiejskie III”, ustanowiony decyzją koncesyjną Marszałka Województwa Pomorskiego nr 7/2017 z dnia 20 kwietnia 2017r, zmienioną decyzją Marszałka Województwa Pomorskiego z dnia 9 czerwca 2017r., znak: DROŚ-G.7422.2.27.2017,
10. „Kębłowo Nowowiejskie IV-pole A”, ustanowiony decyzją koncesyjną Marszałka Województwa Pomorskiego nr 6/2017 z dnia 19 maja 2017r, zmienioną decyzją Marszałka Województwa Pomorskiego z dnia 23 maja 2017r., znak: DROŚ-G.7422.2.15.2017,
11. „Kębłowo Nowowiejskie IV-pole B”, ustanowiony decyzją koncesyjną Marszałka Województwa Pomorskiego nr 6/2017 z dnia 19 maja 2017r, zmienioną decyzją Marszałka Województwa Pomorskiego z dnia 23 maja 2017r., znak: DROŚ-G.7422.2.15.2017,
12. „Kębłowo Nowowiejskie V”, ustanowiony decyzją koncesyjną Marszałka Województwa Pomorskiego nr 2/2018 z dnia 27 lutego 2018r,
13. „Kębłowo Nowowiejskie VI”, ustanowiony decyzją koncesyjną Marszałka Województwa Pomorskiego nr 8/2018 z dnia 12 wrzesień 2018r,
14. „Pogorzelice IV”, ustanowiony decyzją koncesyjną Starosty Lęborskiego z dnia 12 sierpnia 2011r. znak: OŚ.6522.1.2011,

15.„Łebień”, ustanowiony decyzją koncesyjną Starosty Lęborskiego nr 6/2017 z dnia 3 lipca 2007r. zmienioną decyzjami Starosty Lęborskiego z dnia 15 października 2012r., znak: OŚ.V.7514-1/03/07, oraz z dnia 5 sierpnia 2016r., OŚ.7514.1.3.2007,

16. „Łebień I”, ustanowiony decyzją koncesyjną Marszałka Województwa Pomorskiego nr 23/2017 z dnia 15 stycznia 2018r r.,

17.„Pogorzelice V”, ustanowiony decyzją koncesyjną Marszałka Województwa Pomorskiego nr 13 z dnia 21 grudnia 2011r.,

18. „Wilkowo Nowowiejskie”, ustanowiony decyzją koncesyjną Marszałka Województwa Pomorskiego nr 13/2018 z dnia 02 styczeń 2019r,

19. „Kębłowo Nowowiejskie II” ustanowiony decyzją koncesyjną Marszałka Województwa Pomorskiego nr 1/2019 z dnia 25 marca 2019, znak: DROŚ-G.7422.2.3.2019

3.13.Stan systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno – ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami.

3.13.1.Układ komunikacyjny.

Komunikacja i transport kołowy.

Analizując istniejący układ dróg kołowych w gminie Nowa Wieś Lęborska stwierdzono, że należy podzielić układ komunikacyjny na trzy grupy:

- Nadrzędny układ komunikacyjny – drogi krajowe i drogi wojewódzkie – razem ok. 35 km,
- Podstawowy układ komunikacyjny – drogi powiatowe – ok. 100 km,
- Pomocniczy układ komunikacyjny – publiczne drogi gminne – ok. 75 km.

Nadrzędny układ komunikacyjny.

Nadrzędny układ komunikacyjny w gminie Nowa Wieś Lęborska stanowią: droga krajowa nr 6 oraz droga wojewódzka nr 214.

Tabela 29 Drogi układu nadrzędnego na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska.

Lp.	Nr drogi	Nazwa drogi	Klasa drogi
1.	DK nr 6	Szczecin – Gdynia (Trójmiasto)	GP
2.	DW nr 214	Łeba – Lębork – Sierakowice - Kościerzyna	G

W dokumentach planistycznych wyższego rzędu planowane są następujące inwestycje:

- Budowa nowego przebiegu i zmiana klasy drogi krajowej DK6 – na drogę ekspresową S – planowane są dwa odcinki tej drogi na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska;
- Rekomendowana lokalizacja obwodnicy wschodniej Lęborka w ramach drogi wojewódzkiej nr 214.

Podstawowy układ komunikacyjny.

Drogi układu podstawowego powinny zapewniać powiązanie gminy z powiatem oraz pełnić funkcję głównych powiązań sieci osadniczej na obszarze gminy. Do układu podstawowego dróg winny należeć drogi stanowiące powiązania miast będących siedzibami powiatów z siedzibą gmin oraz siedzibami gmin między sobą.

Do dróg układu podstawowego zaliczono wszystkie drogi zarządzane przez powiat lęborski.

Tabela 30 Powiatowe drogi na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska.

Lp.	Nr drogi	Nazwa drogi	Klasa drogi
1.	1309G	Łebień – Garczegorze –Janowice – do Dp 1311G	Z
2.	1183G	Stowęcino – Redkowice – N.Wieś Lęborska	Z
3.	1187G	Czerwieniec – Laska – Pogorzelice	L
4.	1310G	Dp nr 1183G – Chocielewko Dolne – Dk nr 6	L
5.	1311G	DW nr 214 – Janowice-Redkowice - Chocielewko	Z
6.	1312G	Lędziechowo – Łebień – Rekowo Lęborskie	Z
7.	1314G	DP nr 1309G - Obliwice	L
8.	1315G	Garczegorze – Wilkowo Nowowiejskie – DP nr 1322G	L
9.	1316G	Nowa Weś Lęborska – DP nr 1322G	L
10.	1318G	Bąsewice - Rekowo Lęborskie - Łęczyce	Z
11.	1320G	Pogorzelice - Unieszyno	Z
12.	1322G	Lębork - Kębłowo Nowowiejskie	Z
13.	1325G	DKnr 6 - Dziechlino –Małoszyce-Lębork	L
14.	1329G	Lębork – Mosty – Lubowidz	L

Wg standardów drogi układu podstawowego powinny spełniać wymagania przynajmniej klasy L (droga lokalna), w niektórych przypadkach Z – droga zbiorcza.

Stan dróg układu podstawowego można określić jako średni przechodzący w słaby. Większość dróg ma niestandardowe (co do klasy dróg) szerokości, brak wytworzonego pobocza, wiele ubytków w nawierzchni oraz kolizyjność szczególnie z ruchem pieszym i rowerowym.

W granicach gminy Nowa Wieś Lęborska wszystkie drogi układu podstawowego powinny posiadać min. klasę L.

Układ pomocniczy.

Drogi układu pomocniczego wspomagają układ podstawowy w bezpośredniej obsłudze komunikacyjnej gminy, zapewniając obsługę sieci osadniczej skupionej i rozproszonej oraz dojazdy do ośrodków turystycznych, lasów i pól.

Sieć dróg w Gminie Nowa Wieś Lęborska obsługuje gminę w dostatecznym stopniu. Jedynym ograniczeniem jest stan techniczny nawierzchni lub, w przypadku dróg gminnych – brak nawierzchni utwardzonej, co przy niekorzystnych warunkach atmosferycznych utrudnia lub uniemożliwia przejazd po odcinkach gruntowych.

Na terenie gminy występują drogi rolnicze – polne o statusie dróg wewnętrznych. Zarówno przebieg jak i parametry tych dróg zależne są wyłącznie od właścicieli terenów, po których przebiegają i nie podlegają regulacjom zawartym w niniejszym Studium.

Teren gminy cechuje duża ilość malowniczo poprowadzonych dróg, co prawda o niskim standardzie, ale również o małym natężeniu ruchu. Stwarza to możliwość wykorzystania ich jako szlaków rowerowych, tras spacerowych oraz tras do wędrówek konnych. Szczególnie dobrze nadają się do tych celów drogi leśne.

Tabela 31 Publiczne drogi gminne.

L.p.	Nr drogi	Opis przebiegu drogi (ulicy)
1.	122001 G	od granicy gminy Potęgowo – Krępa Kaszubska
2.	122002 G	od drogi pow. Nr 1311G do zabudowań w Krępie Kaszubskiej
3.	122003 G	od drogi woj. Nr 214, poprzez dr.gminną nr 122004G do drogi woj. Nr 214
4.	122004 G	od drogi woj. Nr 214, do dr. pow. Nr 1312G
5.	122005 G	Lędziechowo – dr. Gminna nr 122004G
6.	122006 G	zabudowania Łebień – dr. Pow. Nr 1312G
7.	122007 G	Piotrowo – dr. Pow. Nr 1318G
8.	122008 G	dr. Gminna nr 122007G- Tawęcino
9.	122009 G	granica gm. Choczewo – dr gminna nr 122010G
10.	122010 G	Tawęcino – granica gminy Łęczyce /kier Gościcino/
11.	122011 G	Tawęcino – granica gminy Łęczyce /kier Brzeźno/
12.	122012 G	droga pow. Nr 1312G – Karlikowo – droga pow. Nr 1318G
13.	122013 G	Rekowo – granica gminy – dr. pow. Nr 1315G
14.	122014 G	dr pow. Nr 1315G – Wilkowo
15.	122015 G	Garczegorze
16.	122016 G	stacja PKP Obliwice – Garczegorze /dr pow nr 1315G/
17.	122017 G	dr pow. Nr 1309G – Janisławiec – dr pow. Nr 1309G /Garczgorze/
18.	122018 G	Kozołęka – dr pow. Nr 1311G
19.	122019 G	Pogorszewo – Czarnówko – Nowa Wieś Lęborska /dr pow. Nr 1183G/
20.	122020 G	Kanin – dr pow. Nr 1183G
21.	122021 G	Kanin – Czarnówko – dr pow. Nr 1183G
22.	122022 G	dr gminna nr 122021G – Czarnówko
23.	122023 G	Czarnówko - Czarnówko
24.	122024 G	Nowa Wieś Lęborska, ul. Mostowa
25.	122025 G	Nowa Wieś Lęborska, ul. Ogrodowa
26.	122026 G	Nowa Wieś Lęborska, ul. Osiedle XXX-lecia PRL

L.p.	Nr drogi	Opis przebiegu drogi (ulicy)
27.	122027 G	Nowa Wieś Lęborska, ul. Kisewa
28.	122028 G	Nowa Wieś Lęborska, ul. Polna
29.	122029 G	Nowa Wieś Lęborska, ul. Osiedle XXX-lecia PRL – granica miasta Lębork
30.	122030 G	Kębłowo – Łowcze – dr gminna nr 122031G
31.	122031 G	Mosty – granica gm. Łęczyce
32.	122032 G	dr powiatowa nr 1311G - Chocielewko
33.	122033 G	dr powiatowa nr 1311G – Chocielewko (Zielony Dwór) – dr. powiatowa nr 1183G
34.	122034 G	Laska – Darżewo
35.	122035 G	dr powiatowa nr 1187G – dr powiatowa nr 1185G
36.	122036 G	Mosty, ul. Gliniana
37.	122037 G	Mosty, ul. Kolejowa
38.	122038 G	Mosty, ul. Łąkowa
39.	122039 G	Mosty, ul. Młynarska
40.	122040 G	Mosty, ul. Piaskowa
41.	122041 G	Mosty, ul. Polna
42.	122042 G	Mosty, ul. Rzeczna
43.	122043 G	Mosty, ul. Topolowa
44.	122044 G	Mosty, ul. Słoneczna
45.	122045 G	dr krajowa nr 6 – Lubowidz
46.	122046 G	dr krajowa nr 6 – Lubowidz Jamy (kąpielisko miejskie)
47.	122047 G	(od Gęsi) granica gminy Wicko – Krępa Kaszubska
48.	122048 G	dr powiatowa nr 1329G – Rybnik – przejazd linii PKP
49.	122049 G	(z Białogardy) granica gminy Wicko – Lędziechowo
50.	122050 G	Nowa Wieś Lęborska – ul. Wincentego Witosa
51.	122051 G	Ługi – do dr krajowej nr 6 (kierunek Jeziora Lubowidzkiego)
52.	122052 G	Nowa Wieś Lęborska (dz nr 343 i 403) do dr wojewódzkiej nr 214 przez przejazd kolejowy w kierunku Czarnówka do działki nr 324
53.	122053 G	Garczegorze (dz nr 468 i 476) do dr powiatowej nr 1309G przez przejazd

L.p.	Nr drogi	Opis przebiegu drogi (ulicy)
		kolejowy w kier Krępy Kaszubskiej do dz nr 453
54.	122054 G	Garczegorze (dz nr 470 i 492) do dr powiatowej nr 1309G przez przejazd kolejowy w kier Krępy Kaszubskiej do dz nr 453
55.	122055 G	Łebień (dz nr 187/1 i 220) do dr powiatowej nr 1309G przez przejazd kolejowy w kier Krępy Kaszubskiej do dz nr 453
56.	122056 G	Lubowidz (dz nr 183 i 200/2) do dr krajowej nr 6 przez przejazd kolejowy w kier m. Mosty do dz nr 47
57.	122057 G	Rybki – Małczyce (dz nr 19) do drogi wojewódzkiej nr 214 do przejazdu kolejowego

Komunikacja kolejowa.

Przez gminę Nowa Wieś Lęborska przebiega pierwszorzędna linia kolejowa nr 202 Gdańsk – Stargard Szczeciński obsługująca ruch pasażerski oraz towarowy. Przewiduje się budowę drugiego toru kolejowego.

Przez gminę przebiega linia kolejowa nr 229: Kartuzy – Lębork o znaczeniu lokalnym, dla której rozwój będzie następował w wyniku modernizacji lub rewitalizacji jako linii stanowiącej dojazd do miejscowości nadmorskiej Łeba.

Na terenie gminy zlokalizowana jest również nieczynna linia kolejowa nr 230 (Wejherowo – Garczegorze) jednak wymagane byłoby wykonanie szeregu analiz celowości i możliwości reaktywacji przewozów na tej linii.

Ścieżki rowerowe.

Układ tras rowerowych na terenie gminy tworzą:

- międzyregionalna trasa nr 15 – Trasa pałaców i zamków;
- regionalna trasa rowerowa nr 114 Wejherowo – Luzino – Łęczyce – Lębork – Nowa Wieś Lęborska – Wicko – Łeba (wzdłuż drogi wojewódzkiej 214 oraz dróg gminnych);
- regionalna trasa rowerowa nr 130 – Na kolejowym szlaku, Miastko – Tuchomie – Bytów – Pomysk – Czarna Dąbrówka – Cewice – Nowa Wieś Lęborska – Lębork – Wicko - Łeba (wzdłuż dróg powiatowych nr 1309, 1315, 1322, 1325 oraz dróg gminnych);
- regionalna trasa rowerowa nr 145 – Trasa Wschód-Zachód, Słupsk – Redzikowo – Domaradz – Poganice – Darzyno – Chlewnica – Pogorzelice – Bąkowo – Lębork (wzdłuż obecnej DK nr 6).

Waloryzacja układu transportowego w obrębie gminy Nowa Wieś Lęborska.

Niezbędne jest rozwiązanie zlokalizowanych na obecnej trasie skrzyżowań w miejscowościach: Mosty, Leśnice, Pogorszewo, Nowa Wieś Lęborska – obecnie są one dużym zagrożeniem dla ruchu pieszego i samochodowego.

Wymagają remontów kapitalnych i modernizacji drogi powiatowe – od wielu lat nie prowadzi się na nich inwestycji.

Wymagają uporządkowania (w postaci podjęcia uchwały o drogach gminnych) jak również programu remontów i modernizacji drogi układu pomocniczego.

Na terenie gminy znajduje się wiele dróg osiedlowych i wewnętrznych, które nie mają uregulowanych spraw formalnych – przejęcia w zasób gminny, a pełnią ważną rolę w pomocniczym układzie komunikacyjnym.

Znaczna większość dróg gminnych nie posiada nawierzchni utwardzonej i regulacji wód deszczowych, co przy tak dużych różnicach terenu jest istotnym czynnikiem mogącym prowadzić do zalewania i podmakania obszarów.

3.13.2.Zaopatrzenie w wodę.

Obecny stan zaopatrzenia gminy Nowa Wieś Lęborska w wodę został szczegółowo opisany w rozdziale 3.1.11.

3.13.3.Odprowadzenie ścieków.

Obecny stan gminy Nowa Wieś Lęborska dotyczący odprowadzenia ścieków został szczegółowo opisany w rozdziale 3.1.11.

3.13.4.Odprowadzenie i unieszkodliwianie odpadów.

RIPOK Czarnówko.

Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska znajduje się Zakład Zagospodarowania Odpadów „Czysta Błękitna Kraina" zlokalizowany w Czarnówku, który stanowi jedną z Regionalnych Instalacji do Przetwarzania Odpadów Komunalnych (zgodnie z Uchwałą Sejmiku Województwa Pomorskiego nr 321/XXX/16 z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie przyjęcia planu Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2022").

Zgodnie z w/w uchwałą RIPOK Czarnówko posiada następujące elementy instalacji o znaczeniu regionalnym:

1) Instalacja do mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych i wydzielania ze zmieszanych odpadów komunalnych frakcji nadających się w całości lub w części do odzysku;
2) Instalacja do przetwarzania selektywnie zebranych odpadów zielonych i innych bioodpadów oraz wytwarzania z nich produktu o właściwościach nawozowych lub środków wspomagających uprawę roślin, spełniającego wymagania określone w przepisach odrębnych;
3) Instalacja do składowania odpadów powstających w procesie mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych oraz pozostałości z sortowania odpadów komunalnych o pojemności pozwalającej na przyjmowanie przez okres nie krótszy niż 15 lat odpadów w ilości nie mniejszej niż powstająca w instalacji do mechaniczno biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych.

3.13.5.Zaopatrzenie w energię elektryczną.

Analiza stanu istniejącego.

Przez teren gminy przebiega linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia 400kV – Dolna Odra – Żarnowiec – o znaczeniu krajowym oraz linie elektroenergetyczne WN 110 kV Darżyno-Lębork – Żarnowiec i Lębork – Wicko – Żarnowiec.

Zasilanie gminy odbywa się z GPZ położonego przy ul. Krzywoustego w Lęborku rozbudowanym układem sieci przesyłowych SN 15kV oraz sieci niskiego napięcia NN poprzez stacje transformatorowe.

Ze względu na rozwój terenów mieszkaniowych w niektórych miejscowościach gminy należy przewidzieć modernizację i rozwój istniejącej sieci oraz budowę w razie potrzeby nowych stacji transformatorowych 15/0,4 kV;

Energetyka na terenie gminy przygotowana jest na dostarczanie zwiększonej ilości mocy wg zamówienia i potrzeb klienta, zgodnie z obowiązującym Prawem energetycznym.

W sieci 15kV oraz stacjach transformatorowych możliwe jest zwiększenie dostawy mocy np. do celów ogrzewania. W przypadku niektórych stacji transformatorowych może się to

wiązać z koniecznością wymiany transformatorów na jednostki odpowiednio większe, łącznie z dostosowaniem sieci do przesyłu zwiększonej mocy i dobudową dodatkowych odcinków linii kablowych.

3.13.6.Zaopatrzenie w ciepło.

Obecny stan gminy Nowa Wieś Lęborska dotyczący zaopatrzenia w ciepło został szczegółowo opisany w rozdziale 3.1.11.

3.13.7.Zaopatrzenie w gaz.

Obecny stan gminy Nowa Wieś Lęborska dotyczący zaopatrzenia w gaz został szczegółowo opisany w rozdziale 3.1.11.

3.13.8.Telekomunikacja.

Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska funkcjonują obecnie dwa podstawowe systemy połączeń telekomunikacyjnych: telekomunikacja kablowa oraz niezależne sieci telefonii komórkowych bazujących na stacjach przekaźnikowych i falach radiowych.

Przewiduje się rozwój sieci telefonii kablowej w oparciu o światłowody wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych w tym przy drodze krajowej nr 6.

Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska istnieją obecnie 6 stacji bazowych telefonii komórkowej i 2 są projektowane.

Ze względu na ilość stacji bazowych telefonii komórkowych proponuje się ograniczenie ilości wież do niezbędnego minimum, wykorzystywania już istniejących oraz stosowania systemów zbiorczych.

3.14.Zadania służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych.

1)Budowa infrastruktury w zakresie atrakcyjności kulturalnej i turystycznej:

- Kajakiem przez Pomorze – zagospodarowanie szlaków wodnych w województwie pomorskim dla rozwoju turystyki kajakowej – Poprawa bezpieczeństwa na szlakach kajakowych poprzez rozbudowę i poprawę standardu infrastruktury turystycznej, w szczególności kajakowej oraz działania promujące tę formę aktywnej turystyki.

2)Budowa, rozbudowa i przebudowa dróg publicznych:

do 2020 r.

- budowa drogi ekspresowej S6 Słupsk – Lębork realizowana przez GDDKiA (program PBDK3, KT),
- budowa drogi ekspresowej S6 Lębork – Obwodnica Trójmiasta realizowana przez GDDKiA (program PBDK 2013-2023, KT),

3)Budowa, rozbudowa i przebudowa linii kolejowych:

do 2020 r.

- przebudowa linii kolejowej nr 202 (Gdynia Chylonia – Słupsk) wraz z budową drugiego toru realizowana przez PKP PLK S.A. (program KPK4, KT),
- modernizacja linii kolejowej nr 229 (Lębork – Łeba) realizowana przez PKP PLK S.A (program KPK, KT),

po 2020 r.

[3]Program Budowy Dróg Krajowych 2014- 2023.

[4]Krajowy Program Kolejowy do roku 2023.

- modernizacja linii kolejowej nr 229 (Kartuzy – Lębork) realizowana przez PKP PLK S.A.

4)W zakresie sieci przesyłowych energii elektrycznej:

po 2020 r.

- modernizacja linii 400 kV: Dunowo – Słupsk – Żarnowiec realizowana przez Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A.,
- lokalizacja i budowa sieci linii 400 kV (w korytarzu infrastrukturalnym) wyprowadzająca moc z potencjalnej elektrowni jądrowej do planowanej stacji elektroenergetycznej pomiedzy stacją elektroenergetyczną Żarnowiec 400 kV, a stacją Słupsk 400 kV i dalej w kierunku południowym do stacji Gdańsk – Przyjaźń 400 kV i stacji Jasiniec 400 kV (Bydgoszcz), związanej ze zwiększeniem przesyłów mocy z elektrowni jądrowej.

5)W zakresie sieci dystrybucyjnych energii elektrycznej:

- przebudowa linii elektroenergetycznej 110 kV (Żarnowiec – Opalino – Jackowo – Wicko – Lębork).

6)W zakresie gazociągów wysokiego ciśnienia:

- budowa gazociągu wysokiego ciśnienia DN 150 relacji Lębork – Łeba wraz ze stacją wysokiego ciśnienia w Łebie,
- budowa gazociągu DN 500 w relacji Łeba Lębork, jeśli lokalizacją instalacji separacji i stabilizacji ciekłych węglowodorów oraz przygotowania gazu handlowego będzie Łeba.

7)Pozostałe

- wykorzystywanie potencjalnych możliwości lokalizacji nowych magazynów gazu ziemnego, paliw płynnych, wodoru i powietrza w strukturach solnych w województwie (w paśmie Puck – Łeba i na południe od Gdańska) celem zwiększenia strategicznych rezerw surowców energetycznych i bezpieczeństwa energetycznego kraju,
- rozważenie wykorzystania (w powiązaniu z morskimi lub lądowymi farmami wiatrowymi dużej mocy) ww. struktur solnych do podziemnego magazynowania sprężonego powietrza, celem magazynowania energii, możliwej do wykorzystania na zasadzie zbliżonej do wodnych elektrowni szczytowo - pompowych.

3.15.Wymagania dotyczące ochrony przeciwpowodziowej.

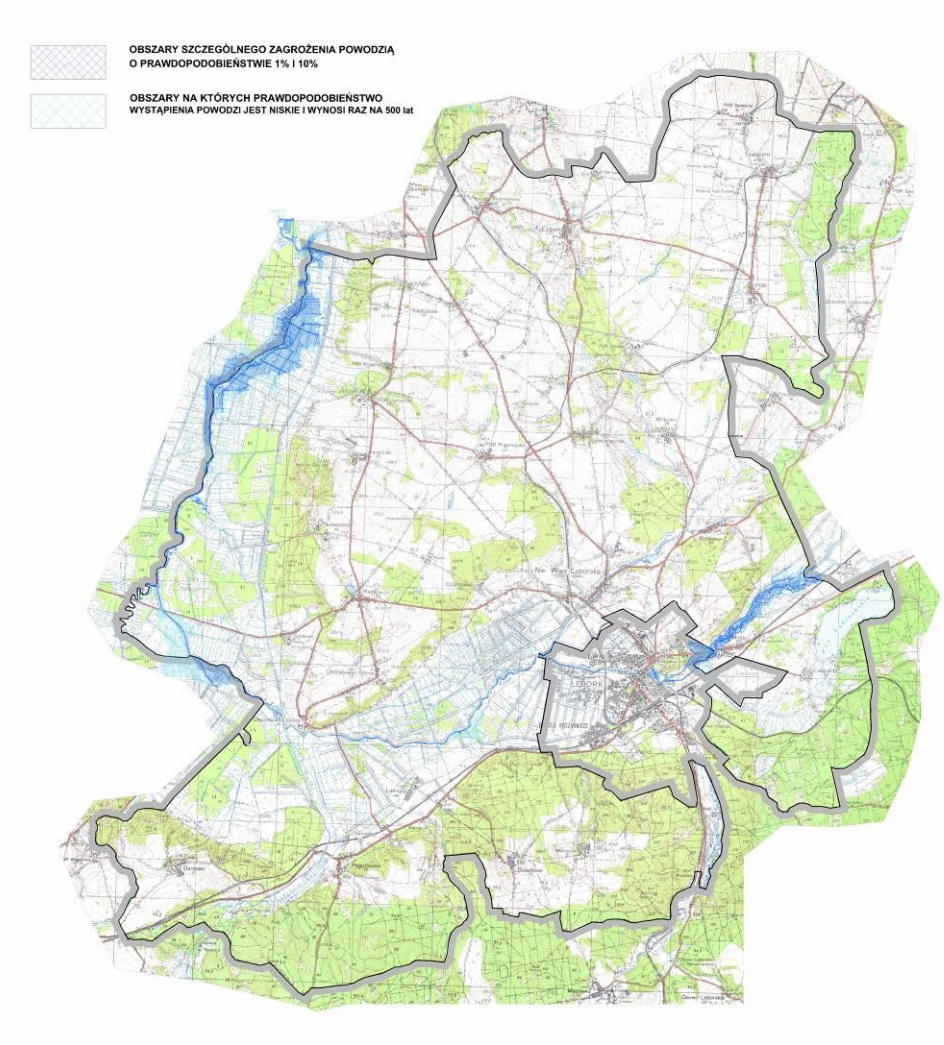
W celu analizy ryzyka powodziowego i wskazania rzek oraz ich odcinków i wybrzeża, narażonych na niebezpieczeństwo powodzi zostały sporządzone przez Dyrektora Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej mapy zagrożenia powodziowego dla obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi.

Nowe mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego dla rzeki Łeby, które funkcjonują od 2015 roku zawierają obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi, w tym:

1) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat;
2) obszary szczególnego zagrożenia powodzią tj.:
   a) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat;
   b) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat;

W oparciu o w/w mapy zaktualizowano granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią o prawdopodobieństwie 1% i 10% oraz granice obszarów, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat.

Zasięg obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, wyznaczonych na podstawie zaktualizowanych map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego dla rzeki Łeby, wskazuje na ogólne zmniejszenie powierzchni terenów zakwalifikowanych jako obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi oraz nie koliduje z kierunkami zagospodarowania przestrzennego Gminy Nowa Wieś Lęborska, w zakresie terenów przeznaczonych pod zabudowę.

Rys. 15 Obszary zalewowe w gminie Nowa Wieś Lęborska.

Spis tabel.

Tabela 1 Obowiązujące miejscowe planu zagospodarowania przestrzennego. 29
Tabela 2 Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego w trakcie procedury planistycznej.....33
Tabela 3 Nowe budynki mieszkalne jednorodzinne, dla których wydano decyzje o warunkach zabudowy.....34
Tabela 4 Podstawowe rodzaje użytków w gminie Nowa Wieś Lęborska wraz z ich powierzchniami i udziałem procentowym wg stanu na koniec 2016r.....35
Tabela 5 Rozmieszczenie ludności w poszczególnych sołectwach i miejscowościach. 36
Tabela 6 Struktura użytków w gminie Nowa Wieś Lęborska.....36
Tabela 7 Zestawienie pogłowia zwierząt (bydło, kozy, owce, świnie) na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska w okresie od 04-04-2015 do 01-12-2018.....37
Tabela 8 Struktura powierzchni gospodarstw rolnych w gminie Nowa Wieś Lębroska.....37
Tabela 9 Struktura uprawy zbóż w gminie Nowa Wieś Lęborska.....38
Tabela 10 Ujęcia wody pitnej wraz z siecią wodociągową w gminie Nowa Wieś Lęborska. ..42
Tabela 11 Wykaz oczyszczalni ścieków i sieci kanalizacji sanitarnych na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska.....44
Tabela 12. Pomniki przyrody w gminie Nowa Wieś Lęborska.....69
Tabela 13 Wykaz obiektów archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków.....91
Tabela 14 Wykaz obiektów nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków. 92
Tabela 15 Wykaz obiektów archeologicznych ujętych w gminnej ewidencji zabytków. 92
Tabela 16 Wykaz obiektów nieruchomych w ewidencji.....123
Tabela 17 Zabytki nieruchome znajdujące się w gminnej ewidencji zabytków. 123
Tabela 18 Pracujący w Gminie Nowa Wieś Lęborska.....154
Tabela 19 Podmioty gospodarki narodowej w gminie Nowa Wieś Lęborska.....154
Tabela 20 Udział bezrobotnych zarejestrowanych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym. 155
Tabela 21 Powierzchnia użytkowa mieszań. Zasoby mieszkaniowe.....155
Tabela 22 Miejsca w przedszkolach. 156
Tabela 23 Biblioteki publiczne. 156
Tabela 24 Dochody i wydatki z budżetu Gminy. 156
Tabela 25 Ludność w miastach i gminach przyległych w województwie pomorskim w 2016 r. w porównaniu z rokiem 2008.....163
Tabela 26 Prognoza liczby ludności Gminy Nowa Wieś Lęborska wg społeczno-ekonomicznych grup wieku do 2045 r.....163
Tabela 27 Struktura własności na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska. 166
Tabela 28 Złoża naturalne.....168
Tabela 29 Drogi układu nadrzędnego na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska. 171
Tabela 30 Powiatowe drogi na terenie gminy Nowa Wieś Lębroska.....172
Tabela 31 Publiczne drogi gminne.....173

Spis rysunków.

Rys. 1 Lokalizacja gminy Nowa Wieś Lęborska w strukturze funkcjonalno-przestrzennej Województwa Pomorskiego.....14
Rys. 2 Położenie gminy Nowa Wieś Lęborska na tle regionów fizyczno – geograficznych. ..51
Rys. 3 Rzeźba terenu gminy Nowa Wieś Lęborska. 52
Rys. 4 Złoża surowców naturalnych i obszarów górniczych w gminie Nowa Wieś Lęborska. 55
Rys. 5 Granice GZWP na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska.....60
Rys. 6 Obszary chronionego krajobrazu na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska.....68
Rys. 7 Obszary Natura 2000 na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska. 72
Rys. 8 Rezerwaty przyrody na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska. 75
Rys. 9 Granice rezerwatów przyrody na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska.....76
Rys. 10 Korytarze i płaty ekologiczne na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska.....77
Rys. 11 Strefy energetyczne wiatru w Polsce. 81
Rys. 12 Rejonizacja średniorocznych sum promieniowania słonecznego całkowitego padającego na jednostkę powierzchni poziomej w kWh/m2/rok. Liczby wskazują całkowite zasoby energii promieniowania słonecznego w ciągu roku dla wskazanych rejonów kraju. ..83
Rys. 13 Temperatura w stropie utworów Jury Dolnej na Niżu Polskim.....84
Rys. 14 Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska. 157
Rys. 15 Obszary zalewowe w gminie Nowa Wieś Lęborska. 179

Załącznik 2 do Uchwały nr XIII/145/19
Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska
z dnia 18 listopada 2019 r.

WÓJT GMINY NOWA WIEŚ LĘBORSKA

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY NOWA WIEŚ LĘBORSKA

CZĘŚĆ II: Kierunki rozwoju przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska

Nowa Wieś Lęborska 2019

Spis Treści

1. Wstęp. 5
1.1. Zespół autorski. 5
1.2. Podstawy formalno-prawne. 5
1.3. Założenia ogólne studium. 6
2. Podstawowe założenia kierunków rozwoju przestrzennego. 7
2.1. Główne cele formułowania polityki przestrzennej. 7
2.2. Podział gminy na jednostki strukturalno-przestrzenne. 7
3. Kierunki Zagospodarowania Przestrzennego. 9
3.1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów, w tym wynikające z audytu krajobrazowego. 9
3.2. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny przeznaczone pod zabudowę oraz tereny wyłączone spod zabudowy. 13
3.2.1. Strefa I – strefa centralna miejscowości – oznaczona na rysunku studium jako zwarta zabudowa oraz rozproszona terenów zainwestowanych o wielofunkcyjnym charakterze: mieszkaniowa, zagrodowa, usługowa, usług publicznych, sport i rekreacja, produkcyjna, rzemiosło itp. 13
3.2.2. Strefa II – strefa rozwoju zabudowy i zagospodarowania - oznaczona na rysunku studium jako tereny rozwoju o różnych funkcjach. 14
3.2.3. Strefa III – strefa zabudowy rozproszonej: 17
3.2.4. Tereny eksploatacji złóż naturalnych. 20
3.2.5. Tereny planowanych lokalizacji elektrowni wiatrowych oraz elektrowni fotowoltaicznych wraz ze strefami oddziaływania. 22
3.2.6. Obszary wyłączone z zabudowy. 23
3.3. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego i uzdrowisk. 23
3.3.1. Systemy ochrony przyrody. 23
3.3.2. Obszar Chronionego Krajobrazu. 24
3.3.3. Pomniki przyrody. 28
3.3.4. Rezerwaty przyrody. 29
3.3.5. Natura 2000. 31
3.3.6. Sieć ekologiczna. 32
3.3.7. Lasy ochronne. 33
3.3.8. Obszary Ochrony Głównych Zbiorników Wód Podziemnych. 34
3.3.9. Obszary wskazane do objęcia prawnymi formami ochrony przyrody. 36
3.3.10. Ogólne zasady kształtowania przestrzeni pod względem walorów przyrodniczych. 38
3.3.11. Strefy przyrodniczo – funkcjonalne. 40
3.4. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej. 45
3.5. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. 53
3.6. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym. 62
3.7. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania

przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1. 63
3.8. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary przestrzeni publicznej. 64
3.9. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy planu zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne. 64
3.10. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej. 66
3.10.1. Wytyczne wypływające z uwarunkowań przyrodniczych: 67
3.10.2. Wytyczne wypływające z gospodarki gruntami: 67
3.10.3. Wytyczne szczegółowe dla poszczególnych stref: 67
3.10.4. Gospodarka leśna. 68
3.11. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych. 69
3.12. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny. 70
3.13. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. z 2015r. poz. 2120). 70
3.14. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji oraz obszary zdegradowane. 70
3.15. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych. 74
3.16. Obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie. 74
Spis Tabel 75
Spis Rysunków 76

1. Wstęp.

Czym jest studium?

„Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy” – jest jedynym opracowaniem, w którym gmina określa zasady rozwoju przestrzennego gminy jako całości.

W **„Studium uwarunkowań... obok „Strategii rozwoju gminy”** jest określona polityka gminy w poszczególnych dziedzinach oraz zasady rozwoju, w tym generalne rozstrzygnięcia przestrzenne.

„Studium uwarunkowań...” nie ma mocy prawnej – nie jest elementem prawa miejscowego i nie może stanowić podstawy do wydawania decyzji.

Zgodnie z *Ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* przyjęto, że każdy plan miejscowy zagospodarowania przestrzennego musi być zgodny z zapisami „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy”, a ustalenia Studium są wiążące przy sporządzaniu Miejscowych Planów Zagospodarowania Przestrzennego

1.1. Zespół autorski.

- mgr inż. arch. Małgorzata Ossowska – uprawnienia urbanistyczne 1617, G-155/2003
- inż. Tomasz Grzywacz
- mgr inż. Arkadiusz Świder
- mgr inż. Waldemar Flisek
- inż. Kuba Wandachowicz
- mgr Tomasz Krauza

Opracowanie zostało przygotowane na podstawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska zatwierdzonego Uchwałą Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska nr XLV/349/13 z dnia 23 grudnia 2013r., sporządzonego pod kierunkiem głównego projektanta dr inż. arch. Wandy Łaguny.

1.2. Podstawy formalno-prawne.

Podstawą prawną opracowania niniejszego studium są następujące dokumenty:

1) ustawa z dnia 23 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2018 r. poz.1945 z późn. zm.);
2) Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. z 2004 r. Nr 118 poz. 1233);
3) Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do 2030;
4) Plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Pomorskiego (uchwała nr 318/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 grudnia 2016 roku (Dz.Urz.Woj. Pom. z 2017r. poz.603);
5) Strategia rozwoju województwa pomorskiego przyjęta uchwałą nr 458/XXII/12 sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 24 września 2012r;.
6) Studium Uwarunkowań i kierunków zagospodarowania Gminy Nowa Wieś Lęborska – zatwierdzone Uchwałą Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska nr XLV/349/13 z dnia 23 grudnia 2013r;
7) Uchwała nr XXXI/296/17 z dnia 17 lutego 2017r. w sprawie przystąpienia do sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Nowa Wieś Lęborska.

1.3. Założenia ogólne studium.

Opracowanie stanowią następujące załączniki do uchwały:

1) Tekst „Studium” składający się z dwóch integralnych części:
   a) część I. „Uwarunkowania rozwoju gminy Nowa Wieś Lęborska”,
   b) część II. „Kierunki rozwoju przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska”,
2) rysunek studium.

2. Podstawowe założenia kierunków rozwoju przestrzennego.

2.1. Główne cele formułowania polityki przestrzennej.

Głównym celem kształtowania polityki przestrzennej jest utrzymanie ładu przestrzennego rozumianego jako sposób zagospodarowania, który zapewnia:

1) ciągłość, harmonię i odpowiedni standard zabudowy,
2) uporządkowane relacje pomiędzy wszelkimi uwarunkowaniami i potrzebami społeczno-gospodarczymi, środowiskowymi, kultorowymi i kompozycyjno-estetycznymi,
3) zrównoważony rozwój dążący do racjonalnego korzystania ze środowiska naturalnego, zachowania możliwości do odtwarzania zasobów naturalnych i ograniczania uciążliwości dla środowiska,
4) ochronę dziedzictwa kulturowego,
5) równowagę pomiędzy obszarami zabudowanymi, a terenami otwartymi,
6) wielofunkcyjność struktur przestrzennych.

Należy dążyć do koncentracji sieci osadniczej w ramach jednostek osadniczych o dużym potencjale rozwojowym oraz ograniczania ilości nowej zabudowy na terenie rolniczej przestrzeni produkcyjnej poprzez tworzenie alternatywnych lokalizacji w postaci uzbrojonych, atrakcyjnie położonych terenów w granicach istniejącej zabudowy wsi. Działania te należy ściśle powiązać ze strategią gospodarowania mieniem komunalnym.

Wszystkie projekty dla nowej zabudowy terenu powinny uwzględniać istniejącą rzeźbę i możliwości geoinżynierskie terenu.

2.2. Podział gminy na jednostki strukturalno-przestrzenne.

Biorąc pod uwagę zewnętrzne oraz wewnętrzne uwarunkowania rozwoju gminy, a w szczególności potencjał środowiska przyrodniczego i kulturowego oraz związane z nim reżimy w gospodarowaniu przestrzenią, a także uwarunkowania wynikające ze studium oraz strategii województwa, na obszarze gminy Nowa Wieś Lęborska wydzielono następujące jednostki strukturalno – przestrzenne:

1) Strefa A – Pradolina rzeki Łeby:

Obejmuje najniżej położoną centralną część gminy, gdzie dominującą formą przyrodniczą jest Pradolina Łeby, stanowiąca rozległą formę dolinną, głęboko wciętą w wysoczyznę morenową, z torfami i utworami mułowo-torfowymi w podłożu.

W skład tej strefy wchodzą obszary położone w dolinie rzeki Łeby. W obrębie tej strefy znajdują się następujące miejscowości: Ługi, Mosty, Lubowidz, Nowa Wieś Lęborska, Czarnówko, Leśnice, Pogorzelice (wieś);

2) Strefa B – Wysoczyzna Pojezierza Kaszubskiego:

Obejmuje cały południowy obszar gminy (na południe od drogi krajowej nr 6). Zlokalizowano tu najwyżej położony punkt – 142,8 m n.p.m. na północny wschód od miejscowości Małoszyce. W skład strefy wchodzą miejscowości: Pogorzelice (część rolna), Małoszyce, Dziechlino, Rybki;

3) Strefa C – Pobrzeże Kaszubskie, w której wyróżnia się następujące podstrefy:

a) C_1 – Kępa Salińska – tereny leśne oraz rolne:

Obejmuje niewielkie fragmenty obszaru gminy przy jej wschodniej granicy. Do tej strefy należy miejscowość Łowcze;

b) C_2 – Rynna Zwartowska i Kisewskiej Strugi:

Obejmuje niewielkie fragmenty obszaru gminy przy jej wschodniej granicy wzdłuż doliny rzeki Kisewskiej Strugi. Do tej strefy należy miejscowość Kębłowo Nowowiejskie;

c) C_3 – Dolina Reknicy:

Obejmuje północno - środkowy fragment obszaru gminy wzdłuż doliny rzeki Reknicy. Do tej strefy należy część miejscowości Lędziechowo;

d) C_4 – Kępa Tawęcińska:

Obejmuje północno – wschodnią część obszaru gminy. W skład strefy wchodzą miejscowości: Bąsewice, Tawęcino, Karlikowo Lęborskie, Rekowo Lęborskie, Wilkowo Nowowiejskie, Obliwice, Łebień, część Lędziechowa;

e) C_5 – Kępa Pogorszewska:

Obejmuje północno – środkową część obszaru gminy, zlokalizowaną pomierzy doliną rzeki Reknicy i doliną Łeby. W skład strefy wchodzą miejscowości: Garczegorze, Pogorszewo, Darżkowo, Janisławiec, Krępa Kaszubska, Rozgorze, Janowice, Janowiczki, Niebędzino, Kanin, Redkowice, Chocielewko, Żelazkowo

4) Strefa D – Pobrzeże Słupskie:

Strefa obejmuje niewielki południowo – zachodni fragment gminy. Na jej obszarze leży miejscowość Darżewo.

3. Kierunki Zagospodarowania Przestrzennego.

3.1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów, w tym wynikające z audytu krajobrazowego.

Ustalenia dla poszczególnych jednostek funkcjonalno – przestrzennych.

1) Strefa A – Fragment Pradoliny rzeki Łeby:

(Obejmuje miejscowości: Czarnówko, Mosty, Ługi, Nowa Wieś Lęborska, Pogorzelice - wieś, Leśnice, Lubowidz);

a) Należy zachować ciągłość korytarza ekologicznego doliny Łeby na bazie istniejących kompleksów leśnych i terenów wzdłuż rzeki Łeby i Kisewy, terenów podmokłych i zadrzewionych – wskazane połączenia pasmowe dodatkowymi zadrzewieniami,

b) nowa zabudowa mieszkaniowa i usługowa nieuciążliwa powinna być lokalizowana na terenach określonych na rysunku studium jako tereny zainwestowane oraz tereny rozwoju zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej. Mieszkalnictwo preferowane jest w postaci zabudowy jednorodzinnej; zabudowę wielorodzinną dopuszcza się wyłącznie w obrębie geodezyjnym Nowa Wieś Lęborska,

c) nowa zabudowa usługowa powinna być lokalizowana na terenach oznaczonych na rysunku studium jako tereny rozwoju zabudowy mieszkaniowo-usługowej (usługi nieuciążliwe) oraz na terenach oznaczonych jako tereny rozwoju zabudowy usługowo-produkcyjnej,

d) w strefie przewiduje się lokalizację funkcji produkcyjnej, magazynowej i rzemiosła w obrębie obszarów oznaczonych na rysunku studium jako tereny rozwoju zabudowy usługowo-produkcyjnej oraz na zainwestowanych terenach produkcyjnych, w tym po PGR. Dopuszcza się zachowanie istniejących zakładów produkcyjnych zlokalizowanych poza tymi terenami. Na terenach tych dopuszcza się ponadto lokalizowanie elektrowni fotowoltaicznych, w tym o mocy powyżej 100kW,

e) zabudowa turystyczna winna być lokalizowana na terenach oznaczonych na rysunku studium jako tereny rozwoju zabudowy turystycznej (w miejscowości Lubowidz) oraz terenach rozwoju zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej,

f) wzdłuż drogi krajowej nr 6 dopuszcza się rozwój usług związanych z obsługą ruchu turystycznego i tranzytowego przy zapewnieniu odpowiednich powiązań komunikacyjnych,

g) w procesie rozwoju zabudowy należy uwzględnić koncepcję budowy drogi ekspresowej S6, potocznie zwanej Trasą Kaszubską oraz wynikającej z tego tytułu koniecznej rezerwy pod węzły komunikacyjne oraz przewidywane miejsca obsługi podróżnych (MOP),

h) rozwój zabudowy mieszkaniowej i usługowej powinien być zdeterminowany rozbudową sieci kanalizacji sanitarnej,

i) w przypadkach zabudowy rozproszonej dopuszcza się rozwiązanie oparte o szczelne zbiorniki bezodpływowe i przydomowe oczyszczalnie ścieków,

j) na terenach rolnych dopuszcza się we wskazanych miejscach wprowadzenie elektrowni wiatrowych wytwarzających energię o mocy przekraczającej 100kV. W granicach stref ochronnych elektrowni wiatrowych dopuszcza się ponadto lokalizowanie elektrowni fotowoltaicznych, w tym o mocy powyżej 100kW;

2) Strefa B – Fragment Wysoczyzny Pojezierza Kaszubskiego:

(Obejmuje cały południowy obszar gminy. W jej skład wchodzą miejscowości: Małoszyce, Dziechlino, Pogorzelice (część rolna), Rybki);

a) nowa zabudowa mieszkaniowa i usługowa nieuciążliwa powinna być lokalizowana na terenach określonych na rysunku studium jako tereny zainwestowane oraz tereny rozwoju zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej. Mieszkalnictwo dopuszcza się wyłącznie w formie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,

b) zabudowa turystyczna winna być lokalizowana na terenach oznaczonych na rysunku studium jako tereny rozwoju zabudowy turystycznej, terenach zainwestowanych oraz rozwoju zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej,

c) rozwój zabudowy mieszkaniowej i usługowej powinien być zdeterminowany rozbudową sieci kanalizacji sanitarnej,

d) w przypadkach zabudowy rozproszonej dopuszcza się rozwiązanie oparte o szczelne zbiorniki bezodpływowe i przydomowe ścieków,

e) dopuszcza się lokalizowanie nowej zabudowy (do 4 działek) w bezpośrednim sąsiedztwie istniejących siedlisk rolniczych,

f) dla lokalizowanych nowych zagród na terenie rolniczej przestrzeni produkcyjnej dopuszcza się przydomowe oczyszczalnie ścieków lub zbiorniki bezodpływowe,

g) dla istniejących zagród wskazane jest rozwijanie rolnictwa ekologicznego, ekstensywnego z zaleceniem rozwoju agroturyzmu;

3) Strefa C – Pobrzeże Kaszubskie, w której wyróżnia się następujące podstrefy:

C_1 – Kępa Salińska – tereny leśne oraz rolne:

(Obejmuje niewielkie fragmenty obszaru gminy przy jej wschodniej granicy. Do tej strefy należy miejscowość Łowcze);

a) nowa zabudowa mieszkaniowa i usługowa nieuciążliwa powinna być lokalizowana na terenach określonych na rysunku studium jako tereny zainwestowane oraz tereny rozwoju zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej. Mieszkalnictwo dopuszcza się wyłącznie w formie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,

b) dla lokalizowanych nowych zagród na terenie rolniczej przestrzeni produkcyjnej dopuszcza się przydomowe oczyszczalnie ścieków lub zbiorniki bezodpływowe, tymczasowe;

c) dopuszcza się wprowadzenie na terenach rolniczych obszarów i obiektów obsługujących ruch turystyczny i rekreację;

d) wskazuje się na konieczność rewaloryzacji dawnych założeń dworsko-parkowych - wskazana rewitalizacja R3;

C_2 – Rynna Zwartowska i Kisewskiej Strugi:

(Obejmuje niewielkie fragmenty obszaru gminy przy jej wschodniej granicy wzdłuż doliny rzeki Kisewskiej Strugi oraz miejscowość Kębłowo Nowowiejskie);

a) nowa zabudowa mieszkaniowa i usługowa nieuciążliwa powinna być lokalizowana na terenach określonych na rysunku studium jako tereny zainwestowane oraz tereny rozwoju zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej.

Mieszkalnictwo dopuszcza się wyłącznie w formie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,

b) dla lokalizowanych nowych zagród na terenie rolniczej przestrzeni produkcyjnej dopuszcza się przydomowe oczyszczalnie ścieków lub zbiorniki bezodpływowe;

c) dopuszcza się wprowadzenie na obszarach rolniczych obszarów i obiektów obsługujących ruch turystyczny i rekreację;

d) w strefie przewiduje się lokalizację funkcji produkcyjnej, magazynowej, usługowej i rzemiosła w obrębie obszarów oznaczonych na rysunku studium jako zainwestowane tereny produkcyjne oraz terenach rozwoju zabudowy usługowej i usługowo-produkcyjnej. Dopuszcza się zachowanie istniejących zakładów produkcyjnych zlokalizowanych poza tymi terenami;

C_3 – Dolina Reknicy:

(Obejmuje północno - środkowy fragment obszaru gminy wzdłuż doliny rzeki Reknicy. Obejmuje część miejscowości Lędziechowo);

a) nowa zabudowa mieszkaniowa i usługowa nieuciążliwa powinna być lokalizowana na terenach określonych na rysunku studium jako tereny zainwestowane. Mieszkalnictwo dopuszcza się wyłącznie w formie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,

b) teren predysponowany do lokalizacji specjalnych działów produkcji rolnej (gospodarstw specjalistycznych),

c) dla lokalizowanych nowych zagród na terenie rolniczej przestrzeni produkcyjnej dopuszcza się przydomowe oczyszczalnie ścieków lub zbiorniki bezodpływowe;

d) dopuszcza się wprowadzenie na obszarach rolniczych obszarów i obiektów obsługujących ruch turystyczny i rekreację;

e) wskazuje się na konieczność rehabilitacji dawnych założeń dworsko-parkowych;

C_4 – Kępa Tawęcińska:

(Obejmuje północno – wschodnią część obszaru gminy. W skład strefy wchodzą miejscowości: Bąsewice, Tawęcino, Karlikowo Lęborskie, Rekowo Lęborskie, Wilkowo Nowowiejskie, Obliwice, Łebień, część Lędziechowa);

a) nowa zabudowa mieszkaniowa i usługowa nieuciążliwa powinna być lokalizowana na terenach określonych na rysunku studium jako tereny zainwestowane oraz tereny rozwoju zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej. Mieszkalnictwo dopuszcza się wyłącznie w formie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,

b) dopuszcza się lokalizowane nowej zabudowy (do 4 działek) w bezpośrednim sąsiedztwie istniejących siedlisk rolniczych;

c) w strefie przewiduje się lokalizację funkcji produkcyjnej, magazynowej, usługowej i rzemiosła w obrębie obszarów oznaczonych na rysunku studium jako tereny rozwoju zabudowy usługowo-produkcyjnej oraz na zainwestowanych terenach produkcyjnych, w tym po PGR. Dopuszcza się zachowanie istniejących zakładów produkcyjnych zlokalizowanych poza tymi terenami,

d) teren predysponowany do lokalizacji specjalnych działów produkcji rolnej (gospodarstw specjalistycznych);

e) dla lokalizowanych nowych zagród na terenie rolniczej przestrzeni produkcyjnej dopuszcza się przydomowe oczyszczalnie ścieków lub zbiorniki bezodpływowe, tymczasowe;

f) dopuszcza się wprowadzenie na obszarach rolniczych obszarów i obiektów obsługujących ruch turystyczny i rekreację;

g) wskazuje się na konieczność przekształceń dawnych założeń dworsko-parkowych;

h) dla istniejących zagród wskazane jest rozwijanie rolnictwa ekologicznego, ekstensywnego z możliwością rozwoju agroturyzmu;

i) na terenach rolnych dopuszcza się we wskazanych miejscach wprowadzenie elektrowni wiatrowych wytwarzających energię o mocy przekraczającej 100kV. W granicach stref ochronnych elektrowni wiatrowych dopuszcza się ponadto lokalizowanie elektrowni fotowoltaicznych, w tym o mocy powyżej 100kW;

C_5 – Kępa Pogorszewska:

(Obejmuje północno – środkową część obszaru gminy, zlokalizowaną pomiędzy doliną rzeki Reknicy i doliną Łeby. W skład strefy wchodzą miejscowości: Garczegorze, Pogorszewo, Darżkowo, Janisławiec, Krępa Kaszubska, Rozgorze, Janowice, Janowiczki, Niebędzino, Kanin, Redkowice, Chocielewko, Żelazkowo);

a) nowa zabudowa mieszkaniowa i usługowa nieuciążliwa powinna być lokalizowana na terenach określonych na rysunku studium jako tereny zainwestowane oraz tereny rozwoju zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej. Mieszkalnictwo dopuszcza się wyłącznie w formie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,

b) dopuszcza się lokalizację nowej zabudowy wzdłuż istniejących ciągów komunikacyjnych na działkach nie mniejszych niż 2000m2, w tym zabudowy rzemieślniczej, produkcyjnej i usługowej na zasadzie kontynuacji już istniejącej zabudowy,

c) w strefie przewiduje się lokalizację funkcji produkcyjnej, magazynowej, usługowej i rzemiosła w obrębie obszarów oznaczonych na rysunku studium jako tereny rozwoju zabudowy usługowo-produkcyjnej oraz na zainwestowanych terenach produkcyjnych, w tym po PGR. Dopuszcza się zachowanie istniejących zakładów produkcyjnych zlokalizowanych poza tymi terenami,

d) zabudowa turystyczna winna być lokalizowana na terenach oznaczonych na rysunku studium jako tereny zainwestowane oraz rozwoju zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej,

e) dopuszcza się lokalizowanie nowej zabudowy (do 4 działek) w bezpośrednim sąsiedztwie istniejących siedlisk rolniczych,

f) teren predysponowany do lokalizacji specjalnych działów produkcji rolnej (gospodarstw specjalistycznych),

g) dla lokalizowanych nowych zagród na terenie rolniczej przestrzeni produkcyjnej dopuszcza się przydomowe oczyszczalnie ścieków lub zbiorniki bezodpływowe,

h) dopuszcza się wprowadzenie na obszarach rolniczych obszarów i obiektów obsługujących ruch turystyczny i rekreację,

i) wskazuje się na konieczność przekształceń dawnych założeń dworsko-parkowych,

j) dla istniejących zagród wskazane jest rozwijanie rolnictwa ekologicznego, ekstensywnego z możliwością rozwoju agroturyzmu;

4) Strefa D – Pobrzeże Słupskie:

(Strefa obejmuje niewielki południowo – zachodni fragment gminy. Na jej obszarze leży miejscowość Darżewo);

a) nowa zabudowa mieszkaniowa i usługowa nieuciążliwa powinna być lokalizowana na terenach określonych na rysunku studium jako tereny zainwestowane na

zasadzie dopełnień. Mieszkalnictwo dopuszcza się wyłącznie w formie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,

b) w strefie przewiduje się lokalizację funkcji produkcyjnej, magazynowej, usługowej i rzemiosła w obrębie obszarów oznaczonych na rysunku studium jako tereny rozwoju zabudowy usługowo-produkcyjnej oraz na zainwestowanych terenach produkcyjnych, w tym po PGR. Dopuszcza się zachowanie istniejących zakładów produkcyjnych zlokalizowanych poza tymi terenami. Na terenach tych dopuszcza się ponadto lokalizowanie elektrowni fotowoltaicznych, w tym o mocy powyżej 100kW,

c) teren predysponowany do lokalizacji specjalnych działów produkcji rolnej (gospodarstw specjalistycznych),

d) dla lokalizowanych nowych zagród na terenie rolniczej przestrzeni produkcyjnej dopuszcza się przydomowe oczyszczalnie ścieków lub zbiorniki bezodpływowe, tymczasowe,

e) dopuszcza się wprowadzenie na obszarach rolniczych obszarów i obiektów obsługujących ruch turystyczny i rekreację,

f) wskazuje się na konieczność przekształceń dawnych założeń dworsko-parkowych.

3.2. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny przeznaczone pod zabudowę oraz tereny wyłączone spod zabudowy.

Dla wszystkich jednostek osadniczych wyznaczono ogólne zasady kształtowania zabudowy o różnym przeznaczeniu z podziałem na trzy strefy pod względem intensywności ich zagospodarowania i zabudowy. Ponadto ustalono zasady zagospodarowania obszarów, na których rozmieszczone będą elektrownie wiatrowe oraz elektrownie fotowoltaiczne wraz ze strefami ochronnymi oraz terenów udokumentowanych złóż naturalnych.

3.2.1. Strefa I – oznaczona na rysunku studium jako tereny zainwestowane.

W strefie I wyodrębnia się następujące rodzaje przeznaczenia:

1) Obszary zwartej oraz rozproszonej zabudowy o wielofunkcyjnym charakterze, w tym:
   a) Zabudowa mieszkaniowa,
   b) Zabudowa usługowa, w tym usług publicznych,
   c) Zabudowa zagrodowa,
   d) Zabudowa usług rzemiosła oraz drobnej produkcji,
2) Tereny produkcyjne, w tym po dawnych PGR-ach,
3) Tereny sportu i rekreacji,
4) Tereny zakładu przetwarzania odpadów komunalnych,
5) Tereny cmentarzy i mogił zbiorowych.

W strefie tej ustala się następujące kierunki zagospodarowania:

- strefa istniejącej zabudowy wraz z możliwością jej uzupełnień; strefa ta jest objęta priorytetem wykonania pełnej infrastruktury;
- w strefie tej powinny być zlokalizowane przestrzenie i obiekty publiczne;
- dopuszcza się zachowanie i rozwój szeroko pojętych usług, produkcji (w sposób nie kolidujący z zabudową mieszkaniową) oraz rzemiosła nieuciążliwego i infrastruktury technicznej służących obsłudze mieszkańców;
- nowa zabudowa produkcyjna i składowa oraz rzemiosła i usług, powinna być realizowana w pierwszej kolejności w granicach istniejącej (najczęściej po PGR-owskiej) zabudowy produkcyjnej oraz urządzeń produkcji rolnej i obsługi

rolnictwa zgodnie z rysunkiem studium. Na terenach tych należy dążyć do racjonalnego i intensywnego wykorzystania przestrzeni poprzez adaptację istniejących obiektów, zabudowę terenów wolnych, modernizację istniejącej infrastruktury technicznej, szczególnie w zakresie odprowadzenia ścieków oraz emisji zanieczyszczeń;

- dopuszcza się zmianę funkcji terenów oznaczonych jako produkcyjne w miejscach historycznych założeń dworsko-parkowych na cele rekreacyjno-turystyczne;
- zaleca się wykonanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego ze względu na uporządkowanie i wykształcenie terenów publicznych i inwestycji celu publicznego, jak również istotne elementy środowiska kulturowego wymagające rewaloryzacji;
- wskaźniki i parametry zabudowy i zagospodarowania terenu wskazane do uwzględnienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zostały określone w Tabeli 1.

3.2.2. Strefa II – oznaczona na rysunku studium jako tereny przeznaczone pod zabudowę o różnych funkcjach.

W strefie II wyodrębnia się następujące rodzaje przeznaczenia:

1) Tereny rozwoju zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej,
2) Tereny rozwoju zabudowy usługowej,
3) Tereny rozwoju zabudowy turystycznej,
4) Tereny rozwoju zabudowy usługowo-produkcyjnej,
5) Tereny rozwoju zakładu przetwarzania odpadów komunalnych,
6) Tereny rozwoju zabudowy usługowej wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 214,
7) Miejsca oraz tereny lokalizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym,
8) Tereny rozwojowe o charakterze rekreacyjno-sportowym wyznaczone na postawie obowiązującego do 2003r. planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego.

Tereny rozwoju zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej:

1) strefa o przeważającej funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej (wielorodzinna dopuszczona wyłącznie w obrębie geodezyjnym Nowa Wieś Lęborska) z dopuszczeniem nieuciążliwych usług służących głównie obsłudze mieszkańców;
2) lokalizacja rzemiosła i produkcji tylko wzdłuż głównych dróg dojazdowych do miejscowości;
3) zaleca się wprowadzenie zabudowy po uzbrojeniu terenu w niezbędne media;
4) wskaźniki i parametry zabudowy i zagospodarowania terenu wskazane do uwzględnienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zostały określone w Tabeli 1.

Tereny rozwoju zabudowy usługowej oraz usługowo- produkcyjnej:

1) Wyznacza się strefy koncentracji produkcji oraz rzemiosła i usług uciążliwych oznaczone na rysunku studium jako tereny rozwoju zabudowy usługowo-produkcyjnej:

   I – w obrębie geodezyjnym Nowa Wieś Lęborska na zrekultywowanych obszarach po eksploatacji złóż;

   II – wzdłuż drogi krajowej nr 6 w obrębie geodezyjnym Lubowidz, Leśnice i Darżewo,

   jako tereny predysponowane do rozwoju wszelkiej działalności produkcyjnej, usługowej i rzemieślniczej. Na terenach tych nie dopuszcza się funkcji

mieszkaniowej i zamieszkania zbiorowego oraz szkół i przedszkoli – dla tych terenów zaleca się sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego przed rozpoczęciem procesu inwestycyjnego;

2) przewiduje się możliwość rozwoju terenów zlokalizowanych wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 214 usług obsługi trasy tranzytowej, ruchu turystycznego i szeroko rozumianych usług zgodnie z obszarem oznaczonym na rysunku studium;

3) na ternach usługowych dopuszcza się funkcję mieszkaniową jako towarzyszącą funkcji usługowej;

4) wskaźniki i parametry zabudowy i zagospodarowania terenu wskazane do uwzględnienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zostały określone w Tabeli 1.

Tereny rozwoju funkcji turystycznych i rekreacyjno-sportowych.

Kierunkowe obszary rozwoju funkcji turystycznej i rekreacyjnej.

1) Cały obszar gminy, a w szczególności strefy: B, C_4, C_5 oraz A w obrębie geodezyjnym Lubowidz oraz wzdłuż rzeki Łeby, predysponowane są do rozwoju różnych form turystyki i rekreacji, w tym turystyki pieszej, wodnej i rowerowej, agroturystyki, turystyki wiejskiej w oparciu o lokalne walory środowiska przyrodniczego i kulturowego;

2) Turystykę i rekreację w gminie należy zorganizować w sposób, który będzie ograniczał do niezbędnego minimum presję osób odwiedzających gminę na tereny cenne przyrodniczo. Ruch turystyczny i rekreacyjne wykorzystanie terenu w sąsiedztwie obszaru Natura 2000 Łebskie Bagna należy ukierunkować i zorganizować w sposób jak najmniej ingerujący w środowisko przyrodnicze;

3) Następujące obszary są wyróżnione jako predysponowane do rozwoju turystyki (zgodnie z rysunkiem studium):
T1 – Lubowidz,
T2 – Małoszyce,

4) Dopuszcza się wprowadzenie na pozostałych obszarach gminy różnych form usług związanych z turystyką i rekreacją (z wyłączeniem podziału na pojedyncze małe działki letniskowe),

5) zaleca się zróżnicowane formy rekreacji uzależnione od podatności przestrzeni na antropopresję: tereny zabudowy letniskowej indywidualnej (wyłącznie w obrębie geodezyjnym Lubowidz), tereny zabudowy pensjonatowej i rezydencjonalnej (z możliwością pobytu stałego obsługi i właściciela), przestrzenie publiczne, kemping, pole namiotowe, tereny aktywnej rekreacji i sportu, obiekty obsługi turystów, tereny zieleni,

6) wskaźniki i parametry zabudowy i zagospodarowania terenu wskazane do uwzględnienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zostały określone w Tabeli 1,

7) rozwój nowej zabudowy letniskowej warunkuje się zaopatrzeniem tych terenów w sieć kanalizacji sanitarnej;

Ustalenia dla poszczególnych obszarów rozwoju funkcji turystycznej lub rekreacyjnej:

1) **T1** – Lubowidz nad jeziorem:
   a) dominująca forma zagospodarowania: obszar rekreacji i turystyki kwalifikowanej - wolny od zabudowy tj. trasy rowerowe, boiska ogólnodostępne, place zabaw, tory przeszkód, ścieżki edukacyjne itp. wraz z infrastrukturą usługową towarzyszącą w tym pensjonaty, hotele, punkty gastronomiczne i usługowe związane z turystyką itp.;
   b) dopuszcza się również zagospodarowanie terenu pod rekreację indywidualną i zabudowę mieszkalną o charakterze rezydencjonalnym lub apartamentowym. Proporcje funkcji należy określić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;
   c) należy wyłączyć z zabudowy teren położony przy zachodnim brzegu jeziora Lubowidzkiego (oznaczony na rysunku studium) z uwagi na konieczność ochrony krajobrazu;
   d) dopuszcza się wydzielenie działek o powierzchni nie mniejszej niż 1000 m2;
   e) zagospodarowanie brzegu jeziora Lubowidzkiego w pasie 100 m od jego brzegu ze względu na położenie na terenie „OCHK Pradolina Łeby i wzgórza morenowe na południe od Lęborka" możliwe jest tylko w oparciu o zapisy Uchwały **Sejmiku Województwa Pomorskiego nr 259/XXIV/16 z dnia 25 lipca 2016r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim** (Dz. U. Woj. Pom. Z 2016r. poz. 2942);
   f) zabudowa winna być projektowana w zwartym kompleksie o formie nawiązującej do tradycyjnej zabudowy danego obszaru;
   g) nowa zabudowa powinna skalą i formą nawiązywać do cech zabudowy regionalnej;

2) **T2** – Małoszyce,:
   a) dominująca forma zagospodarowania: obszar rekreacji i turystyki kwalifikowanej tj. stadniny koni, obiekty sportowe, hotele, spa, turystyka i rekreacja wypoczynkowa, krajoznawcza i kulturowa, turystyka wiejska i agroturystyka, z dopuszczeniem zabudowy pensjonatowej i rekreacyjnej jako uzupełniającej;
   b) zabudowa winna być projektowana w zwartym kompleksie o zabudowie nawiązującej do tradycyjnej zabudowy danego obszaru;
   c) nowa zabudowa powinna skalą i formą nawiązywać do cech zabudowy regionalnej;

Biwaki i pola namiotowe.

Dopuszcza się wprowadzenie pól namiotowych i biwakowych w ramach potrzeby na całym terenie gminy.

Trasy rowerowe, wodne i piesze.

1) Przez obszar gminy przebiega zgodnie z zapisami Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa:
   a) Międzyregionalna trasa nr 15 – Trasa pałaców i zamków;
   b) regionalna trasa rowerowa nr 114 Wejherowo – Luzino – Łęczyce – Lębork – Nowa Wieś Lęborska – Wicko – Łeba (wzdłuż drogi wojewódzkiej 214 oraz dróg gminnych);
   c) regionalna trasa rowerowa nr 130 – Na kolejowym szlaku, Miastko – Tuchomie – Bytów – Pomysk – Czarna Dąbrówka – Cewice – Nowa Wieś Lęborska – Lębork – Wicko - Łeba (wzdłuż dróg powiatowych nr 1309, 1315, 1322, 1325 oraz dróg gminnych),
   d) regionalna trasa rowerowa nr 145 – Trasa Wschód-Zachód, Słupsk – Redzikowo – Domaradz – Poganice – Darzyno – Chlewnica – Pogorzelice – Bąkowo – Lębork (wzdłuż obecnej DK nr 6);

2) Wskazane jest wykorzystanie na potrzeby ścieżek rowerowych i szlaków pieszej turystyki dróg wewnętrznych i gminnych o małej intensywności ruchu predysponowanych do tego celu ze względu na wartości krajobrazowe;
3) Należy skoordynować działania z gminami sąsiednimi w celu wytyczenia, oznakowania, oraz ulepszenia nawierzchni projektowanych tras rowerowych;
4) Zaleca się odpowiednie oznakowanie cennych dla rozwoju turystyki zabytków dziedzictwa kulturowego, pomników przyrody, punktów widokowych oraz miejsc o szczególnej wartości krajobrazowej, przyrodniczej i architektonicznej (miejsca szczególne),
5) Zaleca się wzmacnianie atrakcyjności szlaku kajakowego rzeki Łeby poprzez rozwój infrastruktury towarzyszącej.

3.2.3. Strefa III – strefa zabudowy rozproszonej:

Na pozostałym obszarze gminy, na terenach rolnych położonych na obrzeżach istniejących obszarów zabudowy miejscowości, dopuszcza się wprowadzenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zagrodowej lub usługowej nieuciążliwej wzdłuż istniejących ciągów komunikacyjnych, pod warunkiem zachowania zgodności z przepisami odrębnymi.

Wskaźniki i parametry zabudowy i zagospodarowania terenu wskazane do uwzględnienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zostały określone w Tabeli 1.

Tabela 1 Parametry i wskaźniki zagospodarowania i zabudowy

			powierzchnia działki budowlanej w m^2	powierzchnia zabudowy na działce w %	powierzchnia biologicznie czynna w %	wysokość zabudowy w m
Strefa I Tereny zainwestowane	**Strefa A (miejscowości: Nowa Wieś Lęborska, Mosty)**		1) Mieszkalnictwo jednorodzinne: - zabudowa wolnostojąca: min. 600m^2, - zabudowa bliźniacza: min. 350m^2, - zabudowa szeregowa: min. 200m^2, 2) Mieszkalnictwo wielorodzinne (tylko NWL): nie ustala się, 3) pozostałe funkcje: nie ustala się	1) Mieszkalnictwo jednorodzinne: - zabudowa wolnostojąca: do 30%, - zabudowa bliźniacza: do 40%, - zabudowa szeregowa: do 50%,, 2) Mieszkalnictwo wielorodzinne (tylko NWL): do 30%, 3) usługi: do 50%, 4) produkcja: do 60%, 5) pozostałe funkcje: nie ustala się	1) Mieszkalnictwo jednorodzinne: - zabudowa wolnostojąca: min. 50%, - zabudowa bliźniacza: min. 40%, - zabudowa szeregowa: min 30%, 2) Mieszkalnictwo wielorodzinne (tylko NWL): min 40%, 3) usługi: min. 30%, 4) pozostałe funkcje: nie ustala się	1) Mieszkalnictwo jednorodzinne: do 12m, 2) Mieszkalnictwo wielorodzinne (tylko NWL): do 12m, 3) usługi: do 15m, 4) pozostałe funkcje: do 12m
	Strefa A (pozostałe miejscowości) i wszystkie miejscowości w Stefach: B, C i D		1) Mieszkalnictwo jednorodzinne: - zabudowa wolnostojąca: min. 1000m^2, - zabudowa bliźniacza i szeregowa: nie dopuszcza się, 2) pozostałe funkcje: nie ustala się	1) Mieszkalnictwo jednorodzinne: do 25% 2) usługi: do 40%, 3) produkcja: do 60%, 4) pozostałe funkcje: nie ustala się	1) Mieszkalnictwo jednorodzinne: min. 60% 2) usługi: min 40%, 3) pozostałe funkcje: nie ustala się	1) Mieszkalnictwo jednorodzinne: do 10m, 2) usługi: do 12m, 3) pozostałe funkcje: do 12m,
Strefa II Przeznaczona pod zabudowę	**Zabudowa mieszkaniowa**	**Nowa Wieś Lęborska, Małoszyce, Lubowidz, Czarnówko**	1) Mieszkalnictwo jednorodzinne: - zabudowa wolnostojąca: min. 800m^2, - zabudowa bliźniacza: min. 400m^2, - zabudowa szeregowa: min. 200m^2, 2) Mieszkalnictwo wielorodzinne (tylko NWL): nie ustala się,	1) Mieszkalnictwo jednorodzinne: - zabudowa wolnostojąca: do 30%, - zabudowa bliźniacza: do 40%, - zabudowa szeregowa: do 50%,, 2) Mieszkalnictwo wielorodzinne (tylko NWL): do 30%,	1) Mieszkalnictwo jednorodzinne: - zabudowa wolnostojąca: min. 50%, - zabudowa bliźniacza: min. 40%, - zabudowa szeregowa: min 30%, 2) Mieszkalnictwo wielorodzinne (tylko NWL): min 40%,	1) Mieszkalnictwo jednorodzinne: do 12m, 2) Mieszkalnictwo wielorodzinne (tylko NWL): do 12m,
		Krępa Kaszubska, Kębłowo Nowowiejskie, Łowcze, Garczegorze	Mieszkalnictwo jednorodzinne: - zabudowa wolnostojąca: min. 900m^2, - zabudowa bliźniacza i szeregowa: nie dopuszcza się,	Do 25%	Min. 60%	Do 10m
		Pozostałe miejscowości w Gminie	Mieszkalnictwo jednorodzinne: - zabudowa wolnostojąca: min. 1000m^2, - zabudowa bliźniacza i szereg0owa: nie dopuszcza się,	Do 20%	Min. 60%	Do 9m
	Zabudowa usługowa	**Wszystkie miejscowości w Gminie**	Min. 1000m^2	Do 50%	Min. 30%	Do 12m
	Zabudowa turystyczna	**Wszystkie miejscowości w Gminie**	1) Zabudowa letniskowa: min. 800m^2 2) Pozostała zabudowa usług turystycznych: min. 2000m^2	1) Zabudowa letniskowa: do 15%, 2) Pozostała zabudowa usług turystycznych: do 30%	1) Zabudowa letniskowa: min. 80%, 2)Pozostała zabudowa usług turystycznych: min. 40%	1) Zabudowa letniskowa: do 8m, 2) Pozostała zabudowa usług turystycznych: do 12m
	Zabudowa produkcyjna	**Leśnice, Darżewo**	Min. 5000m^2	Do 70%	Min. 10%	Do 15m
		Pozostałe miejscowości w Gminie	Min. 2000m^2	Do 60%	Min. 20%	Do 12m
Strefa III Zabudowy rozproszonej	**Cały obszar gminy**		1) Mieszkalnictwo jednorodzinne: - zabudowa wolnostojąca: min. 1000m^2, - zabudowa bliźniacza i szeregowa: nie dopuszcza się, 2) Mieszkalnictwo wielorodzinne: nie dopuszcza się, 3) pozostałe funkcje: nie ustala się	1) Mieszkalnictwo jednorodzinne: do 20% 2) usługi: do 30%, 3) pozostałe funkcje: nie ustala się	1) Mieszkalnictwo jednorodzinne: min. 60% 2) usługi: min 40%, 3) pozostałe funkcje: nie ustala się	1) Mieszkalnictwo jednorodzinne: do 9m, 2) usługi: do 12m, 3) pozostałe funkcje: do 12m,

Dopuszcza się inne niż wyżej wymienione wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadkach gdy:

a) wynikają z ustaleń obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego bądź wydanych decyzji o warunkach zabudowy,
b) wynikają z istniejącej zabudowy bądź zagospodarowania terenu,
c) wynikają z naturalnego ukształtowania terenu,
d) wynikają z uwarunkowań konserwatorskich,
e) wynikają z potrzeb technologicznych obiektów budowlanych,
f) dotyczą inwestycji celu publicznego.

Tabela 2 Zestawienie terenów przeznaczonych pod zabudowę (strefa II)

L.p.	Obręb geodezyjny						
		MN/U	U	P	Up	US	UT
strefa A							
	Nowa Wieś Lęborska	70,0		29,0			
	Lubowidz	48,0		27,0	6,0		24,0
	Leśnice	4,4		187,0			
	Pogorzelice	3,0	3,0			1,9	
	Czarnówko /obręb Nowa Wieś Lęborska/	12,0					
strefa B							
	Małoszyce *(nie wlicza się do bilansu)*	140,0			0,3	4,3	6,0
	Dziechlino /obręb Leśnice/	1,0					
strefa C1							
	Łowcze /obręb Kębłowo Nowowiejskie/	8,0			4,0		
strefa C2							
	Nowa Wieś Lęborska /nad Kisewą, wschód/		8,0				
	Kębłowo Nowowiejskie			2,0			
strefa C4							
	Lędziechowo				0,5	2,2	
	Wilkowo Nowowiejskie	2,0				1,0	
	Obliwice					0,5	
	Łebień	12,0		4,0	0,2		
	Rekowo Lęborskie	3,8			0,7	1,8	
	Karlikowo Lęborskie	1,0					
	Tawęcino	2,5		0,7	1,0	2,0	
strefa C5							
	Nowa Wieś Lęborska /przy drodze DW 214/	8,0					
	Krępa Kaszubska	10,5		2,5			
	Niebędzino				2,0		
	Redkowice	2,8			0,4	10,0	
	Janowiczki	0,5			1,0		
	Pogorszewo					1,0	
	Rozgorze						
	Janowice				3,8		
	Garczegorze	11,5	1,5				
	Chocielewko			6,0			

L.p.	Obręb geodezyjny	MN/U	U	P	Up	US	UT
strefa D							
	Darżewo			66,0	0,2	1,5	
RAZEM		201,0	12,5	324,2	20,1	26,2	30,0

3.2.4. Tereny eksploatacji złóż naturalnych.

Na terenie gminy zewidencjonowane zostały 23 złoża kopalin naturalnych oznaczone na rysunku studium.

Tabela 3 Złoża naturalne.

Nr na mapie	Nazwa złoża	Rodzaj kopaliny	Powierzchnia złoża [ha]	Uwagi	Numer identyfikacji złoża
1	Pogorzelice II	kruszywa naturalne	43,5	Złoże eksploatowane	12254
2	Pogorzelice III	kruszywa naturalne	5,4	Złoże eksploatowane okresowo	12255
3	Pogorzelice IV	kruszywa naturalne	1,66	Złoże eksploatowane okresowo	13468
4	Pogorzelice V	kruszywa naturalne	9,1	Złoże rozpoznane szczegółowo	13636
5	Darżewo	kruszywa naturalne	9,9	Złoże rozpoznane szczegółowo	17751
6	Leśnice	torfy	22,6	-	19040
7	Chocielewko	kruszywa naturalne	5,5	Złoże eksploatowane okresowo	7863
8	Lędziechowo	surowce ilaste ceramiki budowlanej	4,5	Eksploatacja złoża zaniechana	3225
9	Łebień	kruszywa naturalne	0,72	Złoże eksploatowane	10975
10	Łebień I	kruszywa naturalne	2,22	Złoże rozpoznane szczegółowo	18422
11	Wilkowo Nowowiejskie	kruszywa naturalne	13,78	Złoże rozpoznane szczegółowo	18503
12	Kębłowo Nowowiejskie II	surowce ilaste ceramiki budowlanej	59,07	Złoże rozpoznane szczegółowo	14656
13	Kębłowo Nowowiejskie I	kruszywa naturalne	2,01	Eksploatacja złoża zaniechana	13121
14	Kębłowo Nowowiejskie	kruszywa naturalne	1,62	Eksploatacja złoża zaniechana	8271
15	Kębłowo Nowowiejskie II	kruszywa naturalne	12,37	Złoże rozpoznane szczegółowo	15948

Nr na mapie	Nazwa złoża	Rodzaj kopaliny	Powierzchnia złoża [ha]	Uwagi	Numer identyfikacji złoża
16	Kębłowo Nowowiejskie III	kruszywa naturalne	6,16	Złoże rozpoznane szczegółowo	17310
17	Kębłowo Nowowiejskie VI	kruszywa naturalne	1,66	Złoże rozpoznane szczegółowo	18639
18	Kębłowo Nowowiejskie IV	kruszywa naturalne	16,48	Złoże rozpoznane szczegółowo	18142
19	Kębłowo Nowowiejskie V	kruszywa naturalne	14,68	Złoże rozpoznane szczegółowo	18610
20	Kębłowo	kruszywa naturalne	10,55	Złoże eksploatowane	6975
21	Lębork	surowce ilaste ceramiki budowlanej	16,21	Złoże eksploatowane	2482
22	Nowa Wieś Lęborska	surowce ilaste ceramiki budowlanej	119,4	Złoże rozpoznane szczegółowo	2478
23	Nowa Wieś Lęborska II	surowce ilaste ceramiki budowlanej	27,83	Złoże eksploatowane	11924

Ustala się następujące kierunki zagospodarowania terenów złóż naturalnych:

1) Dopuszcza się eksploatację tych złóż po spełnieniu łącznie następujących warunków:
   a) wykonanie i uchwalenie planu miejscowego;
   b) uzyskanie koncesji na wydobycie;

2) Dopuszcza się w przypadku zewidencjonowanego złoża eksploatację złóż na gruntach organicznych i wyższej klasy (III– I) po przeprowadzeniu procedury wyłączenia gruntów z użytkowania rolnego lub leśnego;

3) Dopuszcza się poszerzenie już istniejących złóż (zewidencjonowanych na etapie sporządzania Studium) w oparciu o zapisy Studium bez konieczności przeprowadzenia procedury wykonania planu miejscowego (pod warunkiem zgodności z przepisami odrębnymi);

4) Dopuszcza się eksploatację złóż nie oznaczonych na załączniku, pod warunkiem wcześniejszego zewidencjonowania tych obszarów, uzyskaniu koncesji poszukiwawczej oraz po spełnieniu łączenie następujących warunków:
   a) wykonanie i uchwalenie planu miejscowego;
   b) uzyskanie koncesji na wydobycie;

5) Możliwość eksploatacji złóż należy podporządkować przepisom odrębnym;

6) W przypadku zakończenia eksploatacji złóż kopalin szczególną uwagę należy zwrócić na realizację programu rekultywacji poprzez udział gminy w stałym monitorowaniu prac. Zaleca się aby głównym kierunkiem rekultywacji złóż kopalin, na których zakończono eksploatację były zalesienia lub przywrócenie produkcji rolnej oraz wykorzystanie tych terenów w celach rekreacyjnych np. tworzenia oczek wodnych lub budownictwa mieszkaniowego i usługowego. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się przeznaczenie zrekultywowanego terenu na cele produkcyjne;

7) Należy dążyć do minimalizacji oddziaływania eksploatacji złoża na walory przyrodnicze, szczególnie obszarów chronionych, eksploatacji małymi kwaterami rekultywowanymi sukcesywnie; tereny wyrobisk należy zabezpieczyć przed

możliwością składowania odpadów; wydobycie kopaliny ze złoża winno odbywać się zgodnie z uwarunkowaniami nałożonymi w koncesji;

8) Obszar całej gminy leży na potencjalnych złożach gazu łupkowego. Dopuszcza się odwierty i badania geologiczne na całym obszarze gminy z wyłączeniem obszarów przeznaczonych pod zabudowę i w odległości min 300 m od istniejących zabudowań mieszkalnych.

3.2.5. Tereny planowanych lokalizacji elektrowni wiatrowych oraz elektrowni fotowoltaicznych wraz ze strefami oddziaływania.

W związku z wejściem w życie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (ustawa z dnia 20 maja 2016r. Dz. U. z 2016r. poz. 961 z późn. zm) w znacznym stopniu zostały ograniczone możliwości lokalizacji elektrowni wiatrowych na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska. Obecnie planowana jest lokalizacja 4 turbin wiatrowych wytwarzających energię o mocy przekraczającej 100kW w północnej części gminy, dwie na terenie obrębów geodezyjnych Rozgorze i Janowice oraz dwie na terenie obrębów geodezyjnych Obliwice i Rekowo Lęborskie. Na rysunku studium zostało oznaczone planowane orientacyjne rozmieszczenie elektrowni wiatrowych wraz z ich strefami ochronnymi związanymi z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu. Proponowane lokalizacje należy jednakże traktować wyłącznie potencjalnie, nie dające gwarancji realizacji inwestycji w przedstawionym zakresie.

Ze względu na konieczność zapewnienia ochrony jakości życia mieszkańców, ochronę środowiska oraz jakość krajobrazu, wprowadza się następujące warunki lokalizacji w wyznaczonych miejscach elektrowni wiatrowych:

1) przy określaniu lokalizacji elektrowni wiatrowych należy uwzględniać uwarunkowania wynikające w szczególności z oddziaływania na obszary objęte ochroną przyrody, w formie: rezerwatów przyrody, obszarów NATURA 2000, obszarów chronionego krajobrazu, pomników przyrody, stanowisk dokumentacyjnych, użytków ekologicznych i zespołów przyrodniczo - krajobrazowych;
2) konieczne jest uwzględnianie lokalizacji:
   a) terenów zabudowy mieszkaniowej – siłownie wiatrowe należy lokalizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w odległości od budynków mieszkalnych nie mniejszejszej niż dziesięciokrotność wysokości elektrowni wiatrowej mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, wliczając elementy techniczne, w szczególności wirnik wraz z łopatami;
   b) dróg o nawierzchni utwardzonej i linii kolejowych;
   c) linii elektroenergetycznych;
   d) lasów oraz akwenów i cieków wodnych;
3) lokalizacje elektrowni wiatrowych muszą uwzględniać możliwość przesyłu wyprodukowanej energii, z zachowaniem możliwie jak najmniejszego negatywnego oddziaływania linii elektroenergetycznych na środowisko,
4) elektrownie wiatrowe względem linii elektroenergetycznej najwyższych napięć NN (220kV i 400kV) należy lokalizować tak, aby odległość każdej turbiny wiatrowej od linii elektroenergetycznej NN, określana jako odległość najbardziej skrajnego elementu turbiny wiatrowej (krańców łopat turbiny) od trasy osi linii, nie była mniejsza niż trzykrotna średnica koła zataczanego przez łopaty turbiny wiatrowej,
5) realizację elektrowni wiatrowych uzależnia się od wyników monitoringu przelotu ptaków i nietoperzy, który należy przeprowadzić,
6) realizacja elektrowni wiatrowych musi być poprzedzona sporządzeniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Granice tego planu muszą obejmować lokalizację wiatraków oraz przewidywane ich strefy ochronne związane z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu.

W granicach wyznaczonych stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu dopuszcza się również realizację elektrowni fotowoltaicznych wytwarzających energię o mocy przekraczającej 100kW.

Elektrownie fotowoltaiczne planowane są również w związku z ustalonymi lokalizacjami wynikającymi z decyzji o warunkach zabudowy na terenach wskazanych na rysunku studium w obrębach geodezyjnych: Małoszyce, Leśnice, Krępa Kaszubska, Pogorszewo i Wilkowo Nowowiejskie.

3.2.6. Obszary wyłączone z zabudowy.

Na obszarze gminy następujące obszary mogą zostać wyłączone z możliwości lokalizowania nowej zabudowy:

1) obszary istniejących i projektowanych rezerwatów przyrody oraz użytków ekologicznych zgodnie z załącznikiem nr 1;
2) obszary objęte ochroną na podstawie ustawy o ochronie przyrody;
3) obszary objęte ochroną na podstawie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
4) lasy, za wyjątkiem obiektów leśnych, obiektów związanych z obsługą turystyki oraz obiektów budowlanych o znaczeniu publicznym;
5) obszary o szczególnych walorach krajobrazowych oznaczone na rysunku studium;
6) grunty rolne o wysokiej bonitacji (kl II i III). W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się wyłączenie z produkcji rolnej gruntów klasy III przy zachowaniu przepisów szczegółowych;
7) obszary szczególnego zagrożenia powodzią, za wyjątkiem istniejącej zabudowy;
8) tereny stref ochronnych od elektrowni wiatrowych, w zakresie zabudowy mieszkaniowej oraz zabudowy o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa.

3.3. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego i uzdrowisk.

3.3.1. Systemy ochrony przyrody.

Na obszarze gminy Nowa Wieś Lęborska prawna ochrona przyrody realizowana jest przez następujące formy ochrony przyrody:

- Obszar Chronionego Krajobrazu „Fragment Pradoliny Łeby i Wzgórza Morenowe na południe od Lęborka”;
- Obszar Chronionego Krajobrazu „Pradoliny Redy – Łeby”;
- 22 pomniki przyrody;
- 2 rezerwaty przyrody: Czarne Bagno, Łebskie Bagno;
- krajową siecią ekologiczną: korytarze ekologiczne, sieć ECONET płaty ekologiczne;
- Specjalny obszar ochrony siedlisk obszar Natura 2000 „Łebskie Bagna” PLH220040;
- obszary ochrony Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP).

Ponadto postuluje się utworzenie następujących form ochrony:

- Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pradoliny Łeby”;
- „Lęborskiego Parku Krajobrazowego”;
- 3 użytków ekologicznych;
- stanowiska dokumentacyjnego.

Na obszarach objętych prawnymi formami ochrony przyrody planowane zainwestowanie nie może pogorszyć stanu środowiska przyrodniczego, w tym wód, cieków, jezior i innych zbiorników wodnych, torfowisk. Zabrania się prowadzenia działań mogących, w tym również pośrednio, przyczynić się do osuszenia terenów podmokłych. Na etapie projektowania i realizacji inwestycji należy uwzględnić ochronę rzeźby terenów. Przy realizacji ustaleń studium należy zapewnić ochronę siedlisk i stanowisk chronionych gatunków zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa dotyczącymi

ochrony gatunkowej: dziko występujących roślin objętych ochroną, dziko występujących zwierząt objętych ochroną oraz dziko występujących grzybów objętych ochroną.

3.3.2. Obszar Chronionego Krajobrazu.

Gmina Nowa Wieś Lęborska leży w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pradolina Łeby i Wzgórza Morenowe na południe od Lęborka" oraz Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pradoliny Redy – Łeby".

- **Fragment OChK „Pradoliny Łeby i wzgórza morenowe na południe od Lęborka":**

w granicach gminy Nowa Wieś Lęborska zajmuje blisko 6.000 ha, co stanowi ponad 20% jej ogólnej powierzchni. Obszar chronionego krajobrazu w granicach gminy Nowa Wieś Lęborska obejmuje zalesiony fragment wysoczyzny morenowej i część doliny Okalicy.

OChK został utworzony Uchwałą Nr X/42/81 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Słupsku z dnia 8 grudnia 1981 roku w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi" oraz obszarów krajobrazu chronionego (Dz. Urz. Woj. Słupskiego Nr 31, poz. 185 z 1994 r. oraz Dz. Urz. Woj. Słupskiego Nr 19, poz. 92 z 1998 r.).

Zasady gospodarowania w obrębie obszaru chronionego krajobrazu zostały określone w Uchwale Sejmiku Województwa Pomorskiego nr 1161/XLVII/10 z dnia 28 kwietnia 2010 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim (Dz. U. Woj. Pom. Nr 80, poz. 1455) oraz w Uchwale Nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim (Dz. Urz. z 2016 r. poz. 2942).

- **Fragment OChK „Pradoliny Redy – Łeby":**

zajmuje wschodnie krańce gminy w rejonie Kębłowa Nowomiejskiego (ok. 14 ha zadrzewień i użytków zielonych).

OChK został utworzony na podstawie Rozporządzenia Nr 5/94 z dnia 8 listopada 1994 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i wyznaczenia wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń.

Zasady ochrony ustalone zostały w Uchwale Sejmiku Województwa Pomorskiego nr 1161/XLVII/10 z dnia 28 kwietnia 2010 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim (Dz. U. Woj. Pom. Nr 80, poz. 1455) oraz w Uchwale Nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim (Dz. Urz. z 2016 r. poz. 2942).

Zgodnie z ww. uchwałą w obszarach chronionego krajobrazu podejmuje się następujące działania służące czynnej ochronie nieleśnych ekosystemów leśnych:

- utrzymanie spójności przestrzennej i trwałości ekosystemów leśnych poprzez ograniczanie ich fragmentacji, zwłaszcza wzdłuż korytarzy ekologicznych rangi ponadregionalnej i regionalnej oraz przeznaczania na cele nieleśne, oraz niedopuszczanie do przeeksploatowania ich zasobów,
- zwiększanie istniejącego stopnia pokrycia terenów drzewostanami, sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów leśnych o racjonalnej granicy polno-leśnej, wprowadzanie zalesień w szczególności na takich terenach, gdzie z przyrodniczego i ekonomicznego punktu widzenia jest to możliwe np. korytarze ekologiczne,
- wspieranie procesów naturalnego odnowienia o składzie i strukturze odpowiadającej siedlisku; tam gdzie nie jest to możliwe - używanie do odnowień gatunków właściwych siedliskowo z materiału miejscowego pochodzenia,
- zwiększanie udziału gatunków domieszkowych i biocenotycznych; tworzenie stref ekotonowych z tych gatunków,
- pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych, części obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu,
- podejmowanie działań w celu ustabilizowania stosunków wodnych, w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych, (tj. w borach i brzezinach bagiennych, olsach i

łęgach) przez budowę obiektów małej retencji, zgodnie z programami małej retencji województwa pomorskiego,
- zachowanie i utrzymywanie w stanie zbliżonym do naturalnego istniejących śródleśnych cieków, mokradeł, polan, torfowisk, wrzosowisk oraz muraw napiaskowych; niedopuszczanie do ich uproduktywnienia i sukcesji,
- zwalczanie szkodników owadzich i patogenów grzybowych, a także ograniczanie szkód łowieckich poprzez zastosowanie metod mechanicznych lub biologicznych; stosowanie środków chemicznych dopuszczalnych tylko przy braku alternatywnych metod,
- ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów; w przypadkach stwierdzenia obiektów i powierzchni cennych przyrodniczo (stanowiska roślin, zwierząt, grzybów rzadkich, chronionych itp. oraz pozostałości naturalnych ekosystemów) wnioskowanie do właściwego organu ochrony przyrody o objęcie ich ochroną,
- opracowanie i wdrażanie programów czynnej ochrony oraz restytucji gatunków rzadkich i zagrożonych,
- wykorzystanie lasów dla celów rekreacyjno-krajoznawczych i edukacyjnych winno odbywać się w oparciu o wyznaczone szlaki turystyczne (zintegrowane i komplementarne ze szlakami turystycznymi, o których mowa w planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego) oraz istniejące i nowe ścieżki edukacyjno-przyrodnicze wyposażone w elementy infrastruktury turystycznej i edukacyjnej zharmonizowanej z otoczeniem,
- prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, m.in. poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami leśnymi do warunków środowiskowych,
- zwiększanie przez służby leśne i inne straże nadzoru nad lasami stanowiącymi i nie stanowiącymi własności Skarbu Państwa, w szczególności w zakresie prowadzenia zabiegów pielęgnacyjnych i hodowlanych, legalności pozyskania surowca drzewnego, kłusownictwa, a także przestrzegania przepisów dotyczących zachowania się w lesie.

Zgodnie z ww. uchwałą w obszarach chronionego krajobrazu podejmuje się następujące działania służące czynnej ochronie nieleśnych ekosystemów lądowych:
- przeciwdziałanie sukcesji zarastających łąk i pastwisk oraz torfowisk, bagien i innych podmokłości, poprzez koszenie lub wypas, a także mechaniczne usuwanie samosiewów drzew i krzewów na terenach otwartych, z możliwością pozostawiania kęp drzew i krzewów jako elementów zwiększania różnorodności biologicznej,
- zachowanie śródpolnych torfowisk, bagien i innych podmokłości oraz oczek wodnych,
- wprowadzanie trwałej zabudowy biologicznej – zadarniania, zakrzewiania i zalesienia – na obszarach użytków rolnych narażonych na rozwój procesów denudacyjnych i erozyjnych oraz obszarach nieużytków i zagrożonych suszą,
- zachowanie zbiorowisk wydmowych, śródpolnych muraw napiaskowych, wrzosowisk i psiar,
- propagowanie wśród rolników działań zmierzających do utrzymania trwałych użytków zielonych w ramach zwykłej, dobrej praktyki rolniczej, a także programów rolnośrodowiskowych; wspieranie gospodarstw prowadzących produkcję mieszaną, w tym preferowanie hodowli bydła opartej o naturalny wypas metodą pastwiskową; zaleca się ochronę i hodowlę lokalnych starych odmian drzew i krzewów owocowych oraz ras zwierząt; promowanie agroturystyki i rolnictwa ekologicznego,
- maksymalne ograniczanie zmiany użytków zielonych na grunty orne,
- prowadzenie zabiegów agrotechnicznych zgodnie z wymogami zbiorowisk i zasiedlających je gatunków fauny, zwłaszcza ptaków (odpowiednie terminy, częstotliwość i techniki koszenia), w tym powrót do tradycyjnego użytkowania (koszenie ręczne) oraz opóźnienie pierwszego pokosu po 15 lipca, a w przypadku łąk wilgotnych koszenie we wrześniu z pozostawieniem pojedynczych kop siana na obrzeżach do końca lata;

- preferowanie biologicznych metod ochrony roślin, ochrona zieleni wiejskiej oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego przez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych i przydrożnych,
- kształtowanie stosunków wodnych na użytkach rolnych, dopuszczalne tylko w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, z bezwzględnym zachowaniem w stanie nienaruszonym terenów podmokłych, w tym torfowisk i obszarów wodno-błotnych oraz obszarów źródliskowych cieków,
- eliminowanie nielegalnego eksploatowania surowców mineralnych oraz rekultywacja terenów powyrobiskowych; w szczególnych przypadkach, gdy w wyrobisku ukształtowały się interesujące biocenozy wzbogacające lokalną różnorodność biologiczną, przeprowadzenie rekultywacji nie jest wskazane, zaleca się natomiast podjęcie działań ochronnych w celu ich zachowania,
- eksploatacja surowców mineralnych przede wszystkim na obszarach objętych obecnie wydobyciem, jeśli brak przeciwwskazań środowiskowych; podejmowanie wydobycia na nowych terenach tylko w sytuacjach gdzie przeciwwskazania środowiskowe nie przeważają opłacalności ekonomicznej, wynikającej z oceny oddziaływania na środowisko,
- wnioskowanie do właściwego organu ochrony przyrody o objęcie ochroną prawną ważnych stanowisk gatunków chronionych i rzadkich roślin, zwierząt i grzybów, także ekosystemów i krajobrazów; opracowanie i wdrażanie programów reintrodukcji, introdukcji oraz czynnej ochrony gatunków rzadkich i zagrożonych związanych z nieleśnymi ekosystemami lądowymi,
- utrzymywanie i w razie konieczności odtwarzanie lokalnych i regionalnych, nieleśnych korytarzy ekologicznych,
- prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, m.in. poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami otwartymi do warunków środowiskowych.

Zgodnie z ww. uchwałą w obszarach chronionego krajobrazu podejmuje się następujące działania służące czynnej ochronie ekosystemów wodnych:

- zachowanie i ochrona ekosystemów wód powierzchniowych (naturalnych i sztucznych, płynących i stojących, w tym starorzeczy) wraz z pasem roślinności okalającej,
- utrzymanie i odtwarzanie drożności biologicznej rzek jako elementów korytarzy ekologicznych poprzez zaniechanie budowy nowych piętrzeń dla celów energetycznych oraz poprzez budowę urządzeń umożliwiających wędrówkę organizmów wodnych w miejscach istniejących przegród,
- tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień oraz trwałych użytków zielonych, celem ograniczenia spływu substancji biogennych i zwiększenia bioróżnorodności biologicznej,
- prowadzenie prac regulacyjnych rzek tylko w zakresie niezbędnym dla rzeczywistej ochrony przeciwpowodziowej; zaleca się utrzymanie i odtwarzanie meandrów na wybranych odcinkach cieków,
- zachowanie i wspomaganie naturalnego przepływu wód na obszarach międzywala; zaleca się stopniowe przywracanie naturalnych procesów kształtowania i sukcesji starorzeczy poprzez naturalne wylewy,
- zwiększanie małej retencji wodnej w ramach programu małej retencji, przy czym zbiorniki takie winny równocześnie wzbogacać różnorodność biologiczną terenu, uwzględniając starorzecza i lokalne obniżenia terenu; w miarę możliwości technicznych i finansowych zaleca się odtwarzanie funkcji obszarów źródliskowych i innych siedlisk hydrogenicznych o dużych zdolnościach retencyjnych,
- ograniczanie intensywności zagospodarowania stref przybrzeżnych, zwłaszcza na skarpach rzecznych i jeziornych, w celu zachowania ciągów krajobrazowych oraz ochrony samych skarp przed ruchami masowymi ziemi,

- ochrona zlewni bezpośredniej jezior - w szczególności jezior lobeliowych – przed zainwestowaniem i użytkowaniem powodującym nasilenie procesów eutrofizacji,
- rozpoznanie okresowych dróg migracji zwierząt, których rozwój związany jest bezpośrednio ze środowiskiem wodnym (w szczególności płazów) oraz podejmowanie działań w celu ich ochrony,
- zapobieganie obniżaniu zwierciadła wód podziemnych, w szczególności poprzez ograniczanie budowy urządzeń drenarskich i rowów odwadniających na gruntach ornych, łąkach i pastwiskach w dolinach jeziornych i rzecznych oraz na krawędzi tarasów zalewowych,
- gospodarka rybacka na wodach powierzchniowych powinna wspomagać ochronę gatunków zagrożonych oraz promować gatunki o pochodzeniu lokalnym, prowadząc do uzyskania struktury gatunkowej i wiekowej ryb właściwej dla danego typu wód,
- wnioskowanie do właściwego organu ochrony przyrody celem obejmowania ochroną prawną,
- zachowanych w stanie zbliżonym do naturalnego fragmentów ekosystemów wodnych oraz stanowisk gatunków chronionych i rzadkich reprezentatywnych dla ekosystemów hydrogenicznych,
- opracowanie i wdrożenie programów restytucji oraz czynnej ochrony rzadkich i zagrożonych gatunków zwierząt, roślin i grzybów bezpośrednio związanych z ekosystemami wodnymi,
- zachowanie i ewentualnie odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne celem zachowania dróg migracji gatunków związanych z wodą.

Na obszarach chronionego krajobrazu wprowadza się następujące zakazy:

1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką,
2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych,
4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu,
5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych, dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka,
6) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno - błotnych,
7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:
   a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
   b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Zakazy, o których mowa powyżej nie dotyczą:

- wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;

- prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
- realizacji inwestycji celu publicznego.

Zakazy, o których mowa w pkt 7 nie dotyczą:

- obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych), gdzie dopuszcza się uzupełnianie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegu wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach,
- siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełniania istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegów wód,
- wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych oraz w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani,
- odcinków plaż nadmorskich, na których właściwy Dyrektor Urzędu Morskiego dopuszcza sytuowanie sezonowych obiektów budowlanych,
- istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. - gdzie dopuszcza się przebudowę i modernizację istniejącego zainwestowania w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem nie zwiększania powierzchni zabudowy, a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód, jeżeli w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione w danym obszarze ekosystemy i krajobraz.

Zakaz wymieniony w pkt 4 nie dotyczy udokumentowanych złóż piasku, żwiru i gliny, których eksploatacja nie będzie powodowała zmiany stosunków wodnych, zagrożenia dla chronionych ekosystemów oraz gatunków roślin i zwierząt.

3.3.3. Pomniki przyrody.

Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska ustanowiono dotychczas 22 pomniki przyrody (wymienione i opisane szczegółowo w części uwarunkowań). Są to okazy dendroflory oraz głaz narzutowy.

Zgodnie z ustawą z 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody w stosunku do pomników przyrody oraz użytków ekologicznych mogą być wprowadzone następujące zakazy:

- niszczenia, uszkadzania lub przekształcania obiektu lub obszaru,
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym lub przeciwpowodziowym albo budową, odbudową, utrzymywaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- uszkadzania i zanieczyszczania gleby,
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody albo racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej,
- likwidowania, zasypywania i przekształcania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych,
- wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia użytkowanych gruntów rolnych,
- zmiany sposobu użytkowania ziemi,
- wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu,
- umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia nor, legowisk zwierzęcych oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką,

- zbioru, niszczenia, uszkadzania roślin i grzybów na obszarach użytków ekologicznych, utworzonych w celu ochrony stanowisk, siedlisk lub ostoi roślin i grzybów chronionych,
- umieszczania tablic reklamowych.

Wyżej wymienione zakazy nie dotyczą:
- prac wykonywanych na potrzeby ochrony przyrody po uzgodnieniu z organem ustanawiającym daną formę ochrony przyrody,
- realizacji inwestycji celu publicznego po uzgodnieniu z organem ustanawiającym daną formę ochrony przyrody,
- zadań z zakresu obronności kraju w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa,
- likwidowania nagłych zagrożeń bezpieczeństwa powszechnego i prowadzenia akcji ratowniczych.

Ponadto w zagospodarowaniu terenów wokół pomników należy dążyć do:
- ekspozycji pozytywnej w krajobrazie,
- ochrony przed zabudową terenu w promieniu 15 m od pni drzew,
- dbałości o estetykę najbliższego otoczenia (dotyczy terenów zabudowanych),
- pozostawiania naturalnej roślinności wokół pomników na terenach otwartych i w lasach,
- unikania prowadzenia liniowych elementów infrastruktury nadziemnej w pobliżu pomników,
- zakazu zrywania kory, pączków, owoców oraz liści,
- zakazu usuwania pokrywy glebowej, palenia ognisk,
- prowadzenia podziemnych ciągów infrastrukturalnych poza systemami korzeniowymi drzew pomnikowych.

Należy dążyć do sukcesywnego obejmowania ochroną prawną cennych okazów drzew spełniających warunki określone dla pomników przyrody. Ocenia się, że działania ochronne pełnią ważną rolę przy realizacji przyjętego celu, jakim jest edukacja ekologiczna społeczeństwa.

3.3.4. Rezerwaty przyrody.

Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska zlokalizowane są dwa rezerwaty przyrody - w zachodniej części gminy w szerokiej dolinie Łeby (w rejonie Żelazkowa i Niebędzina):
- **Rezerwat przyrody Łebskie Bagno** - torfowiskowy rezerwat obejmujący torfowisko wysokie typu bałtyckiego w dolinie rzeki Łeby, w 2006 roku uznane za rezerwat przyrody (o powierzchni 111,32 ha) i wraz z sąsiednim Czarnym Bagnem objęte są również siecią Natura 2000. Dla tego obszaru obowiązuje plan ochrony zatwierdzony Rozporządzeniem Nr 28/07 Wojewody Pomorskiego z dnia 22 października 2007 r. Celem ochrony jest zachowanie torfowiska wysokiego typu bałtyckiego z występującymi na nim ekosystemami mszarnymi, wrzosowiskowymi i leśnymi.
- **Rezerwat przyrody Czarne Bagno** - torfowiskowy rezerwat obejmujący torfowisko wysokie typu bałtyckiego o szczególnych wartościach biocenotycznych, Rezerwat został powołany w 2006 roku. Rezerwat objęty jest również siecią Natura 2000. Dla tego obszaru obowiązuje plan ochrony zatwierdzony Rozporządzeniem Nr 32/07 Wojewody Pomorskiego z dnia 19 grudnia 2007 r. Celem ochrony jest zachowanie torfowiska wysokiego typu bałtyckiego z występującymi na nim ekosystemami mszarnymi, wrzosowiskowymi i leśnymi.

Zgodnie z ustawą z 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody na terenie rezerwatu przyrody zabrania się:
- budowy lub rozbudowy obiektów budowlanych i urządzeń technicznych, z wyjątkiem obiektów i urządzeń służących celom parku narodowego albo rezerwatu przyrody,
- chwytania lub zabijania dziko występujących zwierząt, zbierania lub niszczenia jaj, postaci młodocianych i form rozwojowych zwierząt, umyślnego płoszenia zwierząt

kręgowych, zbierania poroży, niszczenia nor, gniazd, legowisk i innych schronień zwierząt oraz ich miejsc rozrodu,

- polowania, z wyjątkiem obszarów wyznaczonych w planie ochrony lub zadaniach ochronnych ustanowionych dla rezerwatu przyrody,
- pozyskiwania, niszczenia lub umyślnego uszkadzania roślin oraz grzybów,
- użytkowania, niszczenia, umyślnego uszkadzania, zanieczyszczania i dokonywania zmian obiektów przyrodniczych, obszarów oraz zasobów, tworów i składników przyrody;
- zmiany stosunków wodnych, regulacji rzek i potoków, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody,
- pozyskiwania skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, minerałów i bursztynu,
- niszczenia gleby lub zmiany przeznaczenia i użytkowania gruntów,
- palenia ognisk i wyrobów tytoniowych oraz używania źródeł światła o otwartym płomieniu, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych przez dyrektora parku narodowego, a w rezerwacie przyrody - przez organ uznający obszar za rezerwat przyrody,
- prowadzenia działalności wytwórczej, handlowej i rolniczej, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych w planie ochrony,
- stosowania chemicznych i biologicznych środków ochrony roślin i nawozów,
- zbioru dziko występujących roślin i grzybów oraz ich części, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych przez dyrektora parku narodowego, a w rezerwacie przyrody - przez organ uznający obszar za rezerwat przyrody,
- amatorskiego połowu ryb, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych w planie ochrony lub zadaniach ochronnych,
- ruchu pieszego, rowerowego, narciarskiego i jazdy konnej wierzchem, z wyjątkiem szlaków i tras narciarskich wyznaczonych przez dyrektora parku narodowego, a w rezerwacie przyrody - przez organ uznający obszar za rezerwat przyrody,
- wprowadzania psów na obszary objęte ochroną ścisłą i czynną, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych w planie ochrony oraz psów pasterskich wprowadzanych na obszary objęte ochroną czynną, na których plan ochrony albo zadania ochronne dopuszczają wypas,
- wspinaczki, eksploracji jaskiń lub zbiorników wodnych, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych przez dyrektora parku narodowego, a w rezerwacie przyrody - przez organ uznający obszar za rezerwat przyrody,
- ruchu pojazdów poza drogami publicznymi oraz poza drogami położonymi na nieruchomościach będących w trwałym zarządzie parku narodowego, wskazanymi przez dyrektora parku narodowego, a w rezerwacie przyrody - przez organ uznający obszar za rezerwat przyrody,
- umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną przyrody, udostępnianiem parku albo rezerwatu przyrody, edukacją ekologiczną, z wyjątkiem znaków drogowych i innych znaków związanych z ochroną bezpieczeństwa i porządku powszechnego,
- zakłócania ciszy,
- używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego, uprawiania sportów wodnych i motorowych, pływania i żeglowania, z wyjątkiem akwenów lub szlaków wyznaczonych przez dyrektora parku narodowego, a w rezerwacie przyrody - przez organ uznający obszar za rezerwat przyrody,
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu,
- biwakowania, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych przez dyrektora parku narodowego, a w rezerwacie przyrody - przez organ uznający obszar za rezerwat przyrody,
- prowadzenia badań naukowych - w parku narodowym bez zgody dyrektora parku, a w rezerwacie przyrody - bez zgody organu uznającego obszar za rezerwat przyrody;

- wprowadzania gatunków roślin, zwierząt lub grzybów, bez zgody ministra właściwego do spraw środowiska,
- wprowadzania organizmów genetycznie zmodyfikowanych,
- organizacji imprez rekreacyjno-sportowych - w parku narodowym bez zgody dyrektora parku narodowego, a w rezerwacie przyrody bez zgody organu uznającego obszar za rezerwat przyrody.

Zakazy, o których mowa powyżej nie dotyczą:

- wykonywania zadań wynikających z planu ochrony lub zadań ochronnych,
- prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym,
- wykonywania zadań z zakresu obronności kraju w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa,
- obszarów objętych ochroną krajobrazową w trakcie ich gospodarczego wykorzystywania przez jednostki organizacyjne, osoby prawne lub fizyczne oraz wykonywania prawa własności, zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego.

Dla rezerwatów „Czarne Bagno" oraz „Łebskie Bagno" zgodnie z właściwymi rozporządzeniami ws. planu ochrony (o których mowa powyżej) wprowadza się następujące ustalenia do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń zewnętrznych:

- w pasie co najmniej 200 m od granic rezerwatu należy zachować użytkowanie łąkarskie, z możliwością zmiany na leśne,
- w pasie co najmniej 200 m od granic rezerwatu zachować istniejące tereny leśne,
- wykluczyć zabudowę w odległości co najmniej 200 m od granic rezerwatu,
- w zlewni rezerwatu wykluczyć działania, które mogą obniżyć poziom wód gruntowych w rezerwacie lub pogorszyć jakość wód,

oraz dodatkowo tylko dla rezerwatu Czarne Bagno:

- nie prowadzić liniowych elementów infrastruktury przez obszar rezerwatu, takich jak drogi, rurociągi, linie telefoniczne i energetyczne.

3.3.5. Natura 2000.

W granicach gminy Nowa Wieś Lęborska zlokalizowany jest specjalny obszar ochrony siedlisk (Dyrektywa Siedliskowa) sieci Natura 2000 (zatwierdzony Decyzją Komisji Europejskiej w dniu 10.01.2011 r.) – „Łebskie Bagna" PLH220040. Zasady ochrony ww. obszaru określono Planem zadań ochronnych zatwierdzonym Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 3 kwietnia 2014 r.

Zgodnie z art. 33 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody na obszarach tych zabrania się podejmowania działań mogących w znaczący sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych, a także w znaczący sposób wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony wyznaczony został obszar Natura 2000. Działania ochronne powinny mieć na celu zachowanie w należytym stanie zasobów przyrody, przy czym przepisy unijne nie precyzują sposobów, w jaki efekt ochrony ma być osiągnięty. Podstawową zasadą obowiązującą na obszarach objętych siecią Natura 2000 powinno być zachowanie równowagi pomiędzy ochroną przyrody a gospodarką.

Celem ochrony siedlisk w graniach obszaru Natura 2000 (zgodnie z treścią Zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 3 kwietnia 2014 r. jest:

- zachowanie niskiego zwarcia drzew na torfowisku.
- uzyskanie i utrzymanie właściwego stanu uwodnienia.
- utrzymanie, a w dalszej perspektywie poprawienie stanu siedliska.

Szczegółowe zadania i działania ochronne wykonywane w tym obszarze należą do Nadleśnictwa Lębork i Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gdańsku. Plan zadań ochronnych nie zawiera konkretnych wytycznych do zamieszczenia w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Nowa Wieś Lęborska.

3.3.6. Sieć ekologiczna.

W skład sieci ekologicznej gminy wchodzą przede wszystkim korytarze ekologiczne oraz płaty ekologiczne wyznaczone głównie na podstawie Koncepcji sieci ekologicznej województwa pomorskiego dla potrzeb planowania przestrzennego (Słupsk, 2015 r.). Są to: regionalny korytarz ekologiczny Pradoliny Redy – Łeby, subregionalne korytarze ekologiczne: Północnego otoczenia Nowej Wsi Lęborskiej i Leśnego łącznika dolin Łeby i Łupawy. W części południowej gminy (mniej więcej na południe od drogi krajowej nr 6) zlokalizowany jest płat ekologiczny.

Przyjmuje się, zgodnie z rysunkiem studium, przebieg głównych korytarzy ekologicznych i szlaków migracji zwierząt, w tym zwierząt łownych. Powiązania między obszarami chronionymi zachowane są jedynie w centralnej części województwa pomorskiego, a utrzymanie ich wzajemnej łączności możliwe jest i niezbędne przez wyznaczenie, ukształtowanie i zachowanie tzw. korytarzy ekologicznych, na terenie całego województwa, w tym wchodzących w jego skład powiatów i gmin. Korytarze te powinny umożliwiać łączność, migrację gatunków i trwałe funkcjonowanie przyrodniczego systemu przestrzennego. Powiązania ekologiczne w postaci płatów i korytarzy ekologicznych, mają za zadanie wraz z prawnie ustanowionym systemem przyrodniczych obszarów chronionych, kształtowanie spójności systemu obszarów chronionych i powiązań ekologicznych województwa.

Ustala się, że na obszarach powinny obowiązywać ochrona roślinności oraz ograniczenie lokalizacji obiektów uniemożliwiających przemieszczanie się zwierząt i funkcjonowanie korytarzy ekologicznych. W celu zagwarantowania prawidłowego funkcjonowania korytarzy ekologicznych należy dążyć do ograniczania lokalizacji obiektów przestrzennych (w tym liniowych) uniemożliwiających przemieszczanie się zwierząt (z uwzględnieniem uzasadnionej potrzeby ich przeznaczenia na cele publiczne). Należy zachować ciągłość przestrzenną i funkcjonalną korytarzy ekologicznych, w tym w szczególności w miejscach przecięcia ich z elementami infrastruktury liniowej (komunikacyjnej i infrastrukturalnej) poprzez między innymi: budowę bezkolizyjnych przejść dla zwierząt, ograniczenie nadmiernego grodzenia nieruchomości, stosowanie nietransparentnych ekranów osłonowych na trasach migracji ptaków.

System płatów i korytarzy ekologicznych jest elementem rekomendowanym w Polityce Ekologicznej Państwa do wskazywania w planach zagospodarowania przestrzennego, posiadającym niezwykle istotne znaczenie z punktu widzenia zachowania rozwoju zrównoważonego i funkcjonowania zasobów biotycznych środowiska, w tym dla kształtowania warunków ekologicznych, ochrony różnorodności biologicznej i gospodarki wodnej. Na terenie województwa pomorskiego (w tym w gminie Nowa Wieś Lęborska) system ten został ustalony w obowiązującym Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego (zgodnie z ww. Koncepcją przebiegu korytarzy ekologicznych).

Rozwój przestrzenny gminy powinien uwzględniać przebieg korytarzy i płatów ekologicznych między innymi poprzez:

- zachowywanie ciągłości przestrzennej i określenie dostatecznej szerokości w dokumentach planistycznych gmin;
- zachowanie naturalnych warunków pokrycia terenu w jak największym stopniu;
- gwarancję zmienności siedlisk i typów środowiska dogodnych do rozprzestrzeniania się gatunków;

- zapewnienie niezbędnych warunków dla bytowania i wędrówek zwierząt oraz wypoczynku i rekreacji ludności.

Rolę korytarzy ekologicznych o znaczeniu lokalnym, istotne dla struktury przyrodniczej gminy stanowią również m. in.:

- pasmo związane z przebiegiem bruzdy Łebieńsko – Kębłowskiej, w którym zawierają się niewielkie kompleksy żyznych lasów grądowych, powierzchnie torfowisk niskich i wysokich, oczka wodne, rzeki Reknica i Lędziechowska Struga;
- pasmo korytarza ekologicznego związane z przebiegiem Kisewskiej Strugi.

Działania wskazane w celu ochrony, przywrócenia, wzmocnienia funkcji korytarza (w tym zgodnie z Koncepcją przebiegu korytarzy ekologicznych):

- zalesienia, zadrzewienia, zakrzewienia zwłaszcza na terenach otwartych i jako wskazany kierunek rekultywacji zamykanych składowisk odpadów oraz terenów po eksploatacji złóż
- budowa przepławek przy obiektach piętrzących na rzekach,
- odpowiednie oznakowanie odcinków dróg przebiegających przez korytarz, utrzymanie, modernizacja przepustów w ciągach komunikacyjnych, budowa przejść dla zwierząt w modernizowanych i nowoprojektowanych ciągach komunikacyjnych przecinających korytarz,
- ochrona „drożności" korytarzy w pasie 100 m od brzegów rzek stanowiących główne osie korytarza: Redy i Łeby, przez odpowiednio wykluczanie zabudowy we fragmentach dotychczas niezabudowanych i ograniczenie jej rozwoju na obszarach już zabudowanych i zurbanizowanych,
- ograniczenia w przeznaczaniu pod zabudowę terenów zwłaszcza dużych powierzchni terenów otwartych i terenów stanowiących powiększenie terenów zabudowanych i planowanych do zabudowy, których urbanizacja mogłyby istotnie zakłócić lub uniemożliwić funkcjonalność korytarza,
- bezwzględne zachowanie i podtrzymanie trwałości powiązań ekologicznych poprzez uwzględnienie ich w dokumentacjach planistycznych,
- wprowadzenie zalesień, zadrzewień i zadarnień jako elementu odbudowy naturalnych powiązań ekologicznych wzdłuż dolin rzecznych,
- na terenach przeznaczonych pod zainwestowanie należy utrzymać wysoki wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej o minimalnej wartości 60%,
- wprowadzenie zalesień jako uzupełnień przestrzennych w obszarach i przy granicach korytarzy i płatów.

3.3.7. Lasy ochronne.

Lasy ochronne stanowią wydzielone fragmenty kompleksów leśnych, mające duże znaczenie głównie dla ochrony gleb, wód i ostoi zwierzyny.

Ochronie podlegają drzewostany i całe siedliska leśne. W lasach ochronnych obowiązują specjalne standardy gospodarowania zapewniające spełnianie przez nie celów, dla których zostały powołane. Uznanie lasu za ochronny lub pozbawienie go tej funkcji zarządza Minister Środowiska na wniosek Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych (zaopiniowany przez gminę właściwą terytorialnie). W gminie Nowa Wieś Lęborska za lasy ochronne uznano kompleksy leśne w południowej części gminy wchodzące w skład OCHK „Pradolina Łeby i Wzgórza Morenowe na południe od Lęborka".

Wysokie walory przyrodnicze części przestrzeni gminy są przesłanką zasadności rozbudowy systemu obszarów chronionych. Zwraca się także uwagę na znaczenie promocyjne takich działań dla gminy Nowa Wieś Lęborska. Proponuje się rozbudowę systemu poprzez: ustanowienie użytków ekologicznych i pomników przyrody oraz

poprzez kształtowanie systemu korytarzy ekologicznych o charakterze łącznikowym. Propozycje oparto na wstępnym rozpoznaniu studialnym.

3.3.8. Obszary Ochrony Głównych Zbiorników Wód Podziemnych.

W granicach gminy występują dwa zbiorniki wód podziemnych: GZWP 107 – „Pradolina rzeki Łeba", GZWP 108 – „Zbiornik międzymorenowy Salino".

Zlewnia rzeki Łeby stanowi jednocześnie obszar zasilania GZWP 107. Teren zbiornika obejmuje szeroką dolinę rzeki Łeby, użytkowaną rolniczo. Natomiast obszar zasilania położony na wysoczyznach: Żarnowieckiej oraz Pojezierza Kaszubskiego, który poza użytkowaniem rolniczym w dużej części porośnięty jest lasami. Wskazane jest prowadzenie kontroli poboru wód podziemnych i bilansowania z zasilaniem w stosunku rocznym. Brak jest izolacji wód zbiornika przed przenikaniem zanieczyszczeń z powierzchni terenu.

Organizowanie gospodarki ściekowej w sposób, który może spowodować przedostawanie się ścieków w grunt, powinno się poprzedzić badaniami geologicznymi z oceną wpływu na wody podziemne. Należy ograniczać rozsączanie ścieków w grunt. Indywidualne oczyszczalnie ścieków na obszarach objętych GZWP powinny być realizowane jedynie w uzasadnionych przypadkach. Wymaga się ustalenia właściwych zasad nawożenia gleb i stosowania odpowiednich środków ochrony roślin. Istnieją ograniczenia dla lokalizacji inwestycji mogących negatywnie oddziaływać na jakość wód podziemnych (potrzeba stosowania warstw izolacyjnych).

Dla zbiornika GZWP nr 107 wykonana została dokumentacja hydrogeologiczna zatwierdzona przez Ministra OŚZN i L 30.09.1996 r. (KDH2/013/5914/96). Ze względu na konieczność ochrony znaczących zasobów wód podziemnych, bardzo podatnych na zanieczyszczenie, zgromadzonych w obrębie tego zbiornika, w jego opracowaniu dokumentacyjnym wyznaczono dwa obszary ochronne: Obszar Najwyższej Ochrony (ONO) i Obszar Wysokiej Ochrony (OWO). Zgodnie z dokumentacją na obszarach ochronnych obowiązują zasady:

1) zasady ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego:
- zmniejszenie stopnia intensyfikacji rolnictwa,
- zakaz lokalizacji obiektów rolniczych o dużej koncentracji produkcji,
- minimalizacja stosowania nawozów i środków ochrony roślin,
- zahamowanie degradacji wód powierzchniowych,
- inwestycje mogące mieć szkodliwy wpływ na środowisko muszą być poprzedzone badaniami hydrogeologicznymi i ocenami oddziaływania na środowisko.

2) zasady ochrony i rozwoju przestrzeni rolniczej i leśnej:
- zakłada się prowadzenie upraw polowych i pielęgnacji użytków zielonych z ograniczeniem środków chemicznych,
- stosowanie biodynamicznych zasad gospodarowania,
- wyklucza się stosowanie gnojowicy na obszarze ONO, nawożenie powinno być oparte o wytwarzane w gospodarstwach rolnych nawozy organiczne pochodzące z hodowli i kompostów,
- wyklucza się hodowlę bezściółkową,
- zaleca się stosowanie zalesień, szczególnie w strefie krawędziowej Pradoliny (granica ONO).

3) zasady rozwoju turystyki i rekreacji:
- należy wykorzystać walory turystyczno – krajoznawcze,
- utrzymać dostępność do rzek i jezior,
- preferować budowę trwałej bazy turystycznej w celu wydłużenia sezonu,
- preferować turystykę krajoznawczą, sporty wodne, jeździectwo, sporty zimowe,
- przeanalizować możliwość rozwoju funkcji leczniczo – uzdrowiskowej w oparciu o torfy o cechach leczniczych oraz walory krajobrazowe,

- wspierać inicjatywy do tworzenia Parków krajobrazowych i Obszarów Chronionego Krajobrazu;

4) zasady rozwoju przemysłu i rzemiosła produkcyjnego:
- zakaz lokalizacji przemysłu ciężkiego,
- popieranie rozwoju przemysłu opartego na naturalnych surowcach (miejscowych), surowcach mineralnych, z wyjątkiem torfu z terenów ONO,
- lokalizowanie przemysłu spożywczego powinno uwzględniać zalecenia ochronne ONO i OWO.

W granicach ONO, według dokumentacji Zbiornika powinny obowiązywać zakazy odnośnie:

a) lokalizowania wysypisk odpadów komunalnych, składowisk przemysłowych i promieniotwórczych oraz innych niebezpiecznych dla wód podziemnych;
b) lokalizowania wylewisk ścieków, gnojowicy i innych substancji niebezpiecznych;
c) lokalizowania dużych składów paliw oraz innych dużych obiektów przemysłowych uciążliwych dla środowiska;
d) zrzutu ścieków sanitarnych, przemysłowych, technologicznych i innych do gruntu lub suchych rowów melioracyjnych;
e) w/w zakaz obowiązuje również zrzuty z kanalizacji deszczowej z terenów zabudowy mieszkaniowej oraz gospodarstw rolnych;
f) zrzutu ścieków i wód wymienionych w ppkt. d) i e) bez oczyszczenia do wód powierzchniowych;
g) magazynowania, składowania odpadów oraz substancji niebezpiecznych bez utwardzonego podłoża i izolacji wykluczającej możliwość przenikania zanieczyszczeń do gruntu;
h) lokalizowania innych obiektów (w tym ferm hodowlanych oraz ferm zwierząt futerkowych) lub prowadzenia działalności gospodarczej bez stosowania rygorów w pkt. a), f) i g);
i) eksploatacji torfów lub innych surowców mineralnych.

Ponadto nakazuje się m. in.:

a) rozważenie alternatywnych lokalizacji, poza terenem ONO, w przypadku lokalizacji obiektów potencjalnie niebezpiecznych;
b) objęcie lokalnymi systemami kanalizacyjnymi miejscowości, gospodarstw, innych obiektów zlokalizowanych na terenie ONO. Zmodyfikować należy istniejące systemy kanalizacyjne w Nowej Wsi Lęborskiej i Leśnicach. Zaleca się badanie wpływu zanieczyszczeń na wody podziemne na terenie stacji paliw w Mostach;
c) objęcie kanalizacją sanitarną i deszczową całego miasta Lęborka oraz podłączenie do tego systemu Nowej Wsi Lęborskiej i Mostów (w dużym stopniu zrealizowane).

W granicach OWO, według dokumentacji Zbiornika powinny obowiązywać zakazy odnośnie:

a) lokalizowania dużych wysypisk komunalnych, wylewisk, składowisk odpadów przemysłowych i innych niebezpiecznych dla wód podziemnych (np. promieniotwórczych);
b) lokalizowania dużych baz paliwowych oraz innych zakładów (obiektów) uciążliwych dla środowiska;
c) lokalizowania zrzutu ścieków sanitarnych, technologicznych, przemysłowych do gruntu lub wód powierzchniowych bez oczyszczenia;
d) lokalizowania wielkich ferm hodowlanych prowadzących bezściółkowy chów zwierząt.

Dopuszcza się możliwość lokalizowania obiektów wymienionych w pkt. a) i b), na terenach o dużej odporności na zanieczyszczenia, pod następującymi warunkami:

- duża izolacja wód podziemnych (miąższość utworów nieprzepuszczalnych > 40 m lub czas przesiąkania pionowego do wód podziemnych > 100 lat) musi być potwierdzona badaniami geologicznymi;
- w przypadku awarii obiektu lub nieprawidłowej eksploatacji substancje niebezpieczne lub ścieki nie mogą przedostać się do wód powierzchniowych lub poza wyznaczony „obszar dużej odporności na zanieczyszczenia".

Nakazy dla terenu OWO odnoszą się m. in. do Zakładu Zagospodarowania Odpadów „Czysta Błękitna Kraina" sp. z o.o. w Czarnówku - wymagane zabezpieczenie wysypiska w sposób uniemożliwiający przedostawanie się odcieków do podłoża i ONO. Konieczny jest monitoring wód podziemnych w sieci piezometrów.

3.3.9. Obszary wskazane do objęcia prawnymi formami ochrony przyrody.

Ocenia się, że najcenniejsze walory przyrodnicze gminy zostały objęte prawnymi formami ochrony. Niemniej zwraca się również uwagę na potrzebę skuteczniejszej ochrony poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego, które mogłyby zostać objęte w przyszłości formami ochrony, po wcześniejszym przeprowadzeniu szczegółowych analiz i badań. W związku z tym proponuje się utworzenie lub podjęcie prac nad utworzeniem następujących obszarów chronionych:

1) Obszar Chronionego Krajobrazu „Pradoliny Łeby" („Dolina Dolnej Łeby").

Projektowany OCHK obejmowałby pasmo wysokiej różnorodności przyrodniczej i krajobrazowej, związane z przebiegiem Pradoliny Redy – Łeby; pasmo to pełni rolę korytarza ekologicznego o randze regionalnej i krajowej. Celem utworzenia OCHK powinno być zachowanie wysokiej bioróżnorodności, ochrona cennych i zróżnicowanych siedlisk i gatunków, wzmocnienie przyrodniczej roli lasów, ochrona walorów krajobrazowych, wzmocnienie transmisyjnej i łącznikowej roli korytarza ekologicznego. Wprowadzenie tej formy ochrony przyrody powinno umożliwiać racjonalne wykorzystanie wartości przyrodniczych dla rozwoju turystyki na tym terenie.

Możliwe jest objęcie ochroną całego fragmentu Pradoliny w granicach gminy (powyżej i poniżej Lęborka). Przebieg granic OCHK został zaproponowany w koncepcji wojewódzkiej opracowanej przez M. Przewoźniaka (Identyfikacja struktury przyrodniczej i dziedzictwa kulturowego oraz koncepcja przestrzenna ich ochrony i kształtowania w województwie pomorskim, praca zbiorowa pod kier. A. Kostarczyka i M. Przewoźniaka, 2001 r.).

Zakładając, że obszar chronionego krajobrazu może być utworzony zarówno w obrębie dna doliny jak i jej wyższych tarasów, krawędzi oraz fragmentów górnych partii wysoczyzny, istotne jest wystopniowanie ograniczeń w użytkowaniu zasobów przyrody, przy zachowaniu najwyższego reżimu ochronnego w obrębie dna Pradoliny poniżej Lęborka. Utworzenie OCHK powinno rozwinąć i udoskonalić istniejący system obszarów chronionych na terenie gminy, a jednocześnie system obszarów chronionych województwa i kraju.

Jest to tylko propozycja wstępna, wymagająca uszczegółowienia zasad ochrony oraz uzgodnienia i określenia granic obszaru.

2) „Lęborski Park Krajobrazowy".

Propozycja utworzenia Lęborskiego Parku Krajobrazowego dotyczy południowej części gminy Nowa Wieś Lęborska i obejmuje obszary położone na południe od drogi krajowej nr 6 (z wyłączeniem zabudowy miasta Lęborka i Mostów).

Na obszarze gminy w skład Parku miałyby wchodzić cenne przyrodniczo w skali regionu kompleksy leśne porastające wysoczyznę morenową Pojezierza Kaszubskiego, a także miejscowości Małoszyce, Dziechlino, Lubowidz wraz z jeziorem Lubowidzkim, Bąkowo i południowa część Pogorzelic. Tereny te pozostają już obecnie pod ochroną

Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pradolina Łeby i Wzgórza Morenowe na południe od Lęborka".

Przebieg granic LPK został zaproponowany w koncepcji wojewódzkiej opracowanej przez M. Przewoźniaka (Identyfikacja struktury przyrodniczej i dziedzictwa kulturowego oraz koncepcja przestrzenna ich ochrony i kształtowania w województwie pomorskim, praca zbiorowa pod kier. A. Kostarczyka i M. Przewoźniaka, 2001 r.).

Na obecnym etapie jest to tylko propozycja wstępna, wymagająca uszczegółowienia zasad ochrony oraz uzgodnienia i określenia granic obszaru, jak również przeprowadzenia szczegółowych badań fauny i flory wraz z analizą obecnego stopnia i zakresu ochrony tego obszaru w ramach obowiązujących już przepisów. Ustanowienie ww. formy ochrony następuje w drodze uchwały sejmiku województwa.

3) Użytki ekologiczne.

Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska istnieje możliwość objęcia ochroną, poprzez ustanowienie użytków ekologicznych, licznych, nie użytkowanych powierzchni, na których dokumentuje się, w sposób naturalny lub zbliżony do naturalnego, sukcesja roślin i które mają znaczenie dla zachowania unikatowych zasobów genowych i typów środowisk. Są to głównie tereny bagienne, torfowiskowe, oczka wodne, kępy drzew i krzewów. Powierzchnie te obejmują siedliska istotne dla systemu sieci Natura 2000 oraz stanowią miejsca ważne dla bytowania, żerowania, lęgu fauny. Tereny naturalnej sukcesji, które w przyszłości mogą być objęte ochroną w postaci użytków, wymagają szczegółowych inwentaryzacji przyrodniczych.

Proponuje się trzy konkretne propozycje utworzenia użytków ekologicznych:

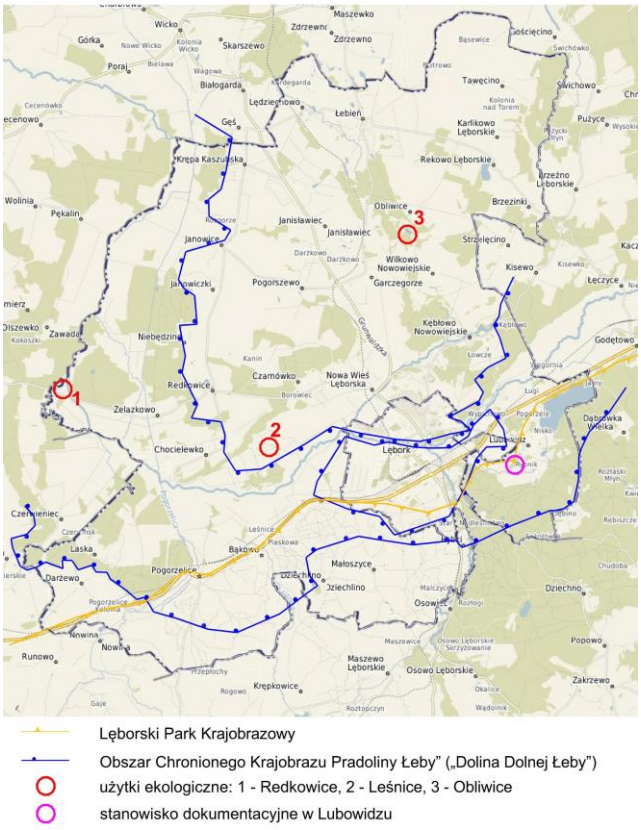
- użytek ekologiczny w obrębie terenu bagienno – torfowiskowego o pow. 20,86 ha, dz. nr 231, obręb Redkowice, Leśnictwo Janowice – na wniosek Nadleśnictwa Lębork,
- użytek ekologiczny – obszar położony w obrębie pradoliny Łeby, w rejonie Leśnic, stanowiący miejsce żerowe dla bociana białego,
- użytek ekologiczny – Obliwice proponowany przez Radę Gminy.

Zgodnie z obowiązującym prawem użytki ekologiczne powołuje rada gminy.

4) Stanowisko dokumentacyjne.

Proponuje się objąć tą formą ochrony fragment nieczynnego wyrobiska w rejonie miejscowości Lubowidz, ze stromą, odkrywkową ścianą podlegającą naturalnym procesom niszczenia oraz dnem wyrobiska, z którego pod dużym ciśnienie wybija woda. Źródło powstało prawdopodobnie w związku z prowadzoną wcześniej eksploatacją złoża, w skutek naruszenia warstwy wodonośnej. Teren odkrywki jest zabezpieczony i ogrodzony.

Zgodnie z ustawą o ochronie przyrody ustanowienie lub zniesienie stanowiska dokumentacyjnego następuje w drodze uchwały rady gminy, po uzgodnieniu z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

Rys. 1 Proponowane formy ochrony przyrody

5) Obszary do objęcia ochroną w sąsiedztwie gminy Nowa Wieś Lęborska.

Według inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej miasta Lęborka sporządzonej w 2001 r. przez zespół: W. Mieńko, R. Knitter, M. Ziółkowski, w bezpośrednim sąsiedztwie gminy Nowa Wieś Lęborska, planuje się utworzenie:

- Zespołu Przyrodniczo – Krajobrazowego „Dretowskie Buczyny";
- użytku ekologicznego Dolina Świniuchy (najcenniejszy na terenie gminy obiekt, nawiązujący do rezerwatu przyrody).

Wyżej wymienione obszary mogą mieć kontynuację na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska, jednak ostateczną decyzję odnośnie objęcia ochroną uzależnia się od sporządzenia szczegółowych dokumentacji przyrodniczych.

3.3.10.Ogólne zasady kształtowania przestrzeni pod względem walorów przyrodniczych.

1) za wiodącą funkcję w obrębie obszaru chronionego krajobrazu należy uznać funkcję ochrony wartości przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych, szczególnie ochrony różnorodności siedliskowej i gatunkowej; za towarzyszącą - funkcję osłony ekologicznej dla ekosystemów wodnych;
2) specyfika obszarów chronionych o dopuszczonej działalności gospodarczej (obszary chronionego krajobrazu) stanowi przesłankę do wprowadzania funkcji komplementarnych, takich jak: turystyka (w tym turystyka specjalistyczna), rekreacja, agroturystyka, rolnictwo przyjazne środowisku (rolnictwo ekologiczne), pszczelarstwo, myślistwo i inne;
3) obszary chronionego krajobrazu powinny być kreowane jako obszary wielofunkcyjne, a rozwój turystyki i rekreacji stanowić winien ważną motywację do podnoszenia standardu życia mieszkańców;
4) ograniczenia dla swobodnej gospodarki przestrzennej obowiązujące na obszarach chronionych należy traktować jako korzystną barierę prawną przed substandartowym gospodarowaniem, będącym przyczyną nieładu w przestrzeni;

5) przy realizacji ustaleń studium należy zapewnić ochronę siedlisk i stanowisk chronionych gatunków zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa dotyczącymi ochrony gatunkowej:
   a) dziko występujących roślin objętych ochroną,
   b) dziko występujących zwierząt objętych ochroną,
   c) dziko występujących gatunków grzybów objętych ochroną;
6) ważnym elementem warunkującym rozwój osadnictwa oraz sposób zagospodarowania przestrzeni są istniejące sieci ekologiczne. Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska znajduje się korytarz ekologiczny „Pradoliny Redy – Łeby" oraz płat ekologiczny „Lasów na południe od Lęborka" - obydwa o randze regionalnej. W związku z tym należy podjąć na tym obszarze następujące działania:
   a) bezwzględne zachowanie i podtrzymanie trwałości powiązań ekologicznych poprzez uwzględnienie ich w dokumentacjach planistycznych,
   b) wprowadzenie zalesień, zadrzewień i zadarnień jako elementu odbudowy naturalnych powiązań ekologicznych wzdłuż dolin rzecznych,
   c) wprowadzenie zalesień jako uzupełnień przestrzennych w obszarach i przy granicach korytarzy i płatów ekologicznych w celu wzmocnienia wewnętrznej spójności całej sieci;
   d) racjonalne wprowadzanie zalesień na obszarach najsłabszych gruntów rolnych,
   e) utrzymanie lasów ochronnych oraz wsparcie procesu tworzenia kolejnych lasów ochronnych w gospodarce leśnej wraz ze wzmacnianiem działań proekologicznych na tych obszarach,
7) jako zasadnicze wyznaczniki standardów w gospodarce przestrzennej na obszarach chronionych należy przyjąć:
   a) priorytetową realizację inwestycji infrastruktury ochrony środowiska (systemy oczyszczania ścieków i zbierania odpadów stałych),
   b) realizację przedsięwzięć z uwzględnieniem ochrony krajobrazu jako całości i jego poszczególnych elementów, w tym szczególnie zadrzewień, wnętrz krajobrazowych, osi widokowych i harmonijnej zabudowy oraz dziedzictwa kulturowego,
   c) zachowanie warunków równowagi środowiska przyrodniczego,
   d) przywracanie środowiska do właściwego stanu na terenach zdewastowanych i zdegradowanych (wyrobiska, wysypiska odpadów),
   e) wprowadzenie zalesień/zadrzewień na terenach najsłabszych gleb, terenach przywodnych i o znacznych nachyleniach stoków oraz w strefach zabudowy (także zadrzewień w formie komponowanej),
   f) uwzględnienie możliwych preferencji ekonomicznych w przygotowaniu ofert zagospodarowania obszarów i obiektów chronionych,
   – uwzględnianie w gospodarowaniu standardów unii europejskiej,
   – zabrania się lokalizowania i budowy obiektów przemysłowych o znaczeniu ponad lokalnym, które mogą pogorszyć walory przyrodnicze,
   g) na terenach chronionych osuszanie torfowisk, mokradeł, zbiorników wodnych, podejmowanie i prowadzenie wszelkich prac melioracyjnych wymaga uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody, z wyłączeniem bieżącego utrzymania cieków wodnych,
   h) pozyskiwanie na tych obszarach surowców mineralnych dopuszcza się jedynie dla lokalnych potrzeb (rozwój budownictwa w gminie i gminach sąsiednich),
   i) prowadzący gospodarkę leśną wykonawcy czynności techniczno-leśnych muszą uwzględniać pozaprodukcyjne funkcje lasów oraz zapewnić zachowanie ich walorów przyrodniczych i krajobrazowych,
   j) w ramach rewaloryzacji środowiska na terenie gminy należy zrekultywować zdegradowane powierzchnie poeksploatacyjne;
8) w granicach obszaru najwyższej ochrony (ONO) w strefie ochronnej Zbiorników Wód Podziemnych proponuje się wprowadzić następujące zakazy:

a) lokalizowania wysypisk odpadów komunalnych, składowisk przemysłowych i promieniotwórczych oraz innych niebezpiecznych dla wód podziemnych,
b) lokalizowania wylewisk ścieków, gnojowicy i innych substancji niebezpiecznych,
c) lokalizowania dużych składów paliw oraz innych dużych obiektów przemysłowych uciążliwych dla środowiska,
d) zrzutu ścieków sanitarnych, przemysłowych, technologicznych i innych do gruntu lub suchych rowów melioracyjnych,
e) w/w zakaz obowiązuje również zrzuty z kanalizacji deszczowej z terenów zabudowy mieszkaniowej oraz gospodarstw rolnych,
f) zrzutu ścieków i wód wymienionych w ppkt. d) i e) bez oczyszczenia do wód powierzchniowych,
g) magazynowania, składowania odpadów oraz substancji niebezpiecznych bez utwardzonego podłoża i izolacji wykluczającej możliwość przenikania zanieczyszczeń do gruntu,
h) lokalizowania innych obiektów (w tym ferm hodowlanych oraz ferm zwierząt futerkowych) lub prowadzenia działalności gospodarczej bez stosowania rygorów w pkt. a), f) i g),
i) eksploatacji torfów lub innych surowców mineralnych,
j) rozważenie alternatywnych lokalizacji, poza terenem ONO, w przypadku lokalizacji obiektów potencjalnie niebezpiecznych,
k) objęcie lokalnymi systemami kanalizacyjnymi miejscowości, gospodarstw, innych obiektów zlokalizowanych na terenie ONO. Zmodyfikować należy istniejące systemy kanalizacyjne w Nowej Wsi i Leśnicach. Zaleca się badanie wpływu zanieczyszczeń na wody podziemne na terenie stacji paliw w Ługach,
l) objęcie kanalizacją sanitarną i deszczową całego miasta Lęborka oraz podłączenie do tego systemu Nowej Wsi Lęborskiej i Mostów (w dużym stopniu zrealizowane);

9) W granicach OWO, według dokumentacji Zbiornika powinny obowiązywać zakazy odnośnie:
a) lokalizowania dużych wysypisk komunalnych, wylewisk, składowisk odpadów przemysłowych i innych niebezpiecznych dla wód podziemnych (np. promieniotwórczych),
b) lokalizowania dużych baz paliwowych oraz innych zakładów (obiektów) uciążliwych dla środowiska,
c) lokalizowania zrzutu ścieków sanitarnych, technologicznych, przemysłowych do gruntu lub wód powierzchniowych bez oczyszczenia,
d) lokalizowania wielkich ferm hodowlanych prowadzących bezściółkowy chów zwierząt,
e) dopuszcza się możliwość lokalizowania obiektów wymienionych w pkt. a) i b), na terenach o dużej odporności na zanieczyszczenia, pod następującymi warunkami:
- duża izolacja wód podziemnych (miąższość utworów nieprzepuszczalnych > 40 m lub czas przesiąkania pionowego do wód podziemnych > 100 lat) musi być potwierdzona badaniami geologicznymi,
- w przypadku awarii obiektu lub nieprawidłowej eksploatacji substancje niebezpieczne lub ścieki nie mogą przedostać się do wód powierzchniowych lub poza wyznaczony „obszar dużej odporności na zanieczyszczenia”.

3.3.11.Strefy przyrodniczo – funkcjonalne.

Dla potrzeb gospodarki przestrzennej obszar gminy Nowa Wieś Lęborska podzielono na 4 strefy przyrodnicze, przy czym jedna strefa dzieli się dodatkowo na 5 podstref. Każda z tych stref różni się od siebie pod względem fizjograficznym, uwarunkowań pod względem występowania wód powierzchniowych i podziemnych, prawnych form ochrony przyrody, predyspozycji do pełnienia określonej funkcji przestrzennej.

1) Strefa A – Pradolina rzeki Łeby:

Obejmuje najniżej położoną centralną część gminy, gdzie dominującą formą przyrodniczą jest Pradolina Łeby, stanowiąca rozległą formę dolinną, głęboko wciętą w wysoczyznę morenową, z torfami i utworami mułowo-torfowymi w podłożu.

W skład tej strefy wchodzą obszary położone w dolinie rzeki Łeby. W obrębie tej strefy znajdują się następujące miejscowości: Ługi, Mosty, Lubowidz, Nowa Wieś Lęborska, Czarnówko, Leśnice oraz fragment Pogorzelic. Przez środkową część strefy przebiega droga krajowa nr 6, mająca wiodące znaczenie dla koncentracji zabudowy oraz usług. Zabudowa mieszkaniowa oraz liczne usługi koncentrują się tutaj także wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 214, na odcinku do Nowej Wsi Lęborskiej.

Przez tę strefę przebiega również linia kolejowa o znaczeniu ponadlokalnym: Gdańsk - Stargard Szczeciński. Z tego też powodu są to tereny o największej możliwości rozwoju.

Zalecenia prowadzenia polityki przestrzennej:

- lokalizacja w granicach prawnych form ochrony przyrody:
  - fragmentu strefy znajdujący się po południowej stronie drogi krajowej nr 6 leży na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu: Pradolina Łeby oraz Wzgórza Morenowe na południe od Lęborka,
  - rezerwatów przyrody: Czarne Bagno, Łebskie Bagno,
  - specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 „Łebskie Bagna”,
  - pomniki przyrody;
- lokalizacja w granicach sieci ekologicznej gminy:
  - obszaru doliny rzeki Łeby – jako elementu krajowej sieci ekologicznej ECONET,
  - korytarza ekologicznego o znaczeniu regionalnym (Pradolina rzeki Redy – Łeby) i subregionalnego;
- lokalizacja w granicach proponowanych form ochrony przyrody:
  - „Lęborskiego Parku Krajobrazowego”,
  - Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pradoliny Łeby”,
  - stanowiska dokumentacyjnego – fragment nieczynnego wyrobiska w rejonie miejscowości Lubowidz,
  - użytku ekologicznego;
- tereny o przewadze użytków zielonych średnich i słabych na glebach organicznych i madach,
- występowanie gleb organicznych obrębie rzeki Łeby, kanału Łebskiego oraz Pogorzelicy – użytkowane jako łąki i pastwiska – wskazane jest umacnianie funkcji ekologicznej oraz utrzymanie dotychczasowej funkcji, zakaz wyłączania z użytkowania rolnego,
- wskazuje się możliwe maksymalne ograniczenie zainwestowania gleb najlepszych (III i IV klasy bonitacyjnej) i pozostawienie ich w użytkowaniu rolniczym, przeznaczenie pod rozwój zainwestowania gleb najsłabszych,
- korzystne warunki hipsometryczne obszaru – płaski teren i gęsta sieć rowów melioracyjnych – wskazane do zachowania,
- duże zagrożenie powodziowe od rzeki Łeby - w obrębie strefy zalewowej wprowadza się ograniczenia w lokalizacji zabudowy,
- lokalizacja w obrębie dwóch dolin rzecznych, co skutkuje dużym zagrożeniem podczas zwiększonej ilości opadów atmosferycznych, powyżej średniej sumy opadów na tym terenie,
- trudne warunki topoklimatyczne obszaru (duża wilgotność powietrza, częste występowanie mgieł i inwersji termicznych) oraz płytkie zaleganie wód gruntowych,
- słabe wyposażenie w zbiorczą sieć kanalizacji sanitarnej (głównie Nowa Wieś Lęborska, Mosty). Ocenia się, że wyposażenie w sieć powinno być warunkiem rozwoju zabudowy na tym obszarze,

- teren o podwyższonej presji inwestycyjnej oraz zagrożony zanieczyszczeniem powietrza, gruntu, wód powierzchniowych, gruntowych ze względu na silną urbanizację w strefie oraz w sąsiedztwie miasta Lęborka. Teren narażony na zwiększoną emisję niską, powstawanie smogu,
- lokalizacja strefy (praktycznie całej) w granicach obszaru GZWP 107 – „Pradolina rzeki Łeba" oraz strefie jego najwyższej ochrony ONO. Zlewnia rzeki Łeby stanowi jednocześnie obszar zasilania GZWP 107. Teren zbiornika obejmuje szeroką dolinę rzeki Łeby, użytkowaną rolniczo. Natomiast obszar zasilania położony na wysoczyznach: Żarnowieckiej oraz Pojezierza Kaszubskiego, który poza użytkowaniem rolniczym w dużej części porośnięty jest lasami. Wskazane jest prowadzenie kontroli poboru wód podziemnych i bilansowania z zasilaniem w stosunku rocznym. Brak izolacji zbiornika przed przenikaniem zanieczyszczeń z powierzchni terenu,
- wskazuje się na konieczność bezwzględnego zachowania i podtrzymania trwałości powiązań ekologicznych.

2) Strefa B – Wysoczyzna Pojezierza Kaszubskiego:

Obejmuje cały południowy obszar gminy (na południe od drogi krajowej nr 6). Zlokalizowano tu najwyżej położony punkt – 142,8 m n.p.m. na północny wschód od miejscowości Małoszyce. W skład strefy wchodzą miejscowości: Pogorzelice, Małoszyce, Dziechlino, Rybki.

Zalecenia prowadzenia polityki przestrzennej:

- lokalizacja w granicach prawnych form ochrony przyrody: fragment strefy znajdujący się po południowej stronie drogi krajowej nr 6 leży na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu: Pradolina Łeby oraz Wzgórza Morenowe na południe od Lęborka),
- lokalizacja w granicach proponowanej formy ochrony przyrody: Lęborskiego Parku Krajobrazowego,
- położenie na obszarach występowania lasów ochronnych,
- lokalizacja na terenach o przewadze lasów na glebach dobrej i średniej jakości,
- lokalizacja na terenach rolnych i użytków zielonych głównie w części centralnej (okolice Małoszyc, Dziechlina, obszar na południe od Pogorzelic),
- wskazuje się możliwe maksymalne ograniczenie zainwestowania gleb najlepszych (III i IV klasy bonitacyjnej) i pozostawienie ich w użytkowaniu rolniczym, przeznaczenie pod rozwój zainwestowania gleb najsłabszych,
- obszar charakteryzuje się urozmaiconą rzeźbą terenu, miejscami poprzecinany dolinami erozyjnymi,
- ryzyko występowania (lokalnie) erozji wodnej liniowej i powierzchniowej oraz rozwój erozji uprawowej – wskazane stosowanie odpowiedniej agrotechniki względnie wprowadzenie roślinności trwałej lub zalesianie,
- obszar o pewnym ryzyku osuwaniem się mas ziemnych - na terenach o większej deniwelacji terenu – głównie w strefie krawędzi doliny Łeby i wysoczyzn morenowych,
- występowanie atrakcyjnych wnętrz krajobrazowych oraz duży potencjał widokowy wieloplanowy na obrzeżach miejscowości Małoszyce i Dziechlino,
- wskazuje się na ograniczenie realizacji zabudowy dysharmonijnej oraz zabudowy lokalizowanej na osiach widokowych,
- rekomendacja ograniczenia znaczących zmian struktury urbanistycznej z zachowaniem zastanej struktury przyrodniczej,
- możliwość rozwoju turystyki kwalifikowanej – w oparciu o trasy piesze oraz rowerowe.

3) Strefa C - Pobrzeże Kaszubskie, w której wyróżnia się następujące podstrefy:

- **Podstrefa C_1 – Kępa Salińska:**

  Obejmuje niewielkie fragmenty obszaru gminy przy jej wschodniej granicy. Do tej strefy należy miejscowość Łowcze.

Zalecenia prowadzenia polityki przestrzennej:
- lokalizacja fragmentu strefy w granicach proponowanej formy prawnej ochrony przyrody Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pradoliny Łeby”,
- obszar w dużym stopniu zalesiony (część północna) oraz użytkowany rolniczo (tereny położone na południe od miejscowości Kębłowo Nowowiejskie),
- urozmaicona rzeźba terenu z licznymi pagórkami morenowymi (pasma moren czołowych);
- lokalnie znaczny potencjał widokowy z widokami wieloplanowymi,
- gospodarka rolna miejscami utrudniona ze względu na rzeźbę terenu,
- lokalna możliwość występowania powierzchniowej erozji wodnej,
- wskazane zalesianie gleb słabej jakości i obszarów narażonych na erozję (stoki o dużych nachyleniach),
- możliwość wykorzystania terenu dla turystyki kwalifikowanej (trasy rowerowe i piesze),
- możliwość wprowadzania nowej zabudowy w postaci rozproszonych siedlisk na dużych działkach.

- **Podstrefa C_2 – Rynna Zwartowska i Kisewskiej Strugi:**

  Obejmuje niewielkie fragmenty obszaru gminy przy jej wschodniej granicy wzdłuż doliny rzeki Kisewskiej Strugi. Do tej strefy należy miejscowość Kębłowo Nowowiejskie.

Zalecenia prowadzenia polityki przestrzennej:
- lokalizacja na terenach użytków zielonych, obszarów podmokłych, w dolinie rzeki Kisewskiej Strugi,
- niski udział użytków leśnych oraz użytków rolnych,
- istniejące stawy hodowlane zlokalizowane nad rzeką Kisewska Strugą w okolicy miejscowości Kębłowo Nowowiejskie jako ważny element kształtowania struktury przestrzennej,
- ryzyko występowania (lokalnie) powierzchniowej erozji wodnej,
- rekomendacja zalesiania gleb najsłabszej jakości i obszarów narażonych na erozję (stoki o dużych nachyleniach),
- możliwość wykorzystania terenu dla turystyki kwalifikowanej (trasy rowerowe i piesze);

- **Podstrefa C_3 – Dolina Reknicy:**

  Obejmuje północno - środkowy fragment obszaru gminy wzdłuż doliny rzeki Reknicy. W skład strefy wchodzi część miejscowości Lędziechowo.

Zalecenia prowadzenia polityki przestrzennej:
- położenie strefy w dolinie rzeki Reknicy, głównie na terenach użytków zielonych i nieużytków oraz terenów podmokłych, z gęstą siecią rowów melioracyjnych,
- niski udział użytków leśnych oraz użytków rolnych,
- lokalna możliwość występowania powierzchniowej erozji wodnej,
- wskazane zalesianie gleb słabej jakości i obszarów narażonych na erozję (stoki o dużych nachyleniach),
- możliwość wykorzystania terenu dla turystyki kwalifikowanej (trasy rowerowe i piesze).

- **Podstrefa C_4 – Kępa Tawęcińska:**

  Obejmuje północno – wschodnią część obszaru gminy. W skład strefy wchodzą miejscowości: Bąsewice, Tawęcino, Karlikowo Lęborskie, Rekowo Lęborskie, Brzezinki, Wilkowo Nowowiejskie, Obliwice, Łebień, Lędziechowo.

Zalecenia prowadzenia polityki przestrzennej:
- lokalizacja strefy w granicach wysoczyzny morenowej - Wysoczyzny Lęborskiej (mikroregionu Wysoczyzny Żarnowieckiej) oraz na granicy Kępy Łebieńskiej.

Przy północnej granicy gminy Nowa Wieś Lęborska (na północ od Bąsewic) znajdują się najwyższe punkty kępy - dochodzące do ok. 100 m.n.p.m.,
- obszar o zdecydowanej przewadze terenów upraw rolniczych,
- urozmaicona rzeźba terenu z licznymi pagórkami morenowymi (pasma moren czołowych);
- lokalnie znaczny potencjał widokowy z widokami wieloplanowymi,
- wskazane zalesianie gleb słabej jakości i obszarów narażonych na erozję (stoki o dużych nachyleniach);
- wskazuje się możliwe maksymalne ograniczenie zainwestowania gleb najlepszych (III i IV klasy bonitacyjnej) i pozostawienie ich w użytkowaniu rolniczym, przeznaczenie pod rozwój zainwestowania gleb najsłabszych,
- lokalizacja zagospodarowania w rejonach miejscowości: Bąsewice, Tawęcino, Karlikowo Lęborskie, Rekowo Lęborskie, Wilkowo Nowowiejskie, Łebień, Lędziechowo,
- możliwość wprowadzania nowej zabudowy w postaci rozproszonych siedlisk na dużych działkach,
- strefa charakteryzuje się dogodnymi warunkami do rozwoju alternatywnych źródeł pozyskiwania energii elektrycznej w oparciu o wiatr. Istnieją warunki rozwoju elektrowni wiatrowych. W tym celu należy przeprowadzić odpowiednie badania przedinwestycyjne określające wpływ planowanej inwestycji zarówno na środowisko (również badania ornitologiczne) jak i na komfort i zdrowie mieszkańców – w oparciu o obowiązujące przepisy prawa. W takich badaniach powinny znaleźć się ograniczenia i szczegółowa lokalizacja siłowni wiatrowych, w miejscach niezagrażających ludności i różnorodności biologicznej gminy,
- możliwość wykorzystania terenu dla turystyki kwalifikowanej (trasy rowerowe i piesze).

- **Podstrefa C_5 – Kępa Pogorszewska:**

  Obejmuje północno – środkową część obszaru gminy, zlokalizowaną pomiędzy doliną rzeki Reknicy i doliną Łeby. W skład strefy wchodzą miejscowości: Pogorszewo, Darżkowo, Janisławiec, Krępa Kaszubska, Rozgorze, Janowice, Janowiczki, Kozołęka, Niebędzino, Kanin, Redkowice, Chocielewko, Żelazkowo.

Zalecenia prowadzenia polityki przestrzennej:
- lokalizacja strefy (fragmentu) w granicach proponowanej prawnej formy ochrony przyrody Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pradoliny Łeby”,
- położenie w granicach wysoczyzny morenowej - Wysoczyzny Lęborskiej (mikroregionu Wysoczyzny Żarnowieckiej) z najwyższym punktem - na północ od wsi Kanin - ok. 115 m.n.p.m.,
- obszar o zdecydowanej przewadze terenów upraw rolniczych,
- użytki leśne w formie pasm - wzdłuż południowej oraz zachodniej granicy podstrefy,
- urozmaicona rzeźba terenu z licznymi pagórkami morenowymi (pasma moren czołowych),
- lokalnie znaczny potencjał widokowy z widokami wieloplanowymi,
- wskazane zalesianie gleb słabej jakości i obszarów narażonych na erozję (stoki o dużych nachyleniach),
- wskazuje się możliwe maksymalne ograniczenie zainwestowania gleb najlepszych (III i IV klasy bonitacyjnej) i pozostawienie ich w użytkowaniu rolniczym, przeznaczenie pod rozwój zainwestowania gleb najsłabszych,
- lokalizacja zagospodarowania w rejonach miejscowości: Pogorszewo, Krępa Kaszubska, Janowice, Janowiczki, Niebędzino, Kanin, Redkowice, Chocielewko,
- możliwość wprowadzania nowej zabudowy w postaci rozproszonych siedlisk na dużych działkach,

- możliwość wykorzystania terenu dla turystyki kwalifikowanej (trasy rowerowe i piesze).

4) Strefa D – Pobrzeże Słupskie:

Strefa obejmuje niewielki południowo – zachodni fragment gminy. Na jej obszarze leży miejscowość Darżewo.

Zalecenia prowadzenia polityki przestrzennej:
- lokalizacja strefy w granicach proponowanej prawnej formy ochrony przyrody Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pradoliny Łeby",
- korytarz ekologiczny doliny Łeby (Pradoliny Redy – Łeby) o znaczeniu regionalnym wyznacza zasady i ograniczenia w możliwości zainwestowania terenów,
- przewaga terenów rolniczych uzupełnionych pasmem lasów pokrywających wysoczyznę morenową wzdłuż wschodniej i północnej granicy strefy,
- wskazuje się możliwe maksymalne ograniczenie zainwestowania gleb najlepszych (III i IV klasy bonitacyjnej) i pozostawienie ich w użytkowaniu rolniczym, przeznaczenie pod rozwój zainwestowania gleb najsłabszych,
- możliwość wykorzystania terenu dla turystyki kwalifikowanej (trasy rowerowe i piesze).

3.4. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

Rys historyczny.

Gmina Nowa Wieś Lęborska położona jest na terenie ziemi lęborskiej, której początki sięgają połowy XIV w., kiedy to komtur gdański Zakonu Krzyżackiego Dawid von Cammerstein stworzył wójtostwo lęborskie (obszar ziemi lęborskiej wchodził wcześniej w skład ziemi białogardzkiej ze stolicą w Białogardzie). Z tego okresu pochodziły pierwsze niezachowane kościoły – w Nowej Wsi Lęborskej (1 poł. XIV w.) oraz w Łebieniu prawdopodobnie p.w. śś. Michała i Tomasza (2 poł. XIV w.) Kościół w Nowej Wsi Lęborskiej był ośrodkiem parafii, dopiero później utracił samodzielność stając się filią kościoła w Lęborku. Stolicą nowego wójtostwa został lokowany przez Krzyżaków Lębork. Obszar wójtostwa oparty został na naturalnych granicach takich, jak: rzeka Łeba, dolina Piaśnicy, Jezioro Żarnowieckie i wybrzeże Bałtyku. Wójtostwo to istniało aż do 1454 r. Większość ziem wójtostwa lęborskiego będąca w posiadaniu rycerstwa funkcjonowała na prawie chełmińskim. Wśród rycerstwa ziemi lęborskiej wyróżniały się rody: Wejherów, Pirchów, Grellów i Jatzkowów. W 1410 r. podczas wojny polsko-krzyżackiej na krótki czas Lębork przeszedł pod panowanie Rzeczpospolitej. Jednak już w 1411 r. na mocy pokoju toruńskiego ponownie wrócił w ręce Krzyżaków. W 1440 r. po przystąpieniu Lęborka i Łeby do Związku Pruskiego i udziale w wojnie trzynastoletniej (1454-1466) Ziemia Lęborska powróciła do Polski. Król Kazimierz Jagiellończyk przekazał ją księciu zachodniopomorskiemu Erykowi II w lenno, na zasadzie pierwszej ręki, co oznaczało zwrot na każde żądanie króla i Gdańska.

W okresie reformacji świątynie ziemi nowowiejskiej przeszły w ręce protestantów. Dopiero w pierwszej połowie XVII w. kościół w Nowej Wsi Lęborskiej został przywrócony katolikom, by w 1829 r. ponownie zostać odstąpionym gminie ewangelickiej. Natomiast kościół w Łebieniu jeszcze w 1637 r. wymieniany był jako siostrzany kościół ewangelicki kościoła białogardzkiego, z czego wnosić należy, iż był w rękach protestantów.

W 1637 r. po bezpotomnej śmierci Bogusława XIV ostatniego z książąt pomorskich - władcy Ziemi Lęborskiej i uchwale Sejmu Polskiego, ziemia lęborska została włączona pod bezpośrednie władanie Rzeczpospolitej. W 1657 r. na mocy traktatów welawsko-bydgoskich zagwarantowanych mocą pokoju oliwskiego i ustawą sejmową z 1661 r. ziemia lęborska została oddana w lenno elektorowi brandenburskiemu Fryderykowi Wilhelmowi, co w praktyce oznaczało panowanie niemieckie aż do 1945 r.

W 1766 r. istniejący kościół w Łebieniu rozebrano, a na jego miejscu została wybudowana nowa świątynia. Jednakże w 1818 r. nowy kościół został powalony przez huragan. W 1891 r. wybudowano nowy kościół ewangelicki. Niemalże pół wieku wcześniej (w 1847 r.) powstał nowy kościół Nowej Wsi Lęborskiej. Pozostałe świątynie gminy nowowiejskiej powstawały w podobnym okresie: w Janowicach w 1882 r., w Lubowidzu w 1904 r. (lub w 1906 r.) oraz w Garczegorzu w latach 1817-1897. Jedną z najmłodszych świątyń z tego regionu jest kościół w Chocielewku z początku XX w. wybudowany z inicjatywy Augusta von Mackensena, a poświęcony żołnierzom I wojny światowej .

Ziemia lęborska powróciła do Polski w 1945 r. i została wcielona do województwa gdańskiego.

Nowa Wieś Lęborska od 1945 r. do 1954 r. była siedzibą gminy. W latach 1955-1972 - siedzibą gromady, zaś od 1973 r. ponownie stała się siedzibą gminy, do której włączono sołectwa: Łebień, Krępa Kaszubska, Karlikowo i Tawęcino. W 1975 r. gminę Nowa Wieś Lęborska włączono do nowoutworzonego województwa słupskiego. Od 1999 r. gmina znajduje się w powiecie lęborskim, w województwie pomorskim.

Charakterystyka zasobów kulturowych.

Prace nad ewidencją stanowisk archeologicznych na terenie gminy doprowadziły do ujawnienia 876 stanowisk w ewidencji, w tym 6 wpisanych do rejestru zabytków województwa pomorskiego (stanowiska oznaczono na rysunku studium). Stanowiska wpisane do rejestru zabytków to dwa grodziska wczesnośredniowieczne, cztery cmentarzyska oraz osada, pozostałe stanowiska to cmentarzyska, osady, obozowisko i skarb. Stanowiska posiadają zróżnicowaną chronologię od neolitu po średniowiecze i czasy nowożytne.

Większość miejscowości na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska posiada metrykę średniowieczną. Charakterystyczną cechą osadnictwa na tym terenie jest liczebna przewaga majątków ziemskich nad wsiami. Struktura dawnej sieci osadniczej powoli zanika w terenie, przyczyniły się do tego reformy agrarne z 2 połowy XIX w., parcelacje z okresu działania Pruskiej Komisji Kolonizacyjnej (1886-1918) i z lat 30-tych XX wieku, a także powojenna reforma rolna. Ponadto silne przeobrażenia przestrzenne wsi, głównie przejawiające się poprzez rozproszenie zabudowy i rozdrobnienie areału, następuje od początku lat 90-tych XX w. Wiele osad folwarcznych o średniowiecznej proweniencji straciło swoje historyczne walory przestrzenne i znaczne lub wszystkie, istniejące jeszcze pod koniec ubiegłego stulecia, zasoby kulturowe.

Na terenie gminy występują wsie w typie małych ulicówek, owalnicy oraz wielodrożnicy. Wsie w typie ulicówki to: Chocielewko (wieś przy zespole dworsko-parkowym), Kębłowo Nowowiejskie, Krępa Kaszubska (wieś przy zespole dworsko-parkowym), Łebień, Nowa Wieś Lęborska, Redkowice (wieś przy zespole dworsko-parkowym), Rekowo Lęborskie. Występują dwie wsie w formie owalnicy: Garczegorze i Janowiczki (wieś w typie małej owalnicy przy zespole dworsko-parkowym). Wielodrożnice to Lubowidz i Tawęcino. Wsie o układzie nieregularnym: Czarnówko, Łowcze (przysiółek), Wilkowo Nowowiejskie. Mała osada z kilkoma zagrodami to Kanin. Zaś Kozołęka i Ługi to kolonie.

Na omawianym obszarze zachowała się część z historycznych zespołów podworskich: w Darżewie, Janowicach, Leśnicach, Lędziechowie, Małoszycach, Żelazkowie.

Każde z tych założeń zatraciło częściowo swój pierwotny układ, składający się z trzech kompleksów, tworzących powiązaną funkcjonalnie i przestrzennie całość, tj. dworu z przylegającym do niego parkiem, zespołu zabudowań gospodarczych oraz zespołu budynków mieszkalnych - czworaków. W Darżewie zachował się dwór, park, zabudowania gospodarcze i inwentarskie (garaż, obora, spichlerz z budynkiem

inwentarskim, stodoła, stajnia, obora-spichlerz). Zespół historycznych zabudowań mieszkalnych i gospodarczych został przekształcony i utracił wartości historyczne. W Janowicach zachował się dwór, park, budynki gospodarcze (stajnia, wozownia, stodoła). Budynki mieszkalne i gospodarcze zostały przebudowane. W Leśnicach zachował się dwór, park, zabudowania gospodarcze (gorzelnia, stajnia, stolarnia, chlew, obora-spichlerz, obora). W Lędziechowie zachował się dwór, park oraz zabudowania dawnego folwarku (chlew, spichlerz, obora, gorzelnia, młyn wodny, cegielnia). W Małoszycach zachował się dwór, fragment parku, zabudowania gospodarcze (kuźnia, stolarnia, garaż, spichlerz, obora, gorzelnia). W Żelazkowie zachował się dwór z parkiem i budynkami gospodarczymi (stodoła, obora, chlew).

W Chocielewku, Dziechlinie, Janisławcu, Janowiczkach, Krępie Kaszubskiej, Obliwicach, Pogorzelicach, Rozgorzu oraz Rybkach zachowały się jedynie niektóre elementy zespołów dworsko-parkowych.

W Chocielewku zachował się dwór, relikty parku, z budynków gospodarczych należących do folwarku pozostał jałownik, trzy obory, stodoła, stajnia - spichlerz. W Dziechlinie nie zachował się dwór ani park, zachowały się natomiast dwa budynki gospodarcze z dawnego folwarku - spichlerz i stodoła. W Janisławcu nie zachował się dwór, zachował się częściowo park i budynki gospodarcze (obora i chlewnia). W Janowiczkach zachował się relikty parku, z zabudowań gospodarczych należących do folwarku – obora. W Krępie Kaszubskiej zachował się dwór z oficyną, relikty parku oraz budynek inwentarski. W Obliwicach zachował się park (obecnie znacznie zaniedbany) oraz stodoła i budynek inwentarski. W Pogorzelicach dwór został przebudowany, zachował się park oraz nieliczna zabudowa historyczna (mieszkalna). W Rozgorzu zachowała się rządcówka, obora, spichlerz, stodoła i tuczarnia. W Rybkach zachował się dwór, obok niego – rządcówka i relikty parku, pralnia z łaźnią, obora ze stajnią, chlew, spichlerz z oborą, szopa, kuźnia oraz budynki mieszkalne.

W obrębie gminy występują cmentarze historyczne w: Bąsewicach, Chocielewku, Czarnówku, Dziechlinie, Garczegorzu, Janisławcu, Janowicach, Karlikowie Lęborskim, Kębłowie Nowowiejskim, Krępie Kaszubskiej (2), Leśnicach (2), Lędziechowie, Lubowidzu, Łebieniu, Małoszycach, Niebędzinie (4), Obliwicach, Pogorszewie, Pogorzelicach (2), Rekowie Lęborskim, Tawęcinie, Wilkowie Nowowiejskim.

Z obiektów techniki i kultury materialnej zachowały się: cztery stacje kolejowe (w Garczegorzu, Leśnicach, Lędziechowie, Nowej Wsi Lęborskiej), trzy gorzelnie (Leśnice, Małoszyce, Pogorszewo), dwie kuźnie (Małoszyce, Rybki) oraz pięć stacji transformatorowych (w Dziechlinie, Janowicach, Leśnicach, Niebędzinie, Wilkowie Nowowiejskim).

Do grupy obiektów architektury i budownictwa o wartościach kulturowych należą również budynki szkół w: Chocielewku, Leśnicach, Małoszycach, Wilkowie Nowowiejskim, Żelazkowie, oraz budynek poczty w Łebieniu.

Obiekty w rejestrze zabytków.

Tabela 4 Obiekty archeologiczne.

lp.	*miejscowość*	*obiekt*	*obszar azp/nr stanowiska*	*chronologia*	*rejestr zabytków*
1.	*Krępa Kaszubska*	*grodzisko*	*6-35/ 2*	*grodzisko, WŚ, cmentarzysko KP, osada WŚ (XI w.)*	*decyzja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 25.03.1971 r., nr rej. A-a-100/131/AG*
2.	*Garczegorze*	*cmentarzysko, osada*	*6-35/ 81*	*cmentarzysko KP, osada KP, (?)*	*decyzja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 2.12.1972 r., nr rej. A-a-101/214/AG*

3.	*Czarnówko*	*cmentarzysko*	*7-35/ 93*	*cmentarzysko, KP*	*decyzja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 2.12.1972 r., nr rej. A-a-103/216/AG*
4.	*Czarnówko*	*cmentarzysko*	*7-35/97*	*cmentarzysko, KP*	*decyzja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 2.12.1972 r., nr rej. A-a-104/217/AG*
5.	*Czarnówko*	*cmentarzysko*	*7-35/ 97*	*cmentarzysko, KP*	*decyzja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 2.12.1972 r., nr rej. A-a-102/215/AG*
6.	*Nowa Wieś Lęborska*	*grodzisko*	*7-35/ 121*	*grodzisko WŚ*	*decyzja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 10.07.1970 r., nr rej. A-a-99/98/AG*

Tabela 5 Obiekty nieruchome.

lp.	miejscowość	nr	obiekt	datowanie	rejestr zabytków
1.	*Chocielewko*	*23*	*kościół filialny p.w. Najświętszego Serca Jezusowego*	*1922-26*	*decyzja nr PSOZ-I-5340/25/97 z dnia 10.07.1997 r. Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Słupsku, nr w rejestrze woj. pomorskiego A-1635*
2.	*Garczegorze*	*10*	*kościół parafialny p.w. Św. Marii Magdaleny*	*1897 r.*	*decyzja nr SOZ/D-I-5340/9/2000 z dnia 13.12.2000 r. Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Słupsku, nr w rejestrze woj. pomorskiego A-1720*
3.	*Garczegorze*		*kaplica grobowa wraz z otoczeniem*	*XVIII w.*	*decyzja nr KL II-5340/3/90 z dnia 14.09.1990 r. Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku, nr w rejestrze woj. pomorskiego A-1324*
4.	*Janowice*		*kościół filialny p.w. Św. Józefa*	*2 poł. XIX w.*	*decyzja nr PSOZ-I-5340/18/98 z dnia 8.06.1998 r. Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Słupsku, nr w rejestrze woj. pomorskiego A-1664*
5.	*Leśnice*	*10*	*dwór*	*ok. poł. XIX w.*	*decyzja Nr KL.IV/KZ/2/55/61 z dnia 12.12.1961 r. Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku, nr w rejestrze woj. pomorskiego A-269*
6.	*Lubowidz*	*2a*	*kościół filialny p.w. Św. Stanisława Kostki*	*1909 r.*	*decyzja nr SOZ-I-5340/3/2000 z dnia 29.06.2000 r. Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku, nr w rejestrze woj. pomorskiego A-1710*

Obiekty w ewidencji konserwatorskiej.

Obiekty znajdujące się w Wojewódzkiej i Gminnej Ewidencji Zabytków zostały uwidocznione w części I „Uwarunkowania rozwoju gminy Nowa Wieś Lęborska”.

Zasady i kierunki ochrony konserwatorskiej.

Ochronie i opiece podlegają, bez względu na stan zachowania, zabytki nieruchome będące, w szczególności:

- krajobrazami kulturowymi,
- układami ruralistycznymi i zespołami budowlanymi,
- dziełami architektury i budownictwa,

- obiektami techniki,
- cmentarzami,
- parkami i innymi formami zaprojektowanej zieleni,
- a także zabytki archeologiczne będące, w szczególności:
- pozostałościami terenowymi pradziejowego i historycznego osadnictwa,
- cmentarzyskami,
- kurhanami,
- reliktami działalności gospodarczej, religijnej i artystycznej.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (j.t. Dz. U. 2018 poz. 2067 ze zm.) formami ochrony zabytków są:

1) wpis do rejestru zabytków;
2) uznanie za pomnik historii;
3) utworzenie parku kulturowego;
4) ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego.

Na terenie Gminy Nowa Wieś Lęborska nie występują pomniki historii ani parki kulturowe, obowiązują natomiast pozostałe wymienione powyżej formy ochrony.

Zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków wymaga:

1) prowadzenie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru;
2) wykonywanie robót budowlanych w otoczeniu zabytku;
3) prowadzenie badań konserwatorskich zabytku wpisanego do rejestru;
4) prowadzenie badań architektonicznych zabytku wpisanego do rejestru;
5) prowadzenie badań archeologicznych;
6) przemieszczanie zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru;
7) trwałe przeniesienie zabytku ruchomego wpisanego do rejestru, z naruszeniem ustalonego tradycją wystroju wnętrza, w którym zabytek ten się znajduje;
8) dokonywanie podziału zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru;
9) zmiana przeznaczenia zabytku wpisanego do rejestru lub sposobu korzystania z tego zabytku;
10) umieszczanie na zabytku wpisanym do rejestru urządzeń technicznych, tablic, reklam oraz napisów, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1;
11) podejmowanie innych działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia substancji lub zmiany wyglądu zabytku wpisanego do rejestru;
12) poszukiwanie ukrytych lub porzuconych zabytków ruchomych, w tym zabytków archeologicznych, przy użyciu wszelkiego rodzaju urządzeń elektronicznych i technicznych oraz sprzętu do nurkowania.

Wykaz obiektów objętych ochroną konserwatorską na podstawie wpisu do rejestru zabytków, a także obiektów włączonych do Gminnej Ewidencji Zabytków znajduje się w części I Uwarunkowania rozwoju.

Krajobraz kulturowy.

Gmina Nowa Wieś Lęborska położona jest w dolinie rzeki Łeby pomiędzy terenami wysoczyzn Pojezierza Kaszubskiego i Pobrzeża Kaszubskiego, od strony południowej otoczona jest kompleksami leśnymi stanowiącymi część Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi”. Znaczna część gminy posiada dobrze zachowany, w swej historycznej formie, i najmniej zdegradowany przez działalność człowieka krajobraz. Prawie całe terytorium gminy znajduje się w zasięgu występowania historycznych założeń dworsko-parkowych,

przy czym stan ich zachowania ocenia się jako bardzo zły i wymaga pilnych działań zaradczych.

Charakterystyczne cechy kompozycyjne widoczne w panoramach tj. grupy zieleni z widocznymi dachami zabudowań, w tle mające otwarte przestrzenie upraw rolnych, zachowane są we wsiach: Darżewo, Garczegorze, Krępa Kaszubska, Lędziechowo, Łebień, Małoszyce, Pogorzelice, Rekowo Lęborskie, Tawęcino, Wilkowo Nowowiejskie.

Wsie zlokalizowane w otwartym krajobrazie, w areale rolnym (rozłogi pól) to Karlikowo Lęborskie i Leśnice.

Dość dobrze zachowana jest historyczna sieć drożna z licznymi alejami i zadrzewieniami dróg łączących poszczególne jednostki osadnicze.

Pomimo tego, iż znaczna część gminy odznacza się harmonijnym krajobrazem kulturowym, spotykamy tutaj również zjawiska negatywne, mające bardzo duży wpływ na ochronę krajobrazu kulturowego tj. zanik architektonicznej kultury ludowej, stopniowy zanik zadrzewień śródpolnych i wzdłuż dróg.

Ochrona, a miejscami rewaloryzacja krajobrazu kulturowego w gminie Nowa Wieś Lęborska powinna następować poprzez stosowanie historycznej kolorystyki dachów i elewacji; wykorzystywanie elementów budownictwa regionalnego w budownictwie współczesnym, sytuowanie i komponowanie bryły zgodnie z ukształtowaniem terenu, ograniczenie gabarytów budynków oraz użycie lokalnych materiałów budowlanych (drewno, miejscowy kamień, ceramika).

Obiekty architektury i budownictwa, obiekty techniki i kultury materialnej, cmentarze, zespoły dworsko-parkowe i aleje.

Obiekty architektury i budownictwa wpisane do rejestru zabytków - jako obiekty o wybitnej wartości zabytkowej i walorach krajobrazowych, jako dominanty architektoniczne winny być utrzymywane w dobrym stanie. Zmiany przeznaczenia lub sposobu korzystania z tego zabytku, powodujące konieczność przystosowania do nowej funkcji, wszelkie prace (w tym: konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane), a także prowadzenie badań konserwatorskich i architektonicznych, przemieszczanie zabytku, dokonywanie podziału, umieszczanie na zabytku urządzeń technicznych, tablic, reklam oraz napisów, jak również podejmowanie innych działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia substancji lub zmiany wyglądu zabytku wymagają uzyskania pozwolenia wydanego przez właściwego miejscowo wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Obiekty włączone do Gminnej Ewidencji Zabytków, a nie wpisane do rejestru zabytków powinny zostać objęte ochroną na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Zabudowa mieszkalna, drewniana i murowana, o cechach tradycyjnych charakterystycznych dla miejsca i regionu, winna być zachowana i stanowić inspirację do kształtowania nowej zabudowy.

Zgodnie z art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tj. Dz.U. 2019 poz. 1186 ze zm.) w stosunku do obiektów budowlanych oraz obszarów niewpisanych do rejestru zabytków, a ujętych w Gminnej Ewidencji Zabytków, pozwolenie na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego wydaje właściwy organ w uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.

Dopuszcza się wymianę zabudowy, będącej w gminnej ewidencji zabytków a nie wpisanej do rejestru zabytków, której stan techniczny zagraża bezpieczeństwu ludzi i mienia. Właściwy organ wydaje pozwolenie na rozbiórkę w uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków. Przy odtwarzaniu zabudowy należy się kierować zasadą, że nowy budynek powinien usytuowaniem, gabarytem, bryłą, kształtem i pokryciem dachu nawiązywać do poprzedniego.

W lokalizacji nowej zabudowy należy uwzględniać sąsiedztwo obiektów o wartości kulturowej - nowe budynki nie mogą być sytuowane w sposób degradujący istniejącą, tradycyjną zabudowę, a ich forma architektoniczna winna być dostosowana do otaczającej zabudowy i krajobrazu, użyte materiały wykończeniowe powinny być tradycyjne tj. drewno, cegła, tynk, pokrycie dachu ceramiczne.

Na terenach wsi o zachowanym, historycznym układzie przestrzennym wyklucza się realizację budynków typu „bloki", z płaskimi dachami oraz budynków jednorodzinnych typu miejskiego o zunifikowanej formie i detalu architektonicznym.

Zespoły i obiekty techniki i kultury materialnej (młyn w Kębłowie Nowowiejskim, gorzelnia w Leśnicach, gorzelnia, cegielnia i młyn wodny w Lędziechowie, kuźnia i gorzelnia w Małoszycach, gorzelnia w Niebędzinie, budynek stacyjny i zespół mleczarni w Nowej Wsi Lęborskiej, gorzelnia w Pogorszewie), włączone do Gminnej Ewidencji Zabytków, a nie wpisane do rejestru zabytków – powinny zostać objęte ochroną na podstawie miejscowych planów zagospodarowani przestrzennego.

Cmentarze nie objęte ochroną na podstawie wpisu do rejestru, a figurujące w ewidencji konserwatorskiej należy otoczyć ochroną poprzez wyznaczenie stref ochrony konserwatorskiej w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Do momentu uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, cmentarze jako elementy krajobrazu kulturowego gminy, stanowią przede wszystkim miejsca pamięci, dlatego dla zachowania wartości kulturowej, historycznej i przestrzennej należy uczytelnić w przestrzeni obecność cmentarzy oraz zadbać o uporządkowanie i utrzymanie charakteru, traktując jako obiekty zieleni z oczywistym zakazem inwestowania. Dopuszcza się wznowienie pochówków po spełnieniu warunków przepisów odrębnych.

Pełen wykaz obiektów wpisanych do rejestru zabytków oraz włączonych do Gminnej Ewidencji Zabytków znajduje się w części I Uwarunkowania rozwoju.

Strefy ochrony archeologiczno-konserwatorskiej.

Stanowiska archeologiczne dzielą się na cztery grupy z uwagi na zróżnicowane warunki ochrony konserwatorskiej:

Strefa „W" pełnej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej.

Na obszarze stanowisk w rejestrze zabytków wyklucza się wszelką działalność inwestycyjną zwłaszcza związaną z pracami ziemnymi bądź przekształceniem krajobrazu. Wszelkie prace i roboty przy zabytkach oraz prace archeologiczne i wykopaliskowe wolno prowadzić tylko za zezwoleniem Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku Delegatury w Słupsku (Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, t.j.Dz. U. z 2018r. poz. 2067 ze zm.).

W strefie W pełnej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej znajduje się sześć stanowisk, w tym dwa posiadające własną ekspozycję terenową – grodziska w Nowej Wsi Lęborskiej i Krępie Kaszubskiej (grodzisko w Nowej Wsi Lęborskiej - decyzja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w z dnia 10.07.1970 r., nr rej. A-a-99/98/AG; grodzisko w Krępie Kaszubskiej - decyzja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w z dnia 25.03.1971 r., nr rej. A-a-100/131/AG) oraz cztery cmentarzyska - jedno w Garczegorzu (decyzja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w z dnia 2.12.1972 r., nr rej. A-a-101/214/AG) i trzy w Czarnówku (decyzja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w z dnia 2.12.1972 r., nr rej. A-a-102/215/AG; decyzja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w z dnia 2.12.1972 r., nr rej. A-a-103/216/AG; decyzja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w z dnia 2.12.1972 r., nr rej. A-a-104/217/AG). Stanowiska wpisane do rejestru zabytków podlegają bezwzględnej ochronie z zakazem jakichkolwiek ingerencji w substancję stanowiska.

Strefa „W.I." pełnej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej obejmuje stanowiska archeologiczne (osady, cmentarzyska płaskie, cmentarzyska kurhanowe) o własnej formie krajobrazowej o znaczeniu kluczowym dla historii i rozwoju gminy i znaczących regionalnych i ponadregionalnych wartościach kulturowych. Przyjmuje się następujące formalno-prawne kierunki ochrony:

- zakaz lokalizacji wszelkich inwestycji na terenach stanowisk o własnej formie krajobrazowej (cmentarzyska płaskie, cmentarzyska kurhanowe),
- uczytelnienie i ekspozycja w krajobrazie gminy stanowisk posiadających własną formę krajobrazową,
- zachowanie formy krajobrazowej i topograficznej,
- adaptacja i włączenie w strukturę funkcjonalną gminy wartościowych elementów dziedzictwa archeologicznego,
- wymóg uzgodnienia wszystkich planów i projektów dotyczących terenów wyznaczonych strefą W.I. ochrony archeologicznej z Pomorskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Gdańsku Delegaturą w Słupsku.

Strefa „W.II." częściowej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej obejmuje stanowiska archeologiczne (osady, cmentarzyska płaskie) posiadające istotne wartości dla dziedzictwa kulturowego gminy i budujące jej lokalną tożsamość. Przyjmuje się następujące formalno-prawne kierunki ochrony:

- wymóg przeprowadzenia na obszarach płaskich stanowisk (w zasięgu ich występowania) archeologicznych badań ratowniczych wyprzedzających proces zainwestowania terenu, związany z pracami ziemnymi (takich jak: lokalizacja zabudowy, zmiana funkcji i podziały terenu, melioracje, budowa systemów infrastruktury technicznej i dróg, zalesienia itd.), w trakcie których może dojść do naruszenia oraz zniszczenia warstw i obiektów archeologicznych zalęgających pod powierzchnią ziemi. Zakres niezbędnych do wykonania badań archeologicznych określa inwestorowi Pomorski Wojewódzki Konserwator Zabytków w wydanym na jego wniosek pozwoleniu (na zasadach określonych przepisami szczególnymi dot. ochrony zabytków). Po zakończeniu badań archeologicznych teren może być trwale zainwestowany,
- wymóg uzgodnienia wszystkich planów i projektów dotyczących terenów wyznaczonych stref ochrony archeologicznej z Pomorskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Gdańsku Delegaturą w Słupsku,
- adaptacja i włączenie w strukturę funkcjonalną gminy wartościowych elementów dziedzictwa archeologicznego.

Strefa „W.III." ograniczonej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej obejmuje stanowiska archeologiczne (osady) posiadające istotne wartości dla dziedzictwa kulturowego gminy i budujące lokalną tożsamość. Przyjmuje się następujące formalno-prawne kierunki ochrony:

- wymóg przeprowadzenia na obszarach stanowisk archeologicznych badań interwencyjnych o charakterze nadzoru archeologicznego nad pracami ziemnymi, realizowanego w trakcie procesu inwestycyjnego. Zakres niezbędnych do wykonania badań archeologicznych określa inwestorowi Pomorski Wojewódzki Konserwator Zabytków w wydanym na jego wniosek pozwoleniu (na zasadach określonych przepisami szczególnymi dot. ochrony zabytków),
- po rozpoznaniu wartości kulturowych stanowisk archeologicznych na podstawie wyników archeologicznych badań interwencyjnych, w szczególnych przypadkach, może być niezbędne przeprowadzenie archeologicznych badań ratowniczych w zakresie określonym inwestorowi pozwoleniem Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (na zasadach określonych przepisami szczególnymi dot.

ochrony zabytków). Po zakończeniu badań archeologicznych teren może być trwale zainwestowany,
- wymóg uzgodnienia wszystkich planów i projektów dotyczących terenów wyznaczonych stref ochrony archeologicznej z Pomorskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Gdańsku Delegaturą w Słupsku,
- adaptacja i włączenie w strukturę funkcjonalną gminy wartościowych elementów dziedzictwa archeologicznego.

Na obszarach bez ochrony archeologicznej, w przypadku odnalezienia podczas prowadzenia prac ziemnych, przedmiotu posiadającego cechy zabytku, należy wstrzymać prace mogące uszkodzić znaleziony przedmiot, zabezpieczyć miejsce znaleziska oraz niezwłocznie powiadomić o znalezisku właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie przepisów odrębnych, dotyczących ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.

3.5. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.

Komunikacja.

Komunikacja drogowa:

1) Nadrzędny układ komunikacyjny stanowią:

a) droga krajowa nr 6 Szczecin – Gdańsk – Łęgowo klasy GP (droga główna ruchu przyśpieszonego). Po wybudowaniu trasy S6 droga będzie posiadała klasę techniczną min. Z (drogi zbiorczej) bez wskazania jej kategorii. W gminie Nowa Wieś Lęborska przebiega ona przez miejscowości: Mosty, Leśnice, Pogorzelice,

b) planowany przebieg drogi ekspresowej S6 (tzw. Trasa Kaszubska) na odcinkach:

- **Słupsk-Lębork**- z lokalizacją miejsca obsługi podróżnych (MOP Darżewo), węzła Leśnice oraz przejazdu pod/nad drogą ekspresową w ciągu drogi gminnej relacji Darżyno- DK6 i drogi powiatowej nr DP1310G,

- **Lębork (wraz z obwodnicą Lęborka)-Obwodnica Trójmiasta** – z lokalizacją węzłów (Lębork-Wschód) oraz przejazdami pod/nad drogą ekspresową (ul. Witosa),

c) Ustalony w Planie Województwa Pomorskiego Korytarz Transportowy Północny i Kaszubski,

d) Droga wojewódzka nr 214 z Kościerzyny do Łeby, dla której ustalono klasę drogi głównej - „G”, z rekomendowaną obwodnicą wschodnią Lęborka.

2) Podstawowy układ komunikacyjny.

a) Do podstawowego układu drogowego zaliczono drogi powiatowe, dla których ustala się klasę drogi lokalnej „L” i „Z”, o szerokości w liniach rozgraniczających – docelowo odpowiednio 15 m i 20m,

b) Wykaz dróg powiatowych umieszczono w części I „Uwarunkowania rozwoju gminy Nowa Wieś Lęborska” oraz na poniższym schemacie (rys. 2);

3) Układ pomocniczy stanowią pozostałe drogi na terenie gminy. Dla dróg tych ustala się:

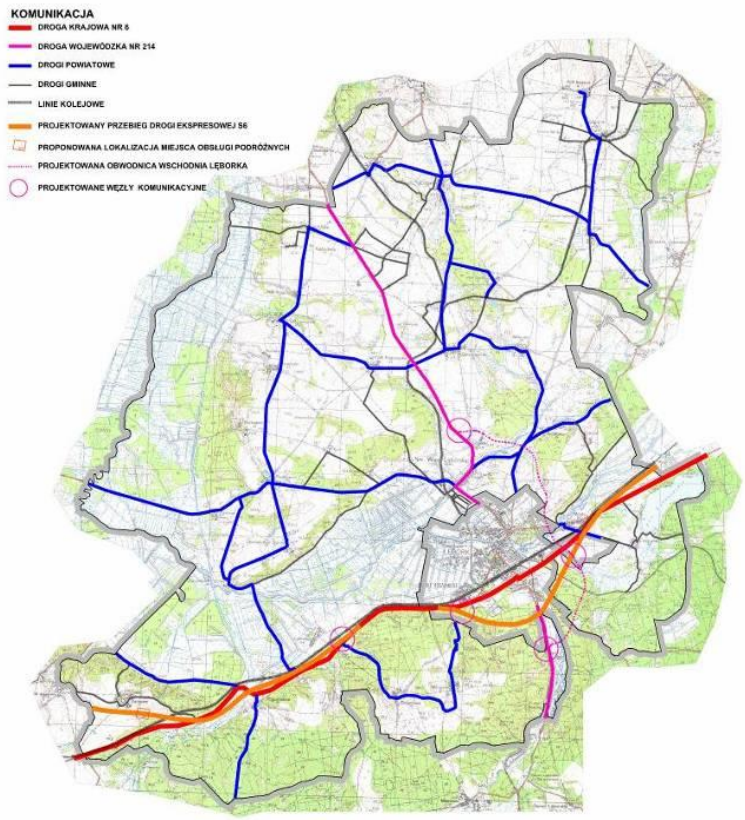
a) Drogi układu pomocniczego wspomagają układ podstawowy w bezpośredniej obsłudze komunikacyjnej gminy, zapewniając obsługę sieci osadniczej skupionej i rozproszonej oraz dojazdy do ośrodków turystycznych, lasów i pól,

b) drogi układu pomocniczego powinny mieć zapewniony pas terenu o szerokości min 10 m w liniach rozgraniczających dla dróg gminnych – klasa „D" dojazdowa i dróg wewnętrznych,

c) sieć dróg w gminie Nowa Wieś Lęborska obsługuje gminę w dostatecznym stopniu. Jedynym ograniczeniem jest stan techniczny nawierzchni lub w przypadku dróg gminnych – brak nawierzchni utwardzonej, co przy niekorzystnych warunkach atmosferycznych utrudnia lub uniemożliwia przejazd po odcinkach gruntowych,

d) na terenie gminy występują drogi rolnicze – polne o statusie dróg wewnętrznych. Zarówno przebieg jak i parametry tych dróg zależne są wyłącznie od właścicieli terenów, po których przebiegają i nie podlegają regulacjom zawartym w niniejszym Studium,

e) teren gminy cechuje duża ilość malowniczo poprowadzonych dróg, co prawda o niskim standardzie, ale również o małym natężeniu ruchu. Stwarza to możliwość wykorzystania ich jako szlaków rowerowych, tras spacerowych oraz tras do wędrówek konnych. Szczególnie dobrze nadają się do tych celów drogi leśne.

Rys. 2 Kierunki rozwoju systemów komunikacji

Komunikacja kolejowa.

1) Przez gminę Nowa Wieś Lęborska przebiega pierwszorzędna linia kolejowa nr 202 **Gdańsk - Stargard Szczeciński** obsługująca ruch pasażerski oraz towarowy. Przewiduje się budowę drugiego toru kolejowego.

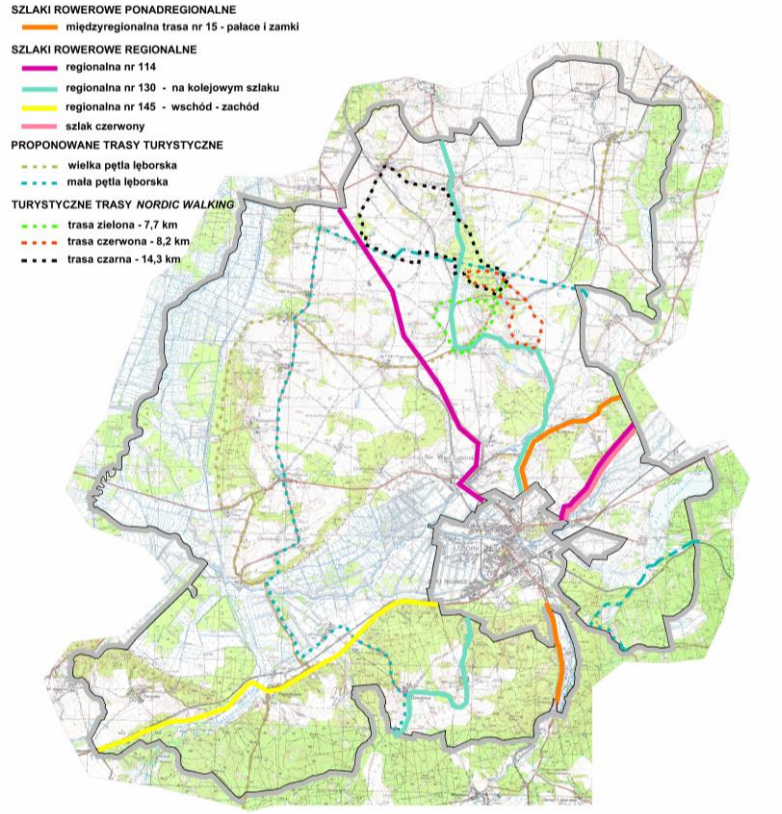
2) przez teren gminy przebiega lokalna linia kolejowa nr 229: Kartuzy – Lębork – Łeba; rozwój linii będzie następował w wyniku modernizacji lub rewitalizacji jako linii stanowiącej dojazd do miejscowości nadmorskiej Łeba.

Ścieżki rowerowe.

1) Układ tras rowerowych na terenie gminy tworzą:

- Międzyregionalna trasa nr 15 – Trasa pałaców i zamków;
- Regionalna trasa rowerowa nr 114 Wejherowo – Luzino – Łęczyce – Lębork – Nowa Wieś Lęborska – Wicko – Łeba (wzdłuż drogi wojewódzkiej 214 oraz dróg gminnych);
- Regionalna trasa rowerowa nr 130 – Na kolejowym szlaku, Miastko – Tuchomie – Bytów – Pomysk – Czarna Dąbrówka – Cewice – Nowa Wieś Lęborska – Lębork – Wicko - Łeba (wzdłuż dróg powiatowych nr 1309, 1315, 1322, 1325 oraz dróg gminnych);
- Regionalna trasa rowerowa nr 145 – Trasa Wschód-Zachód, Słupsk – Redzikowo – Domaradz – Poganice – Darzyno – Chlewnica – Pogorzelice – Bąkowo – Lębork (wzdłuż obecnej DK nr 6).

2) Jednocześnie ze względu na malowniczość terenów przydrożnych gminy oraz niewielki ruch samochodowy na tych drogach proponuje się do wytyczenia ścieżek rowerowych wykorzystanie istniejących dróg gminnych i innych.

Rys. 3 Szlaki rowerowe i nornic walking w gminie Nowa Wieś Lęborska.

Główne cele i kierunki polityki transportowej dla Gminy Nowa Wieś Lęborska:

1) Utrzymanie statusu drogi krajowej nr 6 wraz z jej ewentualną modernizacją;

2) Utrzymanie statusu drogi wojewódzkiej nr 214 wraz z rekomendowaną obwodnicą miasta Lęborka;

3) Przez teren gminy Nowa Wieś Lęborska przebiega planowany odcinek trasy Via Hanseatica (pomiędzy Trójmiastem, a Lęborkiem - zwana Trasą Kaszubską) - która, w hierarchii sieci dróg jest planowana jako droga ekspresowa S6, i wprowadza się dla niej i otoczenia następujące reguły zagospodarowania:
   a) w zagospodarowaniu terenów bezpośrednio sąsiadujących z drogą krajową należy uwzględnić ograniczenia wynikające z przepisów odrębnych,

b) obsługa terenów inwestycyjnych, winna być zapewniona za pośrednictwem dróg lokalnych bez konieczności tworzenia nowych bezpośrednich zjazdów i skrzyżowań z drogą krajową;
c) dostęp do projektowanej drogi ekspresowej wyłącznie za pośrednictwem węzłów;

4) Dla istniejącej linii kolejowej - należy pozostawić teren wolny od zabudowy dla rezerwy pod budowę drugiego toru kolejowego o szerokości 15,0 m od linii rozgraniczającej z terenami kolejowymi po stronie północnej istniejącej linii;

5) Dla dróg układu podstawowego – drogi powiatowe:
a) Ustala się dróg powiatowych klasę drogi lokalnej „L" lub zbiorczej „Z" z minimalną szerokością pasa drogowego docelowo odpowiednio – 15 m i 20m;
b) należy przewidzieć nowe rozwiązania komunikacyjne (lub zmodernizować istniejące), które w perspektywie będą obsługiwały zwiększony ruch komunikacyjny nowoprojektowanych terenów pod zabudowę, w tym miejscowość Małoszyce;

6) Należy dążyć do poprawy spójności regionu poprzez zmniejszenie czasu dojazdu do obszaru metropolitalnego i centrów subregionów przez modernizację dróg dojazdowych do aglomeracji trójmiejskiej oraz integrację transportu zbiorowego (modernizacja linii kolejowych regionalnych, wprowadzenie lekkiego taboru kolejowego, integrację infrastrukturalną i organizacyjną regionalnego transportu pasażerskiego w rejonie stacji i przystanków kolejowych, dworców autobusowych poprzez sytuowanie przystanków zintegrowanych (PZ) w miejscowościach Nowa Wieś Lęborska, Lędziechowo, Garczegorze);

7) Należy dążyć do poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego i zmniejszenie uciążliwości oraz szkodliwego oddziaływania na otoczenie poprzez tworzenie struktur przestrzennych minimalizujących ryzyko występowania konfliktów pomiędzy różnymi użytkownikami infrastruktury transportowej;

8) Sieć dróg gminnych należy zweryfikować w zależności od potrzeb i możliwości Gminy w zakresie doprowadzenia ich do poprawnego technicznie stanu i zapewnienia dalszej eksploatacji;

9) Pozostałe drogi nazwane w opracowaniu jako gminne, a nie zakwalifikowane do sieci dróg gminnych Uchwałą Rady Gminy, należy uznać za drogi wewnętrzne zlokalizowane na gruncie gminnym;

10) Należy poprawić dostępność transportową, zwłaszcza do obszarów stanowiących atut gminy, jak np. obszary rekreacyjne, dotyczy to również jakości i standardu dróg oraz miejsc postojowych i parkingów;

11) Należy przewidzieć utworzenie sieci ścieżek rowerowych po trasach szczególnie atrakcyjnych turystycznie tworzących spójny system europejskiej sieci dróg rowerowych.

12) Należy przewidzieć utworzenie lokalnych ścieżek rowerowych, które pomogłyby wzmacniać sieć transportu pasażerskiego w rejonie przystanków zintegrowanych (stacji i przystanków kolejowych, dworców autobusowych (...)) oraz pełniły funkcję transportową jako element dowiązania do realizowanego węzła przesiadkowego w Lęborku.

Elektroenergetyka.

Istniejące zainwestowanie:

a) Przez teren gminy przebiega linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia 400kV – Słupsk – Żarnowiec – o znaczeniu krajowym oraz linie elektroenergetyczne WN 110 kV Darżyno-Lębork – Żarnowiec i Lębork – Wicko – Żarnowiec o znaczeniu

regionalnym. Dla linii energetycznej 400kV wymagany jest pas technologiczny o szerokości 80m (po 40m od osi linii w obu kierunkach w rzucie poziomym). W pasie technologicznym obowiązują ograniczenia w użytkowaniu;

b) Zasilanie gminy odbywa się rozbudowanym układem sieci przesyłowych SN 15kV oraz sieci niskiego napięcia nn poprzez stacje transformatorowe. Przebieg sieci wysokiego napięcia przedstawiono na załączniku nr 3 do uchwały;

c) ze względu na rozwój terenów mieszkaniowych w niektórych miejscowościach gminy należy przewidzieć modernizację i rozwój istniejącej sieci oraz budowę w razie potrzeby nowych stacji transformatorowych 15/0,4 kV;

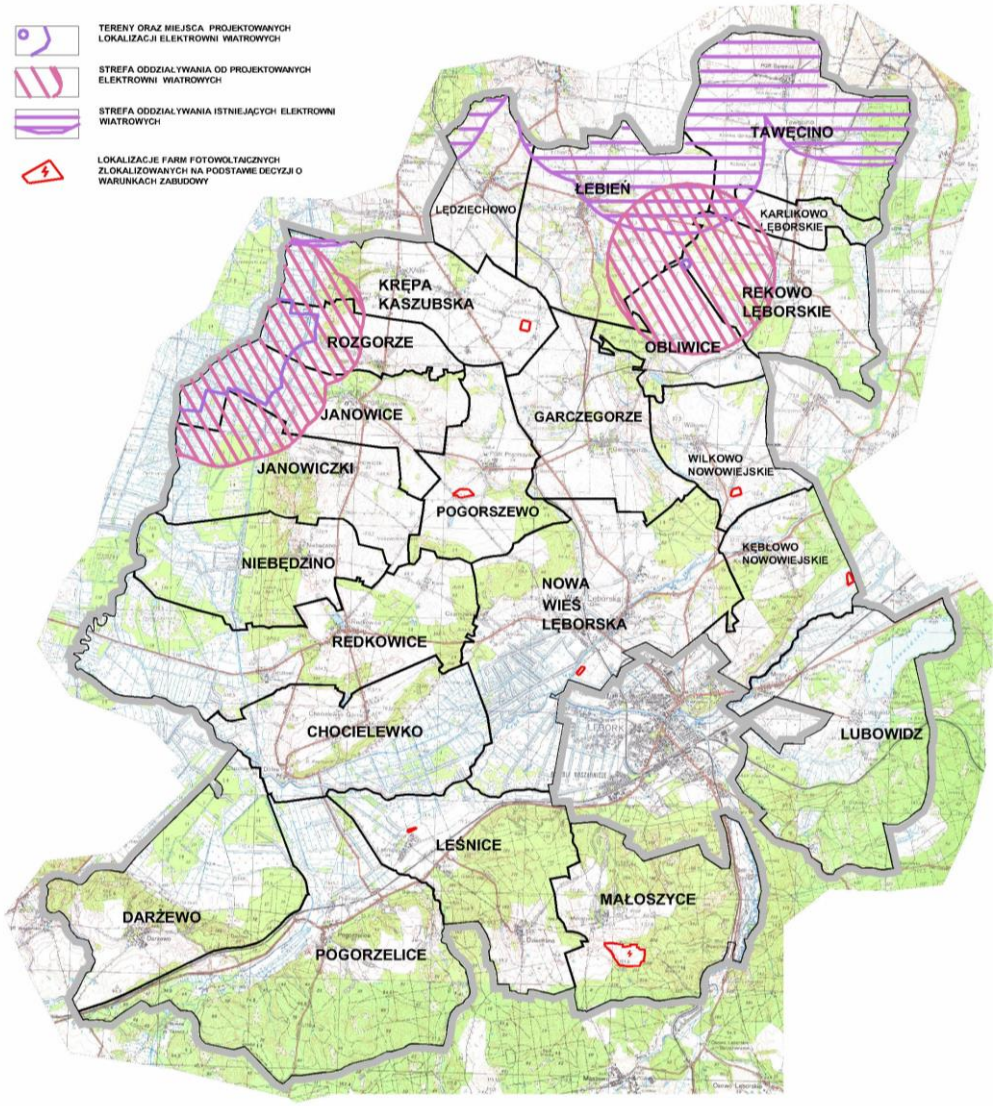
d) energetyka na terenie gminy przygotowana jest na dostarczanie zwiększonej ilości mocy wg zamówienia i potrzeb klienta, zgodnie z obowiązującym prawem energetycznym;

e) w sieci 15kV oraz stacjach transformatorowych możliwe jest zwiększenie dostawy mocy np. do celów ogrzewania. W przypadku niektórych stacji transformatorowych może się to wiązać z koniecznością wymiany transformatorów na jednostki odpowiednio większe, łącznie z dostosowaniem sieci do przesyłu zwiększonej mocy i dobudową dodatkowych odcinków linii kablowych.

Kierunki rozwoju:

1) W przyszłości na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska planowane są następujące działania związane z rozwojem sieci energetycznej:
   a) prowadzenie nowych sieci (napowietrzno-kablowych) infrastruktury technicznej (15kV i 0,4kV) równolegle do ciągów komunikacyjnych wraz z powiązaniami z istniejącą siecią zewnętrzną;
   b) przewiduje się budowę niezbędnych kubaturowych obiektów infrastruktury technicznej (stacje 15/0,4 kV) lokalizowanych na wydzielonych działkach z możliwością dojazdu;
   c) należy w planach rozwoju miejscowości przewidzieć możliwości przełożenia kolidujących sieci elektroenergetycznych w uzgodnieniu z właściwym zarządcą sieci;

2) Na obszarze gminy Nowa Wieś Lęborska przewiduje się lokalizacje farm wiatrowych oraz fotowoltaicznych (dopuszczalna lokalizacja została pokazana na schemacie (rys. nr 4) oraz na rysunku studium:
   a) dopuszcza się budowę nowych GPZ lub rozbudowy istniejących GPZ dla potrzeb farm wiatrowych i fotowoltaicznych, zgodnie z warunkami gestora sieci;
   b) wskazuje się na możliwość prowadzenia sieci infrastruktury technicznej (energetycznej) tj. nowych linii napowietrznych lub kablowych 110kV lub 15kV celem wyprowadzenia mocy wygenerowanej przez elektrownie wiatrowe i fotowoltaiczne do sieci energetycznej od stacji GPZ 110/15KV do miejsc podłączenia wskazanych przez Operatora Systemu Przesyłowego lub miejscowego Operatora Systemu Dystrybucyjnego;

Rys. 4 Elektrownie wiatrowe i ich strefy oddziaływania.

3) W celu ochrony środowiska przyrodniczego winny być podjęte działania zmierzające do zmiany nośników z energii cieplnej węgla kamiennego i drewna na energię elektryczną i gaz ziemny, płynny olej opałowy oraz stosowanie źródeł odnawialnych do produkcji ciepła i energii elektrycznej (elektrownie wodne), baterie fotowoltaiczne i ewentualne wykorzystanie biogazu z gminnego składowiska odpadów. Zaleca się poprawę sieci elektroenergetycznej na terenach wiejskich poprzez modernizację sieci rozdzielczej i stacji transformatorowych, z zastosowaniem rozwiązań podziemnych kablowych;
4) Poza wskazanymi na powyższym rysunku nr 4 wskazuje się na możliwość pozyskiwania energii z alternatywnych źródeł w postaci mikroinstalacji, w tym z baterii fotowoltaicznych, na wniosek właściciela gruntu dla całego terenu gminy bez ograniczeń, chyba, że rozwiązania szczegółowe wykluczą tego typu inwestycje;
5) Zaleca się poprawę sieci elektronergetycznej na terenach wiejskich poprzez modernizację sieci rozdzielczej i stacji transformatorowych z zastosowaniem rozwiązań podziemnych kablowych.

Gospodarka wodno – ściekowa

1) Gospodarka wodociągowa:

a) realizacja rozwoju sieci wodociągowej powinna postępować w kierunku porządkowania sieci wodociągowej gm. Nowa Wieś Lęborska umożliwiającą zaopatrzenie w wodę ze zmodernizowanych i przebadanych ujęć wody;
b) zaleca się wykonanie kompleksowego programu zaopatrzenia w wodę gminy Nowa Wieś Lęborska skoordynowanego z rozwojem sieci kanalizacyjnej;
c) jednocześnie należałoby się zastanowić nad właściwością egzystencji ujęć wodnych nie spełniających dopuszczalnych standardów jakości wody, szczególnie tych znajdujących się na terenach dawnych PGR;
d) rozwój sieci wodociągowej powinien następować w oparciu o istniejący wodociąg gminny o przekrojach PCV 120 lub PCV 90 poprowadzony wzdłuż głównych dróg dojazdowych na obszarze gminy;
e) polityka rozwoju sieci powinna dążyć do zachowania jedynie tych ujęć wody, które spełniają odpowiednie standardy;
f) należy przewidzieć w koncepcji zaopatrzenia gminy w wodę konieczności zabezpieczenia ujęć wodnych, które są własnością gminy i spełniają wszelkie standardy, przed czynnikami zewnętrznymi oraz zabezpieczenia odpowiednich ilości wody pitnej w przypadku klęsk żywiołowych i sytuacji kryzysowych;
g) dopuszcza się wykorzystanie terenów starych (nieczynnych ujęć wody) na inne cele.

2) Gospodarka ściekowa:

a) dla gminy Nowa Wieś Lęborska ustalono strefę aglomeracji wodno-ściekowej i zasady realizacji tych zamierzeń, które to są odrębnym opracowaniem i w Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego adaptuje się te założenia;

b) zakłada się, zgodnie z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego, że docelowo przynajmniej 75% mieszkańców gminy Nowa Wieś Lęborska będzie posiadała dostęp do kanalizacji zbiorczej odprowadzanej, a ścieki będą odprowadzane do oczyszczalni ścieków;

c) cele do jakich powinno się dążyć z punktu widzenia zabezpieczenia potrzeb mieszkańców gminy:

- sprawnie funkcjonujący system usuwania ścieków sanitarnych;
- zabezpieczenie ekosystemu przed negatywnym wpływem odprowadzanych do niego ścieków;
- system powinien spełniać wszelkie warunki sanitarne i inne, określone polskim prawem tak, aby opłaty z tytułu korzystania ze środowiska były jak najmniejsze, a kary nie powinny występować wcale;
- system powinien być dostosowany do norm Unii Europejskiej;

d) traktując proponowany program jako maksymalny, nie przewiduje się w przyszłości dowożenia ścieków do oczyszczalni z uwagi na uciążliwości takiego rozwiązania i jego wysokie koszty eksploatacyjne;

e) na podstawie opracowanej „Koncepcji Aglomeracji Wodno-ściekowej” planuje się:

- projektowana kanalizacja sanitarna obejmie swoim zasięgiem wszystkie posesje zabudowy zwartej;
- kanały główne z rur PCV karbowanych strukturalnych– przebiegi projektowane są wzdłuż dróg;

- wszystkie obecnie funkcjonujące zbiorniki bezodpływowe będzie należało zlikwidować, a kanalizację podłączyć do studni rewizyjnych;

f) jako uzupełnienie systemu proponuje się wykorzystanie indywidualnych minioczyszczalni przydomowych dla zabudowy siedliskowej i dla małych zgrupowań zabudowy znacznie oddalonych od głównych kolektorów (dla których budowa przyłączy jest zdecydowanie nieopłacalna) zlokalizowanych poza obszarem ochronnym Głównego Zbiornika Wód Podziemnych oraz poza gruntami organicznymi i poza bezpośrednim sąsiedztwem wód (rzek, jezior, torfowisk), aby nie dopuścić do skażenia środowiska wodno-gruntowego i nie doprowadzić do eutrofizacji ekosystemów wodnych;

g) dopuszcza się zastosowanie indywidualnych rozwiązań dla zakładów produkcyjnych w zakresie ścieków technologicznych – z koniecznością tworzenia systemów monitoringu i kontroli jakości ścieków odprowadzanych do oczyszczalni;

h) należy wyeliminować zbiorniki bezodpływowe oraz sieci znajdujące się na terenach byłych PGR, nie spełniających norm przewidzianych dla takich urządzeń;

i) dopuszcza się wykorzystanie systemu odprowadzania ścieków do miasta Lęborka lub gminy Cewice w porozumieniu z odpowiednimi samorządami.

Zagospodarowanie odpadów stałych:

1) wszystkie odpady komunalne z terenu gminy Nowa Wieś Lęborska z uwagi na położenie w północnym rejonie gospodarki odpadami komunalnymi mogą być wywożone do właściwych dla niej regionalnych instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych (RIPOK), którymi są: RIPOK Czarnówko, RIPOK Szadółki, RIPOK Eko Dolina, RIPOK Chlewnica, RIPOK Swarzewo oraz RIPOK Łeba.

Cele i kierunki rozwoju gospodarowania odpadami na terenie gminy:

1) stworzenie, propagowanie i wdrażanie kompleksowego programu edukacyjno - informacyjnego z zakresu selektywnej gospodarki odpadami na terenie gminy;
2) propagowanie i stworzenie systemu zachęt dla mieszkańców, mobilizujących ich do segregacji odpadów;
3) monitorowanie przez Gminę usług świadczonych przez firmy wywozowe, obsługujące jej teren;
4) wdrożenie systemu gospodarki odpadami niebezpiecznymi oraz wielkogabarytowymi, wydzielonymi ze strumienia odpadów komunalnych.

Zaopatrzenie w gaz:

1) przewiduje się budowę gazociągu DN 150 w relacji Lębork – Łeba od stacji redukcyjno-pomiarowej – przebieg projektowanego gazociągu jest orientacyjny i zostanie uszczegółowiony na etapie rozwiązań projektowych, branżowych;
2) budowa gazociągu DN 500 w relacji Łeba-Lębork; jeśli lokalizacją instalacji separacji i stabilizacji ciekłych węglowodorów oraz przygotowania gazu handlowego będzie Łeba - przebieg projektowanego gazociągu jest orientacyjny i zostanie uszczegółowiony na etapie rozwiązań projektowych, branżowych;
3) koncepcja gazyfikacji przewiduje zaopatrzenie w gaz odbiorców przemysłowych;
4) przewiduje się budowę sieci średniego ciśnienia od stacji redukcyjnej do Nowej Wsi Lęborskiej i od stacji redukcyjnej SRI – II stopnia przy zakładzie FARM FRITES POLAND do miejscowości Pogorzelice;
5) na terenie gminy przewiduje się minimalny rozwój sieci gazowej, która będzie obejmowała miejscowości: Nowa Wieś Lęborska, Lubowidz, Leśnice, Pogorzelice;

6) w obrębie Lubowidz zlokalizowana jest stacja gazowa I stopnia „Lębork", której źródłem zasilania jest gazociąg wysokiego ciśnienia DN 200 MOP 5,5 MPa relacji Sopieszyno – Lębork (stanowiący odcinek gazociągu relacji Wiczlino – Lębork). Przez obręby: Wilkowo Nowowiejskie, Garczegorze, Pogorszewo, Janowiczki, Niebędzino i Redkowice przebiega w/c DN 700 MOP 8,4 MPa relacji Słupsk Reszki. Wobec powyższych obiektów sieci gazowej obowiązuje konieczność spełnienia wymagań w zakresie zachowania stref kontrolowanych gazociągów i stacji zgodne z wymaganiami Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie. Szerokości wyznaczanych stref dla gazociągu DN 700 i DN 200 uzależnione są od przewidywanej zabudowy i są odległościami minimalnymi od obiektów sieci gazowej do wszelkich obiektów budowlanych..

7) paliwo gazowe zaliczone zostało do grupy paliw ekologicznych o niskiej emisji zanieczyszczeń do powietrza co powoduje, że nie powinno się pochopnie odchodzić od koncepcji doprowadzenia gazu ziemnego do większości miejscowości na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska.

Gospodarka cieplna.

1) dążenie do zdecydowanej zmiany zastosowania nośników ciepła z obecnego (ponad 70% węgiel) – docelowo jak najmniejsze lub całkowite wykluczenie przy wdrożeniu projektu gazyfikacji gminy;

2) dążenie do zwiększenia termoizolacyjności obiektów wszystkich rodzajów, a w szczególności:

   - modernizacja i docieplanie budynków wielorodzinnych,

   - usprawnienie i wymiana kotłów grzewczych na wykorzystujące źródła ekologiczne o niskiej emisji,

   - dążenie do likwidacji wielu źródeł emisji w jednym budynku wielorodzinnym (tj. indywidualne źródła ciepła i ciepłej wody w każdym mieszkaniu w oparciu o węgiel i drewno), tworzenie systemów zbiorczych,

   - modernizacja i docieplanie budynków użyteczności publicznej;

3) należy wprowadzić zaostrzenie wymogów stawianych przy źródłach ciepła dla nowych budynków zarówno mieszkalnych jak i produkcyjnych i usługowych - stosowanie paliw ekologicznych o niskich emisjach pyłów;

4) należy stworzyć systemy zachęt i promocji dla alternatywnych źródeł ciepła takich jak energia wodna i słoneczna, wykorzystanie słomy i odpadów drzewnych itp.;

5) ze względu na specyfikę gminy należy rozważyć alternatywne pozyskiwanie ciepła z kotłowni biogazowych z oparciu o składowisko odpadów w Czarnówku lub w oparciu o produkcję opartą na biomasie.

Telekomunikacja.

1) Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska funkcjonują obecnie dwa podstawowe systemy połączeń telekomunikacyjnych: telekomunikacja kablowa oraz niezależne sieci telefonii komórkowych bazujących na stacjach przekaźnikowych i falach radiowych;

2) przewiduje się rozwój sieci telefonii kablowej w oparciu o światłowody;

3) na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska istnieje obecnie 6 stacji bazowych telefonii komórkowej i 2 są projektowane;

4) ze względu na ilość stacji bazowych telefonii komórkowych proponuje się ograniczenie ilości wież do niezbędnego minimum, wykorzystywania już istniejących oraz stosowania systemów zbiorczych.

3.6. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym.

W zakresie zabezpieczania zadań gminnych:

a) przewiduje się w pierwszej kolejności wykorzystanie terenów będących własnością gminy na zabezpieczenie celu publicznego wynikającego z potrzeb gminy.

b) wyznacza się następujące obszary predysponowane do lokalizacji celów publicznych na terenach nie będących własnością gminy:

Tabela 6 Obszary lokalizacji sieciowych inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym.

L.p.	Obręby	Zakres prac	Przebieg inwestycji
1	Lubowidz	Budowa sieci kanalizacji sanitarnej wraz z przepompowniami ścieków oraz instalacją elektryczną dla przepompowni w miejscowości Lubowidz	dz. nr 835, 367, 379/1, 377/5, 377/12, 382/1, 112/3, 373, 381/12, 383/7, 456/14, 456/45, 456/26, 356/24, 356/3, 325/3, 389, 388/1, 456/41, 323/4, 317/1, 317/2, 317/16, 325/2, 338/2, 338/3, 338/4, 337/3, 337/2, 325/1, 347/1, 347/2, 350/18, 344/5, 349/11, 348, 349/13, 346/19, 344/4, 343, 311, 272/1, 286, 282, 399, 393/16, 455/3, 393/14, 412, 298, 254, 252/106, 252/9, 252/99, 252/79, 252/82, 252/32, 252/33, 252/55, 252/36, 356/13, 356/18, 252/52, 352/10, 855/1, 354/6, 846, 141/4, 351/16, 351/15
2	Lubowidz	Budowa sieci kanalizacji sanitarnej w miejscowości Lubowidz	dz. nr 346/19, 244/33, 243, 244/39, 230/2, 225/3, 343
3	Darżewo	Sieć kanalizacji sanitarnej Ø 160/200mm PVC	dz. nr 116, 124/4, 125/5, 129, 220, 225
4	Lędziechowo	Budowa sieci kanalizacji sanitarnej wraz z przepompowniami ścieków oraz przyłączami wody i instalacją elektryczna dla przepompowni w miejscowości Lędziechowo	dz. nr: 18/2, 19, 20, 8/33, 8/35, 25/18, 25/17, 8/11, 10, 8/7, 16, 17/18, 17/21, 17/26, 25/12, 17/24, 18/1, 17/40, 12, 21, 17/39, 8/36, 25/21
5	Łebień	Budowa sieci kanalizacji sanitarnej wraz z przepompowniami ścieków oraz przyłączami wody i instalacją elektryczna dla przepompowni w miejscowości Łebień	dz. nr: 10/2, 10/1, 13, 32, 11, 12, 14, 21, 22, 46, 47, 33, 35, 17, 18/2, 18/3, 18/4, 19, 273/14-AL, 48, 52, 53, 59/2, 51/3, 59/47, 59/45, 59/46, 44, 45
6	Mosty	Budowa sieci kanalizacji sanitarnej wraz z przepompowniami ścieków oraz instalacją elektryczna dla przepompowni w miejscowości Mosty	dz. nr 39/6, 668, 41/87, 41/98, 41/36, 41/38, 114/11, 41/27, 63/1, 69/12, 73/1, 41/49, 41/18, 41/26, 41/112, 114/3, 41/111, 42/7, 42/27, 42/16, 3/10-L, 43/95, 43/34, 43/61, 43/84, 47, 43/91, 745, 41/20, 112/3, 154, 152/5, 155/9, 151/2 – wraz z podłączeniem do sieci na działce nr 285 obręb Lębork
7	Nowa wieś Lęborska - Kębłowo	Budowa sieci kanalizacji sanitarnej wraz z przepompowniami	od miejscowości Nowa Wieś Lęborska do Łowcze

L.p.	Obręby	Zakres prac	Przebieg inwestycji
	Nowowiejskie – Łowcze	ścieków oraz przyłączami wody	

Tabela 7 Obszary lokalizacji terenowych inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym

L.p.	Nr działki	Obręb	Rodzaj planowanej inwestycji
1	472/8	Nowa Wieś Lęborska	Parking
2	127	Darżewo	Tereny parkowe, zieleń
3	11/26	Małoszyce	Budowa drogi gminnej
4	41/20	Małoszyce	Budowa drogi gminnej
5	41/25	Małoszyce	Budowa drogi gminnej
6	46/3	Małoszyce	Budowa drogi gminnej
7	193/2	Kębłowo Nowowiejskie	Tereny parkowe, rekreacja i sport
8	222/5	Kębłowo Nowowiejskie	Budowa drogi gminnej
9	371/1, 371/2	Tawęcino	Tereny rekreacji i sportu
10	303/9	Tawęcino	Tereny rekreacji i sportu
11	301/2	Rekowo Lęborskie	Tereny rekreacji i sportu
12	302/2	Rekowo Lęborskie	Tereny rekreacji i sportu
13	95/3	Łebień	Tereny rekreacji i sportu
14	11/21	Lędziechowo	Tereny parkowe
15	11/15	Lędziechowo	Tereny parkowe
16	170/14	Redkowice	Tereny rekreacji i sportu
17	31/37	Niebędzino	Tereny rekreacji i sportu
18	42/23	Niebędzino	Oczyszczalnia ścieków
19	31/39	Niebędzino	Tereny rekreacji i sportu
20	151	Janowiczki	Tereny parkowe
21	53/19	Janowice	Tereny rekreacji i sportu
22	53/24	Janowice	Tereny rekreacji (staw)
23	40/36	Janowice	Tereny rekreacji i sportu
24	98	Lubowidz	Tereny rekreacji i sportu (boisko)
25	225/4, 225/5, 225/2, 225/3, 225/6	Lubowidz	Tereny rekreacji i sportu

3.7. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1.

Zgodnie z ustaleniami Planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego przewidywane są następujące inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym:

1) Budowa drogi ekspresowej S6 Słupsk - Lębork;
2) Budowa drogi ekspresowej S6 Lębork - Obwodnica Trójmiasta;
3) Prace na kolejowej nr 202 (Gdynia Chylonia - Słupsk);
4) Rewitalizacja linii kolejowej nr 229 (Lębork - Łeba);

5) Potencjalna reaktywacja przewozów kolejowych wraz z węzłami przesiadkowymi na linii kolejowej nr 230 relacji Wejherowo – Garczegorze (po wykonaniu analiz celowości i możliwości);
6) Budowa gazociągu DN 700 w relacji Szczecin - Gdańsk;
7) Budowa i modernizacja kanalizacji sanitarnej wraz z budową układów tłocznych i modernizacją przepompowni ścieków w ramach aglomeracji ściekowych powyżej 2.000RLM;
8) Inwestycje, wynikające z Planu gospodarki odpadami dla Województwa Pomorskiego;
9) Zagospodarowanie szlaków wodnych w województwie pomorskim dla rozwoju turystyki kajakowej. Poprawa bezpieczeństwa na szlakach kajakowych poprzez rozbudowę i poprawę standardu infrastruktury turystycznej, w szczególności kajakowej oraz działania promujące tę formę aktywnej turystyki – Kajakiem przez Pomorze.

3.8. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary przestrzeni publicznej.

Na obszarze gminy nie występują obszary, na których sporządzenie planów jest obowiązkowe.

3.9. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy planu zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

W celu zrealizowania polityki przestrzennej gminy zawartej w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego przewiduje się następujące działania planistyczne:

1) Realizacja podjętych przez gminę uchwał o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego wraz z przeprowadzeniem weryfikacji zasadności i celowości dotąd podjętych uchwał;
2) W pierwszej kolejności przewiduje się wykonanie planów w miejscowościach o dużej dynamice rozwoju (udokumentowana ilość decyzji o warunkach zabudowy, pozwoleń na budowę i wniosków o zmianę przeznaczenia gruntów);
3) Wyznacza się strefę rozwoju inwestycyjnego wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 214, w której dopuszcza się wykonanie planów miejscowych dla małych fragmentów.

Obszary, na których zaleca się sporządzenie planów miejscowych w pierwszej kolejności:

1)Układ przestrzenny Nowa Wieś Lęborska – Czarnówko (częściowo w trakcie opracowania):

a) dominująca funkcja terenu – wielofunkcyjna wraz z obsługą administracyjną gminy i terenami przemysłowo-produkcyjnymi;
b) należy zaprojektować tereny publiczne, a w szczególności place, skwerki, parki udostępniając je dla mieszkańców;
c) niezbędne są działania rekompozycyjne w obrębie centrum miejscowości Nowa Wieś Lęborska objętego ochroną konserwatorską w celu uczytelnienia zachowanej struktury oraz wytworzenia kierunków modernizacji istniejącej zabudowy usługowej;
d) uporządkowanie i uczytelnienie przestrzeni publicznych w miejscowości;

e) zabezpieczenie terenów pod usługi oświaty, administracji i inne na poziomie potrzeb gminy;
f) lokalizowanie nowej zabudowy uwarunkowane możliwością odprowadzenia ścieków sanitarnych kolektorem do oczyszczalni;
g) dopuszcza się możliwości podziału na mniejsze jednostki planistyczne;

2)Obszar Lubowidz - Mosty:

a) obszar wymaga wprowadzenia ładu przestrzennego elementów identyfikacji przestrzennej, ujednolicenie form zabudowy, ochrony obszaru przy jeziorze Lubowidzkim cennego krajobrazowo poprzez częściowe wyłączenie z zabudowy, podziału na struktury przestrzenne – obszar wymaga kompleksowego działania planistycznego;
b) dominująca funkcja terenu – zabudowa komercyjna rozwijająca się wzdłuż drogi krajowej nr 6, oraz zabudowa mieszkaniowa i usługowa;
c) niezbędne są działania rekompozycyjne w obrębie centrum miejscowości Lubowidz objętej ochroną konserwatorską w celu uczytelnienia zachowanej struktury oraz wytworzenia kierunków modernizacji istniejącej zabudowy usługowej;
d) zabudowa o charakterze zwartych kompleksów mieszkaniowych lub usługowych o ustalonych wzorcach zabudowy nawiązujących do lokalnej zabudowy tradycyjnej;
e) obszar chronionego krajobrazu oraz obszary zalewowe wpływają na ograniczenie zabudowy;
f) należy zachować przedpole ekspozycyjne na Pradolinę Łeby-Redy (od strony drogi krajowej nr 6 w stronę Doliny) poprzez ograniczenie wysokości zabudowy do wysokości zabudowy istniejącej, zakaz wprowadzania zalesień, zakaz wprowadzania reklam wielkoformatowych (pow. 2m2);
g) dopuszcza się możliwości podziału na mniejsze jednostki planistyczne;

3) Obszar Darżewo :

a) strategiczne obszary rozwoju zabudowy usługowo-produkcyjnej w związku z bliskim sąsiedztwem węzła komunikacyjnego na projektowanej drodze S6,
b) zabudowa komercyjna rozwijająca się wzdłuż trasy nr 6, zabudowa mieszkaniowa i usługowa;
c) niezbędne są działania rekompozycyjne w obrębie centrum miejscowości objętego ochroną konserwatorską w celu uczytelnienia zachowanej struktury oraz wytworzenia kierunków modernizacji istniejącej zabudowy usługowej;
d) dopuszcza się możliwości podziału na mniejsze jednostki planistyczne;

4)Leśnice :

a) strategiczne obszary rozwoju zabudowy usługowo-produkcyjnej w związku z bliskim sąsiedztwem węzła komunikacyjnego na projektowanej drodze S6,
b) miejscowość rozwojowa zlokalizowana na granicy z Lęborkiem i przy drodze krajowej nr 6 powoduje możliwość jej rozwoju w kierunku mieszkaniowo-usługowym;
c) niezbędne są działania rekompozycyjne w obrębie centrum miejscowości Leśnice objętego ochroną konserwatorską w celu uczytelnienia zachowanej struktury oraz wytworzenia kierunków modernizacji istniejącej zabudowy usługowej;
d) zabudowa o charakterze zwartych kompleksów mieszkaniowych o ustalonych wzorcach zabudowy nawiązujących do lokalnej zabudowy tradycyjnej;
e) obszar chronionego krajobrazu oraz obszary zalewowe wpływają na ograniczenie zabudowy;
f) dopuszcza się możliwości podziału na mniejsze jednostki planistyczne;

5)Chocielewko :

a) miejscowość rozwojowa zlokalizowana na granicy z Lęborkiem powoduje możliwość jej rozwoju w kierunku mieszkaniowo-usługowym;
b) zabudowa o charakterze zwartych kompleksów mieszkaniowych o ustalonych wzorcach zabudowy nawiązujących do lokalnej zabudowy tradycyjnej;
c) dopuszcza się możliwości podziału na mniejsze jednostki planistyczne;

6)Obszar Kępa Kaszubska:

a) obszar wymaga wprowadzenia ładu przestrzennego elementów identyfikacji przestrzennej, ujednolicenie form zabudowy, podział na struktury przestrzenne – wymaga kompleksowego działania planistycznego;
b) dominująca funkcja terenu –zabudowa mieszkaniowo -usługowa;
c) zabudowa o charakterze zwartych kompleksów mieszkaniowych o ustalonych wzorcach zabudowy nawiązujących do lokalnej zabudowy tradycyjnej;
d) koncentracja usług wzdłuż istniejących dróg – wskazane działania w kierunku wytworzenia centrum miejscowości;
e) dopuszcza się możliwości podziału na mniejsze jednostki planistyczne.

3.10. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej.

W studium wskazuje się tereny rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, która powinna stanowić jeden z chronionych komponentów środowiska przyrodniczego i struktury przestrzennej gminy z jednoczesną możliwością racjonalnego gospodarowania tymi zasobami. Funkcja rolna pozostanie głównym kierunkiem zagospodarowania przede wszystkim na terenach o najbardziej korzystnych warunkach fizjograficznych oraz na obszarach wokół poszczególnych jednostek osadniczych gminy, jak również na terenach objętych formami ochrony przyrody. Mniejsze znaczenie będzie miała w południowej części gminy, w której przeważają użytki leśne.

Podstawowymi zasadami kształtowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej są:

- ograniczenie chaotycznego i niepowiązanego z systemem komunikacyjnym i infrastrukturalnym gminy zainwestowania na terenach rolnych,
- umożliwienie lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, jako inwestycji celu publicznego,
- ochrona gruntów rolnych przed wprowadzaniem zanieczyszczeń do gleb i prowadzenie gospodarki rolnej zgodnie z przepisami odrębnymi oraz kodeksem „dobrej praktyki rolniczej”,
- tworzenie warunków rozwoju produkcji ogrodniczej dla zaopatrzenia większych jednostek osadniczych,
- ochrona gleb najwyższych klas bonitacyjnych.

Obszary leśne na terenie gminy stanowią ponad 34% jego powierzchni. W związku z dużą powierzchnią terenów, które nadają się pod zalesienia postuluje się zwiększanie powierzchni obszarów leśnych – w szczególności na terenach narażonych na erozję, osuwanie się mas ziemnych, po eksploatacji surowców naturalnych lub najsłabszych klas bonitacyjnych. Głównymi zadaniami i celami w zakresie ochrony i rozwoju obszarów leśnych są:

- utrzymanie i ochrona istniejących zadrzewień i zalesień (jeśli nie kolidują z regulacją cieków i wykonywaniem zabezpieczeń przeciwpowodziowych), głównie na terenach o różnym sposobie zagospodarowania (jako naturalny bufor przyrodniczy) oraz wzdłuż dolin rzecznych, które powiększają udział terenów biologicznie czynnych i stanowią ogniwo systemu ekologicznego i ochronnego,
- wprowadzenie zalesień na terenach o niekorzystnych warunkach do rozwoju innych funkcji, w tym stworzenie leśnej zieleni izolacyjnej na styku terenów o różnych, kolidujących ze sobą sposobach zagospodarowania, w tym wdrażanie zasad określonych w planach urządzania lasów,
- utrzymanie wielofunkcyjnego charakteru przyrodniczego lasów, w tym ich funkcji glebo-, wodo- i klimatochronnej,
- wprowadzenie turystyczno – rekreacyjnej i sportowej funkcji do lasów, zgodnie z warunkami określonymi przepisami odrębnymi,
- lokalizacja urządzeń małej architektury, tworzenie szlaków pieszych i rowerowych,
- utrzymanie zasad, o których mowa w przepisach o ochronie gruntów rolnych i leśnych, nie kolidujących z rozwojem przestrzennym gminy.

3.10.1.Wytyczne wypływające z uwarunkowań przyrodniczych:

1) Struktura przyrodnicza przestrzeni roślinnej jest dość korzystna dla gospodarki rolnej – występujące oczka wodne z roślinnością towarzyszącą, tereny podmokłe oraz zadrzewienia śródpolne należy zachować i wzbogacać;
2) Gleby organiczne (głównie torfowe) objęte ochroną występują w rozległej dolinie rzeki Łeby oraz w obniżeniach na terenie wysoczyznowym;
3) Znaczna część gruntów ornych jest potencjalnie zagrożona erozją wodną i uprawową z uwagi na strome stoki – wskazane odpowiednie zabiegi agrotechniczne, względnie zmiana użytkowania gleb (wprowadzenie roślinności trwałej względnie zalesienie stoków o dużym nachyleniu);
4) Tereny rolne graniczące ze strefami wodnymi należy zagospodarować w taki sposób, aby zahamować dopływ rolniczych zanieczyszczeń powierzchniowych do wód (strefy ekotonowe).

3.10.2.Wytyczne wypływające z gospodarki gruntami:

1) Średnia wielkość gospodarstwa rolnego dla terenu gminy wynosi 13,6 ha (stan na połowę 2016) i obliczana jest na podstawie aktualnego stanu gospodarstw;
2) Większość terenów rolniczych stanowiło przed 1989 rokiem gospodarstwa państwowe (PGR), zostały one obecnie sprywatyzowane i są podstawowym sposobem gospodarowania przestrzenią rolniczą w gminie;
3) Wskazane utrzymanie wysokiej wielkości gospodarstw i nie dopuszczać do ich rozdrobnienia;
4) Nie dopuszcza się kontynuacji specjalistycznej produkcji zwierzęcej w systemie bezściółkowym; istniejące hodowle należy stopniowo wygaszać;
5) Należy utrzymywać i wzbogacać zadrzewienia graniczne i śródpolne;
6) Dopuszcza się w szczególnych przypadkach przeznaczanie terenów cennych rolniczo na inne cele po przeprowadzeniu procedury planistycznej;
7) Dla terenów rolnych dopuszcza się wprowadzenie elektrowni wiatrowych jako uzupełnienie funkcji na obszarach wskazanych na rysunku studium.

3.10.3.Wytyczne szczegółowe dla poszczególnych stref:

1) Strefa A:

a) rolnictwo o charakterze ekologicznym z ograniczeniem upraw płużnych, a stopniowym zwiększaniem powierzchni trwałych użytków zielonych w celu zmniejszenia odpływu substancji biogennych i organicznych do gruntu;
b) zaleca się zalesienie gruntów najsłabszych oraz narażonych na degradację;
c) ze względu na wysoką jakość gleb, szczególnie tych o podłożu torfowym nie zaleca się zmiany przeznaczenia gruntów na cele nierolnicze. Ewentualne zmiany powinny następować w pierwszej kolejności na gruntach słabszej jakości oraz w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowy i głównych dróg dojazdowych;
d) należy wprowadzić zakaz lokalizacji ferm bezściółkowych oraz dużych ferm zwierzęcych;
e) wskazane jest zachowanie istniejącej powierzchni gospodarstw;

2) Strefa B:

a) rolnictwo o charakterze ekologicznym z ograniczeniem upraw płużnych, a stopniowym zwiększaniem powierzchni trwałych użytków zielonych w celu zmniejszenia odpływu substancji biogennych i organicznych do gruntu;
b) zaleca się zalesienie gruntów najsłabszych oraz narażonych na degradację;
c) obszar przydatny do tworzenia gospodarstw agroturystycznych;

d) należy wprowadzić zakaz lokalizacji ferm bezściółkowych oraz dużych ferm zwierzęcych;
e) dopuszcza się obok produkcji rolnej wprowadzenie innych działalności związanych z rolnictwem: przetwórstwo owocowe i mięsne, specjalistyczne hodowle oraz działalność agroturystyczną i usługi związane z obsługą ruchu turystycznego i rekreacji (szczególnie w dawnych założeniach dworskich i folwarcznych);

3) Strefa C_1:
a) obszar ograniczonego użytkowania rolniczego ze względu na położenie w dolinach rzek i mniejszych cieków wodnych;
b) dla obszarów istniejącego użytkowania rolniczego należy propagować rolnictwo o charakterze ekologicznym z ograniczeniem upraw płużnych, a stopniowym zwiększaniem powierzchni trwałych użytków zielonych w celu zmniejszenia odpływu substancji biogennych i organicznych do gruntu;
c) zaleca się zalesienie gruntów najsłabszych oraz narażonych na degradację;
d) obszar przydatny do tworzenia gospodarstw agroturystycznych;
e) należy wprowadzić zakaz lokalizacji ferm bezściółkowych oraz dużych ferm zwierzęcych;

4) Strefy: C_2 C_3 C_4 i C_5:
a) obszary predysponowane do intensywnej produkcji rolnej jako podstawowej formy zagospodarowania przestrzeni (dopuszczalne wszystkie działy produkcji rolnej oraz produkcji specjalistycznej w rolnictwie);
b) dopuszcza się obok produkcji rolnej wprowadzenie innych działalności związanych z rolnictwem: przetwórstwo owocowe i mięsne, specjalistyczne hodowle oraz działalność agroturystyczną i usługi związane z obsługą ruchu turystycznego i rekreacji (szczególnie w dawnych założeniach dworskich i folwarcznych);
c) zaleca się zalesienie gruntów najsłabszych oraz narażonych na degradację;
d) obszar przydatny do tworzenia gospodarstw agroturystycznych;
e) należy wprowadzić zakaz lokalizacji ferm bezściółkowych oraz dużych ferm zwierzęcych;

5) Strefa D:
a) rolnictwo o charakterze ekologicznym z ograniczeniem upraw płużnych, a stopniowym zwiększaniem powierzchni trwałych użytków zielonych w celu zmniejszenia odpływu substancji biogennych i organicznych do gruntu;
b) zaleca się zalesienie gruntów najsłabszych oraz narażonych na degradację;
c) obszar przydatny do tworzenia gospodarstw agroturystycznych;
d) należy wprowadzić zakaz lokalizacji ferm bezściółkowych oraz dużych ferm zwierzęcych;
e) dopuszcza się obok produkcji rolnej wprowadzenie innych działalności związanych z rolnictwem: przetwórstwo owocowe i mięsne, specjalistyczne hodowle oraz działalność agroturystyczną i usługi związane z obsługą ruchu turystycznego i rekreacji (szczególnie w dawnych założeniach dworskich i folwarcznych).

3.10.4. Gospodarka leśna.

1) W sąsiedztwie zwartych kompleksów leśnych obszar i zakres proponowanych zalesień powinien obejmować w pierwszej kolejności grunty najsłabsze (klasy V i VI) oraz zagrożone erozją lub zdegradowane. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się zalesienie gleb wyższych klas zgodnie z przepisami szczegółowymi;

2) Na terenie całej gminy zaleca się zachowanie i ochronę układu istniejących drobnych płatów leśnych szczególnie tych nie należących do Skarbu Państwa, w celu zapobiegania ich dalszemu rozdrabnianiu. Należy dążyć do ustanowienia połączeń między nimi (ciągłości przestrzennej), stanowiących sieć połączeń przyrodniczych (korytarze ekologiczne);

3) Zaleca się zachowanie oraz wzbogacanie naturalnych form zadrzewień śródpolnych, w szczególności wzdłuż miedz, dróg, oraz cieków wodnych;

4) Na obszarze gminy należy dążyć do ekologicznego wzbogacenia terenów rolniczych poprzez rozwój (obszarowy i jakościowy) istniejących zadrzewień oraz zalesianie gruntów najsłabszych, a w szczególności odłogowanych.

3.11. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych.

1) Mając na uwadze występowanie na części obszaru gminy stałego zagrożenia podtopieniami powodziowymi przyjmuje się kierunkowe działania w tym zakresie. Wyznacza się na rysunku Studium obszary szczególnego zagrożenia powodzią, dla którego obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu określone w art. 40 ust.1. pkt.3 i art. 88 l ust. 1 ustawy: Prawo wodne. Za podstawowe działania uznaje się tu: utrzymanie i wzmacnianie systemu osłony przeciwpowodziowej oraz zachowanie i tworzenie systemów retencji naturalnej wód na terenach wysoczyznowych;

2) W związku z tym, że na obszarze gminy istnieją dogodne warunki do naturalnej retencji wód, będzie się inicjować i wspierać takie formy retencjonowania;

3) Za szczególnie ważne w zakresie retencji wód uznaje się zachowanie wszelkiego rodzaju naturalnych zbiorników (oczek) wodnych, zabagnień i terenów podmokłych, siedlisk wilgotnych łąk – głównie poprzez zapobieganie ich przesuszaniu i zwiększanie ich pojemności retencyjnej zabiegami technicznymi. Uznaje się także zalesienia i zadrzewienia za działania sprzyjające spowolnieniu odpływu wód ze zlewni;

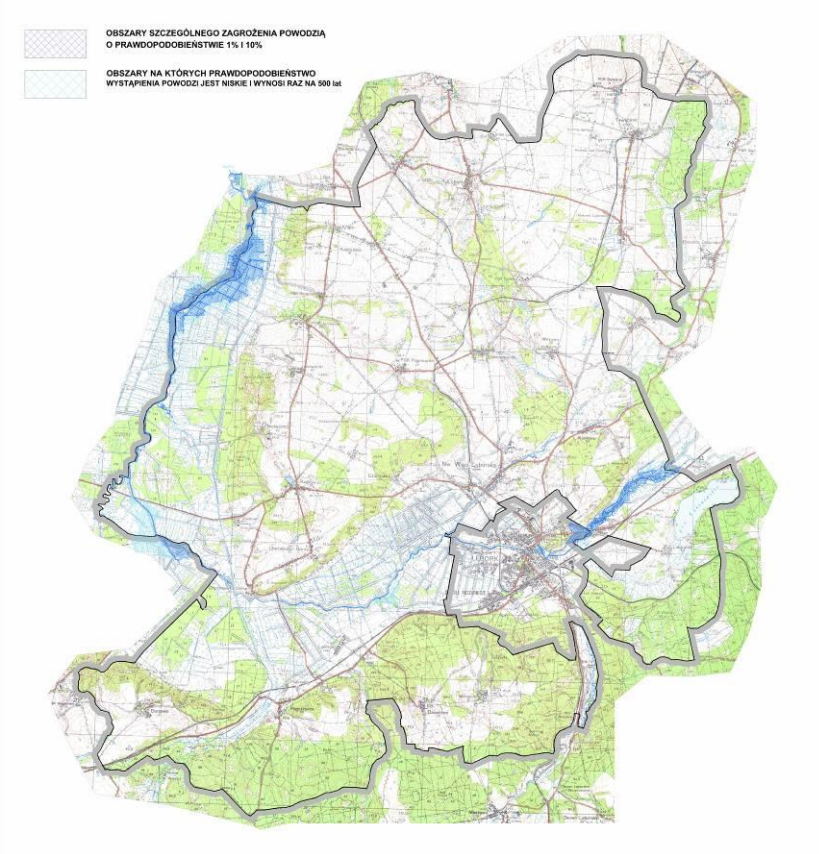
4) Przyjmuje się stosowanie odpowiedniej polityki w zagospodarowaniu przestrzennym terenów zagrożonych podtopieniami powodziowymi, szczególnie w zakresie polityki lokalizacyjnej i użytkowania terenu;

5) Uznaje się działania w kierunku zwiększania retencji wód także za podstawowe zabiegi w zakresie przeciwdziałania skutkom deficytu hydrologicznego. Podkreśla się duże znaczenie ekologiczne, hydrologiczne i gospodarcze tych zabiegów;

6) Wprowadza się konieczność ochrony, konserwacji i udrożnienia wszelkich cieków, oczek wodnych, rowów melioracyjnych, z zapewnieniem nienaruszalnego przepływu;

7) Należy zabezpieczyć odpływ wód opadowych w sposób chroniących teren przed erozją wodną oraz zaleganiem wód opadowych;

8) Na obszarze zagrożonym erozją wodną w wyznaczonych strefach wysokich spadków większych niż 10% wskazane jest zachowanie istniejącej pokrywy roślinnej i jej wzmocnienie poprzez zadrzewienia, zakrzewienia i trwałe zadarnienia.

Rys. 5 Tereny zalewowe w gminie Nowa Wieś Lęborska.

3.12. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny.

W granicach gminy w/w obszary mogą występować w złożach kruszywa naturalnego, jeżeli będą tego wymagać warunki eksploatacji, zgodnie z przepisami Ustawy Prawo geologiczne i górnicze.

3.13. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. z 2015r. poz. 2120).

W granicach gminy nie występują pomniki zagłady i ich strefy ochronne.

3.14. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji oraz obszary zdegradowane.

Wszystkie miejscowości w gminie oceniono pod kątem stopnia degradacji przestrzeni i historycznej zabudowy.

Przyjęto 4 stopnie działań rehabilitacyjnych mających na celu estetyzację i uporządkowanie przestrzeni:

E - estetyzacja i porządkowanie przestrzeni o wysokich wartościach,

R1 - rewaloryzacja istniejących wartościowych obszarów i estetyzacja przestrzeni miejscowości;

R2 - rehabilitacja zabudowy w celu przywrócenia ładu przestrzennego,

R3 - rewitalizacja – kompleksowe przekształcenie miejscowości pod względem społecznym, przestrzennym i gospodarczo-ekonomicznym.

Podział miejscowości ze względu na przyjęty stopień działań rehabilitacyjnych został przedstawiony na rysunku studium. Natomiast zasady działań rehabilitacyjnych przedstawiono w tabeli nr 8.

Tabela 8 Zasady działań rehabilitacyjnych na terenie gminy.

Nazwa sposobu działania	Charakterystyka obszaru pod względem jakości przestrzeni	Rodzaj wskazanych i dopuszczalnych przekształceń przestrzennych
E - estetyzacja	Miejscowość o wysokich walorach krajobrazowo-kulturowych z bardzo dobrze zachowaną historyczną tkanką zabudowy w postaci układu ulic i rozłogów pól, zachowanymi tradycyjnymi zagrodami z oryginalnymi budynkami. Niewiele lub brak elementów deformujących lub degradujących przestrzeń miejscowości w postaci obcych formą obiektów lub urządzeń tj. sklepy, baraki, transformatory itp. Zachowana w bardzo dobrym lub dobrym stanie zieleń komponowana i naturalna związana z jednostką osadniczą .	ISTNIEJĄCA ZABUDOWA: Uporządkowanie terenów prywatnych nieruchomości, ujednolicenie form ogrodzeń, zlikwidowanie dzikich składowisk śmieci, Uporządkowanie i estetyzacja przestrzeni publicznych w postaci poprawy nawierzchni i małej architektury, rekompozycja zieleni Ochrona i pielęgnacja terenów o wysokich wartościach kulturowych tj: założenia dworsko-parkowe, obiekty sakralne, historyczne sieci drożne, układy tradycyjnych zagród itp. Zachowanie i rekompozycja istniejących układów zieleni w postaci parków, cmentarzy, skwerów, zieleni przydrożnej itp. Zachowanie i uczytelnienie dominant sakralnych w otwarciach widokowych na jednostki osadnicze z bezwzględnym zakazem sytuowania obiektów deformujących. ZABUDOWA NOWA: Wysoki reżim zagospodarowania przestrzennego polegający na przyjęciu zasady kontekstualności (odniesienie się do sąsiedztwa w projektowaniu układu i wielkości działek, zabudowy, wnętrz ruralistycznych przylegających do lokowanej inwestycji.) Dopuszcza się uzupełnienia zabudowy w ramach istniejących granic miejscowości na warunkach kontekstualności. Dopuszcza się rozwój zabudowy w ściśle określonych kierunkach zgodnych z uwarunkowaniami wynikającymi z historycznej genezy osadniczej danej jednostki
R1 - rewaloryzacja	Miejscowości o wysokich walorach krajobrazowo-kulturowych z dostatecznie zachowaną substancją zabudowy. Deformacja zabudowy tradycyjnej obiektami lub zespołami obiektów obcymi formą oraz obszarami zaniedbanymi lub zdegradowanymi tj. sklepy i punkty obsługowe w tym usługi uciążliwe i rzemiosło, obiekty przemysłowe, transformatory, oczyszczalnie ścieków itp.). Miejscowości ulegającej powolnej degradacji przez wyludnianie się społeczności i brak opieki nad obiektami i zielenią. Miejscowości powstałe w wyniku samorodnych procesów osadniczych o wysokich walorach poszczególnych elementów (zagród, zespołów itp.).	ISTNIEJĄCA ZABUDOWA: Przywrócenia dawnych walorów miejscowości w postaci przebudowy i modernizacji lub wyburzenia istniejących deformujących obiektów w celu ujednolicenia form zabudowy, Uporządkowanie i estetyzacja przestrzeni publicznych w postaci poprawy nawierzchni i małej architektury, Ochrona i pielęgnacja terenów o wysokich wartościach kulturowych tj: założenia dworsko-parkowe, obiekty sakralne, historyczne sieci drożne, układy tradycyjnych zagród itp. Zachowanie i rekompozycja istniejących układów zieleni w postaci parków, cmentarzy, skwerów, zieleni przydrożnej itp. ZABUDOWA NOWA: Wysoki reżim zagospodarowania przestrzennego polegający na przyjęciu zasady kontekstualności (odniesienie się do sąsiedztwa w projektowaniu układu i wielkości działek, zabudowy, wnętrz ruralistycznych przylegających do lokowanej inwestycji. Dopuszcza się uzupełnienia zabudowy w ramach istniejących granic miejscowości na warunkach kontekstualności. Dopuszcza się rozwój zabudowy w ściśle określonych kierunkach zgodnych z uwarunkowaniami wynikającymi z historycznej genezy osadniczej danej jednostki
R2 - rehabilitacja	Miejscowości o pierwotnie wysokich walorach estetyczno-przestrzennych (tj. założenia dworsko – parkowe i folwarczne) zdegradowane przez	ISTNIEJĄCA ZABUDOWA: Rewaloryzacja i rekompozycja zachowanych elementów zabudowy dworsko-parkowej i folwarcznej, cmentarzy, obiektów sakralnych, komponowanych form zieleni (aleje, parki, pojedyncze okazy)

Nazwa sposobu działania	Charakterystyka obszaru pod względem jakości przestrzeni	Rodzaj wskazanych i dopuszczalnych przekształceń przestrzennych
	wprowadzenie obcych form zabudowy takich jak obiekty mieszkalne i gospodarcze PGR i inne obiekty przemysłowe oraz infrastruktury technicznej, które spowodowały zniekształcenie tradycyjnej formy osadniczej. Zachowane zespoły dworsko – parkowe lub same parki oraz inne obiekty o wysokich wartościach kulturowych jak cmentarze, obiekty sakralne itp. Osiedla mieszkaniowe dla pracowników PGR o różnych formach (w zabudowie bliźniaczej i domów wielorodzinnych) usytuowane w bezpośrednim sąsiedztwie tradycyjnej zabudowy folwarcznej. Budynki gospodarczej przemysłowe PGR wybudowane w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowy gospodarczej tradycyjnego folwarku.	Humanizacja istniejącej zabudowy mieszkaniowej PGR w postaci nadania obiektom form korespondujących z tradycyjną zabudowy, zagospodarowanie przestrzeni publicznych i sąsiadujących, likwidacja i uporządkowanie substandardowej zabudowy gospodarczej (chlewiki, składziki, garaże itp.), wprowadzenie zieleni komponowanej na tereny publiczne wokół osiedli itp. Przekształcenie zabudowy gospodarczej PGR w postaci wyburzenia niepotrzebnych lub niezdatnych do użytku obiektów, likwidacja zbędnej infrastruktury technicznej (zbiorniki, silosy, place składowe itp.), przebudowa i modernizacja pozostałych obiektów nawiązując formą i układem do zachowanych obiektów folwarcznych. Uporządkowanie i estetyzacja przestrzeni publicznych w całej miejscowości w postaci poprawy nawierzchni i małej architektury, Zachowanie i rekompozycja istniejących układów zieleni w postaci parków, cmentarzy, skwerów, zieleni przydrożnej itp. ZABUDOWA NOWA:. Dopuszcza się uzupełnienia zabudowy w ramach istniejących granic miejscowości na warunkach kontekstualności. Dopuszcza się rozwój zabudowy w ściśle określonych kierunkach zgodnych z uwarunkowaniami wynikającymi z historycznej genezy osadniczej danej jednostki. Wprowadzenie nowej zabudowy powinno się wiązać z procesami rewaloryzacji i humanizacji istniejącej zabudowy.
R3 - rewitalizacja	Miejscowości i osiedla o znacznej przewadze obiektów degradujących w postaci zabudowy mieszkaniowej lub gospodarczej PGR często lokalizowane w oderwaniu od tradycyjnej miejscowości	Przeprowadzenie głębokich przemian rewitalizacyjnych na płaszczyźnie społecznej, gospodarczej i przestrzennej powinny być poprzedzone opłacalnością ekonomiczną działań. Konieczność humanizacji istniejącej zabudowy mieszkaniowej PGR w postaci nadania obiektom form korespondujących z tradycyjną zabudowy, zagospodarowanie przestrzeni publicznych, likwidacja i uporządkowanie substandardowej zabudowy gospodarczej (chlewiki, składziki, garaże itp.), wprowadzenie zieleni komponowanej na tereny publiczne wokół osiedli itp. Dopuszcza się zachowanie i wykorzystanie w celach produkcyjnych zabudowy gospodarczej PGR . Niezbędne są przekształcenia istniejącej zabudowy: wyburzenia niepotrzebnych lub niezdatnych do użytku obiektów, likwidacja zbędnej infrastruktury technicznej (zbiorniki, silosy, place składowe itp.), przebudowa i modernizacja pozostałych obiektów nawiązując formą i układem do tradycyjnej formy obiektów gospodarczych rolnictwa wielkoszarowego. Niezbędne jest wprowadzenie komponowanej zieleni wysokiej i niskiej jako zieleni ochronnej wzdłuż granic nieruchomości oraz wzdłuż dróg, zbiorników wodnych itp. Zakaz rozwoju i wprowadzania nowej zabudowy poza granicami miejscowości za wyjątkiem obszarów wskazanych na rysunku studium.

3.15. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych.

Na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska tereny zamknięte stanowią:

1) tereny kolejowe,
2) kompleks wojskowy nr 4164 oraz część terenu zamkniętego nr 1655.

W kształtowaniu przestrzeni należy uwzględnić zapewnienie wykorzystania terenów wojskowych zgodnie z ich przeznaczeniem oraz zapewnić do nich dostęp z istniejącego i projektowanego układu komunikacyjnego. Ponadto przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę wszelkich projektowanych obiektów stałych oraz tymczasowych o wysokości równej i wyższej od 50m nad poziomem terenu, należy fakt ten zgłosić do Szefostwa Służby Ruchu Lotniczego Sił Zbrojnych RP.

Część obszaru gminy znajduje się strefie ograniczonego użytkowania wynikającej z zapisów Porozumienia wykonawczego między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie użytkowania terenów oraz przestrzeni powietrznej wokół Bazy systemu obrony przed rakietami balistycznymi. W zagospodarowaniu terenów zlokalizowanych w odległości do 35km od Punktu Odniesienia Radaru należy uwzględnić ograniczenia wynikające z tego porozumienia.

Kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na tych obszarach nie należy do zadań własnych gminy. W sprawach ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz warunków zabudowy decyzje wydaje wojewoda.

3.16. Obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.

W granicach gminy wyznaczono obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym w postaci jednostek strukturalno-przestrzennych, które szczegółowo zostały opisane w rozdziale 2.2.

Spis Tabel

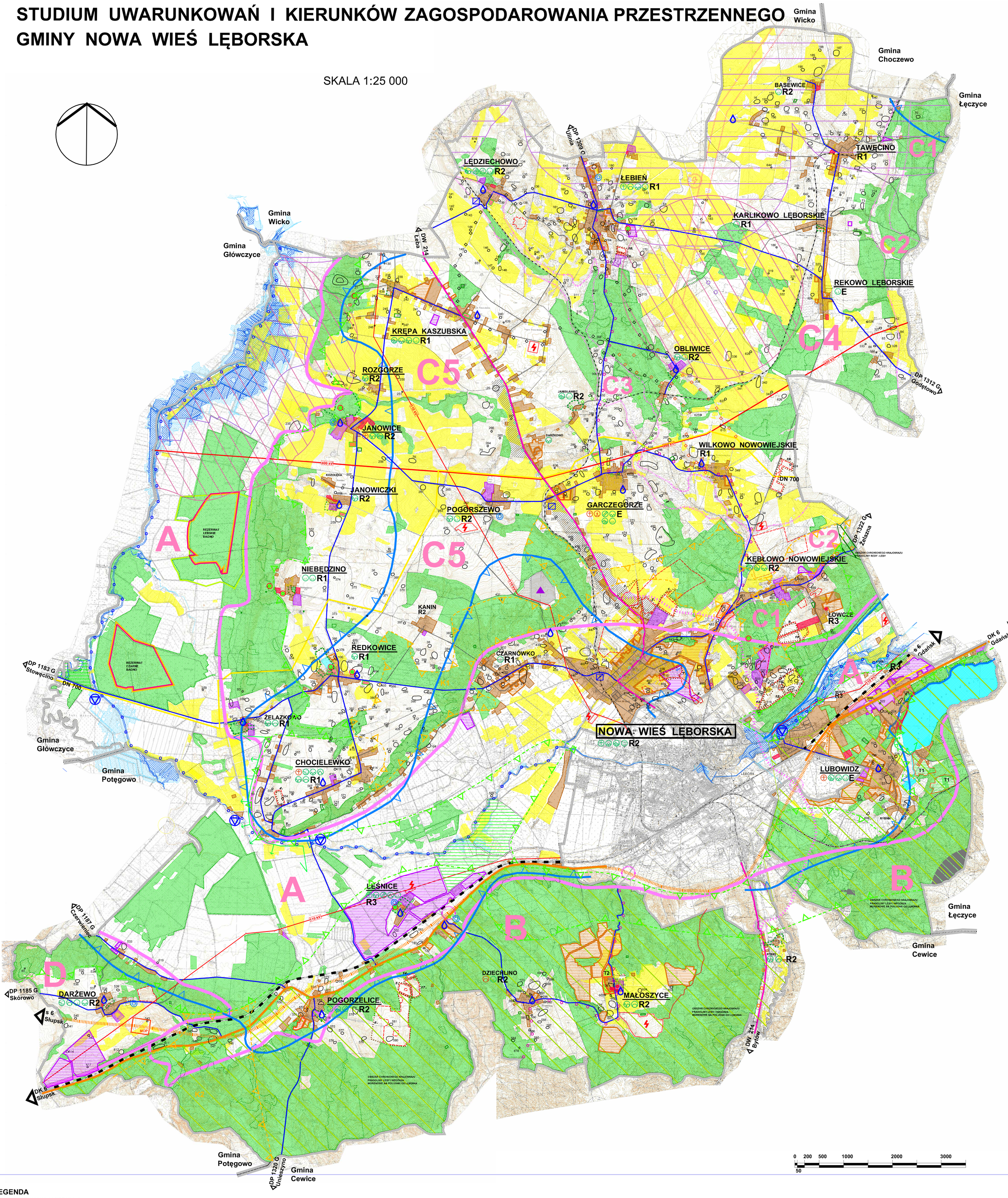
Tabela 1 Parametry i wskaźniki zagospodarowania i zabudowy.....18
Tabela 2 Zestawienie terenów przeznaczonych pod zabudowę (strefa II).....19
Tabela 3 Złoża naturalne.....20
Tabela 4 Obiekty archeologiczne. 47
Tabela 5 Obiekty nieruchome.....48
Tabela 6 Obszary lokalizacji sieciowych inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym.....62
Tabela 7 Obszary lokalizacji terenowych inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym.....63
Tabela 8 Zasady działań rehabilitacyjnych na terenie gminy. 72

Spis Rysunków

Rys. 1 Proponowane formy ochrony przyrody 38
Rys. 2 Kierunki rozwoju systemów komunikacji 54
Rys. 3 Szlaki rowerowe i nornic walking w gminie Nowa Wieś Lęborska. 55
Rys. 4 Elektrownie wiatrowe i ich strefy oddziaływania. 58
Rys. 5 Tereny zalewowe w gminie nowa wieś lęborska. 70

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY NOWA WIEŚ LĘBORSKA

SKALA 1:25 000

LEGENDA

UWARUNKOWANIA I KIERUNKI

1. OZNACZENIA OGÓLNE

- GRANICE GMINY
- GRANICE OBRĘBÓW GEODEZYJNYCH
- NOWA WIEŚ — NAZWA MIEJSCOWOŚCI GMINNEJ
- CHOCIELEW — NAZWA MIEJSCOWOŚCI - OBRĘB GEODEZYJNY
- DZIECHLINO — POZOSTAŁE MIEJSCOWOŚCI
- LASY
- ZBIORNIKI WODNE
- CIEKI WODNE
- TERENY ROLNICZE

2. PODZIAŁ GMINY NA JEDNOSTKI FUNKCJONALNO - PRZESTRZENNE

- GRANICE STREF I PODSTREF PRZYRODNICZYCH
- A — PRADOLINA RZEKI LEBY
- B — WYSOCZYZNA POJEZIERZA KASZUBSKIEGO
- C1 — KĘPA SALIŃSKA
- C2 — RYNNA ZWARTOWSKA I KISEWSKIEJ STRUGI
- C3 — DOLINA REKNICY
- C4 — KĘPA TAWĘCIŃSKA
- C5 — KĘPA POGORSZEWSKA
- D — POBRZEŻE SŁUPSKIE

3. TERENY ZAINWESTOWANE - STREFA I

- OBSZARY ZWARTEJ ORAZ ROZPROSZONEJ ZABUDOWY O WIELOFUNKCYJNYM CHARAKTERZE
- TERENY PRODUKCYJNE, W TYM PO DAWNYCH PGR-ach
- TERENY SPORTU I REKREACJI
- TERENY ZAKŁADU PRZETWARZANIA ODPADÓW KOMUNALNYCH
- CMENTARZE I MOGIŁY ZBIOROWE

4. KIERUNKI ROZWOJU ZAINWESTOWANIA

4.1. TERENY PRZEZNACZONE POD ZABUDOWĘ - STREFA II

- TERENY ROZWOJU ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ I MIESZKANIOWO - USŁUGOWEJ
- TERENY ROZWOJU ZABUDOWY USŁUGOWEJ
- TERENY ROZWOJU ZABUDOWY TURYSTYCZNEJ T1, T2
- TERENY ROZWOJU ZABUDOWY USŁUGOWO - PRODUKCYJNEJ
- TERENY ROZWOJU ZAKŁADU PRZETWARZANIA ODPADÓW KOMUNALNYCH
- TERENY ROZWOJU ZABUDOWY USŁUGOWEJ WZDŁUŻ DROGI WOJEWÓDZKIEJ NR 214
- MIEJSCA ORAZ TERENY LOKALIZACJI INWESTYCJI CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM
- TERENY ROZWOJOWE O CHARAKTERZE REKREACYJNO SPORTOWYM WYZNACZONE NA PODSTAWIE OBOWIĄZUJĄCEGO DO 2003 R. MIEJSCOWEGO PLANU OGÓLNEGO

4.2. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TURYSTYCZNEJ

- SZLAK KAJAKOWY
- PROPONOWANE LOKALIZACJE INFRASTRUKTURY KAJAKOWEJ
- MIĘDZYREGIONALNA TRASA ROWEROWA NR 15 - PAŁACE I ZAMKI
- REGIONALNA TRASA ROWEROWA NR 114
- REGIONALNA TRASA ROWEROWA NR 130 - NA KOLEJOWYM SZLAKU
- REGIONALNA TRASA ROWEROWA NR 145 - NA KOLEJOWYM SZLAKU
- TRASA *NORDIC WALKING* - zielona 7,7 km
- TRASA *NORDIC WALKING* - czerwona 8,2 km
- TRASA *NORDIC WALKING* - czarna 14,3 km

4.3. OBSZARY ROZMIESZCZENIA URZĄDZEŃ PRODUKUJĄCYCH ENERGIĘ ZE ŹRÓDEŁ ODNAWIALNYCH

- TERENY ORAZ MIEJSCA PLANOWANYCH LOKALIZACJI ELEKTROWNI WIATROWYCH
- STREFA ODDZIAŁYWANIA OD PLANOWANYCH ELEKTROWNI WIATROWYCH
- STREFA ODDZIAŁYWANIA ISTNIEJĄCYCH ELEKTROWNI WIATROWYCH
- LOKALIZACJĘ FARM FOTOWOLTAICZNYCH NA PODSTAWIE DECYZJI O WARUNKACH ZABUDOWY

5. ZASOBY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO CHRONIONE I WSKAZANE DO OCHRONY

- OBSZAR CHRONIONEGO KRAJOBRAZU PRADOLINY LEBY I WDZYDZA MORENOWE NA POŁUDNIE OD LĘBORKA
- OBSZAR CHRONIONEGO KRAJOBRAZU PRADOLINY REDY - LEBY
- REZERWATY PRZYRODY: 1. CZARNE BAGNO 2. LEBSKIE BAGNO
- OTULINA REZERWATU PRZYRODY LEBSKIE BAGNO
- EUROPEJSKI SYSTEM OCHRONY NATURA 2000
- NATURA 2000 Lebskie Bagna PLH220040
- GRANICE GŁÓWNYCH ZBIORNIKÓW WÓD PODZIEMNYCH
- POMNIKI PRZYRODY
- UŻYTKI EKOLOGICZNE
- CIĄGI EKSPOZYCJI KRAJOBRAZU
- KORYTARZ EKOLOGICZNY RANGI REGIONALNEJ PRADOLINY REDY - LEBY
- KORYTARZ EKOLOGICZNY RANGI SUBREGIONALNEJ
  - K1 Północnego otoczenia Nowej Wsi Lęborskiej
  - K2 Leśnego łącznika dolin Leby i Łupawy

6. ZASOBY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO CHRONIONE I WSKAZANE DO OCHRONY

6.1. ZABYTKI NIERUCHOME

- OBIEKT WPISANY DO REJESTRU ZABYTKÓW
- OBIEKT WPISANY DO GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW
- ZAŁOŻENIE PARKOWE

6.2. ZABYTKI ARCHEOLOGICZNE

- 1 - 6 — STREFA W PEŁNEJ OCHRONY ARCHEOLOGICZNO - KONSERWATORSKIEJ
- 7 - 53 — STREFA W.I. PEŁNEJ OCHRONY ARCHEOLOGICZNO - KONSERWATORSKIEJ
- 54 - 127 — STREFA W.II. CZĘŚCIOWEJ OCHRONY ARCHEOLOGICZNO - KONSERWATORSKIEJ
- 128 - 615 — STREFA W.III. OGRANICZONEJ OCHRONY ARCHEOLOGICZNO - KONSERWATORSKIEJ

6.3. SYMBOLE RODZAJU OBIEKTU ZABYTKOWEGO

WPISANEGO DO REJESTRU ZABYTKÓW

- KOŚCIÓŁ
- KAPLICA GROBOWA
- DWÓR

UJĘTEGO W GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW

KOŚCIÓŁ		SZKOŁA	
CMENTARZ		BUDYNEK MIESZKALNY	
ZESPÓŁ DWORSKO PARKOWY		BUDYNEK INWENTARSKI	
ZESPÓŁ FOLWARCZNY		OBIEKT KOLEJOWY	
DWÓR		OBIEKT INŻYNIERYJNY	
PARK			

7. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ

- **R1** — REWALORYZACJA - MIEJSCOWOŚCI O WYSOKICH WALORACH KRAJOBRAZOWO- KULTUROWYCH Z DOSTATECZNIE ZACHOWANĄ SUBSTANCJĄ ZABUDOWY, ZDEFORMOWANIE OBCYMI FORMAMI PRZESTRZENNYMI ORAZ OBSZARAMI ZANIEDBANYMI LUB ZDEGRADOWANYMI
- **R2** — REHABILITACJA - MIEJSCOWOŚCI O PIERWOTNIE WYSOKICH WALORACH ESTETYCZNO-PRZESTRZENNYCH (TJ. ZAŁOŻENIA DWORSKO PARKOWE I FOLWARCZNE) ZDEGRADOWANE POPRZEZ WPROWADZENIE OBCYCH FORM ZABUDOWY TAKICH JAK OBIEKTY MIESZKALNE I GOSPODARCZE PGR I INNE OBIEKTY PRZEMYSŁOWE ORAZ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ, KTÓRE SPOWODOWAŁY ZNIEKSZTAŁCENIE TRADYCYJNEJ FORMY OSADNICZEJ
- **R3** — REWITALIZACJA - MIEJSCOWOŚCI I OSIEDLA O ZNACZNEJ PRZEWADZE OBIEKTÓW DEGRADUJĄCYCH W POSTACI ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ LUB GOSPODARCZEJ PGR CZĘSTO LOKALIZOWANEJ W ODDALENIU OD TRADYCYJNEJ MIEJSCOWOŚCI
- **E** — ESTETYZACJA - MIEJSCOWOŚĆ O WYSOKICH WALORACH KRAJOBRAZOWO-KULTUROWYCH Z BARDZO DOBRZE ZACHOWANĄ HISTORYCZNĄ TKANKĄ ZABUDOWY W POSTACI UKŁADU ULIC I ROZLEGŁYCH PÓL, ZACHOWANYCH TRADYCYJNYCH ZAGRÓD Z ORYGINALNYMI BUDYNKAMI

8. INNE OBIEKTY I OBSZARY CHRONIONE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH

8.1. USTAWA O LASACH

- GRANICE LASÓW OCHRONNYCH

8.2. USTAWA PRAWO WODNE

- OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ O PRAWDOPODOBIEŃSTWIE 1% I 10%
- OBSZARY NA KTÓRYCH PRAWDOPODOBIEŃSTWO WYSTĄPIENIA POWODZI JEST NISKIE I WYNOSI RAZ NA 500 lat

8.3. USTAWA PRAWO GEODEZYJNE I KARTOGRAFICZNE

- WOJSKOWE TERENY ZAMKNIĘTE

8.4. USTAWA O OCHRONIE GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH

- GRUNTY ROLNE KLASY RII I RIII

8.5. USTAWA PRAWO GEOLOGICZNE I GÓRNICZE

- GRANICE UDOKUMENTOWANYCH ZŁÓŻ
- TERENY GÓRNICZE - TERENY EKSPLOATACJI KOPALIN

9. SYSTEMY KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

9.1. SYSTEMY KOMUNIKACJI

ISTNIEJĄCA INFRASTRUKTURA KOMUNIKACYJNA

- DROGA KRAJOWA NR 6 - KLASA GP
- DROGA WOJEWÓDZKA NR 214 - KLASA G
- DROGI POWIATOWE
- DROGI GMINNE
- LINIE KOLEJOWE

PROJEKTOWANA INFRASTRUKTURA KOMUNIKACYJNA

- PROJEKTOWANA DROGA EKSPRESOWA S6 TZW. TRASA KASZUBSKA Z MIEJSCEM OBSŁUGI PODRÓŻNYCH (MOP)
- ORIENTACYJNY PRZEBIEG OBWODNICY WSCHODNIEJ LĘBORKA WRAZ LOKALIZACJĄ WĘZŁÓW KOMUNIKACYJNYCH
- PROJEKTOWANE WĘZŁY KOMUNIKACYJNE
- PREDYSPONOWANE MIEJSCA LOKALIZACJI PRZYSTANKÓW ŻYWTGRONAWYCH

9.2. SYSTEMY INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

ISTNIEJĄCE OBIEKTY INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

- ISTNIEJĄCY GAZOCIĄG WYSOKIEGO CIŚNIENIA
- SPR — ISTNIEJĄCA STACJA POMIAROWO REDUKCYJNA
- LINIA ENERGETYCZNA WYSOKIEGO NAPIĘCIA 400 kV
- LINIA ENERGETYCZNA WYSOKIEGO NAPIĘCIA 110 kV
- OCZYSZCZALNIE ŚCIEKÓW
- UJĘCIA WODY

INNE OBIEKTY INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

- REGIONALNA INSTALACJA PRZETWARZANIA ODPADÓW KOMUNALNYCH
- KIERUNKOWY PRZEBIEG KORYTARZA ELEKTROENERGETYCZNEGO ZWIĄZANEGO Z POTENCJALNYM WYPROWADZENIEM MOCY Z ELEKTROWNI JĄDROWEJ
- WARIANT LOKALIZACJI STACJI TRANSFORMATOROWO - ROZDZIELCZEJ DEDYKOWANEJ ELEKTROWNI JĄDROWEJ

Załącznik nr 3 do uchwały Nr XIII/145/19 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 18 listopada 2019 roku

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY NOWA WIEŚ LĘBORSKA

SKALA 1:25 000

CKK ARCHITEKCI

ZESPÓŁ AUTORSKI
mgr inż arch. Małgorzata Ossowska
uprawnienia urbanistyczne 1617
inż. Kuba Wandachowicz
inż. Tomasz Grzywacz
mgr Waldemar Flisek
mgr Tomasz Krauza
środowisko przyrodnicze: mgr inż. Arkadiusz Świder

Id: 2195C0B7-D156-4E20-AF8B-E4AE4C378126. Podpisany

Załącznik Nr 4 do uchwały Nr XIII/145/19

Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska

z dnia 18 listopada 2019 r.

Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag złożonych do projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

Na podstawie art. 11 pkt 10 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2018 r. poz. 1945 z późn. zm.) projekt studium wraz z prognozą oddziaływania na środowisko został wyłożony do publicznego wglądu w dniach od **16.07.2019 r.** do **07.08.2019 r.** Dyskusja publiczna nad przyjętymi w projekcie w/w studium rozwiązaniami odbyła się w dniu **16.07.2019 r.** Uwagi składać można było w terminie do **30.08.2019 r.**

Na podstawie art. 11 pkt 11 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2018 r. poz. 1945 z późn. zm.) każdy, kto kwestionuje ustalenia przyjęte w projekcie studium może wnieść uwagi w terminie nie krótszym niż 21 dni od daty zakończenia wyłożenia projektu studium do publicznego wglądu.

W ustawowym terminie wpłynęła jedna uwaga do projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Nowa Wieś Lęborska, która nie została uwzględniona.

1) Uwaga złożona przez osoby fizyczne w dniu 21.08.2019 r. dotyczyła zapisów studium dla działek nr 105/4 i 105/5 w obrębie Leśnice. Treść uwagi jest następująca: przedmiotowe nieruchomości w części tekstowej i kartograficznej procedowanego studium powinny zostać ujęte jako „złoże torfu i kopalin towarzyszących przeznaczone od eksploatacji".

Uwaga nie została uwzględniona.

Uzasadnienie: Zgodnie z art. 95 ust.1 ustawy Prawo geologiczne i górnicze udokumentowane złoża kopalin ujawnia się w studiach uwarunkowań i kierunkach zagospodarowana przestrzennego gmin. W związku z tym w projekcie „studium" złoże torfu istniejące na działkach nr 105/4 i 105/5 zostało oznaczone na rysunku studium oraz ujęte w zestawieniu (pkt 3.2.4.tekstu studium, część II, tabela 3 Złoża naturalne). Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalenie przeznaczenia terenu następuje w planie miejscowym, nie w studium. Studium określa jedynie kierunki polityki przestrzennej. Zapisy projektu studium nie wykluczają eksploatacji złoża istniejącego na działkach nr 105/4 i 105/5, ustalają jednakże na jakich zasadach ta eksploatacja może się odbywać, a mianowicie musi zostać sporządzony i uchwalony plan miejscowy oraz przedsiębiorca musi uzyskać koncesję na wydobycie.

Uzasadnienie

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Nowa Wieś Lęborska jest dokumentem planistycznym, określającym politykę zagospodarowania przestrzennego gminy, sporządzonym dla całego obszaru. W odróżnieniu od miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego studium nie stanowi prawa miejscowego. Jest zobowiązaniem władz gminy do działań zgodnie z wyznaczonymi kierunkami. W dokumencie tym formułuje się zasady polityki przestrzennej, integruje dokumenty programowe i wizje związane z rozwojem gospodarczym i społecznym. Studium stanowi zbiór zapisów ustalonych i uzgodnionych jako nienaruszalne uwarunkowania i kierunki zagospodarowania przyjęte za podstawę do opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

W przyjętej przez gminę Uchwale nr XXVII/241/16 z dnia 7 listopada 2016 r. w sprawie aktualności studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Nowa Wieś Lęborska, stwierdzono, że Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska przyjęte Uchwałą nr XLV/349/13 Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 23 grudnia 2013 roku, wymaga aktualizacji.

Nieaktualność stadium stwierdzono głównie z uwagi na :

1) wymogi dotyczące zakresu studium wynikające z przepisów art. 10 obowiązującej ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2018 poz. 1945 z późn. zm.);

2) przepisy prawa poza ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, które należy uwzględnić w studium;

3) brak bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę stanowiący podstawę do określenia potrzeb i możliwości rozwoju urbanistycznego gminy, który jest jednym z niezbędnych elementów analizy uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego;

4) zmiany dokonane po dacie uchwalenia obowiązującego Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego gminy Nowa Wieś Lęborska tj. po 23.12.2013 r. w innych dokumentach strategicznych;

5) zmiany, jakie zaszły w zagospodarowaniu przestrzennym na obszarze gminy, na podstawie:

·wydanych decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu oraz innych decyzji dot. strategicznych inwestycji realizowanych na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska ,

·wniosków złożonych do Wójta Gminy Nowa Wieś Lęborska w sprawie sporządzenia zmiany obowiązującego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;

Mając na uwadze powyższe, Rada Gminy Nowa Wieś Lęborska podjęła uchwałę Nr XXXI/296/17 z dnia 17 lutego 2017r. w sprawie przystąpienia do sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Nowa Wieś Lęborska.

W trakcie procesu sporządzania dokumentu stadium wyznaczono tereny pod zabudowę mieszkaniową, usługową, związaną ze sportem i rekreacją oraz produkcyjną. Zabudowa mieszkaniowa i usługowa ma bezpośrednie przełożenie na liczbę ludności zamieszkującą dany teren, co zostało uwzględnione w bilansie potrzebnym do wyznaczenia nowych terenów pod zabudowę. Nie występuje bezpośrednia zależność pomiędzy liczbą ludności, a wielkością powierzchni produkcyjnych. To właśnie wielkość powierzchni produkcyjnych oraz sposób ich wykorzystania, może powodować zmiany liczby ludności zamieszkującej dany teren. Gmina Nowa Wieś Lęborska posiada atrakcyjne komunikacyjnie tereny umożliwiające lokalizację zabudowy produkcyjnej wzdłuż drogi krajowej oraz linii kolejowej, które mogą zasilić wydatnie budżet gminy. Ponadto wyznaczono nieznacznie większą ilość terenów przeznaczonych pod zabudowę, niż wynika to z prognozy demograficznej i bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę, z uwagi na wydane decyzje o warunkach zabudowy, złożone wnioski oraz fakt, że granice terenów budowanych zostały w znacznym stopniu ograniczone w porównaniu do wyznaczonych w dotychczas obowiązującym studium.

Inwestycje z zakresu infrastruktury technicznej służące zaspokojeniu zbiorowych potrzeb mieszkańców, stanowiące zadania własne gminy to:

− wykup terenów na potrzeby realizacji infrastruktury technicznej i ciągów komunikacyjnych (dróg publicznych),

− budowa i zagospodarowanie terenów ciągów komunikacyjnych,

− budowa sieci wodociągowej,

− budowa kanalizacji sanitarnej.

Sposób realizacji planowanych inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy odbywa się zgodnie z obowiązującymi przepisami, z terminem realizacji uzależnionym od pozyskania tych środków ze źródeł zgodnie z przepisami o finansach publicznych z możliwością wykorzystania następujących źródeł:

− środki pomocowe,

− kredyty i pożyczki,

− obligacje komunalne,

− udział inwestorów zewnętrznych, w oparciu o odrębne porozumienia.

Ponieważ uchwalenie studium nie powoduje bezpośrednio wprowadzania żadnego rodzaju zabudowy lub inwestycji wymagających nakładów ze strony gminy Nowa Wieś Lęborska, lecz jedynie wskazuje możliwości i kierunki rozwoju, należy stwierdzić że uchwalenie stadium ma charakter neutralny lub pozytywny dla budżetu gminy.

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. (t.j. Dz.U. 2018r. poz. 1945 z późn. zm.) Wójt Gminy Nowa Wieś Lęborska sporządził projekt studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Nowa Wieś Lęborska dla całego jej obszaru i przeprowadził procedurę planistyczną określoną w art. 11 ww. Ustawy. Projekt studium uzyskał niezbędne uzgodnienia i opinie oraz został wyłożony do publicznego wglądu. Po wyłożeniu do publicznego wglądu wpłynęła jedna uwaga, która nie została uwzględniona.

Z uwagi na treść art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, załącza się pisemne podsumowanie zawierające uzasadnienie w następującym zakresie:

a) W projekcie studium zostały uwzględnione ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko,

b) W projekcie studium zostały uwzględnione uwagi organów uzgadniających i opiniujących,

c) Do projektu studium wpłynęła jedna uwaga,

d) Transgraniczne oddziaływanie ustaleń studium nie zostało przeprowadzone, gdyż jak wynika z prognozy oddziaływania na środowisko nie wystąpią niekorzystne oddziaływania trans graniczne,

e) Monitoring skutków realizacji studium będzie prowadzony zgodnie z art. 32 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Projekt studium przedłożony do uchwalenia Radzie Gminy Gminy Nowa Wieś Lęborska z formalnego punktu widzenia odpowiada wymaganiom stawianym przez przepisy art. 11 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i wskazuje na możliwość jego uchwalenia.

W związku z powyższym, podjęcie uchwały w sprawie uchwalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Nowa Wieś Lęborska uznaje się za uzasadnione.